

๗๐ ปี

แห่งการครองราชย์
๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๙

สภามหาวิทยาลัย

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๓ พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๕๙ ISSN 0857-5002

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินมาทรงรับการถวายความเคารพจากแถวนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๑ - ๕ ในโอกาสเปิดภาคการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ โดยมีคณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ คณาจารย์ และข้าราชการ ฝ้าทูลละอองพระบาทรับเสด็จ ณ ลานหน้ากองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

อาเศียรวาทราชสดุดี
เนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๗๐ ปี

ฉลองสิริราชสมบัติองค์ฉัตรชาติ
พระภูมิพลมหาราชโลกดรรชนีเสริญ
ข้าพระพุทธเจ้าชาว จปร.ขออัญเชิญ
ทรงเจริญพระชนมพรรษากว่าหมื่นปี
เจ็ดสิบปีที่ทรงครองราชสมบัติ
๕ เป็นพระมหากษัตริย์ประเสริฐศรี
ประเทศไทยใจจงรักน้อมภักดี
ขอทรงมีพลานามัยสวัสดีเทอญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า พลโท สิทธิพล ชินสำราญ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ข้าราชการ พร้อมทั้งครอบครัว และนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

(พันเอก จิระ เหล่าจิรวงศ์ ร้อยกรอง)

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก

มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง

สิงหาคม ๒๕๖๓

นิตยสารราย ๒ เดือน

ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ

รองผู้อำนวยการ

พล.ต.ไพโรจน์ ทองมาเอง

พล.ต.ธีระชัย เกตุศรีกรณ์

พล.ต.อรุณนิวัช ช้างใหญ่

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต.วินัฐ อินทรสุวรรณ

พล.ต.สันต์ชัย เกิดสวัสดิ์

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอฟล มณีรินทร์

พล.อ.ชาญชัย ยศสุนทร

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พันนิยาศาสตร์

พล.ท.ศ.สมชาย สิงห์โต

พล.ต.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ต.วัลลภ ไชยลาโก

พล.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

พล.อ.สุภูมิ สุขศรี

พล.อ.วีระพล ไตรสิงห์

พล.อ.อำนาจ แยมผกา

พล.อ.เชิงชาย กระตุกฤษ

พล.อ.สุรชัย รัชมีจิรานนท์

พล.อ.กิตติพงษ์ ระมาศ

เลขานุการ

พล.อ.เรวัต ถนนมศักดิ์

ผู้ช่วยเลขานุการ

พล.ท.ทวีวัฒน์ เรืองศิริวุฒ

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พล.อ.จิระ เหล่าจิรวงูร

พล.อ.หญิง กฤตยา ไม้รอด

ประจำกองบรรณาธิการ

พล.อ.หญิง อนิมา คงตะแบก

พล.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหด

พล.อ.หญิง บุญยมาศ ทรรทรานนท์

พล.อ.หญิง จิรัชยา ประสิทธิ์ผล

พล.ต.หญิง ขึ้นหทัย สุริยโสภานพันธ์

ร.อ.หญิง อนันพร ยอดเพชร

ร.ท.หญิง ฉัตรแก้ว ยิวพรม

ฝ่ายศิลป์

พล.อ.ศึกษา วรวิเศษ

ฝ่ายกฎหมาย

พล.ท.สุวัฒน์ กฤษณะสมิต

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนจงงาม

กองจัดการ

ผู้จัดการ

พล.อ.สมบัติ พิมพ์

ผู้ช่วยผู้จัดการ

พล.ท.วิชัย ม่วงประเสริฐ

ผู้พิมพ์และโฆษณา

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

เหรียญกษาปณ์

พล.อ.สุพัฒน์ สุชี

ผู้ช่วยเหรียญกษาปณ์

พล.ต.โชคชัย ชิงชนะกุล

ฝ่ายจัดส่ง

พล.ท.วิชัย ม่วงประเสริฐ

ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นางพรหมพรรณ ยอดชมพู

นางนันทวิฑูร์ ชุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันทน์ ปาจันทร์

น.ส.วราภรณ์ ไวยภาพ

ฝ่ายธุรการ

ร.ท.พิสิษฐ์ เกษะเศษ

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธธา

จ.ส.อ.หญิง พจมาลย์ ยิ่งขวัญ

ส.อ.อัศววัฒน์ มูระคา

นายปฐม กอบแก้ว

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง

จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๗ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๕๑๐ e-mail : senacrma@gmail.com

✳ การคิกค่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญกษาปณ์นิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยโอนบัญชีจ่าย ปณ.ร.จ.ปร. โฉนาม เหรียญกษาปณ์ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๕๐๕, ๖๒๗๕๓ และกรุณาส่งยศชื่อ - สกุล สมาชิก พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญกษาปณ์

✳ การคิกค่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๗ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

✳ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี (๑ เล่ม ๖ ตอน) ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ(ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจำการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ผัง.ของหน่วย

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และโฆษณา พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการแกลง

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๓ เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๕๙

สวัสดิ์ครับท่านสมาชิก และท่านผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

อีกไม่กี่วันก็จะถึงวันลงประชามติของคนไทยที่จะรับหรือไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับ คสช. หรือที่เรียกกันว่ารัฐธรรมนูญฉบับปราบโกง ระหว่างนี้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้พยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้ประชาชนมีความรู้และความเข้าใจถึงหลักการและเหตุผลที่ต้องมีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งเสนาศึกษาเล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๒ ได้นำเสนอไปแล้ว หน้าที่ของพวกเราคือ คิดวิเคราะห์ และตัดสินใจด้วยตนเอง (เพื่อประโยชน์ของชาติ) ไปลงประชามติในวันที่ ๗ ส.ค. ๕๙ ระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. เพียงวันเดียวเท่านั้น อย่าลืมนะครับ

ผลงานของรัฐบาลเล่มนี้ได้รวบรวมผลงานชิ้นโบแดงในรอบ ๒ ปี ที่สำคัญ มีหลายเรื่องที่น่าสนใจ เช่นด้านเศรษฐกิจที่หลาย ๆ ท่านมองว่าของเราไม่ค่อยดี แต่การจัดอันดับของหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับ ปรากฏว่าไทยมีอันดับที่ดีขึ้นกว่าเดิม ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์ และมาเลเซีย อยู่ในลำดับเดิม การปราบปรามผู้มีอิทธิพล และธุรกิจผิดกฎหมายอย่างจริงจัง และต่อเนื่องทำให้เงินหมุนเวียนจากกลุ่มนี้ลดลงไปจากตลาดการค้า ส่งผลให้ประชาชนบางสาขาอาชีพมีรายได้น้อยลง ก็น่าเห็นใจทั้งสองฝ่ายที่จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎหมาย แต่ก็คงไม่ถึงขั้นที่จะทำให้ประชาชนตำหนิรัฐบาล เพราะผลงานด้านอื่น ๆ ก็ยังมีอีกมาก แม้ว่าจะมีบางเรื่องที่ประชาชนบางพวกอยากให้เราแต่รัฐบาลยังไม่ได้ทำก็ตาม เสนาศึกษาเล่มหน้าจะได้รวบรวมเรื่องที่ประชาชนอยากให้เรา แต่รัฐบาลยังไม่ได้ทำ และอยู่ในความสนใจมาเผยแพร่ให้ทราบ **มีของดีมาฝาก**เล่มนี้ผู้เขียนได้นำบันทึกของคุณปูที่เป็นคุณหมอสมัยโบราณมาถ่ายทอดให้คนรุ่นหลังอย่างพวกเราได้รับรู้ถึงวิธีการทำงานของข้าราชการในสมัยโบราณที่ต้องมีความวิริยะอุตสาหะต่อการปฏิบัติหน้าที่ ก็ต้องอ่านกันยาวสักนิดนะครับ **ชิปนาวุทพิสัยกลาง** มีความสำคัญอย่างไรที่มีคำตอบหลาย ๆ ประเทศจึงต้องมีการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ **สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ** (องค์การมหาชน) สทป. ของไทยเพิ่งจะก่อตั้งขึ้นมาไม่นาน ปัจจุบันนี้เริ่มมีผลงานออกมาแล้ว บางผลงานได้นำเสนอไว้ในเสนาศึกษาแล้ว เล่มนี้เป็นเรื่อง สทป. จัดกิจกรรมค่ายจรวดประดิษฐ์ เพื่อการสื่อสารปี ๒๕๕๙ อ่านเรื่อง**อุทยานราชภักดี**แล้ว ถ้ามีโอกาสก็ไปเที่ยวชมสถานที่จริงได้ที่ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ จะไปเป็นการส่วนตัวหรือเป็นหมู่คณะก็ได้นะครับ **นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้** เล่มนี้ พล.อ.มณฑุ ท่านได้เขียนถึง **สมเด็จพระนารายณ์มหาราช**พอดีเลยครับ ท่านบอกกับผมว่าไม่ค่อยจะมีคนเขียนเรื่องราวของสมเด็จพระนารายณ์มหาราชมากนัก จึงได้อุตสาหะไปค้นคว้าหามาให้ต้องขอบคุณพี่จริง ๆ ครับ **ด้วยสัตย์ปฏิญาณทหารกล้า** ถึงตอนที่สนิดทหารบก : สุภาพบุรุษผู้กล้าหาญ ซึ่งเคยบอกไปแล้วนะครับว่า เรื่องนี้เป็นประวัติศาสตร์ของ รร.นายร้อย และนักเรียนนายร้อยทั้งหมด ซึ่งมีความต่อเนื่องกัน ขอให้สมาชิกได้เก็บเสนาศึกษาไว้ทุกเล่มเผื่อจะเป็นประโยชน์ในการค้นคว้า ภาคเอกชนมีแนวทางการบริหารบุคคลอย่างไร ลองอ่านดู **การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลในศตวรรษที่ ๒๑ การบริหาร (ความรู้สึก) คน** ซึ่งผู้เขียนเป็นบุตรชายของ จปร.รุ่น ๒๔ อ่านแล้วคงได้ประโยชน์บ้างนะครับ หน้ากระดาษหมดแล้ว อ่านเรื่องที่ผมไม่ได้กล่าวถึงด้วยนะครับ

สวัสดิ์ครับ

พ.ต. รัชพล ไม้รอด

พ.ต. รัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

สารบัญ

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๓ เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๕๙

ปวงประชาเป็นสุขสานต์ ๑๓ โครงการอ่างเก็บน้ำคลองหัวช้าง

★ เปิดโลกความรู้เทคโนโลยี

- ★ ศิลปการปกครองคนในสามก๊ก ๗๑
- ★ ภาษาอังกฤษร่วมสมัย ๗๕
- ★ วิธีปฐมพยาบาลเมื่อมีบาดแผล ๗๘
- ★ บริหารจัดการทรัพยากรบุคคลในศตวรรษที่ ๒๑
การบริหาร (ความรู้ลึก) คน ๘๑
- ★ ไปที่ไหนได้เรื่องมาแล้ว ๘๓
- ★ ไฟรัก ไฟสงคราม ๘๖
- ★ มีของดีมาฝาก ๙๒
- ★ ใครอะไรที่ไหน ๙๙
- ★ พุทธวจน ๑๐๐
- ★ เคล็ดลับเกร็ดความรู้ ๑๐๔

- ★ ด้วยสัจยปัญญาทหารกล้า ๑๖
- ★ ผลงานชิ้นโบแดงโดยรวมของรัฐบาล ๒๒
- ★ ย้อนตำนานการสร้างคลอง
เชื่อมสองฝั่งทะเลของโลก ๒๙
- ★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้ ๓๔
- ★ มารู้จักชื่อตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันการศึกษา
ของทหารกันบ้าง ๔๐
- ★ มองญี่ปุ่นในสงครามโลกครั้งที่ ๒ ๔๔
- ★ รากไทย : อยุธยา ๕๔

★ เอเชีย

กับปืนอาวุธพิสัยกลางรุ่นใหม่ ๕๙

★ อุทยานราชภักดี

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมมาจารย์

๑ - ๒ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงรับการถวายความเคารพจากแถว นนร. ชั้นปีที่ ๑ - ๕ ในโอกาสเปิดภาคการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ โดยมีคณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ คณาจารย์ และข้าราชการ ฝ้าฯ รับเสด็จ ณ ลานหน้า บก.ร.จปร. เมื่อ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๓ - ๖ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในพิธีไหว้ครู และพระราชทานรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ โดยมี พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.ร.จปร. คณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ คณาจารย์ อดีตอาจารย์ ข้าราชการ และ นนร. ฝ้าฯ รับเสด็จ ณ หอประชุม ร.จปร. เมื่อ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๗

๘

๙

๗ - ๑๐ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเปิดศูนย์ไตเทียมเฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษา โดยมี พล.ท.สิทธิพล ชินคำราญ ผบ.รร.จปร. พ.อ.สุรชัย รัตมีจิวานนท์ ผอ.รพ. รร.จปร. คณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ข้าราชการ และประชาชน ฝ้าฯ รับเสด็จ ณ รพ.รร.จปร. เมื่อ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๑๐

๑

๒

๓

๓

๑ พล.ต.ธีระชัย เกตุตรีกรรณ์ รอง ผบ.ร.จปร. เป็นประธานในพิธีถวายข้าวสารอาหารแห้ง เนื่องในวันวิสาขบูชา โดยมีนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ข้าราชการ ร่วมพิธี ฯ ณ พุทธศาสนสถาน รร.จปร. เมื่อ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๒ - ๓ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.ร.จปร. เป็นประธานในพิธีมุทิตาจิต แด่อดีตครูอาจารย์ ในวันไหว้ครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๔ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.ร.จปร. เป็นประธานในพิธีเวียนเทียน เนื่องในวันวิสาขบูชา โดยมีนายทหารชั้นผู้ใหญ่ สมาชิกสมาคมแม่บ้าน ทบ. สาขา รร.จปร. ข้าราชการ ครอบครัว นนร. และพลทหาร ร่วมพิธี ฯ ณ พุทธศาสนสถาน รร.จปร. เมื่อ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๕

๖

ความสัมพันธ
กิจกรรมทั่วไป

๗

๘

๙

๕ - ๗ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสสมหามงคลเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติ ครบ ๗๐ ปี โดยมีข้าราชการ และประชาชนในพื้นที่ อ.บ้านนา จ.นครนายก ร่วมกิจกรรม ฯ ณ วัดกระดาน ต.พิบูลออก อ.บ้านนา จ.นครนายก เมื่อ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๘ - ๙ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีถวายเครื่องราชสักการะและถวายพระพรชัยมงคลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสสมหามงคลเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๗๐ ปี ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยมี นายทหารชั้นผู้ใหญ่ สมาชิกแม่บ้าน ทบ. สาขา รร.จปร. ข้าราชการ นนร. พลทหารฯ และประชาชน ร่วมพิธีฯ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

**ความสัมพันธ
กิจกรรมทั่วไป**

๑๐ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมอบทุนการศึกษาให้กับบุตรข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานราชการ ในสังกัดรร.จปร. โดยมี นายทหารชั้นผู้ใหญ่ ร่วมมอบทุนฯ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

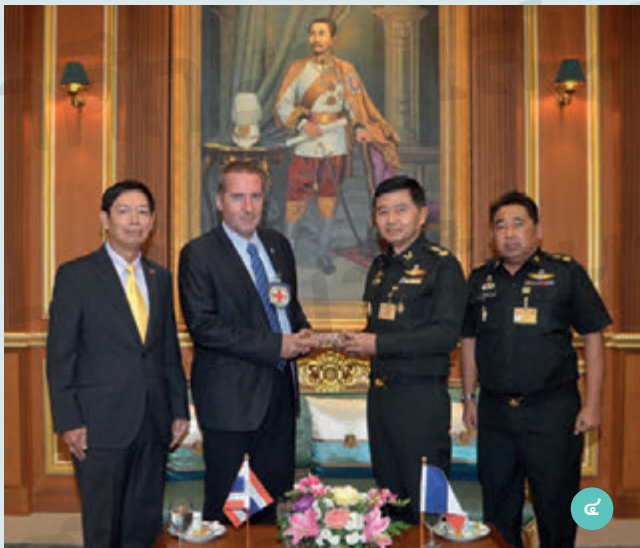
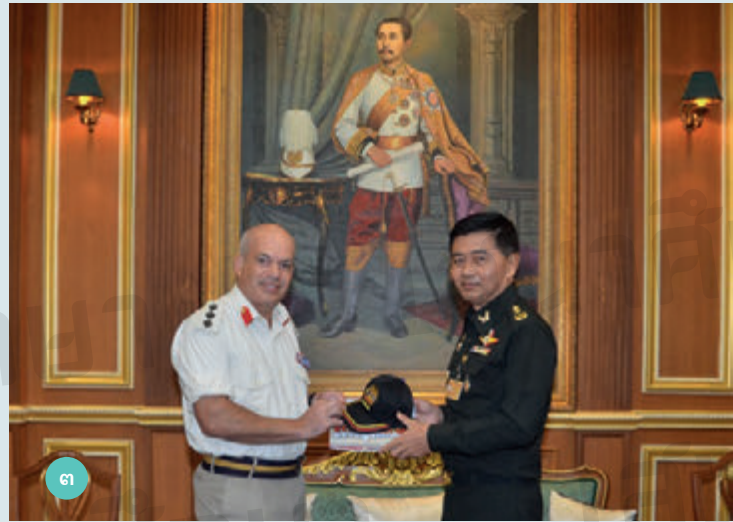
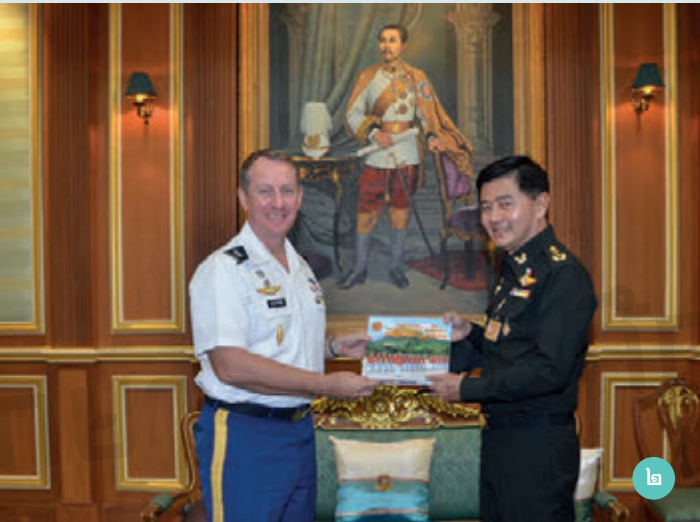
๑๑ พล.ต.ธีระชัย เกตุตรีภรณ์ รอง ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมอบเมล็ดพันธุ์ข้าว จากโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ รร.จปร. อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ให้กับเกษตรกรศูนย์ข้าวชุมชนเกาะไม้ลาย ต.พิบูลออก อ.บ้านนา จ.นครนายก ณ โรงเรียนข้าวพระราชทาน รร.จปร. เมื่อ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

เยี่ยมเยือน

๑ พล.ต. อรุณนิวัช ช้างใหญ่ เสธ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.รร.นายร้อยอินโดนีเซีย และคณะ นนร.รร.นายร้อยเกาหลีใต้ ในโอกาสเดินทางมาศึกษากิจการและดูงานตามโครงการแลกเปลี่ยน นนร. ต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๕๙ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๒ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ พ.อ. Larry J. Redmon ผชท.ทบ.สหรัฐฯ/ไทย ในโอกาสเข้าพบเพื่อหารือเรื่องความร่วมมือด้านการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๓ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ พ.อ. Christopher Antony Luckham OBE ผชท.อังกฤษ/ไทย ในโอกาสเข้าเยี่ยมคำนับ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๔ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ นายโอลิวิเยร์ ซาเลฮู ผู้แทนภาคพื้นฝ่ายทหาร กษัตราระหว่างประเทศ ประจำประเทศไทย ในโอกาสเข้าเยี่ยมคำนับเพื่อแนะนำองค์กรและหารือผลการส่ง นนร. ๓ นาย เข้าร่วมการแข่งขัน San Remo Law of Armed Conflict ณ เมือง San Remo ประเทศอิตาลี ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๕ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร. ROTC สหรัฐฯ ในโอกาสที่เดินทางมาทำกาการสอนภาษาอังกฤษให้กับ นนร.รร.จปร. เพื่อแลกเปลี่ยนการเรียนรู้วัฒนธรรมและภาษาตามโครงการ Culture Understanding and Language Program (CULP) ระหว่างวันที่ ๒๑ พฤษภาคม – ๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

เสนาศึกษา

ปวงประชาเป็นสุภคานต์

โครงการอ่างเก็บน้ำคลองหัวช้าง

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดพัทลุง

ร.อ.หญิง บุษดี อรศิริวรรณ : ผู้เรียบเรียง

เมื่อพ.ศ. ๒๕๐๕ นายเปรม อักษรสว่าง สมาชิกสภาจังหวัดพัทลุงและนายกพุทธิกสมาคม บางแก้ว ได้นำสมาชิก ยุวกสิกรและประชาชน ประมาณ ๕๐๐ คน ขุดลอกเหมืองส่งน้ำจากคลอง ตะโหมดหรือคลองท่าเขียวเพื่อนำไปใช้ในเขตอำเภอ เขาชัยสน จังหวัดพัทลุง แต่ไม่ได้ผล เนื่องจากจะต้องขุดเหมืองส่งน้ำลึกประมาณ ๕-๖ เมตร ซึ่งเกินกำลังที่เกษตรกรจะทำได้ ต้องใช้เทคนิคและ เครื่องจักรเครื่องมือในการดำเนินงาน จึงร้องเรียน ผ่านชลประทานภาคใต้ในสมัยนั้น ขอให้พิจารณา เปิดโครงการทำเขื่อนขึ้น เพื่อช่วยเหลือพื้นที่เพาะ ปลูกดังกล่าว ชลประทานภาคใต้ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไป พิจารณาเห็นว่าลู่ทางที่จะเปิดการก่อสร้างโครงการ ขึ้นได้จึงส่งเจ้าหน้าที่ออกไปทำการสำรวจรายละเอียดภูมิประเทศและสถิติต่าง ๆ เพื่อนำมาวาง โครงการและออกแบบ และได้ก่อสร้างโครงการเสร็จ

สิ้นใน พ.ศ. ๒๕๑๔ มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๒๑,๕๒๗ ไร่ พื้นที่ชลประทาน ๑๐๐,๐๐๐ ไร่

วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๒๐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชดำริให้กรมชลประทาน พิจารณาโครงการชลประทานเพื่อช่วยเหลือการ ทำนาในเขตจังหวัดพัทลุง ต่อมาสำนักงาน ชลประทานที่ ๑๒ (ปัจจุบันคือ สำนักชลประทานที่ ๑๖) ได้รับหนังสือจากอำเภอตะโหมด ขอให้ พิจารณาความเป็นไปได้โครงการอ่างเก็บน้ำโละหุุ่น ตามพระราชดำริ เพื่อช่วยเหลือพื้นที่เพาะปลูกใน เขตโครงการชลประทานท่าเขียว จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ และลดอันตรายจากอุทกภัยในเขตอำเภอตะโหมด อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง

ประธานสภาตำบลตะโหมด (นายบุญชอบ เพชรหนู) ประธานสภาตำบลคลองใหญ่ (นาย หวัง เสถียร) และประธานตำบลแม่ขรี (นายสวัสดิ์

มุสิกะสงค์) ได้มีหนังสือเรียนราชเลขาธิการ ขอพระราชทานสร้างอ่างเก็บน้ำคลองหัวช้าง โดยให้เหตุผลว่าท้องที่ตำบลตะโหมด ตำบลคลองใหญ่ ตำบลแม่ขี อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุงรวม ๒๕ หมู่บ้าน ประชากร ๒๑,๔๔๓ คน มีการทำนาทำสวนเป็นอาชีพหลัก เนื่องที่การเกษตร ๗๓,๑๕๘ ไร่ แต่การประกอบอาชีพ ดังกล่าวไม่ได้ผลเต็มที่ เนื่องจากขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร และเป็นคลังจ่ายน้ำให้กับโครงการชลประทานท่าเขียด

ต่อมาราชเลขาธิการ ได้มีหนังสือเรียนอธิบดีกรมชลประทาน และผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง แจ้งให้ทราบถึงความประสงค์ของราษฎรที่ต้องการให้ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองหัวช้าง จึงขอให้พิจารณาในเรื่องนี้ และหากมีความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะประการใด แจ้งให้สำนักราชเลขาธิการทราบด้วย

จากการประสานงานระหว่างกรมชลประทาน โดยสำนักชลประทานที่ ๑๒ (ปัจจุบันคือ สำนักชลประทานที่ ๑๖) กับจังหวัดพัทลุง เห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ และได้ดำเนินการพิจารณา เบื้องต้นแล้วเสร็จเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๓๓ กรมชลประทานจึงมีหนังสือเรียนราชเลขาธิการ เพื่อนำความกราบบังคมทูลพระกรุณารับเป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งสำนักราชเลขาธิการ ก็มีหนังสือแจ้งให้กรมชลประทานและผู้ว่าราชการ

จังหวัดทราบ ตามลำดับ ว่าความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับเป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ที่ตั้งของโครงการ :

บ้านหัวช้าง (หมู่ที่ ๒) และบ้านคลองนุ้ย (หมู่ที่ ๕) ตำบลตะโหมด อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

วัตถุประสงค์ของโครงการ :

๑. เพื่อเป็นแหล่งน้ำต้นทุนช่วยเหลือการเพาะปลูกให้แก่โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาท่าเขียด จังหวัดพัทลุง แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในภาวะฝนทิ้งช่วง

๒. เพื่อช่วยเหลือการเพาะปลูกและช่วยบรรเทาอุทกภัยในฤดูฝน ในเขตอำเภอตะโหมด อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง และเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือพักผ่อนของประชาชนบริเวณใกล้เคียง

๓. เพื่อเป็นแหล่งน้ำสำหรับช่วยเหลือการอุปโภค - บริโภค

๔. เพื่อเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ

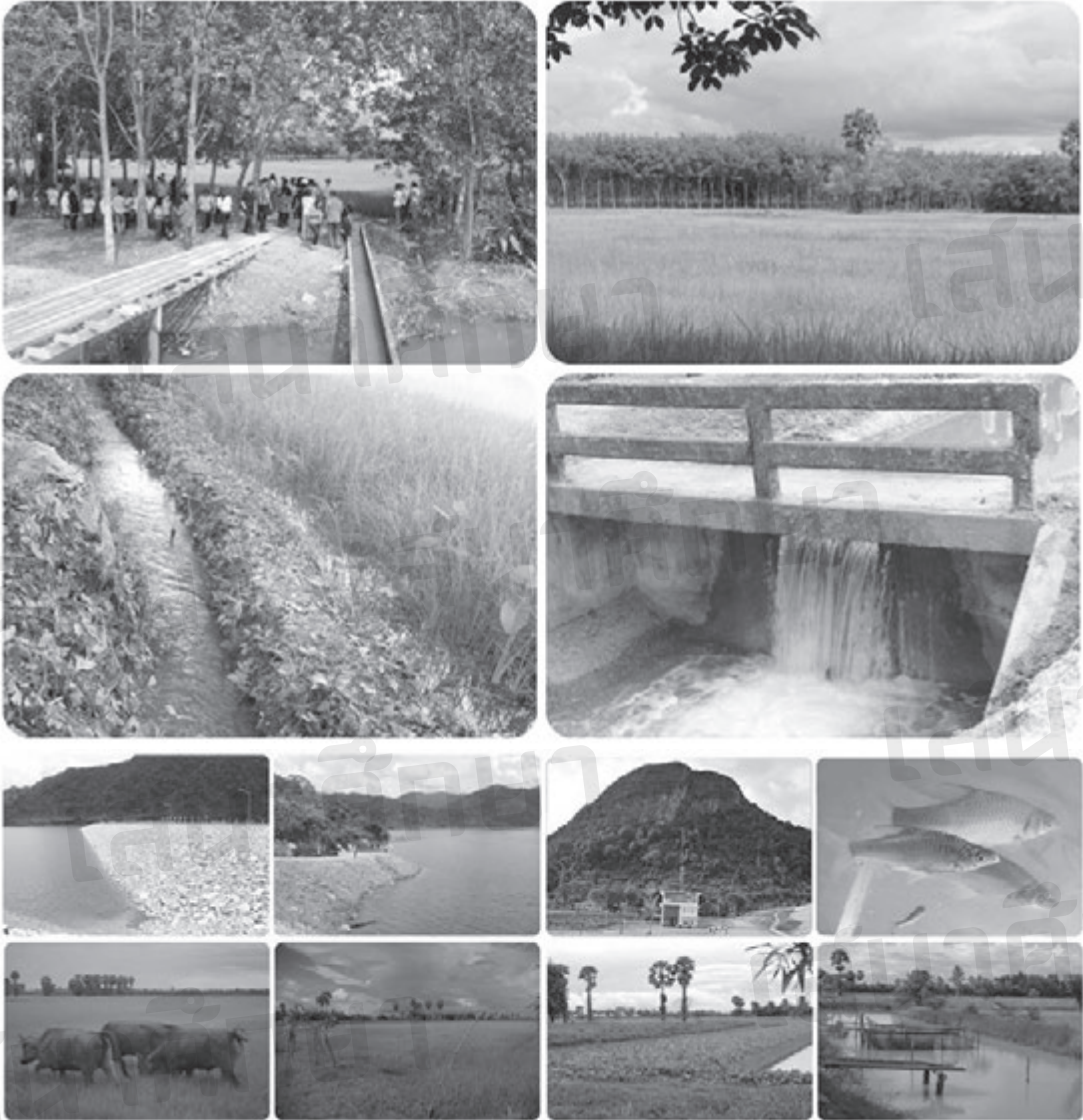
ประโยชน์ที่ได้รับ :

๑. สามารถส่งน้ำช่วยเหลือการเพาะปลูกในช่วงฤดูแล้งในเขตโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาท่าเขียด จำนวน ๓๘,๐๐๐ ไร่ (พื้นที่ชลประทาน ๑๐๓,๒๙๘ ไร่)

๒. สามารถใช้น้ำในอ่างฯ เพื่อการอุปโภค - บริโภคของราษฎรที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

๓. บรรเทาอุทกภัยในช่วงฤดูฝนในเขตอำเภอตะโหมด อำเภอเขาชัยสน และอำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง

๔. ส่งน้ำช่วยเหลือพื้นที่โครงการฟาร์มตัวอย่างตามพระราชเสาวนีย์ ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง

๕. ส่งน้ำสนับสนุน โครงการแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่หมู่บ้านอาพัด และหมู่บ้านใกล้เคียง อำเภอเขาชัยสน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๖. สามารถใช้ตัวอ่างเก็บน้ำเป็นแหล่งแพร่ เพาะ และขยายพันธุ์ปลาน้ำจืดรวมทั้งเป็นแหล่งจับ ปลาของราษฎรที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ทำให้

ราษฎรมีรายได้เพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่งด้วย

๗. ใช้เป็นสถานที่พักผ่อนใจของราษฎรที่ อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

ที่มาของภาพ : http://www.rdpbproject.com/press56/index.php?option=com_content&view=article&id=94&Itemid=155
สำนักงาน กปร. และโครงการชลประทานพัทลุง กรมชลประทาน

ด้วยสัตย์ปฏิญาณทหารกล้า

ตอน เกียรติยศทหารบก : สุภาพบุรุษผู้กล้าหาญ (๒)

พ.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ตราประจำโรงเรียน ประกอบด้วย คบ คทา จักร ดาว ออกแบบโดยนักเรียนเทชนิค ชั้นปีที่ ๕ (รุ่น ๗) คือ นักเรียนเทชนิค บำรุง เมฆานูวัฒน์

คบ หมายถึง ความเจริญรุ่งโรจน์

คทา หมายถึง ท่านผู้ให้กำเนิดโรงเรียน คือ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

จักร หมายถึง ทหารหาญแห่งกองทัพก
ไทย

ดาว หมายถึง นายทหารแห่งชาติ

สีประจำโรงเรียน สีฟ้า ซึ่งเป็นสีที่เย็นตา มีความหมายว่า มีความทะเยอทะยานใฝ่สูงจะไปถึงท้องฟ้า หรือแขนงดูท้องฟ้า คือ มีความต้องการความก้าวหน้าตลอดเวลา

เพลงประจำโรงเรียน คือ เพลงพิบูลสงคราม แต่งโดย สุนทรภากรณ์

กีฬาประจำโรงเรียน คือ รักบี้

ธงประจำโรงเรียน ออกแบบโดย ฝัพระหัตถ์ของชายาผู้บังคับการโรงเรียน พ.ท.หม่อมเจ้า ศัสตราวุธ จักรพันธุ์ พื้นธงสีฟ้า ตรงกลางเป็นตราประจำโรงเรียน ที่หัวคันธงห้อยริบบิ้นสีต่าง ๆ ประจำ

เหล่า มีเพลงประจำธง คือ “เด่นกลางหวาด ดังดาวพระศุกร์ ...เตือนถึงชาติ เกียรติ วินัย กล้าหาญ ปฏิญา ไชโย ไชโย ๆ”

๑๒ มกราคม ๒๕๔๗ นักเรียนเทชนิคทหารบกเดินทางออกจากกรุงเทพตอนค่ำโดยรถไฟไปสถานีตะพานหิน จังหวัดพิจิตร จากนั้นเดินเท้าไปทางตะวันออก อาศัยความมืดเป็นเครื่องกำบัง สายตาเครื่องบินของฝ่ายพันมิตร หยุดพักตอนกลางวันแล้วเดินต่อตอนดึก รอนแรม ๖ วัน ๖ คืน จนถึงบ่อแร่ ซึ่งเต็มไปด้วยป่าไม้หนาทึบ พื้นดินชุ่มชื้นแดดส่องไม่ถึง

ธงไชยเฉลิมพลโรงเรียนเทษมนิคทหารบก
ได้รับพระราชทานเมื่อ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๙

เมื่อถึงหมู่บ้านป่าแดงนักเรียนเทษมนิคทหารบกก็ลงมือถางป่า โคนต้นไม้ ตัดไม้ไผ่ ไม้รวก ไม้ซาง นำมาสร้างห้องเรียน โต๊ะอาหาร โต๊ะละ ๖ คน พร้อมม้านั่ง สร้างอาคารโรงเรียน ทั้งบ้านพัก โรงนอน โรงเลี้ยง และห้องเรียน

หยุดเรียนไป ๕ เดือน จนถึงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๔๘๗ เปิดการศึกษาที่ป่าแดงด้วยความทุลักทุเล กลางคืนอาศัยตะเกียงน้ำมัน ใช้สิ่งใส่เสื้อผ้าเป็นโต๊ะเขียนหนังสือ

๒๔ พฤศจิกายน ๒๔๘๗ นักเรียนเทษมนิคทหารบก อพยพจากบ่อแรมมาอยู่เนินผักชี จังหวัดเพชรบูรณ์ มีไฟฟ้าใช้ จนถึง ๔ มีนาคม ๒๔๘๘ ย้ายไปอยู่ที่วัดท่าการ้อง ตำบลหัวแหลม อยุธยา ประมาณ ๖ เดือน ดัดแปลงศาลาวัดเป็นที่พัก ฝาทำด้วยแผงไม้ไผ่ โรงเลี้ยง โรงนอน ห้องเรียน สร้างด้วยไม้ไผ่มาจากแบบเพชรบูรณ์ และได้ย้ายกลับที่ตั้งปกติในกรุงเทพฯ เมื่อ ๑๑ กันยายน ๒๔๘๘ วันแรกที่มาถึงโรงเรียนเทษมนิคทหารบก เชียงสะพาน

มัฆวาทิ นักเรียนเทษมนิคทหารบกชั้นสูงสุด (รุ่น ๙) ในขณะนั้นคือชั้นปีที่ ๔ ซึ่งมีตอน ช. (ทหารช่าง) เป็นหลัก ได้สั่งให้นักเรียนเทษมนิคชั้น ๑ (รุ่น ๑๒) คลานจากประตูโรงเรียนเทษมนิคทหารบกเข้าไป แล้วเริ่มระบบการซ่อมห้องใหม่ตามธรรมเนียม

เลือกเป็นนักเรียนเทษมนิคทหารบกทำไม

นักเรียนเทษมนิคทหารบก รุ่น ๑๐ ให้คำตอบตามแนวคิดได้ ๕ ประเภท ดังนี้

๑. ชอบเรียน ได้หาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัย
๒. ชอบความก้าวหน้าทางทหาร ได้รับราชการเป็นนายทหารเหล่าพิเศษ น่าจะก้าวหน้า
๓. ชอบเงินเดือนสูง แม้จะรับราชการเข้าไป ๒ ปี อากูโศต่ำไป ๒-๓ ชั้นเงินเดือน แต่มีเงินค่าวิชาเกือบเท่าเงินเดือน (เงินเดือน ๘๐ บาท เงินค่าวิชา ๖๐ บาท)
๔. ห่วงอาชีพอนาคต ถ้าถูกไล่ออกจากราชการ สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้
๕. เป็นแล้วโก้ ที่ได้เป็นนักเรียนเทษมนิคทหารบก

ภาพวาดด้วยผงถ่านหรือดินสอดำ อาคารที่พัก ที่ทำการ
สถานที่เรียนของโรงเรียนนายร้อย หมู่บ้านป่าแดง จังหวัดเพชรบูรณ์

การแสดงความเคารพ สมัยก่อนเคร่งครัดมาก นายทหารคนเดียวกันเดินผ่านก็ครั้ง ก็ต้องทำความเคารพทุกครั้ง ไม่มีการยกเว้นว่า เพิ่งผ่านไปเมื่อสักครู่นี้เอง ไม่มีข้อยกเว้นว่าอยู่ห่างเกินกว่าเท่าไร เช่น หยุดพักระหว่างเรียน หากมีนายทหารเดินอยู่อีกฟากหนึ่ง พอเห็นกันก็ต้องลุกขึ้นทำความเคารพพร้อมกับตะโกนว่า "ตริง" ให้เพื่อน ๆ ที่ไม่เห็นได้รับรู้ ถ้าท่านผ่านมาก็ก็ทำความเคารพกันอีก การแสดงความเคารพเป็นสิ่งสำคัญของทหาร เราทำความเคารพด้วยร่างกายก็จริง แต่ต่อไปมันจะซึมซาบเข้าไปในจิตใจด้วย ต้องหุวไวดาใจในการทำความเคารพให้ถูกต้อง

แม้แต่การนั่ง ก็แสดงถึงความเคารพที่นักเรียนเทิชนิคมีต่อผู้บังคับบัญชา มีตัวอย่างนักเรียนเทิชนิค รุ่นที่ ๘ ขณะอยู่ปีที่ ๒ เรียนดีมากแต่ต้องตกซ้ำชั้นเพราะนั่งไม่สุภาพต่อหน้านายทหารชั้นผู้ใหญ่ ดังปรากฏข้อความใน "บันทึกของรุ่นแปด" ดังนี้

...เราควบคุมงานทำทางอยู่ใกล้เปิดภาคเรียน จึงได้รับคำสั่งให้กลับกรุงเทพ ก่อนกลับทางการอนุญาตให้นักเรียนเทิชนิค รุ่น ๗-๘ ไปพัก

ม่อนที่เชียงใหม่ได้ พวกเราจึงเดินทางโดยรถไฟจากที่สถานีขุนตาล รถไฟหัวนี้เดินเฉพาะลำปาง-เชียงใหม่ มีรถชั้น ๒ และชั้น ๓ เท่านั้น บังเอิญขบวนนี้มีแม่ทัพภาคเหนือยศพลโทแต่งกายพลเรือนโดยสารมาด้วย นทท.รุ่น ๗ - ๘ ซึ่งเหน็ดเหนื่อยตรากตรำมามาก เมื่อขึ้นรถก็หาที่ว่างเท่าที่จะหาได้บังเอิญ นทท.นายหนึ่งของเรา หาที่นั่งได้ตรงข้ามท่านแม่ทัพนั่งอยู่พอดี ขณะทีรถไฟวิ่งอยู่รู้สึกเมื่อยจึงยกเท้าขึ้นไขว่ห้าง ท่านแม่ทัพเหลือบมองดูจ้องตาเขม็งมายังนักเรียนผู้นั้น แต่มิได้วักกล่าวอย่างไรเมื่อกลับจากเชียงใหม่ ผลการสอบชั้น ๒ ...มีเรื่องที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น ผู้ที่นั่งไขว่ห้างต่อหน้าท่านแม่ทัพ ซึ่งเป็นผู้เรียนดีมาก ต้องตกคะแนนความประพฤติแต่ผู้เดียว ...ต่อมา นทท. ผู้นี้ได้ผูกคอตายที่เนินยายหอม ป่าแดง จังหวัดเพชรบูรณ์...

จากทำเนียบนักเรียนเทิชนิคทหารบก รุ่นที่ ๘ ผู้เขียนพบรายชื่อ นทท. ๒ ท่านถึงแก่กรรมโดยไม่บอกสาเหตุ คือ นทท.สงบ มูลประมุข (๒๔๙๘) และ นทท.สมบุญญ์ วิวิยศิริ (๓๓๓๘)

สิ่งที่นักเรียนเทิชนิคทหารบกยึดมั่น ได้แก่ ความสามัคคีกับทุกคน ทุกหมู่ ทุกเหล่า ทุกสถาบัน

โดยไม่เลือกชาติ ชั้น วรรณะ และสี ความมีวินัย ทั้งในทางความคิดและในทางปฏิบัติ ความมีหลักการ และเหตุผลโดยไม่เอาอารมณ์ ผลประโยชน์ของตน และพวกพ้องเป็นที่ตั้ง ความยึดมั่นในเจตน์จำนงที่จะพิทักษ์รักษาชาติ ประชาชน ศาสนา และพระมหากษัตริย์ไว้เพียงชีวิต และความเสียสละเพื่อความสำเร็จแห่งงานในหน้าที่อันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และการเป็นตัวอย่างแก่รุ่นน้อง ๆ รวมทั้งผู้ร่วมงานที่อ่อนอาวุโสกว่า

ในสมัยนั้นถือกันนักหนาว่า นายทหารผู้ใดถูกเลือกให้มาเป็นผู้บังคับหมวดในโรงเรียนนายร้อยทหารบก หรือโรงเรียนเทชนิคมทหารบกแล้ว ต้องเป็นผู้ได้รับเกียรติอย่างสูงมาก จากความเคร่งครัดเข้มงวดและเด็ดขาดของผู้บังคับหมวด ทำให้นักเรียนเทชนิคสามารถพาตัวเข้าไปอยู่ในกรอบแห่งระเบียบวินัยอย่างฝังแน่นมาตั้งแต่ต้นที่เริ่มใช้ชีวิตทหาร ผู้บังคับหมวดจะมีผู้ช่วยผู้บังคับหมวด คือ นักเรียนชั้นสูงที่เรียนดีและความประพฤติดี มีหน้าที่ดูแลนักเรียนชั้น ๑ อย่างใกล้ชิด กินอยู่หลับนอนด้วยกัน

ระบบ Seniority

คือ ระบบอาวุโส ที่เริ่มใช้กับนักเรียนเทชนิคทหารบกชั้นปีที่ ๑ รุ่น ๑๑ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๗ ขณะอพยพไปอยู่หมู่บ้านป่าแดง จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งให้นักเรียนปกครองกันเอง เนื่องจากชั้นปีที่ ๔ และ ๕ ต้องแยกศึกษาวิชาเหล่าที่กรุงเทพฯ นักเรียนเทชนิคชั้นปีที่ ๓ จึงต้องทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้บังคับหมวดดูแลชั้นปีที่ ๑ และ ๒ โดยนายทหารที่เป็นผู้บังคับบัญชาเพียงกำหนดนโยบาย ให้คำแนะนำ และเฝ้าดูผลการดำเนินการของฝ่ายปกครอง

ระบบซีเนียร์ตีหรือระบบอาวุโส มีความมุ่งหมายในการบีบคั้นบังคับ นักเรียนเทชนิคชั้นปีที่ ๑ ซึ่งถูกเรียกว่า “นักเรียนเท็ช” ดังนี้

๑. ให้อำนาจลำดับชั้นสูงและต่ำ ต้องเคารพและเกรงกลัวรุ่นพี่ เนื่องจากทหารมีการปกครองตามลำดับชั้น เคารพในตำแหน่งหน้าที่ตามลำดับ

๒. ให้ความอดทน เนื่องจากทหารเป็นผู้เสียสละเพื่อชาติ ต้องตรากตรำ ยอมเสียสละเมื่อคราวจำเป็น จึงต้องอดทนทุกด้าน

๓. เป็นสุภาพบุรุษที่ดี เมื่อเป็นทหารที่มิการศึกษาสูง มีเกียรติ จึงต้องฝึกให้เป็นสุภาพบุรุษผู้กล้าหาญ

นักเรียนเทชนิคทหารบกชั้นปีที่ ๑ จึง

- ถูกจำกัดเขตบริเวณที่อยู่ เข้าไปบริเวณโรงเรียนของนักเรียนชั้นสูงไม่ได้

- ถูกจำกัดทางเดิน

- ใช้น้ำป่อที่ต้องใช้กระป๋องตักน้ำอุ่น ๆ อาบขณะที่นักเรียนชั้นสูงอาบน้ำที่หยวนน้ำใส

- พุดกับชั้นสูงในท่าเคารพตลอดเวลา

- ตักข้าวส่งน้ำให้นักเรียนชั้นสูง และกินข้าวที่หลัง

- ห้ามสูบบุหรี่นอกโรง

- ต้องอยู่เวรมาก ฝึกมาก ทำงานมาก ทนฟังคำตักเตือนดูตัวอย่างเสียหายจากนักเรียนชั้นสูง

- สวมหมวกหีบเมื่อออกนอกโรง

- ได้รับการปลุกฝังให้ทุกคนรักหมู่คณะ รักโรงเรียน รักเกียรติ

- ประชุมทุกคืน พุดเรื่อง Spirit

Spirit มีความหมายกว้าง ๆ ๓ ประการ คือ เกียรติ วินัย มารยาท และย้ำให้นักเรียนเทชนิคทหารบกชั้นปีที่ ๑ เข้าใจว่า

ทำไมต้องรักษาเกียรติ

ทำไมต้องมีวินัย ทำไมต้องรักษาวินัย

ทำไมจึงต้องรักษามารยาท

ทุกคนต้องมี Spirit ๓ ประการนี้ ประทับอยู่กลางหัวใจเพื่อเป็นนักเรียนเทชนิคทหารบกโดยสมบูรณ์

ระบบอาวุโสนี้ ทำให้รู้สึกว่าการเรียนเทชนิคทหารบกไม่ได้เป็นกันง่าย ๆ คนที่จะผ่านโรงเรียนเทชนิคทหารบกไปได้ต้องเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติจริง ๆ เงินเพิ่ม ๖๐ บาท กว่าจะได้มาต้องลงทุนทั้งกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสมอง

อย่างหนักหนา ต้องอาศัยความสามารถของตัวเอง โดยแท้จริง

หากนักเรียนรุ่นพี่ไม่ยอมรับว่าเป็นนักเรียน เทีชนิดทหารบก ก็ยังติดเครื่องหมาย “ทน” บนบ่า ไม่ได้

ถ้าเปรียบโรงเรียนเทีชนิดทหารบก เหมือนต้นไม้ใหญ่

ก็เป็นต้นไม้ใหญ่ที่โคนลงจมธรณีนานแล้ว

ก่อนที่จะโค่นได้ผลิตผลไม้หล่นเกลื่อนอยู่ใต้ต้นนับจำนวนหลายร้อยผลเหล่านั้น

บางผลก็แตกกิ่งก้านสาขาใหญ่โต
บางผลหล่นลงสู่พื้นดินที่ไม่สมบูรณ์แคะ
แกระรินไปตามเรื่อง

บางผลก็ถูกแมลงและเพี้ยรบกวนจน
อับเฉา และ

บางผลก็เน่าเสียก่อนจะแตกหน่อ...

...อนิจจังไม่เที่ยงหนอ

ผลไม้จากต้นเทีชนิดทหารบกทั้ง ๑๓ ต้น
รวม ๖๓๖ ลูก ที่ให้คุณประโยชน์แก่กองทัพและบ้าน
เมืองมีมากมาย แต่ผู้เขียนขอยกตัวอย่างแต่ละรุ่น
เพียงบางท่านคงไม่ต่างกัน

รุ่น ๑ น.ทน.โชติ หิรัญย์ชฐิติ

รุ่น ๒ น.ทน.เฉลิมชัย จารุวัศตรี

รุ่น ๓ น.ทน.พงศ์ เกษะนันท์

รุ่น ๔ น.ทน.เสริม ณ นคร

น.ทน.หม่อมราชวงศ์ เสริม สุขสวัสดิ์

รุ่น ๕ น.ทน.พะเนียง กานตรัตน์

น.ทน.เปรม ตินสุถานนท์

รุ่น ๖ น.ทน.ประเสริฐ กล้าพินิจ

รุ่น ๗ น.ทน.ประยุทธ จารุมณี

รุ่น ๘ น.ทน.บัลลังก์ ชมะสุนทร

รุ่น ๙ น.ทน.สุนทร สตาภรณ์

รุ่น ๑๐ น.ทน.บรรจบ บุญาค

น.ทน.สัมผัส พาสนยงภิญโญ

รุ่น ๑๑ น.ทน.หาญ สีนานนท์

น.ทน.อาทร ชนเห็นชอบ

รุ่น ๑๒ น.ทน.หม่อมราชวงศ์ พงษ์ดิศ ดิศกุล

รุ่น ๑๓ น.ทน.วิจิต วิจิตสงคราม

น.ทน.จรัส วงศ์สายัณห์

หมายเลขประจำตัว ๒

หมายเลขประจำตัว ๓๗

หมายเลขประจำตัว ๑๓๒

หมายเลขประจำตัว ๑๕๒

หมายเลขประจำตัว ๑๖๗

หมายเลขประจำตัว ๑๙๕

หมายเลขประจำตัว ๒๒๗

หมายเลขประจำตัว ๒๖๙

หมายเลขประจำตัว ๒๙๔

หมายเลขประจำตัว ๓๓๒

หมายเลขประจำตัว ๓๕๙

หมายเลขประจำตัว ๔๒๔

หมายเลขประจำตัว ๔๕๐

หมายเลขประจำตัว ๔๙๓

หมายเลขประจำตัว ๕๐๓

หมายเลขประจำตัว ๕๔๒

หมายเลขประจำตัว ๕๙๐

หมายเลขประจำตัว ๕๙๒

ตารางแสดงการใช้ชีวิตร่วมกัน
ของพี่น้องทั้ง ๑๓ รุ่น แห่งโรงเรียนเทคนิคนครหลวง
จากอนุสรณ์ ๕๐ ปี ของโรงเรียนเทคนิคนครหลวง หน้า ๑๐๐

ปีการศึกษา ๒๕.....

นทพ.	๗๗	๗๘	๗๙	๘๐	๘๑	๘๒	๘๓	๘๔	๘๕	๘๖	๘๗	๘๘	๘๙	๙๐	๙๑	๙๒	๙๓
รุ่นที่ ๑	ปี๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗
รุ่นที่ ๒		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖
รุ่นที่ ๓			๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕
รุ่นที่ ๔				๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔
รุ่นที่ ๕					๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓
รุ่นที่ ๖						๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒
รุ่นที่ ๗							๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑
รุ่นที่ ๘								๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐
รุ่นที่ ๙									๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙
รุ่นที่ ๑๐										๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
รุ่นที่ ๑๑											๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
รุ่นที่ ๑๒												๑	๒	๓	๔	๕	๖
รุ่นที่ ๑๓													๑	๒	๓	๔	๕

- อยู่ ณ ที่ตั้งโรงเรียนนายร้อยทหารบก ต่อมาคือ รร.นายร้อย จปร. แต่ปัจจุบันคือ บก.ทบ.
- อยู่ ณ ที่ตั้งปกศของโรงเรียนเทคนิคนครหลวง ที่คึกคักเชิงสะพานมอญ
- อยู่ในป่าตำบลบ้านป่าแดง จังหวัดเพชรบูรณ์
- อยู่ที่วัดท่ากาช่อง หัวแหลม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสารอ้างอิง

เทคนิควารัลลี ๒๕๑๘. (๒๐ ธันวาคม ๒๕๑๘). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมแผนที่ทหาร.

เล่มหน้าพบกับ “นายร้อยสำรอง : นักรบรสังหรัผู้ปิดทองหลังพระ”

• ขอแก้คำผิด

เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๒ หน้าที ๑๙ บรรทัดที่ ๑๓ “อปร.” แก้เป็น “ภปร.”

ผลงานชิ้นโบว์แดงโดยรวมของรัฐบาล

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา

ที่ได้ทำประโยชน์อันสำคัญเป็นอย่างยิ่ง
เพื่อความมั่นคง และความอยู่รอดของประเทศชาติ
และประชาชนชาวไทย

พล.ต.ดร.เจนวิทย์ ยามะรัตน์

- ผู้เชี่ยวชาญประจำประธานศาลรัฐธรรมนูญ
- อาจารย์พิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
- อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการจัดการ
ความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

นับแต่ คสช. เข้ายึดอำนาจการปกครอง
ของประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม
๒๕๕๗ และตั้งคณะรัฐบาลมี พลเอก ประยุทธ์
จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี พยายามแก้ไข
ปัญหาของประเทศให้มีการปกครองในระบบ
ประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์

แต่ก็ถูกต่อต้าน กดดัน ขัดขวางจากขบวนการ
ทำลายชาติซึ่งอาศัยความเป็นนักการเมือง เคย
มีอำนาจอยู่ในรัฐสภา มีตำแหน่งอยู่ในคณะรัฐบาล
มีกลุ่มข้าราชการชายตัว ขายศักดิ์ศรี ทั้งตำแหน่ง
เล็กตำแหน่งใหญ่คอยช่วยเหลือ มีคนในองค์กรส่วน
ท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ คอยช่วยเหลือผลประโยชน์ มีกลุ่ม
ขบวนการเถื่อนที่คอยเป็นเกราะป้องกัน ขัดขวาง
ก่อกวน ป่วนบ้านป่วนเมือง กลุ่มเหล่านี้คอยกล่าวหา
คสช. รัฐบาลปัจจุบันว่าไม่เป็นประชาธิปไตย

ซึ่งบุคคลที่กล่าวมาคือ กลุ่มบุคคลที่ถ่วง
ความเจริญของบ้านเมือง กินเลือดกินเนื้อคนในชาติ

เดียวกัน และเมื่อมีความพยายามจะร่างรัฐธรรมนูญ
ออกมาจะมีผลบังคับใช้ คนพวกนี้ก็หาเหตุต่อต้าน
เพราะกลุ่มทำลายชาติเหล่านี้ไม่ต้องการความเป็น
ประชาธิปไตย แต่ต้องการความเป็นอิสระเสรีใน
กลุ่มของตน เพื่อแสวงหาประโยชน์ให้ตนเองและ
พวกพ้อง ทุกคนประพฤติดูเหมือนใจหวังเข้ามา
มีอำนาจบริหารประเทศชาติ บริหารส่วนราชการ
บริหารองค์กรส่วนท้องถิ่นต่างได้รับประโยชน์แบ่ง
ปันกัน ประชาธิปไตยจึงไม่ใช่สิ่งสำคัญและไม่ได้
เป็นประโยชน์ต่อพวกเขา

ขบวนการทำลายชาติ ทำลายศาสนา ทำลาย
สถาบันสำคัญ ยิ่งใหญ่เกินกว่าที่คนไทยจะรับรู้ หาก
ชุดรากถอนโคนไม่ได้ ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์จะไม่
เกิด ทางแก้ไข คสช. และรัฐบาลจะต้องปราบปราม
ขบวนการทำลายชาติให้ได้

การที่รัฐบาลประยุทธ์จะจับนโยบายและไม่ได้
ดำเนินการตามนโยบายหลายอย่างที่ “ทักษิณคิด

เพื่อไทยทำ” ก็ถือว่าได้ทำประโยชน์ที่สำคัญเพื่อช่วยประเทศชาติได้เป็นอย่างมาก เช่น

๑) นโยบาย “จํานําข้าว” ของรัฐบาล “ทักษิณคิด เพื่อไทยทำ” เป็นนโยบายที่อ้างว่าจํานําข้าว แต่ในความเป็นจริงเป็นการผูกขาดการค้าข้าวในประเทศ โดยรัฐนําดเงินภาษีประชาชนมาซื้อในราคาแพงกว่าในตลาด ประกาศซื้อทั้งหมดซื้อทุกเมล็ด ซื้อมากจนมีการกักเก็บสต็อกหนาเสี่ยจํานวนมาก แถมมีการอ้างขายข้าวราคาต่ำให้รัฐบาลต่างชาติในราคาอย่างมิดรภาพ (G to G) โดยไม่ต้องประมูล แต่ในความเป็นจริงให้เอกชนบางรายนําค้าวที่อ้างว่าส่งออกจีน ซึ่งมีราคาต่ำ วนกลับมาขายในประเทศไทย นโยบายนี้ทำให้ประเทศต้องสูญเสียงบประมาณหลายแสนล้านบาท

การที่รัฐบาลประยุทธ์ยกเลิกและไม่ดำเนินนโยบาย “จํานําข้าว” ต่อไป ก็นับว่าได้ทำประโยชน์ให้กับประเทศ ยิ่งรัฐบาลประยุทธ์ตรวจสอบหาคนกระทำผิดมาชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้น และดำเนินคดีอาญากับผู้ที่ปล่อยปละละเลย ละเว้นไม่ปฏิบัติหน้าที่ ทำให้ประเทศชาติเสียหาย ก็ยังเป็นผลงานที่น่าประทับใจ

ยังมีนโยบาย “จํานํามันลําปะหลัง” และพืชผลเกษตรอื่น เช่น ยางพาราในสมัยรัฐบาลยิ่งลักษณ์ที่มีความเลวร้ายไม่ต่างกับนโยบายจํานําข้าว หากรัฐบาลประยุทธ์จัดการกับผู้กระทำผิดผิด ก็จะทำให้ผลงานของรัฐบาลประยุทธ์โดดเด่นยิ่งขึ้น

๒) รัฐบาลยิ่งลักษณ์พยายามออกกฎหมายนิรโทษกรรมอย่างสุดซอຍให้กับผู้กระทำผิดที่รวมถึงการนิรโทษกรรมคนโกงทุจริตคอร์รัปชั่น คนทำผิดอาชามาตราดร้ายดูหมิ่นสถาบันเบื้องสูง คนทำผิดอาญาฆ่าคนตาย วางเพลิง เผาบ้านเผาเมือง

การที่รัฐบาลประยุทธ์มิได้สานต่อการออก พ.ร.บ.นิรโทษกรรม ก็ต้องถือว่าได้ทำประโยชน์ที่น่าชื่นชม

๓) การบริหารจัดการน้ำที่ผิดพลาดใน พ.ศ.

๒๕๕๔ ของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ที่นางสาวยิ่งลักษณ์คิดว่าเอาอยู่ ส่งผลให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจหลายแสนล้านบาท ผู้คนเสียชีวิต ๘๑๓ ราย และบาดเจ็บอีกจํานวนมาก ยิ่งกว่านั้น หลังนําดแห่งลง รัฐบาลยิ่งลักษณ์ได้มีความพยายามใช้เงินถึงสี่แสนล้านบาท สร้างระบบป้องกันนําดท่วม โดยแบ่งโครงการเป็นเซ่ง ๆ (Module) แล้วเปิดประมูลจนทำให้บริษัทของเกาหลีได้รับงานที่มีเม็ดเงินเป็นส่วนใหญ่ของงบประมาณที่วางไว้ ในราคาที่ใกล้เคียงกับราคากลาง อย่างน่าอัศจรรย์

การที่รัฐบาลประยุทธ์ยุติโครงการนี้ ก็นับว่าได้ทำประโยชน์ให้กับประเทศ เป็นผลงานที่เข้าตาประชาชน แต่ทั้งนี้ประชาชนก็กำลังเฝ้ารอว่า จะมีโครงการในการบริหารจัดการนําดอย่างสมเหตุสมผลอย่างไรต่อไป

๔) โครงการรถคันแรก ที่รัฐบาลยิ่งลักษณ์แถมเงินให้กับผู้ซื้อรถยนต์คันแรก คันละ ๑ แสนบาท ทำให้รัฐบาลเสียงบประมาณแผ่นดินถึง ๙ หมื่นกว่าล้านบาท และยังมีการทุจริตที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ตรวจพบว่ามีการทุจริตคืนภาษีอย่างไม่ถูกต้อง เช่น ใบจองรถยนต์คันละซื้อกับผู้ขอใช้สิทธิ ผู้ขอใช้สิทธิมีอายุไม่ถึง ๒๑ ปี ตามที่กำหนด มีการยื่นเอกสารโดยไม่มีใบจอง และมีการยื่นขอใช้สิทธิเพิ่มเติมเกิน ๙๐ วัน ตามมติที่กรมกำหนด

การที่รัฐบาลประยุทธ์ยุติโครงการ และตรวจสอบเรื่องทุจริตที่เกิดขึ้น ก็นับว่าเป็นผลงานที่น่าพอใจ ยุติการสูญเสียงบประมาณแผ่นดินที่สร้างความฟุ้งเฟ้อประเคนผลประโยชน์ให้กับผู้ผลิตรถยนต์

๕) นโยบายแจกแท็บเล็ตพีซีแก่นักเรียนประถม ๑ ซึ่งใช้งบประมาณแผ่นดินสูงถึงหลายพันล้านบาท ขณะที่ปัญหาด้านความพร้อมของตัวนักเรียนผู้ใช้ ด้านการเข้าถึง Wi-Fi อินเทอร์เน็ต ด้านคุณภาพของแท็บเล็ตพีซี ด้านการซ่อมแซมบำรุง

รักษา จนปัจจุบันเกือบหาคนใช้แท็บเล็ตพีซีที่แจกไม่ได้

การที่รัฐบาลประยุทธ์ โดยพลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย ขณะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ สั่งยุติโครงการนี้ นับว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศ ที่สามารถนำเงินดังกล่าวไปใช้ในกิจการอย่างอื่นที่มีประสิทธิภาพมากกว่า และยังถ้าเพิ่มการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตไปยังพื้นที่ต่างจังหวัด ตามนโยบายเศรษฐกิจยุคนี้ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี ก็ยิ่งจะเกิดประโยชน์ต่อไปในอนาคต

๖) รัฐบาลยิ่งลักษณ์ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ได้หลีกเลี่ยงระเบียบของกระทรวงการต่างประเทศ ออกหนังสือเดินทาง (พาสปอร์ต) ให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นักโทษที่หลบหนีคดีอยู่ต่างประเทศอย่างเงียบเชียบ โดยอาศัยจังหวัดตากาลปีใหม่ อ้างเพื่อมอบเป็นของขวัญปีใหม่ให้กับนักโทษ รัฐบาลประยุทธ์ได้สั่งยกเลิกหนังสือเดินทาง (พาสปอร์ต) ที่ให้นักโทษผู้หนีคดีอยู่ต่างประเทศใช้ ก็นับเป็นการทำที่ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบอย่างตรงไปตรงมา

นอกจากนั้น ยังมีการถอดยศ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นักโทษผู้หนีคดี ให้เป็นไปตามระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยที่รัฐบาลก่อนหน้านี้ไม่คิดหรือไม่กล้าทำ แต่อย่างไรก็ตามประชาชนส่วนมาก ยังเฝ้าคอยให้มีการเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์จากนักโทษผู้หลบหนีอยู่ต่างประเทศ

๗) ในสมัยรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ได้มีความพยายามจะกู้เงินถึง ๒ ล้านล้านบาท มาดำเนินการเกี่ยวกับกิจการคมนาคมขนส่ง รวมทั้งรถไฟความเร็วสูง ด้วยวิธีกู้เงินที่พยายามซิกแซกไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพระราชบัญญัติอื่น ๆ อีก ๓ ฉบับ โดยอ้างว่าเป็นเงินกู้ไม่ใช่เงินของ

แผ่นดิน ทั้ง ๆ ที่ เงินกู้ก็ต้องใช้คืนในอนาคตจากงบประมาณแผ่นดินที่มาจากรายภาษีอากร

การที่รัฐบาลประยุทธ์ยกเลิก ไม่ดำเนินการกู้เงินตามโครงการนี้ต่อ ก็นับว่าได้ทำประโยชน์ให้กับประเทศ

๘) รัฐบาลที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์เป็นนายกรัฐมนตรีในระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง ๒ ปี ๙ เดือน ๒ วัน ได้มีการเดินสายไปต่างประเทศในฐานะนายกรัฐมนตรี ๕๒ ครั้ง อยู่นอกประเทศ ๑๐๙ วัน เดินทางไปถึง ๕ ทวีป รวม ๔๓ ประเทศ ใช้งบประมาณไปทั้งสิ้นกว่า ๓๐๐ ล้านบาท นับว่าเป็นนายกรัฐมนตรีที่ขยันเดินทางไปต่างประเทศมากที่สุด อ่านโผ พุดผิดพุดถูกบ่อยครั้ง แม้จะสร้างความมั่นใจว่าเธอมีเหตุผลใดที่จะไปประเทศเหล่านี้ เช่น ปาปัวนิวกินี มองโกเลีย มอนเตเนโกร และสาธารณรัฐโมซัมบิก

การที่รัฐบาลประยุทธ์ ไม่ฉวยโอกาสใช้งบประมาณแผ่นดิน และเวลาในการทำงานในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ไปสัณจรเร็วร้อนก็นับว่าได้ทำประโยชน์ให้กับประเทศ

๙) รัฐบาลพรรคเพื่อไทย ที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ประกาศนโยบายจะสังคายนาพระพุทธศาสนา แต่ไม่เคยประกาศจะเข้าคัมภีร์ของพระพุทธศาสนาที่มีอัครบิดรเบือนหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา ปล่อยให้ปลงลอย ไม่ดำเนินคดีกับเจ้าอาวาสวัดใหญ่ผู้ถูกกล่าวหาว่าร่วมกันกระทำความผิดฐานสมคบกันฟอกเงินร่วมกันฟอกเงิน และร่วมกันรับของโจร

ปล่อยให้คนทีโงนหัวห่มเหลืองอ้างความเป็นพระมาสะสมเงินทองจากความศรัทธาของชาวบ้าน แปลงรายได้และทรัพย์สินของวัดเป็นสินทรัพย์ของตน

การที่รัฐบาลประยุทธ์กล้าดำเนินคดีอย่างตรงไปตรงมากับภัมมชโยแห่งวัดพระธรรมกาย ตรวจสอบสวนความถูกต้องของทรัพย์สินที่พระเถระ

ผู้ใหญ่ผู้จะเป็นประมุขของสงฆ์ ก็นับเป็นความกล้าหาญและได้ทำประโยชน์เป็นผลงานที่น่าพอใจ

๑๐) นางสาวยิ่งลักษณ์ในฐานะนายกรัฐมนตรีได้เคยประกาศไว้ตอนหาเสียงว่า หากเป็นรัฐบาลจะถมทะเลในบริเวณอ่าวไทย ที่ยื่นออกไป ๓ กิโลเมตรจากชายฝั่ง แต่ขณะที่เป็นรัฐบาลสองปีเศษก็ยังไม่ได้ดำเนินการ

เมื่อรัฐบาลประยุทธ์ได้ละทิ้งโครงการที่จะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอ่าวไทย ซึ่งบริเวณอ่าวไทยถือได้ว่าเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ ๑ ใน ๗ ของโลก การเข้ามาของรัฐบาลประยุทธ์ที่ยุดยังฝั่งกลบโครงการที่อาจจะมีได้ในอนาคต นับว่าได้ทำประโยชน์ให้กับประเทศ

จะเห็นได้ว่า การที่รัฐบาลประยุทธ์หยุดยั้งนโยบายและการดำเนินการของรัฐบาลก่อนหน้าที่เคยประกาศ “ทักษิณคิด เพื่อไทยทำ” เพียงเท่านั้น ก็นับว่าเป็นประโยชน์กับประเทศชาติมากพอสมควร

๑๑) การประมูลคลื่นความถี่โทรคมนาคมเอกชนต้องแข่งขันกันเลือดสาด เคาะราคาข้ามวันข้ามคืน ทำให้รัฐได้เงินเข้าแผ่นดินมากกว่าสมัยอ้างประชาธิปไตยมหาศาล

ค่าใบอนุญาต คลื่น ๑๘๐๐ กว่า ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท และคลื่น ๙๐๐ อีกกว่า ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท รวม ๒ คลื่น ๔ ใบอนุญาต เป็นเงินเข้าแผ่นดินกว่า ๒๓๐,๐๐๐ ล้านบาท

๑๒) นักการเมืองซีโง่ ข้าราชการฉ้อฉล คนดังทุจริตทำผิดกฎหมาย ทยอยเดินพาเหรดเข้าคุกเข้าตะรางคึกคัก

พวกหมิ่นเบื้องสูงหนีคดีหัวซุกหัวซุน แขนงนำมือบที่ไ้ความรุนแรง วางเพลิง ไล่ตี ไล่ฆ่าผู้อื่น ค่อย ๆ ทยอยเดินเข้าคุก

๑๓) กองกำลังติดอาวุธจ้อย ถูกจับ ถูกสกัด ถูกดำเนินคดี ถอยร่นไม่เป็นขบวน ไม่เหมือนก่อนรัฐประหาร ที่ก่อเหตุสังหารได้อย่างสะดวกสบาย ฆ่ากลางเมืองเป็นรายวัน

๑๔) มีการผ่านกฎหมายตั้งศาลคดีทุจริตโดยตรง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติ มิชอบ ใช้ระบบไต่สวนจัดการกับข้าราชการและคนโกงเด็ดขาด รวดเร็ว รวมทั้งมีการแก้กฎหมายชั้นน้อต

ปราบโกง ทั้งเรื่องอายุความ การติดตามยึดทรัพย์ การบัญญัติอำนาจหน้าที่พนักงานไต่สวนคดีของ ป.ป.ช. การห้ามคนโกงเข้ามาเล่นการเมือง ฯลฯ

๑๕) มีการออกกฎหมายเก็บภาษีมรดกจากคนรวย ๆ เก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจากคนรวย ๆ

๑๖) มีการออกกฎหมายอำนวยความสะดวกการอนุญาตของราชการ เอื้อประโยชน์แก่การติดต่อราชการของประชาชน บังคับให้ราชการต้องทำตามขั้นตอน ลดเงื่อนไขที่จะไปเรียกเงินทองจากชาวบ้าน

๑๗) มีคำสั่ง คสช. มีสถานะบังคับใช้เป็นกฎหมาย ให้ประชาชนได้เรียนฟรี ๑๕ ปี อนุบาลถึง ม.๖

๑๘) ยกเลิกโควตาเลือกองสลากร เปิดให้ประชาชนรายย่อยรับสลากรตรงจากองสลากรฯ เพื่อให้ขายราคาไม่เกิน ๘๐ บาท ยังมีกำไร

๑๙) ได้มีนโยบายปิดเหมืองทองคำทั่วประเทศ หลังเกิดปัญหาในหลายพื้นที่ต่อเนื่องยาวนานหลายสมัย เกิดความขัดแย้งรุนแรง แยกแยก กระทบสุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อม

๒๐) ได้มีการชะลอโรงไฟฟ้ากระบี่ ชะลอเปิดสัมปทานปิโตรเลียมตามเสียงท้วงติงประชาชน แก้กฎหมายเปิดทางให้การใช้ระบบร่วมผลิต จำงผลิตเพื่อทางเลือกที่ดีที่สุดของประเทศ ส่วนจะใช้ระบบใดก็ตัดสินกันตามข้อมูลข้อเท็จจริงบนผลประโยชน์สูงสุดของประเทศชาติ

๒๑) ปัญหาประมงผิดกฎหมายและค้ามนุษย์จึงต้องถูกหยิบขึ้นมาสะสาง จัดระเบียบแรงงานต่างด้าว การใช้อุปกรณ์ประมงล้างผลาญ

๒๒) กองทุนการออมแห่งชาติที่ต้องการสร้างหลักประกันรายได้ในยามแก่เฒ่าของแรงงาน

นอกระบบ เกษตรกร แม่บ้าน ผู้รับจ้างอิสระทั้งหลาย กฎหมายผ่านไปแล้วตั้งแต่สมัยรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ แต่ถูกต้อง ไม่เปิดรับสมัคร กระทั่งมาเปิดรับสมัครในยุคนี้เอง ชาวบ้านออมเงินส่วนหนึ่งรัฐบาลสมทบให้อีกส่วนหนึ่ง แถมรับประกันผลตอบแทนอีกต่างหาก

๒๓) ได้มีกฎหมายควบคุมดูแลความเสมอภาคระหว่างชายหญิง ซึ่งเอกอัครราชทูตสวีเดนสวีเดนประจำประเทศไทยชื่นชมมาก มีกฎหมายช่วยดูแลการท่องเที่ยวให้เกิดความเป็นธรรม พ.ร.บ.การท่องเที่ยวถาวรนี้ มีกฎหมายดูแลคุ้มครองมิให้เกิดการทารุณกรรมสัตว์ กฎหมายคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ (อุ้มบุญ) ฯลฯ ออกมาแล้ว

๒๔) ได้มีรัฐบาลที่ช่วยให้หนี้ค่าข้าวแก่ชาวนาทายอยใช้หนี้โครงการจำนำข้าวแก่ ธ.ก.ส. ทายอยระบายข้าวสารจากโครงการจำนำ ทั้งข้าวเน่า ข้าวดี ประมูลขายทั่วไป ขายจ้หุจ้แท้ จาก ๑๘ ล้านตัน เหลือราว ๑๐ ล้านตัน ยุตินโยบายที่ล้างผลาญเกือบจะทำให้การคลังประเทศล่มจม

๒๕) คดีโกงกินต่าง ๆ ไม่ถูกปิดเบือน ตัดตอนคดีใหญ่ ๆ ระดับหมื่นล้าน-แสนล้าน รัฐบาลตั้งหลักต่อสู้คดี เพื่อปกป้องผลประโยชน์แผ่นดิน เช่น คดีทุจริตจำนำข้าว คดีฟิลิปมอริส คดีสัมปทานมือถือเอไอเอส คดีโทลล์เวย์ คดีคลองด่าน คดีไอทีวี คดีไฮปเวลล์ คดีทางด่วนบางนา-บางปะกง คดีค่าทางด่วนชั้นที่สอง ฯลฯ

๒๖) ธนาคารโลกปรับคาดการณ์เศรษฐกิจไทย ดีกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิมทั้ง ๆ ที่ระบุว่าเศรษฐกิจโลกยังไม่ฟื้นตัว โดยเฉพาะจีน ญี่ปุ่น อียู ตะวันออกกลาง

คาดว่าปีนี้ ๒๕๕๙ เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวได้ร้อยละ ๒.๕ เดิมเคยประเมินว่าโตเพียง ๒% ซึ่งเป็นการมองเศรษฐกิจไทยว่าสถานการณ์ดีขึ้น ทั้ง ๆ ที่เศรษฐกิจภาพรวมของเอเชียแปซิฟิกจะแย่ลง ส่วน

ทางกับสถานการณ์ของไทย

๒๗) ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันจาก World Competitiveness Center ของ International Institute for Management Development (IMD) สวิตเซอร์แลนด์ ใน พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่า ประเทศไทยมีอันดับดีขึ้นมาอยู่ในอันดับที่ ๒๘

ขยับดีขึ้นถึง ๒ อันดับ แถมเป็นการดีขึ้นทั้งโดยคะแนนและอันดับ เมื่อเปรียบเทียบกับ ๕ ประเทศอาเซียนที่อยู่ในการจัดอันดับนี้ ได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซียแล้ว ปรากฏว่าประเทศไทยเป็นประเทศเดียวที่มีอันดับดีขึ้นในปี ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ มีอันดับแย่ลง (แต่ประเทศอาเซียนที่ยังอยู่ในอันดับเหนือกว่าเรา ได้แก่ สิงคโปร์ และมาเลเซีย)

๒๘) แขนงนำแนวร่วมเสื้อแดงค่อย ๆ ตาสว่างกันเป็นแถว ทายอยออกมาแจว่าถูกนายใหญ่หักหลัง ถูกแกนนำทอดทิ้ง ปฏิเสธไม่ยอมเป็นขี้ข้าอีกแล้ว

ล่าสุด คือ โรสแดงล้มเจ้า ออกคลิปประกาศพวกรับเงินนายใหญ่ทำคลิปปาจบจ้วงเผยแพร่เป็นขบวนการสกปรก

นายอำนาจ คงโต แดง อุดรดิตต์ให้สัมภาษณ์ตัดสินใจหันหลังและไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับเสื้อแดงอีก แม้จะมีแกนนำหลายคนชักชวนให้กลับไปร่วมแต่ได้บอกปฏิเสธแล้ว

๒๙) ได้มีการเดินทางชำระสะสาง คดีโกงสหกรณ์คลองจั่นอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีหมกเม็ด อุ้มหรือตัดตอนคดีพวกพ้อง โดยติดตามดำเนินคดีทุกเส้นทางการเงิน มีทั้งอดีตผู้ช่วยรัฐมนตรีคดียุครัฐบาลยิ่งลักษณ์ และพระที่มีอิทธิพลอำนาจสูงที่สุด มีคำสอนวิปริตผิดเพี้ยน อวดอุตริที่สุด ถูกออกหมายจับคดีสมคบกัน ร่วมกันฟอกเงิน และรับของโจร

หากพิจารณาให้ดี จะพบว่า คสช. และรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี

ให้น้ำหนักการทำงาน “เพื่ออนาคต” มากเกินกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือเป็นการทำงานแก้ไข ปัญหาปัจจุบันหรือปัญหาเร่งด่วนที่เผชิญหน้า

สิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า คสช. และรัฐบาลให้ความสำคัญกับการปฏิรูปประเทศอย่างมาก และไม่ได้ “สอบตก” ในด้านการปฏิรูปแต่อย่างใด หากมองไปที่การให้น้ำหนักการทำงาน “เพื่ออนาคต” เพราะการทำงาน “เพื่ออนาคต” ของ คสช. และรัฐบาลเน้นไปที่การปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นปัญหา ล้าสมัย หรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ผลงาน “เพื่ออนาคต” ของ คสช. และรัฐบาลเป็นผลงานที่เหนือกว่าทุกรัฐบาลในอดีตหลายขุม เป็นผลงานชิ้นโบแดงของ คสช. และรัฐบาลอย่างแท้จริง ที่จะให้ผลเป็นความพึงพอใจทางการเมืองจากประชาชนได้เป็นอย่างดี และเป็นผลงานทางการเมืองที่ “ยั่งยืน”

แต่การยึดอำนาจ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ คือการปฏิวัติเพื่อปราบปีศาจทุนสามานย์ปล้นชาติ แต่การปราบปีศาจร้ายที่มีอิทธิพลเหนือ นักการเมืองชั่ว ข้าราชการเลวและสื่อไร้อรรถยา บรรณมานานกว่าหนึ่งทศวรรษ จำเป็นต้องใช้เวลาและความร่วมมือจากประชาชนผู้รักชาติ รัฐธรรมนูญฉบับปราบโกงกับบทเฉพาะกาลห้าปีที่รอการลงประชามติคือเวทมนตร์พิเศษที่จะปราบปีศาจร้ายตัวนี้ให้สาบสูญไปจากประเทศไทย

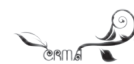
แม้ว่าบางคนอาจมองด้วยสายตาชื่นชมว่า นายกรัฐมนตรีจาก คสช. ทำงานได้รวดเร็ว เด็ดขาด พุดจาโผงผาง ไม่อ้อมค้อม สามารถปราบปรามการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง ได้อย่างราบคาบ แต่บางคนอาจจะมองตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง แถมนบางคนอาจมองว่ารัฐบาลล้มเหลวใน ทุกเรื่องทุกประเด็น ไม่ประสบความสำเร็จในการบริหารประเทศแม้แต่น้อย บางคนวิพากษ์ว่ารัฐบาล คสช. ดีแต่ตีปี๊บสร้างภาพสร้าง

กระแส โดยไม่มีสิ่งใดสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่ง มุมมองที่แตกต่างเช่นนี้ย่อมถือได้ว่าเป็นเรื่องปกติ ของสังคมมนุษย์

แต่ไม่ว่าใครจะวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล คสช. ด้วยความรักด้วยความชอบ หรือด้วยความชิงชัง อย่างไรก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งที่รัฐบาล คสช. ต้องย้ำเตือน โดยการตั้งคำถามกับการทำงานของตนเองทุก ๆ วัน คือ การทำงานของ คสช. โดยภาพรวมสามารถ ทำให้สังคมไทยก้าวไปสู่ความสุขความสงบ ความ ผาสุกที่แท้จริงหรือไม่ รัฐบาล คสช. ลงมือทำเรื่อง ที่ จำเป็นต่อความอยู่รอดอย่างยั่งยืนของบ้านเมือง แล้วหรือยัง รัฐบาล คสช. ใช้ความพยายามอย่าง ยิงยวดในการปฏิรูปการเมืองหรือยัง หากลงมือทำ แล้ว ได้ประเมินความสำเร็จบ้างหรือไม่ แต่หากยังไม่ ได้ลงมือทำ ก็ต้องเร่งทำโดยเร็วก่อนที่จะปราศ จากอำนาจรัฐ มิฉะนั้นการรัฐประหารครั้งนี้จะไม่ ก่อประโยชน์อันใดให้บ้านเมืองแม้แต่น้อย เพราะ การปฏิรูปประเทศบางเรื่อง ทั้ง ๆ ที่ควรทำสำเร็จ ก่อนการเลือกตั้งกลับไม่มีการดำเนินการอย่าง จริงจัง เสียโอกาสที่ไม่สามารถแก้ปัญหาเชิง โครงสร้างหลายเรื่อง เช่น ความเหลื่อมล้ำทางการ ศึกษา คุณภาพการศึกษา การปฏิรูปองค์กรตำรวจ กระบวนการยุติธรรม การปฏิรูปท้องถิ่น ปัญหาทุน ที่เข้ามาครอบงำส่วนต่าง ๆ ของสังคม

ทั้งที่มาตรา ๔๔ และอำนาจเบ็ดเสร็จจันฉันทันนี้สะท้อนว่า ถ้าการเมืองกลับมาสู่ภาวะปกติ แบบ เลือกตั้ง การแก้ปัญหาแบบถอนรากถอนโคนที่จะ นำไปสู่การปฏิรูป คงต้องใช้เวลาอีกนานเพราะขนาด รัฐบาลทหาร มีเครื่องมือ คำสั่งพิเศษพร้อมมากมาย ยังทำไม่ได้

จึงขอฝากเป็นการบ้านอันท้าทายสำหรับ คสช. ที่จะพิสูจน์ตนเองว่า มีโอกาสยึดอำนาจมา ทั้งที่ จะทำให้คุ้มค่าหรือเสียของ

บรรณานุกรม

หนังสือพิมพ์แนวหน้า. ประโยชน์ของประยุทธ์ คอรั้มน์โจมตีขคิดด้วยคน เดือน พฤษภาคม ๒๕๕๙.

ปฏิรูปการเมืองก่อนเลือกตั้ง คสช. ทำถึงไหนแล้ว เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ คอรั้มน์ บทบรรณาธิการ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙.

เพราะบ้านเมืองไม่เป็นประชาธิปไตย คอรั้มน์กวนน้ำให้ใส เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙.

๒ ปี คสช. ข้อต่อปราบปีศาจทุนสามานย์ฉลาญชาติ คอรั้มน์วิภาคสื่อเทศ วิเทศสื่อไทย เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙.

หนังสือพิมพ์โพสต์ ทูเดย์. ทำไม่สำเร็จ คอรั้มน์เหนียวไก เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙.

หนังสือพิมพ์สยามรัฐ. ยี่ห้อ คสช. ถูกแล้วที่ทำงาน “เพื่ออนาคต” คอรั้มน์ล้มฟ้าการเมือง เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙.

เสนาศึกษา

พลอากาศตรี ณีกรธรรจน์ ถวิลหวั่ง
กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ
ศึกษาความเป็นไปได้ในการชุดคลองกระษ

ย้อนตำนาน

การสร้างคลองเชื่อม ๒ ฝั่งทะเลของโลก ประจักษ์แจ้งเห็นจริงว่า นำมาซึ่งความเจริญด้านเศรษฐกิจและสังคม

ก้าวข้ามความกลัวในอดีต สู่การตัดสินใจในปัจจุบัน
คลองเชื่อม ๒ ฝั่งทะเลไทย คือ ความยิ่งใหญ่ของโลกในศตวรรษที่ ๒๑

ประเทศที่เจริญแล้ว จะมีความมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา เทคโนโลยี และการทหาร ซึ่งในความเป็นจริงถ้าการเมืองมั่นคง (นักการเมืองดี พรรคการเมืองดี ข้าราชการดี) และเศรษฐกิจมั่นคง (ประเทศร่ำรวยมีรายได้เข้าประเทศมาก มีเงินเหลือจากรายจ่ายที่จำเป็นแล้ว มากพอที่จะนำไปพัฒนาประเทศ ในทุก ๆ ด้านแล้ว) ความมั่นคงทางด้านสังคมจิตวิทยา เทคโนโลยี และการทหาร ก็จะตามมา

ประเทศไทย มีปัญหาด้านการเมือง รัฐบาลมักเกิดจากพรรคร่วมรัฐบาล จึงขาดเสถียรภาพ ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาประเทศ มีการโกงทางด้านนโยบายและการบริหาร จึงเกิดการรัฐประหารยึดอำนาจหลายครั้ง ทำให้เป็นจุดอ่อนของประเทศ ด้านเศรษฐกิจมีรายได้เข้าประเทศเมื่อหักรายจ่ายแล้ว แทบไม่เหลือเงินมาพัฒนาประเทศ ซึ่งรายจ่ายประจำนั้นก็จ่ายอย่างจำกัด ทั้งค่าจ้าง ค่าตอบแทนเงินเดือน สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกสวัสดิการและการบริการ ทำให้ความมั่นคงในด้านที่เหลือยังไม่ดีพอ ระหว่างนี้ประเทศไทยอยู่ระหว่าง

ปฏิรูปประเทศ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ี่จึงมุ่งเน้นที่จะขจัดการโกงให้หมดไปจากระบบการเมืองไทย ซึ่งก็ยังไม่รู้ว่าผลจะออกมาอย่างไร

ทำไมรายได้เข้าประเทศของเราจึงน้อย ก็เพราะเรายังทำแบบเดิมรายได้หลักจากการส่งออกและการบริการ ซึ่งทั้งสองอย่างล้วนมีคู่แข่ง นอกจากนี้สินค้าทางการเกษตรก็ยังคงพึ่งพาธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ ก็ปีมาแล้วที่เราทำแบบนี้คนส่วนใหญ่ของประเทศจึงไม่สามารถก้าวข้ามความยากจนไปได้ ด้านเทคโนโลยีก็ไม่มีอะไรที่ประสบความสำเร็จอย่างเด่นชัดจนถึงขั้นการผลิตและส่งออกได้

กลุ่มประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย ไม่ว่าจะแสดงท่าทีว่ามีความสามัคคีต่อกันมากเพียงไร แต่ลึก ๆ แล้วผลประโยชน์ของประเทศตนก็ต้องมาก่อนทั้งนั้น ซึ่งขณะนี้ก็ยังไม่มีความรู้เราให้ดี เรื่องรู้เขานั้นเป็นเรื่องยาก แต่รู้เรานี่ดี ถ้าเราไม่รู้หมดและไม่พยายามเรียนรู้ว่าเรามีดีอะไรบ้าง ก็เลยไม่น่าสิ่งดี ๆ ที่เรามีอยู่มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศได้นี่สิ น่าเจ็บใจจริง ๆ

ประเทศในกลุ่มโอเปคผู้ผลิตน้ำมันรายใหญ่ของโลก และประเทศอื่นที่ผลิตน้ำมันเป็นสินค้าส่งออกหลักสามารถนำเงินที่ได้ไปพัฒนาประเทศของตน ทำให้ประชาชนของตนมีความเป็นอยู่อย่างสุขสบายเพราะมีการบริหารจัดการที่ดี แต่น้ำมันก็มีวันที่จะหมดและอาจลดความสำคัญลงได้ เมื่อมีพลังงานอื่น ๆ ทดแทน

ประเทศสิงคโปร์ ใช้ช่องแคบมะละกาเป็นยุทธศาสตร์ สร้างรายได้เข้าประเทศ จากการสร้างท่าเรือและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับขบวนเรือสินค้าที่ผ่านไป-มา เป็นจำนวนที่มากขึ้นทุกปี พร้อมกับทำให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการผลิต และศูนย์กลางการค้า ถึงประเทศจะเล็กแต่มีอิทธิพลต่อการค้า และการกำหนดราคาสินค้าบางอย่างในภูมิภาคนี้

การขนส่งสินค้าทางทะเลเป็นการขนส่งที่มีค่าใช้จ่ายต่ำที่สุด และเป็นความจำเป็นที่ต้องใช้เส้นทางที่สะดวกและประหยัดที่สุดเป็นเส้นทางประจำ จึงทำให้ประเทศอียิปต์ชุดคลองสุเอซเชื่อมทะเลแดง และทะเลเมดิเตอร์เรเนียนมีความยาว ๑๘๓ กม. ประเทศปานามาชุดคลองปานามาเชื่อมมหาสมุทรแอตแลนติก และมหาสมุทรแปซิฟิกมีความยาว ๗๗ กม. ในขณะเดียวกัน ขณะนี้ประเทศนิคารากัวซึ่งอยู่ที่เหนือของประเทศปานามากำลังเริ่มชุดคลองนิคารากัวเหนือคลองปานามาขึ้นไปเพียง ๙๒ กม. ซึ่งทั้งคลองสุเอซและคลองปานามาก็ได้มีการขยายคลองและปรับปรุงคลองแล้ว จะเห็นได้ว่าเส้นทางทางการเดินเรือสินค้าและเรือบรรทุกน้ำมันมีความสำคัญต่อการขนส่งสินค้าของประเทศต่าง ๆ ในโลก

ประเทศไทยตั้งอยู่ในเส้นทางทางการเดินเรือของโลก หากชุดคลองเชื่อมสองฝั่งไทยตรงภาคใต้ เชื่อมอ่าวไทยและมหาสมุทรอินเดียในเส้นทางที่เหมาะสมให้มีความกว้างและความลึกเพียงพอที่เรือบรรทุกน้ำมันขนาดใหญ่ที่สุด และเรือบรรทุกสินค้าตู้คอนเทนเนอร์ที่ใหญ่ที่สุดที่เคยผ่านช่องแคบ

มะละกา ผ่านไป-มา ได้สะดวก สร้างท่าเรือทั้งสองฝั่งทะเลและสร้างเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งสองฝั่งคลอง ซึ่งมีการศึกษาความเป็นไปได้ในขั้นต้นแล้วก็จะทำให้เรือสินค้าส่วนหนึ่งมาใช้เส้นทางผ่านคลองไทย แทนช่องแคบมะละกา ซึ่งมีความหนาแน่นมาตั้งแต่ ๑๐ ปีที่แล้ว นอกจากนี้ช่องแคบมะละกา ยังมีปัญหาเรื่องโจรสลัดและเกิดลมมรสุมรุนแรงจนทำให้เรือล่ม เพราะช่องแคบมะละกามีความยาว ๑,๐๘๐ กม. ส่วนที่กว้างบริเวณทางเข้ากว้างประมาณ ๘ กม. และช่วงที่แคบที่สุดกว้าง ๒.๔ กม. ส่วนคลองไทยนั้นจะมีความยาวประมาณ ๑๒๐ กม. กว้างประมาณ ๓๕๐-๕๐๐-๘๐๐ เมตร สมมติว่าถ้ากำหนดเขตเศรษฐกิจพิเศษ ๒ ฝั่งคลอง โดยรวมความกว้างของคลองด้วยแล้วเป็น ๕ กม. จะมีพื้นที่ ๒ ฝั่งคลอง รวมคลองด้วยเท่ากับ ๖๐๐ ตร.กม. ๑ ตร.กม = ๖๒๕ ไร่ รวมพื้นที่ ๓๗๕,๐๐๐ ไร่ ถ้าเราคิดเพียงครึ่งเดียว = ๑๘๗,๕๐๐ ไร่ ก็จะเป็นพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษที่สร้างงานและรายได้ให้กับชาติอีกทางหนึ่ง ถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลไทยจะต้องศึกษาความเป็นไปได้อย่างจริงจังว่าเราจะชุดคลองไทยเชื่อมสองฝั่งทะเลได้หรือไม่ อย่างไร ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการแห่งชาติศึกษาความเป็นไปได้ในการชุดคลองคอคอดกระเพื่อแก้ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจของชาติ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ มาแล้ว แต่การดำเนินการยังไม่เป็นรูปธรรมเพราะมีปัญหาการเมืองตลอดมา และไม่มีรัฐบาลใดนำเรื่องนี้มาดำเนินการอย่างจริงจัง โครงการนี้จำเป็นต้องมีความสำคัญอย่างมากเพราะประเทศไทยเคยมีความคิดที่จะดำเนินการตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ ๑ สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ สมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ เพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติแต่ก็มีอุปสรรคหลายอย่างจึงไม่สามารถเริ่มดำเนินการได้ และเมื่อสิ้นสุด

สงครามโลกครั้งที่ ๒ ประเทศอังกฤษได้ยึดครองประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์แล้ว ก็ยังให้ประเทศไทยทำสัญญาว่าจะไม่ขุดคอคอดกระเพราะคงคิดว่า ถ้าประเทศไทยขุดคอคอดกระสำเร็จเป็นเส้นทางเดินเรือแห่งใหม่จะต้องเป็นการขัดผลประโยชน์กับประเทศของตนอย่างแน่นอน แต่ต่อมาสัญญาดังกล่าวก็ถูกยกเลิกไปแล้ว และตั้งแต่นั้นมา ก็มักจะมีข่าวลือว่าหากประเทศไทยคิดจะขุดคอคอดกระที่ใดก็จะถูกบางประเทศที่ได้ประโยชน์จากช่องแคบมะละกาขัดขวางมาโดยตลอดจริงหรือไม่ ก็เป็นสิ่งที่น่าคิดอยู่ ประกอบกับพฤติกรรมการทำงานของนักการเมืองไทยโดยภาพรวมที่ผ่านมาก็มีลักษณะผลประโยชน์ของพรรคการเมืองและฐานของคะแนนเสียงต้องมาก่อน ดังนั้นหากมีเรื่องใดที่น่าจะมีประโยชน์ต่อประเทศไทย เช่น โครงการขุดคอคอดกระ (ในสมัยนั้นยังไม่ได้พิจารณาเส้นทางใดเส้นทางหนึ่ง เป็นเส้นทางหลัก จึงใช้ชื่อ คอคอดกระไปก่อน) ซึ่งเป็นโครงการที่ใหญ่มาก นักการเมืองและพรรคการเมืองที่ผ่านมาก็ไม่กล้าทำและอ้าแงอ้างนี่เป็นเหตุผลของความไม่พร้อมมาตลอด แต่เรื่องจริง ๆ ก็คงเป็นที่รัฐบาลที่บริหารประเทศมาจากพรรคร่วมรัฐบาล ความเห็นอาจจะไม่สอดคล้องกัน บางพรรคอยากให้ทำ แต่บางพรรคไม่ยอมให้ทำ เพราะกลัวผลกระทบต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นแล้วทำให้คะแนนเสียงของพรรคตนถูกลดคะแนนนิยม หรือเกิดการอิจฉามลงานที่ไม่อยากให้พรรคแกนนำได้คะแนนนิยมไปหากผลงานสำเร็จ หรืออาจมีนักการเมืองของเรบางคนบางพรรคแอบไปรับผลประโยชน์จากประเทศที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งถ้าเป็นจริงก็คงหาหลักฐานเอาผิดไม่ได้ ตัวอย่างที่ยกมานี้ก็เลยทำให้นักการเมืองและพรรคการเมืองอยู่หนึ่ง ๆ ดีกว่า ทั้ง ๆ ที่นักการเมืองหลายคน และคนไทยหลาย ๆ คน ก็เห็นด้วยว่า ถ้าขุดคอคอดกระเสร็จแล้วจะเกิดผลประโยชน์อย่างมากมายมหาศาลแก่ประเทศไทยไปจนชั่วลูกชั่วหลานก็ตาม แต่ก็เพราะว่าผลประโยชน์ของพรรคต้องมาก่อน โครงการนี้จึงไม่เกิดขึ้นสักที

แม้แต่จะศึกษาความเป็นไปได้อย่างจริงจังก็ยังไม่ทำ

นักธุรกิจและนักการเมืองของประเทศอื่นคงจะสงสัยว่าทำไมประเทศไทยซึ่งอยู่ในเส้นทางเดินเรือที่สำคัญของโลก จึงไม่ทำอะไรเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศให้ไปสู่การเป็นประเทศที่เจริญแล้ว ทั้งที่ที่ตั้งของประเทศอยู่ในทำเลทอง หนึ่งในเดียวในโลกที่สามารถทำโครงการนี้ได้ ถ้าเอาแผนที่โลกมากางดูจะรู้ว่า ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของอาเซียน เป็นศูนย์กลางของเอเชียและของโลก ทางทะเลนั้นก็อยู่ในเส้นทางเดินเรือ ซึ่งมีเรือบรรทุกน้ำมัน และเรือบรรทุกสินค้าตู้คอนเทนเนอร์ที่มีจำนวนเรือที่ใช้เส้นทางนี้มากที่สุดในโลก แค่เพียงประเทศไทยขุดคลองเชื่อม ๒ ฝั่งทะเล ตรงจุดที่เหมาะสม ให้มีความกว้างและความลึกที่เรือทุกชนิดในโลกสวนทางผ่านไป-มาได้สะดวกและปลอดภัย ทำท่าเรือและสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งระบบ ทั้งสองฝั่งทะเล เพื่อดึงดูดเรือเดินทะเลให้มาใช้บริการ ทำพื้นที่สองฝั่งคลองให้เป็นศูนย์กลางการผลิต ทั้งสินค้าภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตรและการท่องเที่ยว เป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุน มีที่ประชุมและสัมมนาให้ประเทศต่าง ๆ ในโลก มาเจรจาการค้ากันที่นี้ พุดง่าย ๆ ก็คือ ประเทศไทยจะกลายเป็นศูนย์กลางการผลิต ศูนย์กลางการค้า และศูนย์กลางการขนส่งสินค้าไปในตัว ด้วยโครงการนี้จะทำให้เกิดรายได้เข้าประเทศ จากกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปของภาษีค่าธรรมเนียมและอื่น ๆ จากผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่องและยาวนาน **เสมือนเป็นเครื่องพิมพ์รันทบัตรของคนไทยที่สามารถพิมพ์รันทบัตรทุกชนิดในโลกให้คนไทยได้ใช้อย่างไม่สิ้นสุดจนชั่วลูกชั่วหลานไทย** รายได้ของประเทศไทยจากโครงการนี้ สามารถนำไปสร้างความสำเร็จให้กับประเทศใน ทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านความมั่นคง ประเทศไทยจะมีอาวุธยุทธโปกรณ์ ที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยไว้ใช้เพื่อรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ได้อย่างมั่นคงและปลอดภัย แล้วชาวไทยทุกคนก็จะได้อยู่ดี กินดี เหมือนกับประเทศที่เขา

เจริญแล้ว ความจริงไม่ใช่เฉพาะนักธุรกิจและ
นักการเมืองของประเทศอื่นที่มีความสงสัยในเรื่องนี้
เพราะนักธุรกิจไทย นักการเมืองไทย และคนไทยทั้ง
ชาติ ก็มีความสงสัยเช่นกันว่าทำไม ทำไม และทำไม
เราอยู่กับขุมทองแท้ ๆ แล้วทำไมคนไทยยังจนอยู่

ถึงเวลาแล้วที่คนไทยทั้งชาติจะถามรัฐบาล
ว่าทำไมรัฐบาลไทยจึงไม่ตกลงใจขุดคลองเชื่อมสอง
ฝั่งทะเลไทย เพื่อสร้างความเจริญให้กับชาติไทย
เสียที คณะกรรมการแห่งชาติที่มีอยู่แล้ว ควรเร่งรัด
ผลการศึกษาความเป็นไปได้เพื่อดำเนินการในขั้นต่อไป
อย่างจริงจัง ปัญหาด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
ต้องมีอย่างแน่นอน แต่ถ้าทำแล้วผลประโยชน์
ใหญ่เกิดขึ้นต่อประเทศไทย คนไทยได้ผลประโยชน์
ทั้งระยะสั้น ระยะยาว ก็ควรพิจารณาหาหนทาง แก้
ปัญหาเหล่านั้นให้ได้ข้อยุติที่ดีที่สุดโดยเร็ว ปัจจุบัน
นี้มีนักวิชาการ นักธุรกิจ และวิศวกรได้เสนอความ
คิดที่จะดำเนินการไว้หลายประการ สรุปรวมความ
แล้วก็คือมีความเป็นไปได้ที่จะทำ มีความคุ้มค่าและ
เกิดประโยชน์สูงสุดต่อคนไทย โครงการนี้ควรเป็น
วาระแห่งชาติที่คนไทยทุกคนต้องให้ความสำคัญใน
การศึกษา ทำความเข้าใจ ข้อดี ข้อเสีย และความ
เป็นไปได้ รวมทั้งผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นอย่าง
ละเอียดถี่ถ้วนรอบคอบ ช่วยกันผลักดันให้โครงการ
นี้ เริ่มต้นดำเนินการในรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งมีเอกภาพมาก
ที่สุดที่สามารถชี้ชะตาและแก้ปัญหาหนานาประการ
ของชาติได้ดีที่สุด จะเรียกว่าเป็นความหวังสุดท้าย
ของคนไทยทั้งชาติก็ว่าได้ เพราะถ้าหากพ้นจาก
รัฐบาลนี้ไปแล้ว แม้ว่าจะมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ มี
ผู้บริหารประเทศชุดใหม่ ก็ไม่แน่ใจว่าจะมีพรรค
การเมืองใดที่กล้าจะนำโครงการนี้ไปทำด้วยเหตุผล
ที่กล่าวมาแล้ว เมื่อไม่นานมานี้ ฯพณฯ ธานินทร์
กรัยวิเชียร องคมนตรี และอดีตนายกรัฐมนตรี ก็ได้
ออกมาพูดสนับสนุนให้รัฐบาลชุดนี้ได้ศึกษาและ
พิจารณาทำโครงการนี้

นับตั้งแต่วันที่ ๒๒ พ.ค. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา

รัฐบาลชุดนี้โดยการนำของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี และหัวหน้า คสช. ได้ทำตามสัญญา
และคืนความสุขให้กับคนไทยทั้งชาติ ได้หลาย
ประการอย่างเป็นรูปธรรม แต่ปัญหาของชาติมีสะสม
ไว้มาก ตรงข้ามกับเงินสะสมของชาติ ที่มีอยู่น้อยนิด
ประชาชนจึงยังไม่ค่อยจะมีความสุขนัก ก็เพราะไม่
ค่อยจะมีเงินใช้ สิ่งที่รัฐบาลได้ทำมาแล้วส่วนใหญ่
เป็นการแก้ปัญหาเร่งด่วนเฉพาะหน้า เพื่อบรรเทา
ความเดือดร้อนของประชาชน โครงการที่กำลังทำอยู่
ส่วนหนึ่งก็ทำต่อจากงานเดิมที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่ง
โครงการเหล่านั้นก็ไม่ใช่จะหาเงินเข้าประเทศได้
อาจจะทำให้คลังตัวได้ แต่ก็เป็นลักษณะที่เงินหมุน
ไปหมุนมา แค่ในประเทศของเรา ถ้าจะให้ดีก็ต้องหา
ทางให้เงินจากภายนอกประเทศหลังไหลเข้ามาใน
ประเทศให้มากที่สุด และมากกว่าเงินที่ไหลออกไป
ซึ่งมากเท่าไรก็ยิ่งดี สิ่งที่ท่านได้ทำให้กับคนไทยมา
แล้วนั้นยังไม่สามารถทำให้คนไทยก้าวพ้นความ
ยากจนได้ ขอให้ท่านได้ย่อนดูประวัติศาสตร์การ
เมือง และการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของไทย
ในช่วงที่ผ่านมา ก็เป็นแบบเดิม ๆ ไม่ได้มีอะไรที่
แปลกใหม่ที่ทำให้ตื่นเต้นเป็นความหวังของชาติได้
เลย วิธีที่จะมองว่าตัวเราเป็นอย่างไรนั้น ก็ต้อง
สมมติเราเป็นคนอื่นมองเรา อย่างเปรียบเทียบว่า
ข้อดี ข้อเสียที่เป็นอยู่มีอะไร มองเปรียบเทียบกับ
คนอื่นที่เขาเจริญกว่าเราว่า เขาทำอะไร ทำอย่างไร
แล้วเราทำอะไร ทำอย่างไร จึงตามเขาไม่ทัน
วัฒนธรรมองค์กรของเราที่มีมาอย่างยาวนานจนฝัง
รากลึกอยู่ในสังคมไทยนั้น หากไม่ดีก็ต้องเปลี่ยน
แปลงแก้ไขชุดรากถอนโคนให้สิ้นซากเพื่อพัฒนา
ประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าอย่าง ถาวรและ
ยั่งยืนตลอดไป ผู้นำต้องกล้าตัดสินใจกล้าได้กล้า
เสีย ๓๐๐ กว่าปีมาแล้วที่คนไทยคิดจะทำ
โครงการนี้ จากวันนั้นจนถึงวันนี้ ไม่มีเวลาไหน
อีกแล้วที่จะเหมาะสมเท่ากับวันนี้ เวลา นี้ ที่จะ
เริ่มโครงการประวัติศาสตร์เพื่อสร้างความเจริญ

ให้กับชาติไทยและคนไทยทั้งชาติ รัฐบาลชุดนี้
ทำได้มากกว่าสิ่งที่ทำมาแล้ว อะไรที่ท่านคิดว่า
สำคัญนั้น ไม่สำคัญไปกว่าการทำให้เงินไหลเข้า
ประเทศ เพื่อนำเงินนั้นเข้ามาพัฒนาประเทศในทุก ๆ
ด้าน และทำให้คนไทยกินดีอยู่ดีในที่สุด เวลาที่เหลือ
นั้นท่านสามารถที่จะเริ่มต้นจัดทำโครงการนี้ ซึ่ง
เปรียบเสมือนการทำเครื่องพิมพ์นั้บตรที่สามารถ
พิมพ์นั้บตรได้ทุกสกุลในโลกให้คนไทยได้ใช้
อย่างไม่มีสิ้นสุด จนชั่วลูกชั่วหลานไทย นี่คือการแก้
ปัญหาที่แท้จริงอย่างเป็นไปได้บนผืนแผ่นดินไทย
ที่พระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์และบรรพบุรุษ
ของไทยที่ได้เสียสละเลือดเนื้อและชีวิตรักษาแผ่นดิน
นี้ไว้ให้ กับคนไทยทุกคนตราบนานเท่านาน ถึง
เวลาแล้วที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี
และหัวหน้า คสช. จะให้ศึกษาความเป็นไปได้อย่างจริงจั่งว่าสมควรหรือไม่ที่จะชุด
คลองเชื่อมสองฝั่งทะเลไทยสร้างไทยให้เจริญ
ยั่งยืนนาน

“...ไม่ว่าเวลานี้หรือเวลาไหน เราก็คงจะต้อง
ช่วยตัวเองต่อไป ด้วยกำลังแรง กำลังทรัพย์ของเรา
ทุกวันนี้ประเทศไทย ยังมีทรัพยากรพร้อมมูล ทั้ง
ทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคล ซึ่งเรา

สามารถนำมาใช้เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ และ
เสถียรภาพอันถาวรของบ้านเมืองได้เป็นอย่างดี ข้อ
สำคัญเราต้องรู้จักใช้ทรัพยากรนั้นอย่างฉลาด โดย
มุ่งถึงประโยชน์อย่างแท้จริง ที่จะเกิดแก่ประเทศชาติ
ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันยืนยาว...”

พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัวฯ ในการเสด็จออกมหาสมาคมในงาน
พระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา พุทธศักราช
๒๕๒๙ (๕ ธ.ค. ๒๕๒๙)

ขงจื้อนักปราชญ์ชาวจีน กล่าวว่า คนที่ร่ำรวย
นั้นมีอยู่สามจำพวกคือ

คนที่เกิดมาในตระกูลร่ำรวย หรือรวยมาแต่
กำเนิด

คนที่ทำมาค้าขายจนร่ำรวย

คนที่รวยมาด้วยการโกง

เรื่องนี้เป็นความจริงทางสังคมของทุก ๆ
ประเทศ ในสังคมโลกก็เช่นกัน ประเทศใดรู้จักทำมา
ค้าขาย ก็จะกลายเป็นประเทศที่มั่งคั่งร่ำรวย

นักเรียนนายร้อย อ่านตรงนี้

พล.อ.มนู สายัณห์นิโครธ

เมื่อ สัปดาห์ที่ผ่านมา ผู้เขียนรื้อหนังสือเก่า ๆ ที่มีอยู่มากมาย ผูกมัดแน่นนำไปซังกิโยขาย เสียขายมากเคยบริจาคให้บรรดาโรงเรียน ห้องสมุดไปหลายแห่งแล้ว ที่เหลืออยู่นี้คิดว่ามีคุณค่าไม่มากนัก ค้นไปพบบันทึกเก่าที่รวบรวมเรื่องราวของประเทศไทยในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ซึ่งนับเป็นพระมหากษัตริย์ของไทย องค์ที่ ๒๙ หรือ รัชกาลที่ ๒๙ โดยนับรัชกาลที่ ๑ จากพ่อขุนศรีอินทราทิตย์แห่งกรุงสุโขทัย

สมเด็จพระนารายณ์มหาราชเป็นพระราชโอรสในสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง เหตุการณ์ก่อนที่จะทรงเสด็จขึ้นครองราชย์นั้น สรุปย่อได้ดังนี้

ก่อนที่พระเจ้าปราสาททองสวรรคต ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ราชสมบัติแก่เจ้าฟ้าไชย เป็นรัชทายาทผู้สืบราชสมบัติต่อจากพระองค์ เพราะเห็นว่าเป็นพระโอรสองค์โต (สมเด็จพระนารายณ์มหาราชเป็นพระราชโอรสในสมเด็จพระเจ้าปราสาททองกับพระมเหสี มีพระชนิษฐา ๑ พระองค์ พระนามว่า พระราชกัลยาณี มีพระเชษฐา และพระอนุชา ต่างพระมารดา ๕ พระองค์ คือ สมเด็จพระเจ้าฟ้าไชย เจ้าฟ้าอภัยทศ พระไทรภูวนาทิตยวงศ์ พระองค์ทอง และพระอินทราชา)

เมื่อสมเด็จพระเจ้าฟ้าไชยขึ้นครองราชย์ พระนารายณ์ราชกุมาร กับพระราชกัลยาณีก็ลอบหนีออกจากพระบรมมหาราชวัง ไปหาพระศรีสุธรรม ซึ่งเป็นพระเจ้าอาเพราะเป็นพระอนุชาของพระเจ้า

ปราสาททอง ได้นำอาหารมาบุกวังหลวง จับสมเด็จพระเจ้าฟ้าไชยสำเร็จโทษด้วยท่อนจันทน์ แล้วนำพระบรมศพไปฝังไว้ ณ สุสานวัดโคกพระยา อันเป็นที่เก็บพระบรมศพอดีตพระมหากษัตริย์ที่ถูกสำเร็จโทษมาแล้วทุกพระองค์ จากนั้น พระนารายณ์ราชกุมารก็ถวายราชสมบัติให้แก่พระศรีสุธรรม

สมเด็จพระเจ้าฟ้าไชย รัชกาลที่ ๒๙ ครองราชย์ใน พ.ศ. ๒๑๙๙ เป็นเวลา ๖ เดือน และพระศรีสุธรรมเสด็จขึ้นครองราชย์เป็น รัชกาลที่ ๒๙ ได้เพียง ๒ เดือน ก็ถูกพระนารายณ์ราชกุมารซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นพระมหาอุปราช นำกำลังทหารและบรรดาขุนนางเข้าโจมตีวังหลวง มีการต่อสู้ฆ่าฟันกันเสียเลือดเนื้อมากมาย ด้วยเหตุที่พระศรีสุธรรมราชาไม่สนพระทัยในการบริหารบ้านเมือง มากมากในกามคิดจะนำพระราชกัลยาณี พระชนิษฐาของพระนารายณ์ราชกุมารเป็นพระชายา (เนื้อความตามหน้า ๒๘-๒๙, พระราชพงศาวดารฉบับพระราชหัตถเลขา โดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ)

สมเด็จพระนารายณ์เสด็จขึ้นครองราชย์รวมเวลาได้ ๓๒ ปี (พ.ศ. ๒๑๙๙-๒๒๓๑) ทรงเฉลิมพระนามว่า “สมเด็จพระบรมราชาธิราช รามาศิบัติศรีสรรเพชญ์ บรมมหาจักรพรรดิศวร ราชธาธิราชรามศวรรธาธิบัติ ศรีสุฤทธิรักษสังหาร จักรวาฬวิเบนทร สุริเยนทราธิบดินทร์ หริทรินทราธาธาธิบัติ ศรีสุวิบุลย์คุณอนันษฐจิตร์จุติร์ภูวนาทิตย ฤทธิพรหม

เทพา ดิเทพดินทรภูมิทรราชิราช รัตนากาศมนวงศ์
องเอกาทศรศ วิสุทธยโสถมบรมอาชวาราชาศัย
สมุทัยดโรมนต์อนนตคุณวิบุลยสุนทร บวรธรรมมิ
กราชเดโชไชยไตรโลกนารถนินทร วรินทรราชิราชชาติ
พิชิต ทิศพลญาณสมันต์ มหันตวิปฬาราทิไชย ไอ
ศวรรยาริปัตชัตติยงค์ องค์กรปมาธิบดีตรีภูวนาธิเบศร
โลกเชษฐวิสุทธมกุฏรัตนโมลี ศรีประทุมสุริยวงศ์องค์
สรรเพชญ์พุทธางกูรบรมพิตร พระพุทธเจ้าอยู่หัว”

พระนามนี้ยาวมาก และผู้เขียนไม่เคยได้
เรียนรู้ในสมัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเลย เมื่ออ่านดู
ในครั้งแรก และหลาย ๆ ครั้งต่อมาก็ไม่แปลกใจ
อะไร จนกระทั่งแก้ตัวแล้วค้นเอกสารพบนำมาเขียน
เล่าให้นักเรียนนายร้อยได้ความรู้ ก็เห็นที่สะดุดตา
สะดุดใจตรงคำทำของพระนาม คือ “พระพุทธเจ้า
อยู่หัว” ซึ่งจะเป็นคำเดียวกับคำที่ใช้ในปัจจุบันว่า
“พระเจ้าอยู่หัว” หรือไม่นั้น ไม่ทราบเลยจริง ๆ แต่
ทำยพระนามของสมเด็จพระนารายณ์มหาราชนี้
แสดงว่าทรงนับถือพระพุทธศาสนา ชัดเจนที่สุด ฝรั่ง
มังค่าจะมาชวนเข้ารีต เปลี่ยนการนับถือศาสนา ก็ดู
พระนามก็แล้วกัน

ตามหลักการสงครามในปัจจุบัน พลังอำนาจ
ของชาติในโลกสมัยใหม่มีอำนาจสูงสุดลดหลั่นไป
ตามลำดับคือ พลังทางเศรษฐกิจ พลังทางสังคม -
จิตวิทยา พลังทางการเมือง พลังทางการทหาร และ
พลังอำนาจทางวิทยาศาสตร์ - เทคโนโลยี ดังนั้นใน
สมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงเปิดประเทศ
คบหากับชนชาวต่างชาติมากมาย มีการค้าขายการ
เจริญสัมพันธไมตรี และยอมให้ชาติตะวันตกเข้ามา
เผยแผ่ศาสนา ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้บรรดา
ชาติตะวันตกยอมรื้อนับถือกรุงศรีอยุธยา (ฝรั่งเรียก
โยเดีย หรือจูเดีย JUDIA และทราบจากการอ่าน
เอกสารบางเล่ม คนมอญ - พม่า ก็เรียกคนไทยใน
สมัยนั้นว่า โยเดีย คือ อยุธยา นั่นเอง)

ในการค้าขาย และติดต่อกับชนชาติตะวันตก
นั้น ได้มีการต่อเรือกำปั่นหลวง มีการจัดตั้งระบบ
ราชการทางด้านกรมพระคลังสินค้า มีฝรั่งชาติกรีก
ชื่อ คอนสแตนติน ฟอลคอน มารับราชการ ได้รับ

การแต่งตั้งเป็น เจ้าพระยาวิไชยเณทร์ ฝรั่งพ่อค้าชาว
ฝรั่งเศสมีบันทึกไว้ว่า “ในชมพูทวีป ไม่มีเมืองใดที่จะ
แลกเปลี่ยนสินค้าได้มากเท่ากับในสยาม สินค้าชนิด
ใดก็ตาม เมื่อได้ส่งเข้าไปในประเทศสยามแล้วเป็น
อันขายได้ดีมาก และการซื้อขายกันนี้ก็ใช้เงินสด
ทั้งนั้น” ข้อความนี้ผู้เขียนยังมีข้อสงสัยอยู่บาง
ประการ เช่น ในภาพวาดแผนที่บางภาพก็เขียนว่า
JUDIA บางภาพก็เขียนว่า SIAM ไม่ทราบว่าจะทำไม
ใช้ไม่เหมือนกัน และเงินสดในสมัยนั้น เป็นเงินอะไร
ตระกูลใด ก็จะต้องค้นคว้าตามแต่โอกาสต่อไป

มีบันทึกว่าชนชาติตะวันตกที่เข้ามากรุง
ศรีอยุธยา นั้น จัดได้ ๔ ชาติสำคัญคือ

๑. โปรตุเกส เป็นชนชาติแรก เข้ามาใน พ.ศ.
๒๐๖๑ ในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ พระนาม
เดิมคือ พระเชษฐาธิราช เหตุการณ์สำคัญในสมัยนี้
คือการปรับปรุงทางการทหาร เพราะโปรตุเกส นำ
ปืนไฟเข้ามาใช้ พระองค์จึงทรงจัดให้มีการแต่งตั้ง
ว่าด้วยการรบขึ้น เช่น การจัดกระบวนทัพ การตั้ง
ค่าย การเดินทัพ การเข้าจู่โจม และการตั้งรับ
เป็นต้น มีการจัดทำบัญชีพล เรียกว่า “การทำ
สารบาญชี” เพื่อให้รู้ว่ามีกำลังไพร่พลมีมากน้อยเพียง
ใด โดยจัดตั้งกรมสุรัสวดีขึ้น (คือ สัสดี ในปัจจุบัน)
เรื่องเหล่านี้ใน รร.จปร. สมัยที่ผู้เขียนศึกษาอยู่ก็
ไม่เคยได้เรียนรู้เลย

กรมสุรัสวดี มีหน้าที่ทำบัญชีทางว่า บันทึก
ว่า ขุนนางผู้ใดมี เลก ในสังกัดอยู่เป็นจำนวนเท่าใด
(เลก หมายถึง ไพร่ ที่เป็นชาย มีหน้าที่ต้องมาเป็น
ทหารโดยมีอายุระหว่าง ๑๘-๖๐ ปี ยกเว้นผู้ที่มีบุตร
ชายเป็นทหาร ๓ คนแล้ว จะได้พ้นหน้าที่

ชายอายุ ๑๘ ปี ต้องขึ้นทะเบียนไว้แล้วทำ
การฝึกหัด เรียกว่า ไพร่สม

เมื่ออายุ ๒๐ ปี เข้าเป็นทหารเรียกว่า ไพร่หลวง
ผู้ใดไม่มาเป็นทหาร แต่มีสิ่งของตอบแทน
เรียกว่า ไพร่ส่วย

พิธีการเรียกพล และการถือน้ำพระพิพัฒน์
สัตยา เกิดขึ้นในสมัยนี้

๒. ฮอลันดา เป็นชนชาติที่ ๒ เข้ามาใน พ.ศ. ๒๑๔๑ ในสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เวลาเดียวกันนี้ สเปนเข้าไปในเมืองเซมร และมีหนังสือบางเล่มกล่าวว่า พระยาจีนจันตุหนีโดยเรือของสเปน

๓. อังกฤษ เป็นชนชาติที่ ๓ เข้ามาใน พ.ศ. ๒๑๕๕ ในสมัยของสมเด็จพระเอกาทศรถ

๔. ฝรั่งเศส เป็นชนชาติที่ ๔ เข้ามาใน พ.ศ. ๒๒๐๕ ในสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช

ทำไม สมเด็จพระนารายณ์มหาราช จึงต้องสร้างเมืองลพบุรี เป็นราชธานีเพิ่มขึ้น อาจารย์พันเอก เซวง เมาลานนท์ อาจารย์กองวิชาประวัติศาสตร์ ร.ต.ท.ศวจ.บก.ทหารสูงสุด ในสมัยที่ผู้เขียนเป็น นตท. สอนไว้ว่า สมเด็จพระนารายณ์สร้างลพบุรีเป็นวังหลวงแห่งที่สอง ก็เพื่อการป้องกันประเทศ เพราะขณะนั้นกรุงศรีอยุธยา มีฝรั่งเข้ามาติดต่อค้าขายเป็นจำนวนมาก ชัยภูมิของกรุงศรีอยุธยา เป็นลักษณะของแผ่นดินที่มีแม่น้ำล้อมรอบ หากมีการขัดแย้งกับคนต่างชาติ กรุงศรีอยุธยาจะเสียเปรียบ เพราะเรือสินค้าของชาวต่างประเทศ ซึ่งมีอาวุธรุนแรงกว่าล้อมรอบกรุงศรีอยุธยาอยู่ พุดง่าย ๆ ว่า ฝรั่งมีเรือรบ+เรือสินค้า หากรบกันเราจะแพ้โดยง่าย ดังนั้นเมื่อไปอยู่ที่ลพบุรีเป็นแผ่นดินแห่งลี้ภัย เรือรบและปืนใหญ่ไปลำบาก รบกัน ฝ่ายไทยจะได้เปรียบ พอจะจำได้มีเพียงเท่านี้ แต่เมื่อค้นคว้ามากเข้า จึงได้ทราบว่า ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชนี้ ตรงกับรัชสมัยแผ่นดินจีนคือ จักรพรรดิคังซี ซึ่งเป็นฮ่องเต้จีนที่ครองราชย์นานที่สุด เจียนหลงฮ่องเต้ หลานชายต้องยอมสละราชย์เมื่อจะครองราชย์ยาวนานเกินไป ผู้อ่านบางท่านอาจทราบเรื่องนี้ดี ส่วน นนร. ต้องเรียนถามครูอาจารย์กันเอาเอง

สำเภาไทยไปค้าขายเมืองจีน แต่ไม่เคยได้ทราบประวัติเลยว่าเป็นฝีมือของขุนนางนามใดบ้าง ที่เกิดเป็นเรื่องราวในสมัยนั้นก็เหตุที่เกิดการแข่งขันค้าขายที่เมืองจีนกับฮอลันดา ในปี พ.ศ. ๒๒๐๔ ฮอลันดาเข้ายึดเรือสินค้าโปรตุเกสที่ขนถ่ายสินค้าของไทยอยู่ในอ่าวตังเกี๋ย เป็นการพิพาทขัดใจกันเป็นครั้งแรก ต่อมาใน พ.ศ. ๒๒๐๗ ไทยกำลังรบอยู่

กับพม่า (จะเขียนเล่าให้ฟังในตอนท้าย) ชาวจีนได้ปิดล้อมโรงค้าของชาติฮอลันดา ชาติฮอลันดาก็นำกองเรือเข้าปิดอ่าวไทย จับและยึดทำลายเรือกำปั่นของไทยไปเป็นจำนวนมาก ท้ายที่สุดต้องมีสนธิสัญญาระหว่างไทย - ฮอลันดาขึ้น ๒ ครั้ง คือใน พ.ศ. ๒๒๐๗ นี้ และครั้งที่ ๒ ใน พ.ศ. ๒๒๕๐ ซึ่งทำให้ไทยอยู่ในระดับสูญเสียสิทธิสภาพนอกอาณาเขตทีเดียว

ดังนั้นสมเด็จพระนารายณ์มหาราช จึงทรงวิตกว่ากรุงศรีอยุธยาจะไม่ปลอดภัย จึงทรงให้สร้างเมืองลพบุรีขึ้น โดยให้บาทหลวงฝรั่งเศสซึ่งเป็นศัตรูกับฮอลันดา ทำการก่อสร้างพระราชวัง ป้อมค่าย การประปา การคมนาคม ฯลฯ ตามแบบอย่างยุโรปที่ลพบุรี นี่นับว่าเป็นมูลเหตุที่สำคัญ

การต่างประเทศ - การเจริญสัมพันธไมตรีกับฝรั่งเศส

พระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ แห่งฝรั่งเศส ต้องการเผยแผ่คริสต์ศาสนาได้จัดส่งบาทหลวงเข้ามาสำรวจเพื่อที่จะได้เผยแผ่ศาสนา ระหว่างทางที่จะมาสู่กรุงศรีอยุธยา ได้เดินทางผ่านเปอร์เซีย อินเดีย ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่กีดกันคริสต์ศาสนา ส่วนกรุงศรีอยุธยาไม่มีการกีดกันขัดขวาง อีกทั้งยังเป็นเมืองศูนย์กลางการค้าขาย การเดินทางไปมามีความสะดวก จึงมีการแจ้งข่าวกลับไปยังฝรั่งเศส และสันตะปาปาที่กรุงโรมด้วย บาทหลวงฝรั่งเศสที่มาไทยได้ตั้งโรงเรียน โรงพยาบาล และสถานที่สำคัญอีกหลายแห่ง สมเด็จพระนารายณ์มหาราชมิได้ทรงขัดขวางเพราะถือว่านำความเจริญมาให้ มีหน้าที่ช่วยพระราชทานที่ดินให้สร้างวัดคริสต์ได้อีกเสียด้วย เป็นเหตุให้ ๒ ประเทศ คือ ฝรั่งเศส และกรุงศรีอยุธยาเจริญไมตรีกันแน่นแฟ้นมาก

ใน พ.ศ. ๒๒๒๔ สมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรงจัดคณะทูตนำพระราชสาสน์ไปเจริญทางพระราชไมตรี ณ ประเทศฝรั่งเศส แต่คณะทูตเหล่านั้นได้สูญหายไประหว่างทางไม่สามารถไปถึงประเทศฝรั่งเศสได้

มีบันทึกจากเอกสารต่างประเทศเกี่ยวกับ

กรณีนี้ว่า ใน พ.ศ. ๒๒๑๑ มีคณะทูตไทยชุดแรกในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ได้เดินทางไปเจรจาความที่อิหร่านเปอร์เซีย ปรากฏว่าถูกพวกอาหรับยึดเรือไว้เรียกค่าไถ่ที่เมืองมัสตัต ราชทูตไทยเขียนจดหมายไปให้พ่อค้าอังกฤษเจรจาความให้จนได้รับการปล่อยตัว เรือที่เดินทางไปครั้งนี้มี ๙ ลำ ถูกพวกโปรตุเกสยึดไป ๕ ลำ เหลือ ๔ ลำ เดินทางต่อไปแล้วเจียบหายไว้การติดต่อกันที่สุด นี่เป็นเรื่องเล่าที่เขียนโดยบาทหลวงตาสซาร์ต ของฝรั่งเศสที่พำนักอยู่ในกรุงศรีอยุธยาในสมัยนั้น

ต่อมาใน ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๒๒๓ คณะทูตชุดแรกของสยามที่จะไปฝรั่งเศสได้เริ่มออกเดินทางจากอ่าวสยามโดยเรือสินค้าฝรั่งเศส ใช้เวลา ๑๗ วัน ไปแวะพักที่หมู่เกาะชวา พักรอเปลี่ยนเรืออยู่นาน ๖ เดือน จนกระทั่งเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๒๒๔ คณะทูตออกเดินทางจากเมืองบันตัม ไปแวะรับเพิ่มเติมเสียบียงที่เกาะมารีเชียส หลังจากนั้นก็หายสาบสูญไปในมหาสมุทรอินเดีย เพราะเรือไปอับปางใกล้กับฝั่งตะวันออกของเกาะมาดากัสการ์ ไม่มีใครทราบชะตากรรมของทูตคณะนี้เลย

ในปี ๒๒๒๖ คณะทูตชุดที่สองก็ออกเดินทาง และได้เดินทางไปถึงฝรั่งเศส และยังเป็นคณะทูตชุดแรกที่ได้เข้าเฝ้ากษัตริย์อังกฤษด้วย ในปีเดียวกันนี้ สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงส่งคณะทูตไทยไปโปรตุเกสด้วย แต่ก็ไปไม่ถึงเพราะเรือที่เดินทางไปนั้นแตกใกล้กับแหลมกู๊ดโฮป มีผู้เหลือรอดชีวิตมาได้ และได้เล่าเหตุการณ์ครั้งนั้นให้บาทหลวงตาสซาร์ต โดยละเอียด หนังสือนี้ตีพิมพ์ในประเทศฝรั่งเศส ปี พ.ศ. ๒๒๓๒ หนังสือ อูโซซสมัย นำมาแปลเป็นภาษาไทยพิมพ์แก่นักเรียนใน พ.ศ. ๒๔๖๑ กรมศิลปากร พิมพ์เป็นเล่มโดยให้ สันต์ ท.โกมลบุตร เป็นผู้แปล

คณะทูตชุดที่สองนี้ มิได้จัดเป็นทางการ เพราะมุ่งหมายให้ไปสืบหาทูตคณะแรกเท่านั้น แต่ทางฝรั่งเศสเข้าใจว่าพระเจ้ากรุงสยามสนใจจะเข้ารีต ถึงกับพระราชทานที่ดินให้สร้างวัดคริสต์ พระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ จึงได้ทรงจัดคณะทูตเดินทางมาเจริญ

สัมพันธ์ไมตรีกับกรุงศรีอยุธยา คราวนี้มี เซอวาลิเอร์ เดอ โซมองต์ เป็นอัครราชทูตมาอยุธยาใน พ.ศ. ๒๒๒๘ คณะทูตได้เข้าเฝ้าฯ และกราบบังคมทูลอัญเชิญให้ทรงเข้ารีต สมเด็จพระนารายณ์มหาราช พระพุทธเจ้าอยู่หัว เจ้ากรุงสยามทรงตรัสตอบได้สมพระนาม พระพุทธเจ้าอยู่หัวจริง ๆ โดยมีความว่า

“การที่ผู้ใดจะนับถือศาสนาใดนั้น ย่อมแล้วแต่พระผู้เป็นเจ้าของตนจะตกลงบันดาลให้เป็นไป และถ้าคริสต์ศาสนามีหลักการดีแล้ว สักวันหนึ่งพระองค์ก็อาจถูกดลใจให้เข้ารีตจนได้” และสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ยังได้ให้ประกาศแก่ราษฎรว่า ผู้ใดมีความนับถือเลื่อมใสจะเข้ารีตนับถือคริสต์ศาสนาก็ย่อมทำได้นับว่าเป็นที่พอใจแก่ เซอวาลิเอร์ เดอ โซมองต์

ที่นี้ท่านผู้อ่านลองกลับไปอ่านพระราชดำรัสตอนใหม่อีกหลาย ๆ ครั้ง และเห็นว่าพระเจ้ากรุงศรีอยุธยาของเราทรงมีพระอัจฉริยภาพอย่างไรบ้าง เห็นหรือไม่ ถ้าไม่เห็น ผู้เขียนขอแสดงความคิดของผู้เขียนเองโดยตรงมิได้จังกาใครมาเลย

เป็นคำตอบที่เป็นแม่ไม้มวยไทยสุดยอดในการตั้งรับ คือ “ศอกกลับ” โดยใช้จำนวนว่า ย่อมแล้วแต่พระผู้เป็นเจ้าของตนจะตกลงบันดาลให้เป็นไป อันเป็นรูปประโยคในคริสต์ศาสนา และสักวันหนึ่งจนถึงวันไหน ก็ยังไม่ทรงตกลงพระทัยที่จะไปเข้ารีตก็ไม่ใช่ว่าพระองค์ไม่เลื่อมใสเคารพเพื่อถือ หากแต่เป็นเพราะพระเป็นเจ้ายังไม่อาจดลใจให้พระองค์ไปเข้ารีตนั่นเอง “ศอกกลับ” ได้แรงจริง ๆ

การเดินทางกลับฝรั่งเศสของ เซอวาลิเอร์ เดอ โซมองต์ มีคณะทูตไทยเดินทางไปด้วย โดยมี เจ้าพระยาโกษาธิบดี (ปาน) เป็นหัวหน้าคณะพร้อมกับพระวิสุตรสุนทรเป็นอุปทูต หลวงกัลยาณไมตรีเป็นเลขานุการเอก ขุนศรีวิสารวาจาเป็นนายเวร เป็นราชทูตพร้อมด้วยคณะเดินทางไปฝรั่งเศส นำพระราชสาสน์ไปถวายพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ พร้อมกันนี้ได้ส่งกุลบุตร ๑๒ คน ไปศึกษาวิชา ณ ฝรั่งเศส

ปรากฏว่า สมเด็จพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ ทรงโปรดปรานโกษาปานเป็นอย่างมาก ให้สร้างเหรียญ

ที่ระลึก และเขียนรูปภาพเหตุการณ์ไว้ด้วย เมื่อคณะทูตไทยเดินทางกลับ สมเด็จพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ ทรงให้ มองซิเออร์ เดอ ลาลูแบร์ เป็นทูตกลับมาพร้อมโกษาปาน มีทหารฝรั่งเศส ๖๓๖ นาย มายังกรุงศรีอยุธยาด้วย สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ทหารฝรั่งเศสไปรักษาป้อมเมืองธนบุรี และจัดไปรักษาเมืองมะริด ๒ กองร้อย (ใครอยากรู้เรื่องราวโดยละเอียด ลองหาหนังสือ “รุกสยามในนามของพระเจ้า” ซึ่งเป็นบันทึกของ มองซิเออร์ เดอ ลาลูแบร์ สำนักพิมพ์มติชน จัดพิมพ์จำหน่าย)

ในวันทักของ ลาลูแบร์ ได้เขียนถึง บุคลิกภาพของท่านทูตโกษาปานไว้ว่า

ฯพณฯ โกษาปาน เป็นบุรุษที่มีมารยาทงามยิ่ง พุดจามีจังหวะจะโคนและจะไม่ขัดจังหวะคนที่กำลังสนทนาอยู่ ราชทูตยังเคยปรารภกับบาทหลวงวาเซต์ อย่างประหลาดใจเป็นหนักหนา ที่เห็นชาวฝรั่งเศสต่างคนต่างพูดขัดจังหวะกันและกันโดยไม่มีใครฟังใคร ราชทูตปรับตัวให้เคยคุ้นกับอาหารได้ และได้ดียิ่งกว่ากับเหล้า ไวน์ ซึ่งดื่มได้เพียง ๆ โดยที่ยังรักษามาตใจเย็นไว้ได้

ขณะเมื่ออยู่ในวงล้อมของสุภาพสตรี ซึ่งมักหยอกล้อราชทูตอยู่เป็นประจำเรื่องภรรยาทั้งยี่สิบ พวกเธอซักไซ้ใครรู้ใครเห็นว่า “ท่านทูตทำอะไรจึงเอาอกเอาใจหล่อนได้ทุกคน” ฯพณฯ ทูตจะวางมาดเหมือนเจ้าชายกำลังเลือกคู่ และมักคัดผลไม้ลูกงามที่สุดบนโต๊ะอาหารปอกอย่างดี และส่งให้กับสาวเจ้าคนที่เขาพอใจ

ครั้ง มาตาม เดอ แซนญอลเล (สาวผมสีทองศรีภรรยาสุดสวยของท่านเสนาบดี) ตั้งคำถามหยอกล้อเอาว่า ท่านราชทูตชอบผู้หญิงชาวสยาม หรือสาวฝรั่งเศสมากกว่ากัน โกษาปานจะหยอกกลับ (อย่างมีมารยาทแบบคนตะวันออกแท้) ว่า “สาวฝรั่งเศสสวยที่สุดอย่างไม่มีข้อแม้ และว่า ศรีภรรยาของเสนาบดีสวยที่สุดในบรรดาสาวฝรั่งเศสที่เขาเคยเห็นมา ทั้งจะเป็นคนที่สวยที่สุดในโลกถ้าคุณหญิงเสนาบดีจะแต่งองค์อย่างสาวสยาม”

มาตาม เดอ แซนญอลเล จึงถามผ่านล่าม

บาทหลวงวาเซต์ว่า ถ้าเช่นนั้น สาวสยามเธอแต่งตัวกันอย่างไหนหรือ บาทหลวงมิสซังถูกคะยั้นคะยออยู่นานกว่าจะยอมแปลคำตอบจากราชทูตว่า “**สุภาพสตรีชาวสยามนั้นเปลือยท่อนบนอยู่เสมอ**” ทุกคนหัวเราะกันครั้นครัง โดยเฉพาะเมื่อเห็นคุณหญิงเสนาบดีหน้าแดง เธอช่างหาเรื่องตลก เรื่องนี้เล่ากันไปทั่วเมืองปารีส และเมื่อทราบถึงพระเนตรพระกรรณของพระเจ้าอยู่หัว (หลุยส์) ก็ทรงพอพระราชหฤทัยเป็นอย่างยิ่ง

เจตนาของการนำข้อความ เช่น พระราชดำรัสตอบทูตฝรั่งเศสในการอัญเชิญเข้ารีต และคำกล่าวตอบในการสนทนาของทูตโกษาปาน แสดงให้เห็นระดับสติปัญญาของคนไทยในอดีตกาล ไม่ได้ด้อยเลยกับการคบหาคนต่างชาติ

มีเกร็ดย่อยบางประการที่สำคัญในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ก็ได้แก่เรื่องเข้ารีตศาสนาคริสต์นี้ คณะบาทหลวงจากฝรั่งเศสที่ออกเดินทางมายังประเทศซีกโลกตะวันออกในยุคนี้ไม่ได้หยุดที่ประเทศไทย คณะบาทหลวงนิกายเยซูอิตได้เดินทางต่อไป ลาว เวียดนาม จีน เกาหลี ซึ่งพอจะได้กล่าวได้เช่น ประเทศในภูมิภาคอินโดจีนนี้ การที่ฝรั่งเศสสามารถยึดครองเป็นอาณานิคมได้ในระยะต่อมานั้นก็อาศัยข้อมูลจากการเดินทางแสวงบุญของบรรดาบาทหลวงเยซูอิตเหล่านี้นั่นเอง ประเทศเวียดนามใช้อักษรและการเขียนคล้ายคลึงกับภาษาฝรั่งเศส ทูตฝรั่งเศสและบาทหลวงได้อัญเชิญ พระมหากษัตริย์แห่งกรุงสยาม และจักรพรรดิคังซีแห่งประเทศจีนในเวลาใกล้เคียงกัน ของขวัญบรรณาการที่นำมามอบให้จากฝรั่งเศสมากมาย สมเด็จพระนารายณ์มหาราช กับฮ่องเต้คังซีนั้น มีเหมือนกันหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น นาฬิกาไขลานบอกเวลาเป็นเสียงเพลง ชุดลูกแก้วเจียรนัยแสดงสุริยจักรวาลจำลอง ตำราคำนวณสุริยุปราคา และจันทรูปราคา ฯลฯ

เคยอ่านในวารสารเล่มหนึ่งว่า จักรพรรดิคังซีเคยคำนวณสุริยุปราคาว่าจะปรากฏในวันเวลาใดไว้ถูกต้อง อย่างแม่นยำ ทั้งเวลา ชั่วโมง นาที ผิดไปเพียง ๑ วัน เพราะตำราที่แปลจากฝรั่งเศสไม่ได้

บอกวันเพิ่มอีกหนึ่งวัน เพราะวันในทวีปเอเชียเร็วกว่ายุโรปหนึ่งวัน

ในสมัยฮ่องเต้คังซี แผ่นดินจีนเกิดสภาวะทุพภิกขภัย คือ ฝนแล้งข้าวยากมากแพง จึงจัดส่งคณะครูปลูกข้าวเจ้า มาขอให้ไทยปลูกข้าวเจ้าให้ โดยนำชุดทำนามาสอนด้วย ว่ากันว่าแต่ก่อนคนไทยกินข้าวเหนียว ข้าวหนึ่ง ทำนาหว่าน ชุดครูนำวิวัฒนาการมาเผยแพร่ ข้าวพันธุ์ใหม่มาปลูกในท้องถิ่นที่ลุ่ม สว่างคั่นนาเก็บกักน้ำ เป็นความรู้ที่ได้จากจีน เคยอ่านมาอย่างนั้นจริงหรือไม่ก็ไม่รู้

ใครสนใจ ลองจับคู่อีกวิชาหาความรู้ระหว่าง สมเด็จพระนารายณ์มหาราชกับจักรพรรดิคังซีของจีน กับอีก ๒ พระองค์ คือ สมเด็จพระปิยมหาราชของเรา กับพระเจ้าเมจิของญี่ปุ่น ซึ่งทรงครองราชย์ในเวลาเดียวกัน และมีปัญหาของบ้านเมืองเหมือนกัน จุดเด่นที่จำได้ก็คือ สมเด็จพระนารายณ์มหาราชกับฮ่องเต้คังซี เก่งมากทั้งสองพระองค์ ทูตฝรั่งเกี่ยวข้องให้เป็นคริสต์ชนเหมือนกัน ส่วนสมเด็จพระปิยมหาราช และพระเจ้าเมจิของญี่ปุ่น ทรงครองราชย์ในยุคล่าอาณานิคม มี ๒ ประเทศนี้เท่านั้นในภูมิภาคนี้ที่รักษาเอกราชไว้ได้ น่าสนใจไหม!

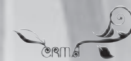
ต่อไปนี่เรามาหาความรู้ในด้านการทหารในรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราชกันบ้าง เพราะถึงแม้ว่าเป็นยุคที่มีการค้าขายกับต่างประเทศที่เจริญรุ่งเรืองแล้วก็ตาม แต่ก็มีสงครามที่สำคัญหลายครั้ง

การยกทัพไปที่เขมร เกิดหลังจากที่เสด็จขึ้นครองราชย์ใหม่ ๆ เขมรก็ส่งกองทัพมากวาดต้อนครอบครัวไทยตามแนวชายแดน ต่อมาไม่นานเมืองเขมรเกิดการจลาจล จึงทรงเห็นเป็นโอกาสสำคัญ จึงส่งกองทัพไปตีเมืองเขมร

กิจการทหารในรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราชนั้นมีอีกมาก แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้ทรงเสด็จนำกองทัพไทยออกรบด้วยพระองค์เอง ผู้ที่มีบทบาทสำคัญ คือ เจ้าพระยาโกษาเหล็ก พระยาสีรราชเดโช พระยาสุรสงคราม อาจจะเขียนเล่าวีรกรรมของท่านเหล่านี้มาให้อ่านในโอกาสอันควร แต่ขอสรุป

ประเด็นสำคัญของเรื่องราวในฉบับนี้ให้นักเรียน นายร้อยได้ขบคิด มีความมุมานะ ไม่คิดท้อแท้ ท้อถอย โดยประเด็นที่สำคัญคือ คนในยุคสมัย จะมีความสามารถ หรือเป็นคนด้อยความสามารถ ก็อยู่ที่ตัวเอง ตัวตนของตนเองทั้งสิ้น ถ้าใฝ่รู้ ใฝ่หา จะเป็นคนที่พัฒนาแล้วอย่างสมบูรณ์ คิดเล่น ๆ ว่าถ้าเราคือตัวเราคนนี้ ถูกสั่งให้เป็นราชทูตไปฝรั่งเศส เราคนนี้จะทำอะไรได้บ้าง คิดมาก ๆ บางคนอาจบอกว่า ฉันไม่ไหวหรอก มันหนักหนามาก แต่คนไทยเมื่อสามร้อยปีก่อนไม่ได้ศึกษาระดับปริญญาอะไร เพราะสมัยนั้นยังไม่มี แต่ท่านเหล่านั้นมีความสามารถสูงจริง ๆ

อีกแง่มุมหนึ่ง จะเห็นได้ชัดเจนในปัจจุบัน ชนิดที่ไม่มีหนทางโต้เถียงได้เลย ก็คือ บรรพบุรุษของเรา วางตำบลดอกทางการทหารไว้ที่ ลพบุรี - สระบุรี ในปัจจุบันเห็นได้ชัดเจนว่า เป็นศูนย์กลางของ แสตนยานุภาพ ไม่ว่าจะการรุกรานประเทศในทางทิศตะวันตก ตะวันตกเฉียงเหนือ ตะวันออก หรือมองภาพเป็นรูปไขว่ขวานทองเต็มใบ เมื่อมีการรุกรานในทิศทางใด กำลังรบยานยนต์ และยานยนต์สายพาน พร้อมอาวุธหนัก จะสามารถเคลื่อนย้ายไปทำการขัดขวาง การรุกรานประเทศได้โดยไม่มีระยะทาง เพื่อสิ่งกีดขวางทางธรรมชาติมากนัก มีห้วงภูมิประเทศ อำนวยให้การเคลื่อนย้ายกำลังทหารไปทำการป้องกันประเทศได้สะดวก นอกจากนี้แนวคิดทางทหารของบรรพบุรุษได้จัดตั้งหน่วยทหารที่มีขนาดกำลังพอเพียงที่จะทำการตอบโต้ ยับยั้งได้ระยะเวลาหนึ่ง โดยมีการวางการจัดตั้งหน่วยเป็นที่ตั้งถาวรไปตามแนวชายแดนไว้โดยรอบ นักเรียนไปยืนดูแผนที่ประเทศไทยแล้วปักหมุดที่ตั้งหน่วยทหารสำคัญ กองพัน กรม กองพล ตามที่มีอยู่จริงในปัจจุบันนี้ แล้วยืมคิดดูว่าเห็นอย่างไร รู้อะไรบ้าง มีคำถามอะไรผุดขึ้นในหัวสมองบ้าง อย่าทำตัวเป็นคนไทยที่กินข้าวเปลือกข้าวสุกไปวันวันหนึ่งเท่านั้นเลย

มารู้จักชื่อตำแหน่งทางวิชาการ ในสถาบันการศึกษาของทหารกันบ้าง

พล.ท.ทวิ แจ่มจำรัส ข้าราชการบำนาญ

ปัจจุบันนี้ในแวดวงการศึกษามหาวิทยาลัยไทยที่ปรากฏตามสื่อมวลชนและตำราทางวิชาการทั่วไปจะปรากฏมีชื่อตำแหน่งทางวิชาการ เช่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ผศ.) รองศาสตราจารย์ (รศ.) นำหน้าชื่ออยู่เป็นจำนวนมาก ในส่วนการศึกษาของสถาบันการศึกษาของทหาร ซึ่งใช้คำว่า “โรงเรียน” และ “วิทยาลัย” ซึ่งเป็นการสืบสานตำนานไทยให้บุคคลรุ่นหลังได้ระลึกถึง **ความขลัง** ที่มีมาในอดีตและยังใช้อยู่ในปัจจุบันไม่มีคำเรียกว่า “มหาวิทยาลัย” ในสถาบันการศึกษาทางทหาร ก็ได้มีกำหนดเป็นมาตรฐานไว้ตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สถาบันการศึกษา สังกัดกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งออกตาม พ.ร.บ.กำหนดวิถยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๓ สรุปได้ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ผศ.) ต้องดำรงยศไม่ต่ำกว่า พันตรี นาวาตรี หรือนาวาอากาศตรี เป็นผู้ที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ในวิชาที่มีการสอนในสถาบันการศึกษา สังกัดกระทรวงกลาโหมและมีผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการทั้งได้แสดงความสามารถดีเด่นใน

การสอนหรืออำนวยการสอน โดยมีระยะเวลาสอนหรืออำนวยการสอนหลังสุดต่อเนื่องกัน ก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์สถาบันการศึกษาสังกัดกระทรวงกลาโหม ดังนี้

๑.๑ ผู้มีวุฒิมหาบัณฑิตปริญญาตรีหรือเทียบเท่าไม่น้อยกว่า ๖ ปี

๑.๒ ผู้มีวุฒิมหาบัณฑิตปริญญาโทหรือเทียบเท่าไม่น้อยกว่า ๓ ปี

๑.๓ ผู้มีวุฒิมหาบัณฑิตปริญญาเอกหรือเทียบเท่าไม่น้อยกว่า ๑ ปี

๒. รองศาสตราจารย์ (รศ.) ต้องดำรงยศไม่ต่ำกว่า พันโท นาวาโท หรือ นาวาอากาศโท เป็นผู้ที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ในวิชาที่มีการสอนในสถาบันการศึกษา สังกัดกระทรวงกลาโหมและมีผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการโดยไม่ซ้ำกับผลงานที่ได้เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วทั้งได้แสดงความสามารถดีเด่นในการสอนหรืออำนวยการสอน เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว โดยมีระยะเวลาสอนหรืออำนวยการสอนหลังสุดต่อเนื่องกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี ก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้ง

ตั้งเป็นรองศาสตราจารย์สถาบันการศึกษาสังกัด
กระทรวงกลาโหม

๓. ศาสตราจารย์ (ศ.) ต้องดำรงยศไม่ต่ำกว่า พันเอก นาวาเอก หรือนาวาอากาศเอก รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าระดับ น.๔ ชั้น ๕ เป็นผู้ที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ในวิชาที่มีการสอนในสถาบันการศึกษา สังกัดกระทรวงกลาโหม และมีผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการโดยไม่ซ้ำกับผลงานที่เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์มาแล้ว ทั้งได้แสดงความสามารถดีเด่นในการสอนหรืออำนวยการสอนหลังสุดต่อเนื่องกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี ก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์สถาบันการศึกษาสังกัดกระทรวงกลาโหม

ผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี และมีผลงานทางวิชาการที่ก่อประโยชน์ต่อทางราชการโดยไม่ซ้ำกับผลงานที่เคยใช้ สำหรับการพิจารณาแต่งตั้ง ผศ. รศ. และ ศ. ทั้งได้แสดงความสามารถดีเด่นในการสอนหรืออำนวยการสอนโดยต่อเนื่องให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ อัตราเงินเดือน ระดับ น.๖ (พลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี) ได้

๔. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ต้องเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์และได้ทำคุณประโยชน์ต่อทางราชการที่สมควรยกย่อง ซึ่งได้พ้นตำแหน่งไปโดยมิใช่เนื่องจากการกระทำความผิดให้แต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณสถาบันการศึกษา สังกัดกระทรวงกลาโหม เพื่อเป็นเกียรติตลอดไป

๕. ให้กองบัญชาการกองทัพไทย (บก.ทท.) กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ เป็นผู้อนุมัติแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ และเป็นผู้เสนอผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนเพื่อแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์เกียรติคุณ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

เฉพาะ ศ. และ ศ. (เกียรติคุณ) เท่านั้น

๖. บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ศ. (เกียรติคุณ), ศ. หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รศ. และ ผศ. ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับประกอบยศทหารและคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป และการใช้ตำแหน่งวิชาการเป็นเรื่องเฉพาะตัวของผู้ดำรงตำแหน่งเมื่อประสงค์จะใช้ในการลงชื่อของตนให้ใช้เรียงตามลำดับก่อนหลัง ดังนี้ ยศ ตำแหน่งทางวิชาการ และบรรดาศักดิ์ฐานันดรศักดิ์หรือคำนำหน้านามสตรีที่ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์และมีสิทธิใช้คำนำหน้านามนั้นตามกฎหมายระเบียบหรือประกาศของทางราชการ เช่น พ.อ.รศ.ดร.ก้องเกียรติ เป็นต้น

๗. ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ วัน ศ. (เกียรติคุณและพิเศษ) จะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการในโรงเรียนทหารได้แก่ ตำแหน่ง ตั้งแต่ชั้นยศ พ.ต. หรือ น.ต. ขึ้นไป ดังนี้

๗.๑ ศ. ชั้นยศ พล.ท.ขึ้นไป จำนวน ๑๕,๖๐๐ บาท

๗.๒ ศ. ชั้นยศ พล.ต., พล.ร.ต., พล.อ.ต., พ.อ.อัตราเงินเดือน พ.อ. (พิเศษ) น.อ. อัตราเงินเดือน น.อ. (พิเศษ) จำนวน ๑๓,๐๐๐ บาท

๗.๓ รศ. ชั้นยศ พ.อ. อัตราเงินเดือน พ.อ. (พิเศษ) น.อ. อัตราเงินเดือน น.อ. (พิเศษ) จำนวน ๙,๐๐๐ บาท

๗.๔ รศ. ชั้นยศ พ.อ., น.อ., พ.ท., น.ท. จำนวน ๕,๖๐๐ บาท

๗.๕ ผศ. ชั้นยศ พ.อ., น.อ., จำนวน ๕,๖๐๐ บาท

๗.๖ ผศ. ชั้นยศ พ.ท., น.ท., พ.ต., น.ต. จำนวน ๓,๕๐๐ บาท

ปัจจุบันล่าสุดได้มี พ.ร.บ.กำหนดวิทยฐานะ

ผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมี ท่านพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการโดยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อ ๕ มี.ค.๒๕๕๘ ได้ปรับปรุงเพิ่มเติมให้ทันสมัยเป็นไปตามสภาพสังคมปัจจุบันทัดเทียมกับมหาวิทยาลัย สรุปได้ดังนี้

๑. ให้มี**สภาการศึกษาวิชาการทหาร** ประกอบด้วย รมว.กท. เป็นนายกสภา กรรมการสภา โดยตำแหน่งอีกจำนวน ๒๐ คน ส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าส่วนราชการของ กท. ผู้บัญชาการสถาบันการป้องกันประเทศ เสนาธิการทหาร เสนาธิการของเหล่าทัพ เจ้ากรมยุทธศึกษาเหล่าทัพ และผู้บัญชาการโรงเรียน มีกรรมการสภาจากภายนอก ๓ ท่าน ได้แก่ เสนาธิการคณะกรรมาธิการอุดมศึกษา เสนาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ มีหน้าที่ ๑๔ ประการ ให้คำนึงถึงมาตรฐานโดยทั่วไปที่สอดคล้องกับมาตรฐานที่กระทรวงศึกษาธิการหรือคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษากำหนดแล้วแต่กรณี

๒. ให้มี**กรรมการสภาการศึกษาวิชาการทหารผู้ทรงคุณวุฒิ** จำนวน ๙ คน ซึ่งจะได้**ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญ** ในสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งมีได้เป็น**นายทหารประจำการ** (ผู้เกษียณแล้ว ๓ คน) และต้องเป็นพลเรือนอย่างน้อย ๖ คน มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และจะ**ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่**ได้อีก

๓. ให้ผู้สำเร็จวิชาการทหารจาก รร.จปร., รร.นร., รร.นอ. (ร.น.ยเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช) และ รร.ผท. (รร.แผนก) ได้รับปริญญาในสาขาที่มีการสอนในสถาบันการศึกษานั้น โดยให้มีปริญญา ๓ ชั้นคือ **ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต** ใช้อักษรย่อ ด. **ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต** ใช้อักษรย่อ ม. **ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต** ใช้อักษรย่อ บ. ที่สำคัญคือ สภาการศึกษาวิชาการทหาร**อาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะหรือ**

เพิ่มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครุประจำตำแหน่งนายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร กรรมการสภาการศึกษาวิชาการทหารผู้บริหารหรือคณาจารย์ได้

๔. ให้ รร.จปร., รร.นร., รร.นอ., รร.ผท., รร.สธ.ทบ., รร.สธ.ทร., รร.สธ.ทอ. โดยอนุมัติสภาการศึกษาวิชาการทหาร**มีอำนาจให้ปริญญา กิตติมศักดิ์** แก่บุคคลซึ่งเห็นว่าทรงคุณวุฒิและสมควรแก่ปริญญานั้นได้

๕. ให้คณาจารย์**ประจำของสถาบันการศึกษามีตำแหน่งทางวิชาการ**ดังนี้ ๑) ศาสตราจารย์ (ศ.) ๒) รองศาสตราจารย์ (รศ.) ๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ผศ.) ๔) อาจารย์

๖. ให้มี**ศาสตราจารย์พิเศษ (ศ.พิเศษ)** จะ**ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ จากผู้ที่มีได้เป็น**คณาจารย์ประจำของสถาบันการศึกษาเพิ่มเติมขึ้นมาด้วย **สำหรับศาสตราจารย์เกียรติคุณ** ในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญ สภาการศึกษาวิชาการทหาร**เสนอให้มีการแต่งตั้งเพื่อเป็นเกียรติยศได้**

๗. สภาการศึกษาวิชาการทหาร**อาจแต่งตั้ง**ผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบันการศึกษาเป็น**รองศาสตราจารย์พิเศษ (รศ.พิเศษ)** และ**ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ (ผศ.พิเศษ)** ได้โดยคำแนะนำของผู้บัญชาการของสถาบันการศึกษานั้น

๘. **กำหนดโทษ**ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ ครุประจำตำแหน่ง เพิ่มวิทยฐานะ ปริญญา อักษรย่อปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือประกาศนียบัตรตาม พ.ร.บ. นี้โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใดเพื่อให้นุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้**ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ**

๙. ให้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตาม พ.ร.บ. นี้ ให้แล้วเสร็จภายใน
๑ ปี นับแต่วันที่ พ.ร.บ. นี้ใช้บังคับ

ปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนใน
ระดับปริญญาตรีของสถาบันทหาร ได้แก่ รร.จปร.,
รร.นร., รร.นอ., รร.ผท. ส่วนวิทยาลัยแพทยศาสตร์
พระมงกุฎเกล้า (วพม.) กองทัพบก และวิทยาลัย
พยาบาลของเหล่าทัพ (วพบ.) ของ ทบ., ทร., ทอ.,
เปิดสอนของเหล่าทัพเอง แต่เป็นสถาบันสมทบของ
มหาวิทยาลัยมหิดล **สำหรับการศึกษาในระดับ
ปริญญาโทก็มีเปิดสอนที่ส่วนบัณฑิตศึกษา
รร.เสนาศึกษาทหารบก** (โดยมี พ.ร.บ. แยกต่าง
หาก) ที่ใช้ระยะเวลาการศึกษา ๑ ปี ได้รับ
ประกาศนียบัตรและศึกษาต่อยอดให้ครบหน่วยกิต
ที่ทางทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ (ในขณะนั้น)
กำหนดและได้อนุมัติให้เปิดสอนมาแล้ว ตั้งแต่ พ.ศ.
๒๕๒๙ มีผู้สำเร็จการศึกษาหลายร้อยนายใน
**หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ศศ.ม. (การ
ทหาร)** ต่อมาปรับหลักสูตรเป็นศิลปศาสตรมหา

บัณฑิต ทางด้านความมั่นคงศึกษาใช้คำย่อว่า
ศศ.ม. (ความมั่นคงศึกษา) และสามารถให้คุณวุฒิ
ปริญญาโทนี้ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่ไม่
จำกัดสาขาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนได้

ในอนาคตอีกไม่นานจะเห็นนายทหารหนุ่ม ๆ
มีครูยสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาจาก รร.จปร.,
รร.นร., รร.นอ. และ รร.ผท. แต่ผู้ที่จบการศึกษา
ปริญญาโทจาก รร.สธ.ทบ. ในหลักสูตรศิลปศาสตร
มหาบัณฑิตยังไม่มีการแก้ไขให้มีครูยวิทยฐานะ
สมควรที่ ทบ. และ กห. น่าจะได้แก้ไขให้มีโอกาส
ต่อไปและใน พ.ร.บ. ใหม่ให้ รร.สธ.ทบ, รร.สธ.ทร.
และ รร.สธ.ทอ. มีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ได้
อีกจึงสมควรแก้ไขให้มีสิทธิสวมครุยวิทยฐานะได้
เช่นเดียวกัน

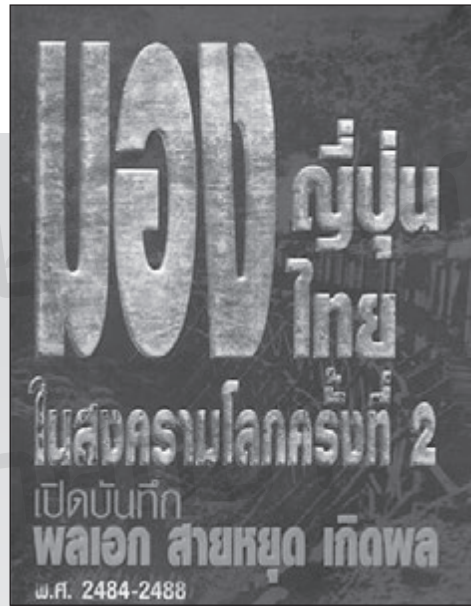
ญี่ปุ่นคิดสร้าง วงศ์ไฟบุลย์ในภูมิภาคเอเชีย

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

เมื่อฝ่ายสัมพันธมิตร ทิ้งระเบิดปรมาณูที่เมืองฮิโรชิมาและนางาซากิ การสู้รบในพม่ายังคงดำเนินอยู่ จึงมีทหารญี่ปุ่นส่วนที่ไม่ได้ถูกจับเป็นเชลยหลบหนีมาในประเทศไทยในสภาพบอบช้ำ

นายมานาบุ วาดะ เล่าถึงความยากลำบากในการถอนกำลังออกมาว่า มีความทุลักทุเลมาก ไม่มีเชื้อเพลิงใด ๆ รองเท้าก็ขาดกระรุ่งกระริ่ง ต้องฝ่าฟันกับความหนาวเหน็บถึงกระดุก ระหว่างทางบริเวณเทือกเขาอาระกันเป็นภูมิประเทศที่ปกคลุมด้วยป่าทึบ เวลาฝนตกไม่มีแม่แต่ที่จะนั่ง ต้องยืนหลับ ได้พบศพเพื่อน ๆ ขึ้นอดีตสังกลิ่นเหม็น เขาและเพื่อนตัดสินใจต่อแพไม้ไผ่ล่องไปตามลำน้ำชินดาวันถึงทองคำท หวังจะหาอาหารได้ที่นั่น

อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ที่รอดชีวิตมาได้อย่างง่าย ๆ ลักคนเดียว จากการซักถามชาวบ้านและทหารญี่ปุ่นที่ยังมีชีวิตอยู่ สรุปว่าทหารญี่ปุ่นถอยจากพม่าด้วยร่างกายที่อืดโรย จิตใจที่บอบช้ำ บางคนถือไม้เท้าพญางิ้ว เดินทางมาประเทศไทย ๒ ทางด้วยกัน คือ มาตามทางรถไฟสายไทย-พม่า ด้านกาญจนบุรี และอีกเส้นทางหนึ่งเข้าสู่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ก่อนจะถูกจับเป็นเชลยศึกหรือปลอมตัวปะปนอยู่กับคนพื้นเมืองไม่น้อย

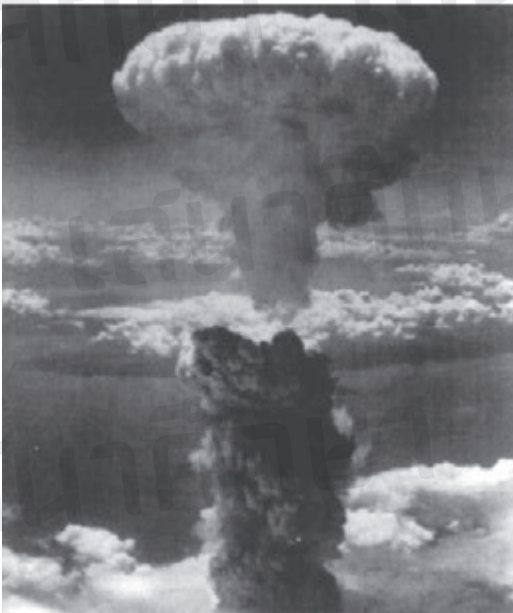
บทที่ ๑๕ ญี่ปุ่นถอยจากพม่า

หลังจากทิ้งระเบิดปรมาณูที่เมืองฮิโรชิมาและนางาซากิของกองกำลังสหรัฐอเมริกาในเดือนสิงหาคม ๒๔๘๘ การสู้รบในพม่ายังไม่สิ้นสุดลง ทหารญี่ปุ่นที่ไม่ได้ถูกจับเป็นเชลยหลบหนีเข้าสู่ประเทศไทย มีเรื่องน่าคิดว่าทหารญี่ปุ่นเหล่านั้นรอดชีวิตมาได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ไม่มีการส่งกำลังบำรุงใด ๆ บนหนทางที่ไกลแสนไกลและภูมิประเทศที่ทुरกันดาร

ดูเหมือนว่านักการทหารและนักการเมืองของญี่ปุ่นฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับการก่อสงครามทางภาคเอเชียแปซิฟิกต่างทราบกันดีแต่ต้นว่า แผนขั้นต้นคือฝ่ายทหารมุ่งลงใต้เพื่อจะเข้ายึดมาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เป็นหลัก สำหรับด้านพม่า นั้นเป็นเพียงเข้ายึดอย่างกึ่งเพื่อป้องกันการคุกคามของอังกฤษและจีนเท่านั้น แต่เมื่อกองทัพที่ ๑๕ ยึดอย่างกึ่งได้อย่างง่ายดาย ก็ได้ขยายผลติดตามกองทัพอังกฤษ/อินเดียนของอังกฤษไปจนถึงเมืองอิมพัล

ภาพสยดสยองที่ไม่อาจลบเลือน

สหรัฐอเมริกาทิ้งระเบิดปรมาณูที่เมืองฮิโรชิมา และนางาซากิ

(Impal) และเมืองโกฮิมา (Kohima) ทำให้การวางกำลังของญี่ปุ่นในการป้องกันเมืองทั้งสองเป็นไปอย่างเบาบาง เส้นทางส่งกำลังบำรุงก็ยาวไกล อันเป็นจุดอ่อนของกำลังฝ่ายญี่ปุ่น

ตั้งนั้นในเดือนพฤศจิกายน ๒๔๘๗ กองทัพอังกฤษ/อินเดีย ที่ ๑๔ ภายใต้การบังคับบัญชาของ

อังกฤษโจมตีญี่ปุ่นทั้งที่เมืองโกฮิมาและอิมพัล และได้ไล่ติดตามภายใต้การปฏิบัติการ “Extended Capital” เพื่อมุ่งยึดที่ราบเชวโบ (Shewbo) ประชิดแม่น้ำอิระวดี ต่อจากนั้นเคลื่อนที่ติดตามต่อไปเข้ายึดอัครัยพ (Akyab) ได้ในวันที่ ๔ มกราคม ๒๔๘๘ หลังจากกองทัพที่ ๑๕ ของญี่ปุ่นภายใต้การบังคับบัญชาของ พลโท ชิฮาจิ คาตามูระ (Shihachi Katamura) ถูกตีถอยยับจากโกฮิมาและอิมพัล กองทัพที่ ๑๕ นี้ก็ได้พยายามรวบรวมกำลังขึ้นใหม่หลังแนวแม่น้ำอิระวดี

ส่วนกำลังของ พลโท เซอร์ วิลเลียม สลิม ก็ได้พยายามไล่ติดตามอย่างรวดเร็ว เพื่อข้ามแม่น้ำอิระวดีเข้าโจมตีญี่ปุ่นก่อนที่จะตั้งตัวได้ แต่บังเอิญโซคร้ายที่กำลังทางอากาศซึ่งเคยให้การสนับสนุนได้เปลี่ยนไปให้การสนับสนุนแก่กองทัพจีน ถึงกระนั้นก็ตามในวันที่ ๑๑ มกราคม กองพลที่ ๑๙ อินเดียส่วนหนึ่งของกองทัพที่ ๔ ได้รีบเคลื่อนที่ลงทางใต้ผ่านหุบเขาและเทือกเขาพินดวง เพื่อมุ่งเข้าสู่ลุ่มน้ำอิระวดีที่โพโกกุ เพื่อคุกคามและตัดเส้นทางถอยของญี่ปุ่นต่อไป

อีกทางด้านหนึ่ง กองทัพน้อยที่ ๓๒ ซึ่งเคลื่อนที่เพื่อเข้ายึดหัวหาดข้ามแม่น้ำอิระวดีที่ทางซุนทางตะวันตกของเมืองมันตะเลย์ได้รับการต้านทานอย่างรุนแรงจากญี่ปุ่นตั้งคาคด จากนั้นอีก ๒๔ ชั่วโมงต่อมา กำลังส่วนใหญ่ของกองทัพที่ ๑๔ ยกข้ามแม่น้ำอิระวดีที่เมียมจู่ ซึ่งอยู่ทางใต้ของ ปาโกกุ โดยได้รับการต้านทานอย่างเบาบาง ต่อมาในวันที่ ๓ มีนาคม เมื่อกองพลอินเดียที่ ๑๗ รุกเพื่อยึดชุมทางรถไฟที่มิกิตลา ก็เริ่มทำให้ฝ่ายญี่ปุ่นตระหนักดีว่าตนกำลังจะถูกโอบล้อมจากฝ่ายพันธมิตร ดังนั้น นายพล คาตามูระ ผู้บัญชาการกองทัพที่ ๑๕ ตระหนักถึงอันตรายในข้อนี้จึงสั่งให้กำลังที่มันตะเลย์ไปเสริมกำลังที่มิกิตลา ซึ่งฝ่ายพันธมิตรก็คาดไว้เช่นนั้น จึงสั่งให้กองพลอินเดียที่ ๑๗ กับกำลังส่วนอื่นไปทำการดัดแปลงที่มั่นเตรียมการไว้

แต่แล้วไม่นานเกินรอ แม้ว่าเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ฝ่ายญี่ปุ่นจะยึดหมู่บ้านตองทากลับคืนมาได้ แต่ก็ทำให้เมืองมิกิตลากับหัวสะพานที่มีอังกฤษตัดขาดจากกัน กองพลอินเดียจึงล้อมตัวเมืองมิกิตลาไว้ การต่อสู้รอบ ๆ เมืองมิกิตลาดำเนินไปจนถึงวันที่ ๒๙ มีนาคม การที่ญี่ปุ่นถอยกำลังจากมณฑลทะเลย์มาป้องกันมิกิตลานั้น เป็นเหตุให้มณฑลทะเลย์เปิดทางให้ฝ่ายพันธมิตรเข้าโจมตีได้โดยง่าย แต่นายพลคาตามูระก็เริ่มถอนตัวถอยไปยังย่างกุ้งก่อนหน้านี้ไม่นานแล้ว

ดังนั้น พลโท เซอร์ วิลเลียม สลิม จึงรีบส่งกำลังกองทัพน้อยที่ ๓๓ ไล่ติดตามไปตามแม่น้ำอิระวดี กองทัพน้อยที่ ๔ ไปตามลำน้ำสะโตง เพื่อรีบเร่งให้ถึงย่างกุ้งก่อนมรสุมจะมา แต่ก็ไม่ทันเวลาเสียแล้ว เพราะฤดูฝนเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ขณะที่กองทัพน้อยที่ ๓๓ กำลังจะเข้าสู่เมืองแปร และเข้ายึดได้ในวันที่ ๓ พฤษภาคม ส่วนกองทัพน้อยที่ ๔ แม้จะเริ่มเคลื่อนที่ก่อนแต่ก็ไปถึงเพียงชานเมืองพะเท้านั้น ฝ่าย พลโท เซอร์ วิลเลียม สลิม เห็นว่ามีเวลาเหลือน้อยมาก จึงสั่งให้กองทัพน้อยที่ ๑๕ ที่อาระกันเริ่มปฏิบัติการตามแผนแดรกคูลา (Dracula) โดยส่งกองพลอินเดียที่ ๒๕ มาทางทะเล และขึ้นบกที่ย่างกุ้งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม โดยกองพลน้อยพลร่มอินเดียที่ ๕๐ กระโดดร่มลงที่ Elephant Point เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ในขณะที่ลมแรง ซึ่งความจริงแล้วในสถานการณ์นี้ไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องส่งพลร่มขนาดใหญ่ทำการกระโดดร่มเช่นนั้น เพราะเมื่อกองพลอินเดียที่ ๒๖ รุกเข้าสู่ย่างกุ้ง ก็เข้ายึดได้โดยง่ายตาย เพราะกำลังฝ่ายญี่ปุ่นที่ป้องกันเมืองย่างกุ้งถอนตัวไปก่อนหน้านี้แล้ว ดังนั้นวันที่ ๕ พฤษภาคม กองทัพน้อยที่ ๔ ของพันธมิตรก็สามารถมาบรรจบกันตามแผนที่ Hlegu

การที่เมืองย่างกุ้งถูกฝ่ายพันธมิตรปลดปล่อยโดยง่ายนั้น ก็ย่อมเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าฝ่าย

ญี่ปุ่นพ่ายแพ้โดยสิ้นเชิง โดยนายทหารญี่ปุ่นยอมทำพิธียอมแพ้สั้น ๆ ๕ นาที แก่ผู้แทนพันธมิตรทันทีที่ฝ่ายพันธมิตรเข้ายึดเมืองย่างกุ้ง ต่อจากนั้นอังกฤษจึงรีบเตรียมการที่จะเปิดยุทธการเพื่อปลดปล่อยมลายูและสิงคโปร์ ซึ่งก็ไม่มีควมจำเป็นเพราะประเทศญี่ปุ่นยอมแพ้ต่อพันธมิตรเสียก่อนแล้วภายหลังจากการทิ้งระเบิดปรมาณูที่เมืองฮิโรชิมาและนางาซากิ แต่การสู้รบในพม่ายังไม่สิ้นสุดลงเพราะ พลโท ฮิตาโร คิมูระ ผู้บัญชาการทหารญี่ปุ่นส่วนที่เหลือทั้งหมดในพม่ายังไม่ยอมแพ้ โดยได้ถอนกำลังทั้งหมดรีบไปตั้งรับอยู่ทางตะวันออกของแม่น้ำสะโตง จนถึงเดือนสิงหาคม ๒๔๘๘ กำลังส่วนนี้จึงถูกฝ่ายพันธมิตรกวาดล้างหมดสิ้น

ปัญหาจึงมีอยู่ว่า การที่ญี่ปุ่นพ่ายแพ้อย่างง่ายดายที่เมืองอิมพัลและเมืองโกฮิมามาตามหลักฐานของฝ่ายอังกฤษที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ทางฝ่ายญี่ปุ่นมีเหตุผลในเรื่องนี้อย่างไร และต่อจากนั้นกำลังทหารญี่ปุ่นทั้งหมดของกองทัพที่ ๑๕ ที่ไม่ได้ถูกจับเป็นเชลย หลบหนีเข้าสู่ประเทศไทยที่ใด และอย่างไร

สำหรับคำถามแรกที่ฝ่ายญี่ปุ่นพ่ายแพ้ที่อิมพัลอย่างง่ายดายนั้น ฝ่ายญี่ปุ่นโดยนายพล ฟุจิوارา (Fujiwara) ซึ่งเป็นนายทหารการข่าวของกองทัพในการรบครั้งนี้ได้ให้คำอธิบายว่า เป็นเพราะผู้บัญชาการกองพลกระทำการ “Premeditated Treason” ด้วยการถอนตัวจากโกฮิมามาข้างหลังโดยไม่ได้แจ้งหน่วยข้างเคียงและหน่วยเหนือ

ส่วนคำถามที่สองที่ว่า ทหารญี่ปุ่นที่ไม่ถูกจับเป็นเชลย ตกทัพถอยมาโดยไม่มีการส่งกำลังบำรุงใด ๆ ผ่านภูมิประเทศที่ยากลำบาก เป็นหนทางที่ไกลแสนไกลเช่นนั้นมาได้อย่างไร คำตอบมีอยู่ว่า เพราะทหารญี่ปุ่นเป็นทหารที่สามารถเอาตัวรอดได้ถูกฝึกให้มีขีดความสามารถในการอดทนต่อการอดอาหารและโรคภัยไข้เจ็บ ตามที่นายพล ฟุจิوارา ได้เล่าถึงรายละเอียดไว้ดังนี้

“สาเหตุที่ทำให้กองทัพญี่ปุ่นพ่ายแพ้ที่อิมพัล

เพราะการขัดคำสั่งของพลโท โคโตะ ซาโต (Kotoku Sato) ผู้บัญชาการกองพลที่ ๓๑ ซึ่งได้ถอนกำลังในเขตรับผิดชอบของตนที่แนวป้องกันโกอิมามาโดยลำพัง ประเด็นสำคัญก็คือ เป็นการกระทำที่เป็นการทรยศที่ได้คิดไว้ล่วงหน้าต่อหน่วยเหนือคือ พลโท มูตางุจิ (Mutaguchi) ผู้บัญชาการกองทัพที่ ๑๕ หรือไม่?”

จากคำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพลโท ซาโต ได้กล่าวโต้แย้งว่า เขาเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องทำให้เกิดการยกเลิกการปฏิบัติการยุทธที่อิมพัลด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งให้ได้ เขาจึงคิดว่า ถ้ากองพลของเขาถอนตัวถอยมาเสียก่อนแล้ว การปฏิบัติการยุทธอิมพัลก็จะต้องถูกยกเลิกไปเอง ซึ่งแม้ว่า พลโท มูตางุจิจะเป็นคนดีหรือไม่ก็ตาม การกระทำเช่นนี้จะทำให้กองพลของเขาไม่ต้องถูกทำลาย และกองทัพทั้งหมดก็จะไม่ทำลายตนเองด้วย เขากล่าวว่าการตัดสินใจครั้งนี้เป็นการตัดสินใจของเขาแต่ลำพังคนเดียว ด้วยความสำนึกในความรับผิดชอบนี้อย่างเต็มที่ และเขาก็ไม่กล้าบอกให้กองทัพที่ ๑๕ ทราบถึงการตัดสินใจนี้ด้วย แม้แต่เมื่อถอยออกมาแล้วก็ตาม

นายพล ฟุจิوارาเห็นว่าคำให้การของพลโท ซาโต แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเขาฝ่าฝืนกฎข้อบังคับของทหาร การกระทำของเขาจึงเท่ากับเปิดโอกาสอย่างพิเศษให้กับนายพล สลิม ผู้บัญชาการกองทัพที่ ๑๕ ที่คอยหาโอกาสจะเจาะทะลุแนวถนนอิมพัล-โกอิมา นี้นานแล้ว

พลโท ซาโต ซึ่งได้รับมอบกำลังส่วนแยกมียาซากิ (Miyazaki) ซึ่งประกอบด้วยกำลังส่วนใหญ่ ๔ กองพันทหารราบ ๑ กองพันน้อยปืนใหญ่ ๑ กองร้อยทหารช่าง ทางกองทัพที่ ๕ ได้สั่งให้กำลังส่วนนี้ขึ้นตรงต่อกองทัพที่ ๑๕ ซึ่งจะต้องยึดรักษาพื้นที่อาราดูราไว้ และจะต้องสกัดกั้นการรุกของกองทัพน้อยที่ ๓๓ อังกฤษ/อินเดียที่มุ่งสู่อิมพัลไว้ให้ได้ด้วย แม้ว่าจะมีคำสั่งการไว้เช่นนี้ก็ตาม และแม้ว่ากำลังรบหน่วยแยกมียาซากิจะอยู่ในฐานะอ่อนแอ เพราะ

มีกำลังเพียง ๑ กองพัน ๑ กองร้อยทหารราบ ๔๒๐ คน กับ ๑ กองร้อยทหารช่าง ๑๒๐ คน มีวัตุระเบิดอยู่เพียงเล็กน้อย ๑ กองร้อยปืนใหญ่ภูเขา ซึ่งมีปืนใหญ่อยู่ ๒ กระบอกโดยไม่มีกระสุน กับ ๑ หมู่ทหารสื่อสารวิทยุโดยไม่มีขีดความสามารถเพราะขาดแบตเตอรี่ สำหรับกำลังส่วนใหญ่ของกองพลนั้นก็ได้รวมพลอยู่ที่บริเวณสังสัก และกำลังถอนตัวไปยังฟิมิน แทนที่กำลังส่วนนั้นจะหันกลับเพื่อไปรวมตัวกับกำลังส่วนใหญ่ในการรบที่อิมพัลตามที่กองทัพได้สั่งการไว้ แต่ก็ไม่ได้ปฏิบัติกรให้เป็นไปตามคำสั่ง

การที่พลโท ซาโตขัดคำสั่งที่แม่ทัพนายพล มูตางุจิ สั่งให้ส่งมอบหน่วยแยกมียาซากิให้กับกองพลที่ ๑๕ ที่รักษาแนวอิมพัลอยู่นั้น เป็นการตัดสินใจทำการถอนตัวตามอำเภอใจ ย่อมเป็นจุดต่างดำในประวัติศาสตร์ของกองทัพญี่ปุ่น การตัดสินใจโดยลำพังนี้ไม่เพียงแต่ทำให้แนวต้านทานที่อิมพัลของกองทัพที่ ๑๕ ต้องพังทลายลง แต่ยังเป็นกาเปิดโอกาสอย่างดีให้แก่กองทัพที่ ๑๔ อังกฤษ/อินเดีย ได้เข้าทำลายกำลังหน่วยแยกมียาซากิที่บริเวณพื้นที่สังสัก ตอนเหนือของอิมพัล อันเป็นกำลังส่วนใหญ่ของกองทัพที่ ๑๕ ที่อยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำชินดาวิลงอย่างสิ้นเชิง

นี่เป็นการอธิบายจากทางฝ่ายญี่ปุ่นโดยนายพล ฟุจิوارา นายพลท่านนี้เกิดปี ๒๔๕๑ สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเสนาธิการญี่ปุ่น เมื่อปี ๒๔๘๑ เขาเป็นคนที่ช่วยจัดตั้งกองทัพอินเดียแห่งชาติขึ้น ต่อมาปี ๒๔๘๖ เขาได้รับคำสั่งให้ไปประจำกองทัพที่ ๑๕ ทางเหนือของพม่า และมีส่วนร่วมในการยุทธที่อิมพัล ในฐานะนายทหารการข่าว และถูกส่งให้ไปกำกับกรถของกองพล ๓๑ และกองทัพที่ ๑๕ ต่อมาออกจากราชการในยศพลโทแล้วมาทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการมูลนิธิกิจการต่างประเทศแห่งชาติ (The Japanese National Foreign Affairs Foundation)

อย่างไรก็ตาม จากการอธิบายของนายทากาชิ นากาเซ ซึ่งเป็นล่ามของหน่วยทหารญี่ปุ่น

ประจำกาญจนบุรี และจากการชักถามชาวบ้านและ ทหารญี่ปุ่นที่ยังมีชีวิตอยู่ซึ่งอาศัยอยู่ที่จังหวัด ลำพูน สรุปได้ว่าทหารญี่ปุ่นถอยจากพม่ามาอย่าง บอบช้ำด้วยร่างกายที่อดโรย ป่วยเป็นไข้เกือบไม่เท่า พยุงตัวเดินทางมายังประเทศไทยตามเส้นทาง ๒ ทางด้วยกัน ทางหนึ่งมาตามทางรถไฟสายไทย- พม่า ผ่านกาญจนบุรี กับอีกทางหนึ่งเข้าสู่จังหวัด แม่ฮ่องสอน ในจำนวนกำลังกองทัพที่ ๑๕ ซึ่งมี ทั้งหมดประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งถูกจับเป็นเชลยศึก รวมทั้งทหารญี่ปุ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้ถูกส่ง กลับไปยังญี่ปุ่นมีเพียง ๑๒๐,๐๐๐ คน นอกนั้นคง เสียชีวิตและสูญหาย รวมทั้งผู้ที่หลบหนี ปลอดภัย ปลอดภัยกับคนพื้นเมืองไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ คน เพื่อเป็นการให้ความยุติธรรมแก่ พลโท ซาโต ที่ทราบนิสัยของแม่ทัพ และไม่เห็นด้วยกับแผนการ ยุทธ จึงขัดคำสั่งเพื่อที่จะสงวนกำลังบางส่วน ของ ญี่ปุ่นไว้ ข้าพเจ้าจึงขอแทรกไว้ในที่นี้ ตามที่ข้าพเจ้า ได้ฟังคำบอกเล่าจากเพื่อนชาวญี่ปุ่นว่า พลโท มูตางุจิ แม่ทัพกองทัพที่ ๑๕ ผู้นี้ถูกย้ายมาจากยุทธบริเวณ ประเทศจีนที่มีเรื่องนี้คืออ่าวกรณีสังหารหมู่ที่เซียงไฮ้ และดูจะเป็นผู้หนึ่งที่เชื่อว่า ญี่ปุ่นจะต้องได้ชัยชนะ ในสงครามโลกครั้งที่ ๒ โดยกองทัพญี่ปุ่นร่วมกับ กำลังก๊กชาติพม่าและอินเดียจะทำการขับไล่อังกฤษ ให้ออกไปจากบริเวณนี้ แล้วกำลังญี่ปุ่นและ พันธมิตรจะรุกไล่ไปบรรจบกับกองกำลังอักษะ เยอรมัน และอิตาลี ที่บริเวณตะวันออกกลาง อิหร่าน อิรัก อันเป็นมหายุทธศาสตร์ (Grand Strategy) ของฝ่ายอักษะที่จะเอาชนะฝ่ายพันธมิตร แต่บังเอิญทางฝ่ายอักษะด้านยุโรปไม่สามารถ ปฏิบัติการได้ตามแผน และญี่ปุ่นก็ไม่สามารถ ปฏิบัติการได้เช่นเดียวกัน เหตุการณ์ในสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ทางด้านยุทธบริเวณเอเชียแปซิฟิกจึงยุติลง ตามที่ทราบ

ความนี้ลองพิจารณาถึงสภาพที่แท้จริงของ การที่กองทัพ ๓๑ ถูกฝ่ายอังกฤษทำการยิงอย่าง

รุนแรง และจากสภาพภูมิประเทศที่ยากลำบากจน ผู้บัญชาการกองพลสั่งให้ถอนตัว ซึ่งการถอนตัว ถอยมานั้นก็ลำบากยากยิ่ง ทั้งนี้จากคำบอกเล่าของ พลทหารญี่ปุ่นผู้หนึ่งชื่อ มานาบุ วาดะ (Manabu Wada) สังกัดหน่วยขนส่งกองพันที่ ๓ กรม ร.๑๓๘ กองพล ๓๑ เล่าว่า เขาจะไม่ลืมวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๔๘๗ ซึ่งเดือนนี้เป็นฤดูแล้งของพม่า เขาเล่าว่า ช่วงนั้นน้ำในแม่น้ำชินดาวันแห้งจนสามารถลุยข้าม ได้ที่ทามันเท ซึ่งนับเป็นก้าวแรกที่น่าพวกเขาเข้าสู่ ยุทธบริเวณอัมพิล

กรมทหารราบที่เขาสังกัดอยู่เป็นกรมในแนว หน้าของกองพล ๓๑ ที่จะต้องเข้าตีทหารอังกฤษ/ อินเดีย ซึ่งตั้งรับอยู่เลยเทือกเขาอาระกัน เพื่อเข้ายึด โกสิมา รัฐมณีปุระ ประเทศอินเดีย ทหารญี่ปุ่นหน่วย นี้เริ่มปฏิบัติการด้วยการนำเสบียง ๒๐ วัน และตอน ผูกวัวควายไปด้วย ๑ ผูก ไม่มีการส่งเสบียงอาหาร เพิ่มเติมใด ๆ อีก ในขณะที่หน่วยของเขาฟันฝ่าไต่ ขึ้นเทือกเขาอาระกันนั้น พวกเขาทุกคนต่างนึกถึงแต่ ชัยชนะโดยไม่ได้คิดถึงความปลอดภัยแม้แต่หน่วย

เมื่อกวาดล้างหน่วยคอยเหตุของข้าศึกเข้าไป ได้ พวกเขาต้องเผชิญกับภูมิประเทศที่เดินทางอย่าง ยากลำบาก ยิ่งบนยอดเขาสูง ๓,๐๐๐ เมตร นั้น มี แต่กลุ่มเมฆปกคลุมและหนาวเย็น เปลือกต้นไม้ ปกคลุมด้วยหญ้าอมสและหญ้ากาฝาก จุดไม้ขีด ก็ไม่ติดไฟ ไม่สามารถหุงหาอาหารหรือต้มน้ำได้ พวกเขาควายและม้าที่ขนส่งสัมภาระก็ล้มตกลูก เหลือ วิสัยที่จะไปช่วยเอาขึ้นมาได้ เพราะไหล่เขาชัน ลื่น ลึก และมีศพทหารข้าศึกขึ้นอัดอยู่เต็มข้างทาง

แต่ในที่สุด พวกเขา ก็ขึ้นไปถึงยอดเขา มอง เห็นแต่เมฆหมอกทางตะวันตก ไกลออกไปเป็นนิเขต และยอดเขาหิมาลัย พวกเขาต่างพูดวิจารณ์กันเอง ว่า ผู้บังคับบัญชาของเขาไม่มีสมรรถภาพ โดยส่ง พวกเขาให้ไต่ขึ้นเขาสูงชันโดยไม่มีอุปกรณ์ในการ เดินทาง แม้แต่วัว ควาย ม้าก็ได้ขึ้นไปไม่ได้ ทหาร เองก็ลื่นล้มแล้วล้มอีกกว่าจะขึ้นไปได้ ยิ่งทหาร

เสนาภักษ์ที่ประคองคนไข้นั้นไปก็ยิ่งแสนลำบาก

พอถึงกลางเดือนเมษายนซึ่งผ่านการสู้รบอย่างทรหดอยู่หลายวัน ก็สามารถยึดสันเขาทางเหนือของโกอิมาได้ แต่ กรม ร.๑๓๘ ไม่มีเสบียงเหลืออยู่เลย เพราะทหารอังกฤษได้เผาเสบียงอาหารและกระสุนดินดำหมด แม้แต่ข้าวเม็ดเดียวก็ไม่มีเหลือ เพราะหีตที่พวกเขารื้อค้นได้พวกเนื้อกระป๋องตามที่มันของข้าศึกเล็กน้อย ในสภาพการณ์เช่นนี้จะให้พวกเขาทำศึกได้อย่างไร พอถึงวันที่ ๕ เมษายนเสบียงที่นำมา ๓ สัปดาห์ก็หมดเกลี้ยง พออย่างเข้าสัปดาห์ที่สามของเดือนเมษายน พวกเขาต้องบรรเทาความหิวแสบท้องด้วยการแบ่งขนมปังกับเนื้อกระป๋องที่ค้นได้กินพอประทังชีวิต

ต่อมาข้าศึกเริ่มยิงด้วยปืนใหญ่เพื่อเตรียมการเข้าตี ทางฝ่ายเราไม่สามารถยิงโต้ตอบได้มาก เพราะมีกระสุนจำกัดต่อการยิงหนึ่งวัน ทั้ง ๆ ที่ฝ่ายอังกฤษระดมยิงมาเป็นฉากนับร้อยนับพันนัด กองกำลังทหารได้แต่วิ่งเข้าหาที่กำบัง จึงเป็นการยากที่จะยึดโกอิมาไว้ได้ ดังนั้น เมื่อถึงกลางเดือนพฤษภาคม กองพลอังกฤษที่ ๒ ก็แย่งยึดสันเขาโกอิมากลับคืนไปได้ แม้ว่าพวกเขาจะต่อสู้อย่างกล้าหาญ แต่การที่ขาดทั้งเสบียงอาหาร ทั้งกระสุนปืนเล็ก ปืนกล ไม่มีทั้งกระสุนปืนใหญ่ รวมทั้งไม่มีการสนับสนุนใด ๆ จากหน่วยเหนือ พวกเขาจะต่อสู้ได้อย่างไรในสภาพการณ์เช่นนั้น!

อีกทั้งสภาพที่พอดีย่างเข้าฤดูฝน ฝนที่ตกอย่างหนักพอช่วยให้ข้าศึกระงับการยิงไว้ชั่วคราว แต่พอฝนหยุดก็เริ่มยิงอย่างรุนแรงมาอีก ข้าวก็ไม่สามารถหุงได้ บางครั้งต้องไปหุงต้มผักหญ้าในอุโมงค์พอประทังความหิว แต่ก็มีปัญหาเมื่อน้ำฝนไหลท่วมอุโมงค์สูงถึงหน้าอก จำต้องรีบคลานออกมา สภาพเช่นนี้เกือบจะถึงจุดที่ไม่สามารถอดทนต่อไปได้ ในตอนเริ่มต้นการรบที่อิมพัล กรมมีกำลังประมาณ ๓,๔๐๐ นาย ในขณะที่ผู้บัญชาการกองพลสั่งให้ถอยไปทางตะวันออกนั้น กรมมีกำลัง

เหลือแค่ไม่กี่ร้อยคน

มานาน วาดะ เล่าต่อถึงความยากลำบากและทุลักทุเลในการถอนตัวถอยมาโดยไม่มีเครื่องกันฝนใด ๆ รองเท้าก็ขาดกระรุ่งกระริ่ง แต่ต้องเดินลุยโคลนมาตามทาง ต้องแบกปืนที่ไม่มีกระสุนมาด้วย บางคนก็ถือไม้เท้าพุงตัวมา ทหารเสนาภักษ์ที่พาคนเจ็บมาก็ล้มลุกคลุกคลานตามทางทั้งคนเจ็บและคนพุง ผู้บังคับบัญชาบางคนก็อ่อนเปลี้ยหมดแรงล้มลุกคลุกคลาน และถึงกับพูดว่า “ถ้าร้องมาก ๆ ก็จะไม่ปล่อยให้ตายโดยโยนลงเหวข้างทาง”

เขาจำได้ว่าความหนาวเย็นถึงขีดกระดูกชวนให้เขาคิดถึงที่พักสักแห่งจะเป็นที่ไหนก็ได้ที่ช่วยบรรเทาความหนาวเหน็บได้ชั่วคราว ดังนั้นเมื่อเขามองเห็นเต็นท์ในป่าก็รีบวิ่งเข้าไป ปรากฏว่าในนั้นมีสนามพยาบาลอยู่ ๖ ศพ เขานึกไม่ถึงเลยว่าจะมีนางพยาบาลมาอยู่ในป่าไกลถึงเทือกเขาอาระกันแห่งนี้ พวกเขาต่างถามกันว่า ทำไมทางกองทัพจึงปล่อยให้นางพยาบาลมาถึงที่อันตรายอย่างนี้ ส่วนอีกเต็นท์หนึ่งเขาพบนายทหารเสียชีวิต ๓ ศพในสภาพแบบฆ่าตัวตาย สิ่งที่เห็นในวันนั้นเป็นภาพที่แสนทุเรศซึ่งเขาไม่เคยลืม เขาได้สาบานกับตัวเองว่า เขาจะต้องไม่ตายและจะต้องเอาตัวรอดให้ได้

เขาทราบดีว่า ถ้าพ้นเทือกเขาอาระกันนี้ไปย่อมจะพ้นอันตราย แต่เทือกเขาอาระกันเป็นภูมิประเทศที่ปกคลุมไปด้วยป่าทึบ เวลาฝนตกไม่มีแม้แต่ที่จจะนั่ง เวลานอนก็ต้องยืนนอน ระหว่างทางจะพบศพเพื่อน ๆ ขึ้นอัดส่งกลิ่นเหม็น บางศพมีหนอนอยู่ทั่วร่าง บางศพเหลือเพียงกระดูกขาวโพลนไหล่ออกมาจากเครื่องแบบสีซีด ระหว่างเดินทางเมื่อเจอน้ำไหลจากชอกหินต่างก็รีบเข้าไปเอามือรองดื่มด้วยความกระหายน้ำ แต่ก็ต้องสะดุดสะดอยนเมื่อเห็นหนอนไหลออกมาพร้อมน้ำ ต้องเดินต่อไปให้ถึงต้นน้ำจึงจะพบแหล่งน้ำที่วิ้วควายดื่มได้จึงดื่มตามพวกเขาเดินต่อไปโดยไม่รู้ว่าจะสิ้นสุดเมื่อไร ถนนเต็มไปด้วยซากศพ อาหารก็ไม่จะมีจะกิน เท้าก็เจ็บ แต่

ต้องพยายามใช้ไม้พุงตัวเดินต่อไป ในที่สุดหลายวันต่อมาเขาก็มาถึงตงเฮ (Tonhe) ซึ่งเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ มีบ้านสามสี่หลัง เข้าใจว่าผู้คนคงจะหนีไปหลบซ่อนในป่า

ในขณะที่ ร้อยโท ซาซากากิ กับทหารจะเดินต่อไปทางบก วาดะกับสิบเอก มาซูดะ ฟูกุชิมะ หัวหน้าแผนกยานยนต์ และกาโน ตัดสินใจที่จะต่อแพไม้ไผ่ล่องไปตามลำน้ำชินดาจินจนถึงทองด้พหวังว่าจะหาอาหารกินได้ที่นั่น ทุกคนในคณะของเขาแก่กว่าเขาถึงเจ็ดปีจึงมีประสบการณ์ดีกว่า ตอนนั้นเป็นเวลาบ่าย ๓ โมง มีเวลาเหลือไม่มากพอที่จะต่อแพแล้วล่องจากตงเฮก่อนค่ำ พวกเขาจึงรีบตัดไม้ไผ่หน้าตัด ๕-๗ เซนติเมตร ยาว ๕ เมตร ได้ ๓๐ ลำทำเป็นแพ กว้างแพพร้อมที่จะล่องเดินทางก็มีดีพอดี ขณะนั้นเป็นกลางฤดูฝน น้ำจึงมีสีแดงปนน้ำตาลไหลแรงและมีคลื่นสีขาว ในตอนที่ผ่านน้ำตื้นมีแก่งหิน พอปล่อยแพลงน้ำ ทุกคนต่างแย่งกันขึ้นแพแล้วตะโกนว่า “ไปล่ะ”

ทันทีที่ทุกคนขึ้นแพ แพทานน้ำหนักไม่ไหวจมลงทันที ทุกคนต้องยืนอยู่ในน้ำแคอก จึงดึงเข้าหาฝั่งแล้วตัดไม้ไผ่เพิ่มเพื่อเสริมให้กว้างขึ้นจึงจะสามารถพุงลอยน้ำไปได้ เมื่อช่วยกันดันแพไปตรงกระแสน้ำเชี่ยวตรงกลางแล้ว แพก็ลอยละลิวไปตามสายน้ำ ไม่มีใครมีนาฬิกาจึงไม่รู้เวลา แต่คาดว่าเป็นเวลาประมาณสี่ทุ่ม ฝนเริ่มตก ท้องฟ้าปราศจากดาว ฝนฤดูมรสุมทำให้เปียกปอนหนาวลั่น เพราะไม่มีอะไรที่จะหลบฝนได้ ได้แต่กอดกันแน่นเพื่อความอบอุ่น แต่ก็ยังหนาวเหน็บอยู่ดี จนกระทั่งพวกเขามองเห็นแสงไฟสีแดงอยู่ข้างหน้าทางขวา

มานาบู วาดะ เล่ารายละเอียดตอนต่อไปให้ฟังว่า

“สิบเอก มาซูดะ บอกว่า “ไฟที่เห็นนั่นจะเป็นที่หมายแรกของเรา” และฟูกุชิมะพูดว่า “พวกเรามาถึงเร็วมาก ถ้ามาทางบกคงจะใช้เวลาเป็นสัปดาห์” เสร็จแล้วพวกเขาก็เตรียมตัวที่จะพาแพเข้าสู่ฝั่งให้

ใกล้ที่หมายแสงไฟให้มากที่สุด พอเราเข้าไปใกล้ฝั่งก็มีทหารหลายคนต่างวิ่งมาจะช่วย “เฮ้ พวกเรานี่เอง” พวกเขาตะโกนลั่น แต่แพก็ถูกกระแสน้ำเชี่ยวดึงกลับไปยังร่องน้ำตรงกลางใหม่ แพจึงลอยล่องต่อไป พวกเราทั้งหัวทั้งเหน้อย ไม่มีอาหารอะไรกินเลยนอกจากข้าวสารเพียงหนึ่งกำมือ แท้ก็เปียกน้ำ เขาบอกกับตัวเองว่า เดินเท้าแม้ว่าจะลำบาก แต่ก็ยังดีกว่าการนั่งตัวแข็งอยู่บนแพ เพราะพวกเขาไม่กล้าขยับตัวเกรงว่าแพจะคว่ำ เสร็จแล้วเขาก็เอาข้าวที่อยู่ในกล่องออกมาแบ่งกันกัดกินดิบ ๆ แต่ก็อ่อนดีเพราะชุ่มน้ำพอประทังไปได้

หัวหน้าพูดว่า “ไม่มีทางเลยที่จะดันแพวิ่งไปเฉียดฝั่งได้ ถ้าแพไปใกล้ฝั่ง แกช่วยว้ายเข้าหาฝั่งได้ไหม กาโน ฉันทวยน้ำไม่เป็น ฉันทจะเอาปลายเชือกข้างหนึ่งผูกแอกแพ พอถึงฝั่งจะได้ช่วยดึงแพเข้าฝั่งได้” เขาจึงคลี่เชือกออกแล้วเอาปลายข้างหนึ่งผูกกับตัวเอง พอแพไปใกล้ฝั่งประมาณ ๑๐ เมตร ไม่มีทางที่จะไปใกล้กว่านี้ได้อีก เขาตะโกนว่า “ฉันทจะโดดลงที่นี้ละ ถ้าฉันทจะจมน้ำก็ให้ช่วยดึงฉันทกลับแพด้วย” เขานุ่งผ้าเตี่ยวผืนเดียวแล้วก็กระโดดลงน้ำเพื่อดึงแพไปหาที่ใกล้ที่สุด เขาพยายามว้ายทวนน้ำไปหาฝั่งแต่ไม่สำเร็จ เขาเริ่มจะจมนลงใต้น้ำ สำลักน้ำเต็มท้อง แต่ขณะที่พยายามตะเกียกตะกายขึ้นเหนือน้ำอยู่นั้น เขาก็ถูกดึงขึ้นแพได้ทัน

ฟูกุชิมะพูดว่า “คราวนี้ถึงตาฉันทบ้าง” แล้วเขาก็ยื่นปลายเชือกที่พันตัวเองอยู่ให้ฟูกุชิมะ ทันใดนั้นเขาก็กระโดดลงน้ำ ไผ่ล่องออกมาอีกที่อยู่ประมาณ ๗-๘ เมตร ข้างหน้า เขาเริ่มรู้สึกว้าฟูกุชิมะไม่เป็นไร จึงตะโกนบอกว่า ขอให้พยายามว้ายเข้าฝั่ง พวกเราจะช่วยกันพายแพตามไปฟูกุชิมะ ดูเหมือนจะว้ายได้ลำบากมาก แต่ในที่สุดก็ขึ้นฝั่งได้สำเร็จ พวกเราเกือบจะขึ้นฝั่งได้แล้ว กาโนจึงตะโกนบอกฟูกุชิมะว่า “พันเชือกไว้กับต้นไม้” แต่ขณะที่ฟูกุชิมะพยายามขึ้นฝั่งอยู่นั้นเขาสะดุดล้มลง เชือกเลยหลุดจากมือ เพราะไม่ได้ผูกไว้กับตัว ฟูกุชิมานุ่งเพียงผ้าเตี่ยวผืน

เดียว ได้แต่ยืนดูแพลอยห่างออกไปสู่กระแสน้ำเชี่ยว โดยเครื่องนุ่งห่มทั้งหมดของเขาอยู่บนแพ ขณะที่ฟูกุชิมาริ่วไปตามฝั่งแม่น้ำ เขาตะโกนบอกพวกเขาว่า “วาคะช่วยพายแพเข้าฝั่งด้วย” แต่เป็นสิ่งที่เป็นไปได้

พวกเขาได้แต่มองเห็นเขาหันหลังเดินหายเข้าป่าไป พวกเขาต่างพากันเสียใจที่ไม่สามารถช่วยอะไรเขาได้ ได้แต่มองดูกระแสน้ำด้วยความหดหู่ใจ แล้วกาโนก็พูดด้วยความเจ็บอกมาว่า “เขาคงลำบากแน่ เพราะมีแต่ผ้าเตี่ยวผืนเดียว เขาคงอยากได้เสื้อผ้ามากในกลางคืนที่หนาว อาหารล่ะเขาจะหาได้ที่ไหน” แล้วเขาก็ตอบคำถามตัวเองว่า “เออ ถึงอย่างไรเขาก็คงจะช่วยตัวเองได้หรอก” หัวหน้าได้แต่นั่งเงียบสักครู่แล้วก็พูดว่า “เขาคงจะหาเสื้อผ้าจากคนตายได้อยู่” สำหรับวาคะได้แต่ภาวนาขอให้พระเจ้าช่วยคุ้มครองให้เขารอดพ้นอันตรายนี้ไปได้ ทันพบกับกองพลส่วนใหญ่ (ต่อมาเขาได้ทราบว่ามีฟูกุชิมาริ่วเสียชีวิตในป่า เพราะความเจ็บป่วยใกล้กับ Sagaing ชายฝั่งอิระวดี ซึ่งเป็นสิ่งน่าทึ่งที่เขาสามารถเดินทางไปได้ไกลถึงเพียงนั้น) แพของเขาคงลอยตามกระแสน้ำเชี่ยวไหลแรงอยู่ในความมืดท่ามกลางฝนตกหนักตลอดคืน พวกเขาสามคนต่างเงียบกริบ นั่งรอตัวรอดเขาแน่นต่อสู้อกับความหนาวที่ไม่มีอะไรช่วยได้เลย กาโนบอกพวกเขาว่าชาวบ้านเตือนว่าอย่าให้แพลอยไปถึงแม่น้ำสะโตงตอนล่าง เพราะที่นั่นมีกระแสน้ำหมุนวนแรงมาก อาจดึงแพของเราไปสู่จุดอันตรายถึงกับแพแตกและพวกเขาอาจตายหมด เขาพูดต่อไปว่า “ถ้าแพของพวกเขาลอยเร็วอย่างนี้ เราจะมองเห็นเจดีย์ขาวที่อยู่ ซึ่งเป็นชุมทางแม่น้ำยูและชินดาวินมาบรรจบกัน ที่นั่นจะมีแม่น้ำวนที่มาปะทะกันเพราะเป็นฤดูฝน มีเสียงดังเหมือนกับเสียงน้ำตกในคาราในอเมริกา ดังนั้นเราจะต้องพยายามขึ้นฝั่งให้ได้ก่อนถึงชุมทางน้ำนี้

ขณะนั้นเป็นเวลามืด พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นเวลาเท่าไร พระอาทิตย์ขึ้นแล้วหรือยังก็ไม่ทราบ โชคดีที่

ฝนหยุดตก มีแต่ความเงียบปกคลุม ได้ยินแต่เสียงน้ำกระทบแพ เราคาดว่าอาจจะเป็นเวลาเที่ยงคืนหรือเที่ยงวันก็ได้ สิ่งเดียวที่พวกเราเห็นก็คือเมฆฝนดำมืดปกคลุมแม่น้ำ ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงดังสะท้อนเหมือนแผ่นดินไหว แต่อาจจะเสียงน้ำตกข้างหน้าก็ได้ เราต่างตระหนักจากความคิดนี้ ทุกคนอกสั่นขวัญหายด้วยความกลัว ต่างปลงตกว่าชะตากรรมคงจะจบลงคราวนี้แน่

ยิ่งใกล้เสียงนั้นเข้าไปเท่าไร แพของเราก็อิงลอยเร็วขึ้นเท่านั้น เสียงน้ำตกก็ยิ่งดังมากขึ้น ดังนั้นพวกเราจึงคิดว่าจะต้องหยุดแพนี้ให้ได้ก่อนที่จะสายเกินไป แต่คำถามก็มีอยู่ว่าจะอย่างไรจึงจะสามารถหยุดแพได้ที่เจดีย์ขาวทางขวาข้างหน้า เพราะนั่นคือแม่น้ำสะโตง และเราก็ได้แต่ภาวนาขอความเมตตาจากกระแสน้ำ ในไม่ช้าเราก็จะถึงชุมทางสองแม่น้ำมาบรรจบกันแนตามที่บ้านได้เตือนไว้ ทันใดนั้นแพหยุดนิ่งทันที กาโนโยนเปลือกไม้ลงไป เปลือกไม้นั้นก็หยุดนิ่งติดกับแพ ช่วงขณะนั้นเขาเหลือบไปเห็นท่อนซุงใหญ่ต้นหนึ่งลอยอยู่ไม่ห่าง เขาคิดว่าถ้าสามารถผูกแพติดกับท่อนซุงก็จะช่วยไม่ให้แพจม เขาจึงคว้าเชือกแล้วกระโดดไปยังท่อนซุง แล้วนำมาผูกติดกับแพ ก็พอดีแพและซุงไหลลงสู่วังวนน้ำตกพอดี เสียงแพบิดดั่งเอี้ยดอาดตามกระแสน้ำวน หลังจากนั้นพวกเขาได้แต่ภาวนาขอย่าให้แพแตกเป็นเสี่ยงเสียก่อน แล้วพวกเขาก็เหนียวอ่อนหลับไปโดยไม่ทันรู้ตัว มารู้อีกทีก็เมื่อกาโนปลุก แต่ด้วยความตื่นกลัวเราได้แต่มองหน้ากันอย่างเงียบ ๆ ในที่สุดก็มาระลึกได้ว่าเราปลอดภัยแล้ว เพราะแพผ่านพ้นอันตรายมาแล้ว

เขาถามกาโนว่าจะแก้เชือกผูกติดกับซุงดีไหม เพราะซุงทำให้แพลอยช้า กาโนเห็นด้วยแล้วพูดว่า “เราจะต้องไปให้ถึงที่หมายให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้” เมื่อแก้เชือกแล้วแพก็เริ่มลอยห่างจากซุงออกไป แสงสว่างของวันใหม่เริ่มทอแสง ความมืดของป่าเริ่มจางหาย แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังไม่

สบายใจ เพราะยังไม่รู้ว่าเราจะเอาแพไปขึ้นฝั่งได้อย่างไร ก่อนที่จะเครื่องบินเข้าศึกจะโจมตี พวกเราเอาข้าวสารเปียกน้ำมาเคี้ยวกินไปพลาง เขานึกได้ว่ามีดและเครื่องฟุ้งซึ่งพจนทำด้วยงาที่หมอกกาจิตานีให้มาก็จมน้ำหายไปแล้ว แสงพระอาทิตย์ก็เริ่มร้อนขึ้น ร้อนขึ้นทุกทีราวกับอยู่ทะเลใต้ เขาถอดรองเท้าผ้าใบออก ปรากฏว่าหนังกำพำร้ำได้เท้าลอกออกมา เขาเจ็บปวดมาก ได้แต่ยืนทำฝั่งแดดให้แห้ง เพราะเปียกชุ่มน้ำอยู่นาน

และแล้วราวกับมีสิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้น เพราะแพเริ่มลอยพุ่งเข้าสู่ฝั่งตรงป่าหญ้าริมตลิ่ง เขาลืมความเจ็บเท้ารีบกระโดดขึ้นฝั่ง หวังจะเอาเชือกพันต้นไม้เพราะห่างเพียง ๑๐ เมตรเท่านั้น แต่ทันใดนั้นเขาก็ตกลงไปในน้ำอีก เพราะนึกว่าแผ่นหญ้าที่เห็นนั้นเป็นแผ่นดินแข็งแล้ว ครោះหืดที่น้ำบริเวณนั้นเป็นน้ำนิ่ง เขาพยายามจะขึ้นฝั่งที่สูงประมาณหนึ่งเมตรให้ได้ แต่เขาเพสียงเกินกว่าที่จะพุ่งตัวเองขึ้นไป กาโนจึงช่วยดึงเขากลับมาขึ้นแพ เขาถอนพักเอาแรงอยู่ชั่วโง่งหนึ่งแล้วจึงค่อย ๆ คลานบนแผ่นหญ้าเหนือน้ำไปขึ้นฝั่งจนได้ จากนั้นรีบเอาเชือกไปผูกต้นไม้ให้แน่น แล้วก็ค่อย ๆ เอาไม้ไผ่จากแพทำเป็นสะพานข้ามขึ้นฝั่ง พอขึ้นฝั่งได้ก็ต้องเผชิญกับป่าหวายที่เต็มไปด้วยหนามหวายแหลมคม ยากที่จะผ่านไปได้ เราทุกคนต่างคิดเหมือนกันว่า เท่ากับหนีเสือมาปะจระเข้แท้ ๆ

“วาดะ แกคอยอยู่นี่นะ” กาโนพูด “หัวหน้ากับฉันจะไปดูว่าจะมีทางออกทางไหนได้บ้าง” แล้วทั้งคู่ก็ไปพร้อมด้วยมีดตัดหญ้าแบบชาวบ้านที่ติดตัวมา อีกประมาณชั่วโง่งทั้งคู่ก็กลับมาบอกว่ามีแต่น้ำทั้งนั้น ไม่มีทางออกเลย และจะไปได้ก็ด้วยการว่ายน้ำข้ามผ่านไปยังอีกฝั่งหนึ่ง กาโนบอกว่า “ฉันจะเอาแกชีค้อไปแล้วแกช่วยว่ายน้ำข้ามไปอีกฝั่ง” หลังจากพักเอาแรงสักครู่เขาก็ชี้หลังกาโน ประมาณสี่สิบนาทีกก็ถึงทะเลสาบ มีพันธุ์ไม้ขึ้นอยู่ตรงกลางน้ำเล็กน้อย มองเห็นพื้นดินใต้น้ำ พวกเขาปรึกษากันว่าจะ

ข้ามไปได้ก็ด้วยการทำแพเล็ก ๆ โดยเขาจะว่ายน้ำข้ามไปพร้อมสัมภาระบนแพแล้วก็ให้ดึงแพกลับ จากนั้นกาโนและหัวหน้าค่อยขึ้นแพมาคนละเที่ยว เขาก็ทำตามนั้น พอถึงเที่ยวสุดท้ายเมื่อถึงกาโนมาได้แล้ว เขาก็หมดแรงทำอะไรไม่ได้อีกเลยในวันนั้น”

พอตกกลางคืน พวกเขาถือเอาไม้มาปูทำที่นอน พอได้นอนเหยียดแข้งขาตามสบาย ในป่าเวลากลางวันแดดร้อนมาก แต่ตอนกลางคืนอากาศหนาวเย็น ทำให้พวกเขานึกถึงไฟที่จะทำให้อุ่น หัวหน้านึกได้จึงค้นได้ไม้ขีด ๓ ก้าน กั้นกล่องไม้ขีดเพื่อขีดติดไฟสูมใบไม้แห้งที่พองหาได้ พอไฟติดไฟทำให้ดีใจมาก “วาดะ” มีข้าวสารเหลืออยู่บ้างไหม” หัวหน้าถาม “มีเหลืออยู่นิดหน่อย” เขาตอบ “เอามาทำเป็นข้าวต้มเร็ว” ในไม้ขีดก็ต้มเสร็จทั้ง ๆ ที่ไม่มีเกลือ พวกเราไดกินบรรเทาท้องด้วยความเอร็ดอร่อย

คืนนั้นพวกเรานอนหลับกันอย่างสบายจนกระทั่งรุ่งเช้าจึงเริ่มออกเดินทางด้วยการกินใบไม้ อ่อนในป่าเป็นอาหาร ตอนนี่เราต่างเถียงกันว่าต่อไปจะไปอย่างไรดี กาโนเห็นว่าควรจะไปทางป่าแล้วมองหาหมู่บ้าน ในที่สุดก็เห็นดีตามเขาวง พอเราเดินไปได้ครึ่งวันก็ถึงลำห้วยลึกกว้าง ๒ เมตร พวกเราต่างอ่อนเพลียจึงต้องจับแขนกันไว้ แล้วค่อยเดินตามลำธารไป ยิ่งเดินไป ลำธารก็ค่อย ๆ กว้างขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงประมาณ ๑๐ เมตร แต่ข้าง ๆ มีพื้นเป็นทรายทำให้เดินสะดุดขึ้น

ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงหมาเห่า เราต่างเงยบต้งใจฟังแล้วก็ได้ยินเสียงคนตัดไม้ พอมองดูก็เห็นชาวบ้าน ๒ คนกับหมากำลังซุดหาหน่อไม้อยู่ พวกเขาหันมาเห็นเราพร้อม ๆ กันแล้วยิ้มให้ พร้อมกับพูดว่า “มันเกิดอะไรขึ้นกับพวกคุณ เราไม่เคยคิดว่าจะพบทหารญี่ปุ่นที่นี่เลย” หัวหน้าเลยถามว่า “มีหมู่บ้านแถวนี้บ้างไหม ?” เขาตอบว่า “ถ้าคุณเดินต่อไปอีกสัก ๔ กิโลเมตร ก็จะพบหมู่บ้าน แต่ไม่มีชาวบ้านอยู่ เพราะชาวบ้านพากันเข้าป่า กลัวเครื่อง

บิน” พวกเขาอธิบายให้เขาฟังว่า เราไม่มีอาหารกิน มาหลายวันแล้ว ชาวบ้านบอกว่าที่หมู่บ้านมีข้าว และน้ำตาลเหลือเพื่อ แล้วเขาก็พาเราไปด้วยการ เดินอย่างรวดเร็วเพราะพระอาทิตย์จะตกดินแล้ว

มาชูดากับกาโนพยายามเดินตามให้ทันพวกเขา สำหรับผมเหลือกำลังที่จะตามทัน “รีบตามพวกเรา มาให้เร็วที่สุด วาดะ” กาโนพูด เขาได้แต่ตอบว่า เค้าเขารู้สึกหนักและปวดมากเกินกว่าจะเดินตามทัน แล้วพวกเขาก็หายลับสายตาเขาไป ดูเหมือนจะเป็นเวลา ๒ หุ่่ม ที่เขาตามมาทันทีหมู่บ้าน เขาตะโกนหา “หัวหน้าอยู่ไหน กาโนอยู่ไหนครับ” เขาใจขึ้นเมื่อมีเสียงตอบว่า “อยู่นี่เอง” เขารีบเดินโขยกเขยกไปยังบ้านที่ชาวบ้าน ๒ คนนั้นอาศัยอยู่ เป็นกระท่อมไม้ไต้ถุนสูง ข้างล่างให้วัวควายและหมูอยู่ เขาพยายามไต่บันไดไม้ไผ่ขึ้นไป แต่พอก้าวก็ร่วงลงมาอีกจนพวกเขาต้องมาช่วยดึงขึ้นไป พอถึงพื้นบ้านเขาก็นอนหมดสติ เพราะเป็นทั้งไข้มาลาเรีย ท้องร่วง และอดอาหาร

เย็นวันนั้น พวกเขาได้หุงข้าวกับน้ำตาลกิน หลังจากทีอดมานาน ข้าวร้อน ๆ ที่แม่ไว้รสชาติ ก็รู้สึกอร่อยมาก สำหรับเขากินไม่ได้เลยเพราะเป็นไข้มาลาเรียทั้งคืน วันนั้นเขาก็สิ้นสติเพราะตัวร้อน ไข้สูง รู้สึกถึงเป็นถึงตาย ท้องก็ร่วง ยิ่งอดอาหารมาหลายวันจึงทำให้หมดแรง ไม่มีแม้แต่ผ้าจะคลุมร่าง คงนอนแผ่อยู่บนพื้นนั่นเอง “แกต้องกินนะ ถ้าไม่มีอาหารเลยแกก็จะตาย” กาโนพูด แล้วเขาก็พยายามยัดข้าวใส่ปาก จากนั้นเขาก็หมดสติลง ต่อมาอีกหลายวัน หัวหน้าและกาโนได้ป้อนข้าวต้มเขา แต่เขาก็กลืนไม่ลง ตาก็มองไม่เห็น หูก็ไม่ได้ยิน พูดก็ไม่ได้

แล้วทันใดนั้นก็มึ่สิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้น ความรู้สึกของเขากลับคืนมา เขาลุกขึ้นยืนอย่างโซเซ ไข้มาลาเรียหาย แต่เขายังง่วงอยู่ มองเห็นแสงแดดสดาดแรงไปยังต้นไม้และท้องทุ่ง เขาพยายามเดินด้วยการ ใช้ไม้พยุง เมื่อเดินไปได้สัก ๓๐ เมตร เขาก็ล้มลงนอนบนหญ้าใกล้บ้านและไม่รู้ว่าจะนอนอยู่อย่างนั้นกี่

วัน แต่พอตื่นขึ้นก็มองเห็นข้าวของบนใบกล้วยวางอยู่ใกล้ ๆ ปาก ชาวบ้านหรือพระคงพยายามจะเอาข้าวมาป้อนเขา เพราะที่ริมฝีปากมีข้าวติดอยู่ จากนั้นเขาพยายามกินข้าวช้า ๆ พร้อมกับบ่นขอบคุณ ความกรุณาของชาวพม่าอย่างจับใจ

อีกสองสามวันต่อมา กาโนพูดกับเขาว่า “เราไม่สามารถอยู่ที่นี้จนกว่าแกจะหายเจ็บ พวกเราต้องเดินทางต่อไป ฉันจะพาแกไปส่งโรงพยาบาลให้ได้ แม้ว่าจะต้องลากตัวแกไปก็ตาม” แต่เป็นไปไม่ได้เลย เพราะสุขภาพและเรี่ยวแรงของเขาไม่ฟื้นคืนมาเลย เขาไม่สามารถตามกาโนและหัวหน้าไปได้เลย แล้วกาโนก็ดึงคอเขาขึ้นและบังคับให้เดิน เขาได้แต่คิดในใจว่า “ปล่อยผมเถอะ ผมอยากนอนอยู่ในป่าอย่างนี้ให้นานที่สุด” แต่เมื่อเขาขอร้องให้ปล่อยเขา นอน พวกเขากลับพูดว่า “แกมันโง่ ถ้าฉันปล่อยให้แกนอน แกก็จะหลับทันที แล้วเมื่อแกตื่นขึ้นแกจะรู้สึกว่าจะตายไปแล้ว แกต้องพยายามเดินไปให้ได้” แล้วเขาก็ถูกลากเดินไปกับพวกเขาโดยหาก้านไม้เรียวได้อันหนึ่งไว้ใช้ตีเพื่อไม่ให้เขาหลับ ตอนนั้นเขาเกลียดพวกเขามาก แต่ในขณะที่เดียวกันเขาก็รู้สึกขอบคุณพวกเขาที่ได้ช่วยชีวิตเขาไว้ อีกสิบวันต่อมา พวกเขาก็มาถึง Kalewa ที่มีโรงพยาบาลสนามตั้งอยู่ เขารู้สึกขอบคุณและรู้สึกถึงบุญคุณของหัวหน้าและกาโนที่ทำทุกอย่างเพื่อช่วยชีวิตเขาไว้”

ทั้งหมดนี้เป็นคำบอกเล่าของพลทหารญี่ปุ่นคนหนึ่ง ที่บรรยายถึงความยากลำบากของเขาในการสู้รบที่โกฮิมา และเมื่อต้องถอนตัวถอยมาก็แสนลำบาก ดังนั้น การที่ผู้บัญชาการกองพลที่ ๓๑ ไม่ยอมทำตามคำสั่งของแม่ทัพในการรุกต่อไปข้างหน้า แต่ตัดสินใจสั่งทหารทั้งกองพลถอยมานั้น นอกจากจะช่วยให้ทหารของกองพล ๓๑ พอมชีวิตเหลือกลับมาบ้างแล้ว ก็คงจะช่วยให้กองพลอื่นที่ต้องถอยตามามีชีวิตเหลือรอดมาได้บ้างเช่นเดียวกัน

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

รากไทย: ออยุธยา

พ.ท.หญิง กรกมล สีขาว

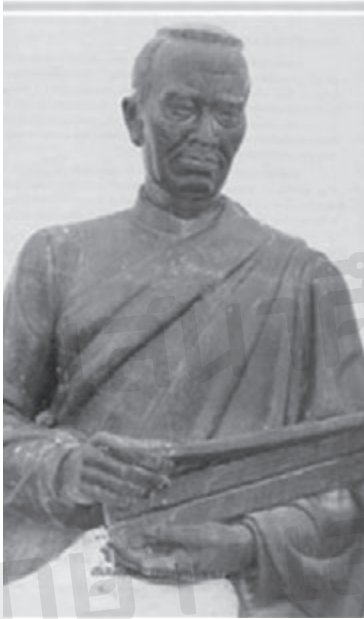
ในช่วงเวลาที่อาณาจักรสุโขทัยเริ่มอ่อนแอลงพระมหากษัตริย์ช่วงปลายอาณาจักรเอาพระทัยใส่ด้านศาสนามากกว่าการทหารและการป้องกันประเทศนั้น เป็นระยะเดียวกับที่อโยธยาคว้นทางใต้เติบโตขึ้นจนมีความเข้มแข็งมากพอที่จะสถาปนาเป็นอาณาจักร โดยพระเจ้าอู่ทองได้อพยพผู้คนหนีโรคภัยจากดินแดนเดิมมายังชุมชนเก่า ณ บริเวณหนองโสนในจังหวัดอยุธยาปัจจุบันตั้งปรากฏตามบันทึกลงในพงศาวดารกรุงเก่าประกอบกับการขุดพบคูเมืองเก่าของอยุธยาที่ยาวไปตามแนวฝั่งตะวันออกของแม่น้ำป่าสักเป็นหลักฐานช่วยสนับสนุนข้อความในจารึกว่าบริเวณที่ตั้งกรุงศรีอยุธยาคือที่ตั้งของเมืองอโยธยาศรีรามเทพนครเดิม ซึ่งเป็นเมืองแผดของเมืองละโว้ตั้งปรากฏในจารึกกรุงสุโขทัยว่า “ศรีรามเทพนคร” ที่สร้างมาแต่ราว พ.ศ. ๑๗๐๐

ผู้นำอาณาจักรแห่งใหม่ของคนไทยเป็นผู้มีความเข้มแข็งสามารถสร้างอยุธยาให้เป็นปึกแผ่นและเจริญรุ่งเรืองมากขึ้นเรื่อย ๆ จนสามารถผนวกอาณาจักรสุโขทัยเข้าเป็นหนึ่งในเดียวกับอยุธยาเมื่อ พ.ศ. ๑๙๘๑ ราชธานีสุโขทัยอายุราว ๒๐๐ ปี จึงสิ้น

สุดลง เกิดอาณาจักรอยุธยาเข้ามาแทนเมื่อประมาณ พ.ศ. ๑๘๙๓ และนับเป็นจุดเริ่มต้นการรวม “เลือดเนื้อชาติเชื้อไทย” ให้เป็นปึกแผ่นในเวลาต่อมา

นอกจากนี้ร่องรอยการตั้งชุมชนเมืองโบราณที่พบ ณ วัดมเหยงคณ์หรือที่วัดใหญ่ชัยมงคลบ่งบอกถึงพื้นที่นี้มีผู้คนอาศัยตั้งบ้านเรือนมาก่อนก่อตั้งกรุงศรีอยุธยาถึง ๒๖ ปี ซึ่งมีอายุเก่าแก่กว่ากรุงศรีอยุธยาที่ตั้งขึ้นในตำบลหนองโสน โดยเฉพาะวัดพนัญเชิงสถานที่ประดิษฐานหลวงพ่อดำพระพุทธรูปศิลปะแบบอู่ทองซึ่งสร้างขึ้นก่อนจะสร้างพระนครศรีอยุธยาถึง ๒๖ ปี เป็นหลักฐานสนับสนุนว่าบริเวณนี้มีการตั้งชุมชนมาก่อนจะสร้างกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี

ก่อน พ.ศ. ๑๙๐๐ พระเจ้าอู่ทองหรือสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ ปฐมกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยาในเวลาต่อมาได้อภิเษกสมรสกับพระราชธิดาของกษัตริย์แห่งสุพรรณภูมิซึ่งตั้งตนเป็นใหญ่อยู่อีกฟากฝั่งของแม่น้ำเจ้าพระยานับเป็นจุดเริ่มต้นของสายสัมพันธ์ของราชวงศ์อู่ทองแห่งอยุธยาและราชวงศ์สุพรรณภูมิมาแต่ครั้งนั้น การเกิดโรคห่า (อหิวา

สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ

ที่มาของภาพ : <http://personinhistory.exteen.com/page>

ตกโรค) ในพระนครแห่งนี้ได้คร่าชีวิตผู้คนมากมาย ทำให้พระเจ้าอู่ทองตัดสินใจพระทัยพาไพร่บ้านพลเมืองอพยพข้ามแม่น้ำป่าสักมาตั้งเมืองใหม่ ณ ตำบลหนองโสนหรือบึงพระรามใน พ.ศ. ๑๘๙๓ และสถาปนาราชธานีใหม่ชื่อ “กรุงศรีอยุธยา” ขึ้น ส่วนพระองค์สถาปนาตนขึ้นเป็นกษัตริย์พระองค์แรกแห่งราชธานีใหม่ทรงมีพระนามว่า “สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑”

การได้รับอิทธิพลการปกครองแบบเทวราชามาจากขอมทำให้กษัตริย์แห่งพระราชอาณาจักรใหม่ไม่ได้ปกครองแบบพ่อปกครองลูกอีกต่อไป แต่กษัตริย์แห่งราชธานีอยุธยาที่เป็นตั้งสมมติเทพมีอำนาจเหนือบุคคลสามัญ ทรงเป็นผู้มีพระราชอำนาจสูงสุดมีพระราชอาณาสิทธิ์เหนือกว่าผู้ใดในแผ่นดิน ทรงเป็น “เจ้าแผ่นดิน” และ “เจ้าชีวิต” ของทุกคนในพระราชอาณาจักร ธรรมเนียมปฏิบัติต่อพระมหากษัตริย์ในสมัยอยุธยาจึงต่างไปจากสมัยสุโขทัย เช่น การเข้าเฝ้าพระมหากษัตริย์ต้องหมอบคลานแสดงความอ่อนน้อม ใช้ราชาศัพท์ในการกราบ

บังคมทูล มีกฎมณเฑียรบาลห้ามมองพระพักตร์ของพระมหากษัตริย์ เนื่องจากพระองค์เป็นสมมติเทพ และเพื่อการป้องกันการทำร้ายพระองค์ เป็นอาทิ สายสัมพันธ์ระหว่างพระมหากษัตริย์กับประชาชนในสมัยนี้จึงเป็นดังนายปกครองปาวมิได้สนิทดังเช่นพ่อปกครองลูกในสมัยสุโขทัย

พระนครใหม่แห่งนี้รับรูปแบบระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินมาจากเมืองเขมรและสุโขทัยมาใช้ในการปกครอง มีการจัดระเบียบการบริหารราชการแบบจตุสดมภ์สำหรับการปกครองส่วนกลาง อาณาจักรแห่งใหม่นี้ปกครองในแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์พระมหากษัตริย์ทรงมีพระราชอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงมีข้าราชการเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ อาณาจักรแห่งนี้จัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบการบริหารราชการเป็นกรมสำคัญ ๔ กรม คือ กรมเวียงหรือกรมเมือง มีขุนเวียงเป็นหัวหน้า ทำหน้าที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของราษฎรทั่วพระราชอาณาจักร กรมที่สองคือ กรมวัง มีขุนวังเป็นหัวหน้าดูแลรักษาพระราชวัง จัดงานพระราชพิธีต่าง ๆ และพิจารณาพิพากษาคดี กรมที่สามคือ กรมคลังมีขุนคลังเป็นหัวหน้ารับผิดชอบด้านการเงินและการต่างประเทศทั่วราชอาณาจักร ทำหน้าที่เก็บภาษีอากร การใช้จ่ายพระราชทรัพย์ การจัดตั้งสำเภากลางออกค้าขาย ทำสัญญาการค้าขายและติดต่อทางการทูตกับต่างประเทศ กรมนามีขุนนางเป็นหัวหน้าทำหน้าที่ดูแลเรียกสวนเงินว่าทั่วราชอาณาจักร และจัดเตรียมเสบียงอาหารให้เพียงพอในยามบ้านเมืองมีศึกสงคราม ส่วนการปกครองในส่วนภูมิภาคคงจัดการปกครองแบบอาณาจักรสุโขทัยโดยแบ่งเมืองเป็นระดับชั้น คือ

การปกครองหัวเมืองชั้นในเป็นเมืองรายรอบล้อมราชธานีไว้ทั้ง ๔ ด้าน เรียกว่าเมืองลูกหลวงเป็นเมืองหน้าด่านที่ใช้ระยะเวลาเดินทางจากเมืองลูกหลวงถึงราชธานีภายในระยะเวลา ๒ วัน

การปกครองหัวเมืองชั้นนอกหรือเมืองพระยา

อาณาจักรอยุธยา

ที่มาของภาพ : <http://sutidasuwannarat.blogspot.com/p/blog-page.html>

วิถีของชาวอยุธยา

ที่มาของภาพ : <http://darunrat.blogspot.com/2010/06/1.html>

มหานครเป็นเมืองใหญ่ที่อยู่ไกลจากราชธานีออกไป ผู้ปกครองอาจเป็นเจ้าของหรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่มีเชื้อสายของเจ้าเมืองเดิมหรืออาจเป็นผู้ได้รับแต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ให้ไปเป็นผู้ปกครองต่างพระเนตรพระกรรณ

เมืองประเทศราชคือเมืองที่อยู่นอกราชอาณาจักร ผู้ปกครองเมืองมีอำนาจสิทธิ์ขาดเป็นเจ้าของแผ่นดินในเมืองของตนเอง ปกครองตนเองโดยอิสระ แต่ต้องถวายต้นไม้เงินต้นไม้ทองและเครื่องราชบรรณาการตามระยะเวลาและในเวลาเกิดสงครามจะต้องเกณฑ์ไพร่พลและเสบียงอาหารเพื่อช่วยเหลือราชธานี

ครั้นพระมหาธรรมราชาที่ ๔ แห่งสุโขทัยเสด็จสวรรคต สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถทรงอ้างสิทธิ์ธรรมในราชบัลลังก์แห่งกรุงสุโขทัยผ่านการสืบเชื้อสายทางพระราชมารดาซึ่งเป็นเจ้าหญิงแห่งแคว้นสุโขทัยรวมสุโขทัยเข้าเป็นหนึ่งเดียวกับอาณาจักรอยุธยา ในสมัยพระองค์อาณาจักรอยุธยาจึงใหญ่โตกว้างขวางมากกว่าของเดิม การปกครองที่มีอยู่เดิมไม่สามารถดูแลอาณาจักรที่กว้างใหญ่ได้ทั่วถึงโดยเฉพาะหัวเมืองในส่วนภูมิภาคที่ห่างไกลพระเนตรพระกรรณ เกิดการฉ้อราษฎร์บังหลวงเบียดบังรายได้จากภาษีอากรโดยเจ้านายและขุนนางที่อยู่ไกลจากราชธานีทำให้การเก็บภาษีส่งไปยังราชธานี

ไม่ได้รับผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย ก่อปรกกับปัญหาการเมืองภายในพระราชวงศ์ที่มักมีการแย่งชิงราชบัลลังก์ในคราวเกิดการผลัดแผ่นดินหากกษัตริย์พระองค์ใหม่ทรงเข้มแข็งมีอำนาจและกำลังคนอยู่ในปกครองก็จะมีปัญหาใด แต่ครั้งใดที่กษัตริย์พระองค์ใหม่ทรงอ่อนแอไม่เด็ดขาดหรือยังทรงพระเยาว์อยู่มากบรรดาเมืองประเทศราชและเมืองพระยามหานครมักฉวยโอกาสแยกตนเป็นอิสระอยู่เสมอหรือถูกเจ้านายหรือขุนนางผู้มีอำนาจแย่งชิงราชบัลลังก์ไปครอบครอง สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถทรงตระหนักปัญหานี้จึงทรงปฏิรูปการปกครองใหม่โดยโยงอำนาจจากหัวเมืองต่าง ๆ เข้าสู่ราชธานีและจัดการควบคุมกำลังคนและสร้างอำนาจในทางเศรษฐกิจให้รัดกุมมากขึ้น

การปฏิรูปการปกครองของพระองค์เริ่มจากการยกเลิกการปกครองที่กระจายอำนาจให้เมืองลูกหลวงปกครองอย่างเป็นอิสระมาเป็นการรวบอำนาจไว้ที่พระมหากษัตริย์ พระองค์ทรงแบ่งเมืองต่าง ๆ รอบนอกพระนครออกเป็นหัวเมืองชั้นใน หัวเมืองชั้นนอก ซึ่งเมืองเหล่านี้ดูแลโดยขุนนางที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง ทรงสร้างระบบศักดินาคือการให้ขุนนางไพร่ฟ้าประชาชนถือกรรมสิทธิ์ที่นามากน้อยตามยศ โดยพระมหากษัตริย์มีสิทธิ์ที่จะเพิ่มหรือลดศักดินาแก่ใครก็ได้และหากใครทำผิดก็

พระเจ้าอู่ทอง

ที่มาของภาพ : <https://th.wikipedia.org>

ต้องถูกปรับเปลี่ยนตามศักดิ์ดินานั้น

การรวมอำนาจเข้าสู่ศูนย์กลางทำให้ราชธานีมีอำนาจมากขึ้นและมีการควบคุมที่เข้มงวดพระองค์โปรดให้แยกกิจการฝ่ายพลเรือนออกจากฝ่ายทหาร ทรงโปรดให้ตั้งตำแหน่งสมุหกลาโหมและสมุหนายกขึ้นในการปกครองบริหารราชการส่วนกลาง โดยสมุหกลาโหมทำหน้าที่บังคับบัญชาการปกครองส่วนกลางและเป็นผู้รับผิดชอบด้านอาหาร เกณฑ์ไพร่พลเข้าทัพในยามศึกสงคราม ส่วนในยามสงบนั้นจะต้องเตรียมอาวุธรวบรวมผู้คนให้พร้อมทำสงครามในยามมีศัตรูรุกราน กรุงศรีอยุธยาในสมัยพระองค์จึงเริ่มเป็นเมืองศูนย์กลางของราชอาณาจักรอย่างแท้จริง อาณาเขตกว้างขวางมากขึ้นจากการผนวกแคว้นสุโขทัยและแคว้นสุพรรณภูมิเข้าไว้ด้วยกัน มีความมั่งคั่งจากการค้าขายต่างประเทศโดยเฉพาะกับจีนกรุงศรีอยุธยาในสมัยนี้จึง

เมืองอยุธยา

ที่มาของภาพ : <https://khunatham.wordpress.com/2015/01/24/king2/>

เจริญรุ่งเรืองมั่งคั่งและมีอำนาจในทางเศรษฐกิจ

ในด้านการปกครองทรงปรับปรุงจตุสดมภ์ที่มีอยู่เดิมให้มีเสนาบดีรับผิดชอบงานในหน้าที่ของกรมโดยตั้งพระนครบาลเป็นเสนาบดีกรมเมือง พระธรรมาธิการเป็นเสนาบดีกรมวัง พระโกษาธิบดีเป็นเสนาบดีกรมคลัง และพระเกษตราธิการเป็นเสนาบดีกรมนา

ส่วนภูมิภาคนั้นสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถโปรดฯ ให้ยกเล็กเมืองหน้าด่านหรือเมืองลูกหลวงและจัดการปกครองใหม่โดยจัดหัวเมืองชั้นในให้เป็นเมืองจัตวาตั้งอยู่รายรอบราชธานีเรียกผู้ปกครองเมืองว่า “ผู้รั้ง” ไม่มีอำนาจอย่างเจ้าเมืองเหมือนที่เคยมีมาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของราชธานี พระมหากษัตริย์จะทรงแต่งตั้งขุนนางในกรุงศรีอยุธยาไปทำหน้าที่ผู้รั้งเมืองด้วยพระองค์เอง หัวเมืองชั้นนอกหรือเมืองพระยามหานครเดิมซึ่งอยู่ถัดจากหัวเมืองชั้นในออกไปก็ทรงเปลี่ยนเป็นเมืองชั้นตรี โท เอก ตามขนาดและความสำคัญของเมืองนั้น ๆ โดยพระมหากษัตริย์จะทรงแต่งตั้งให้เจ้านายหรือขุนนางผู้ใหญ่ออกไปปกครองมีอำนาจในการบริหารราชการภายในเมืองที่ตนปกครอง

สำหรับเมืองประเทศราชก็โปรดเกล้าฯ ให้เจ้านายในเมืองนั้น ๆ หรือเจ้าเมืองหรือกษัตริย์เดิมปกครองตามแบบแผนขนบธรรมเนียมของตนเอง ทั้งนี้พระมหากษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยาจะเป็นผู้ทรงแต่งตั้งผู้ปกครองเมืองเหล่านี้ด้วยพระองค์เอง เมือง

การแต่งกายสมัยอยุธยาตอนต้น

เหล่านี้จะต้องส่งเครื่องราชบรรณาการมาถวายพระมหากษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยาตามเวลาที่กำหนด

การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทรงโปรดให้จัดตั้งหมู่บ้านมีผู้ใหญ่บ้านปกครองดูแล ให้กำนันเป็น

หัวหน้าตำบล หมิ่นแขวงเป็นหัวหน้าแขวง และแต่งตั้งตำแหน่งข้าราชการให้มีบรรดาศักดิ์ตามลำดับจากต่ำสุดไปสูงได้แก่ ทนาย พัน หมื่น ขุน หลวง พระ พระยา และเจ้าพระยา กำหนดศักดินาเพื่อเป็นค่าตอบแทนการรับราชการ ทรงตั้งกฎหมายขึ้นเพื่อใช้เป็นกฎหมายในการปกครองแผ่นดิน

การปฏิรูปการปกครองในรัชกาลสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถทำให้กรุงศรีอยุธยามีระบบการบริหารราชการที่เป็นระบบระเบียบชัดเจนมากขึ้น การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปแบบจากบนสุดสู่ล่างสุด ระบบศักดินาแม้จะเป็นเครื่องกำหนดชนชั้น แต่ก็บอกอำนาจหน้าที่ของบุคคลพลเมือง รูปแบบการปกครองที่ทรงปฏิรูปนี้ได้ถูกนำมาใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินมาแต่รัชกาลของพระองค์ จนถึงรัชกาลสุดท้ายของอาณาจักรอยุธยา

(อ่านต่อเล่มหน้า)

บรรณานุกรม

การปฏิรูปการปกครองสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ. สืบค้นจาก <http://withtheoldboy.blogspot.com/2013/06/blog-post.html>.

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. มรดกไทย – มรดกโลก. ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส-ซี-เจ เอ็มซี. สืบค้นจาก <http://personinhistory.exteen.com/page>

• กองทัพอิหร่านทำการยิงทดสอบขีปนาวุธแบบชาฮับ-๓ (Shahab-3) ที่เมืองคอม (Qom) เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔ (ในภาพขีปนาวุธชาฮับ-๓ กำลังทะยานขึ้นจากแท่นยิง)

เอเชีย

กับขีปนาวุธพิสัยกลางรุ่นใหม่

พล.อ.ทรงพล ไพบุงศ์

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีได้พัฒนาอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ประกอบด้วย ระบบขับเคลื่อน (เชื้อเพลิงเหลว และเชื้อเพลิงแข็ง) ระบบนำวิถี และด้านโลหวิทยา ประเทศที่มีความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมก็สามารถที่จะพัฒนาและผลิตขีปนาวุธพิสัยกลางเข้าประจำการ พร้อมทั้งได้ขายให้กับมิตรประเทศที่สนใจ เมื่อเกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงใช้กำลังรบตามแบบเข้าปฏิบัติการแต่ยังไม่สามารถที่จะชนะในการรบหลัก จึงได้นำขีปนาวุธพิสัยกลางมาสู่ปฏิบัติการทางทหาร...บทความนี้กล่าวถึงขีปนาวุธพิสัยกลาง (Medium Range Ballistic Missile; MRBM) รุ่นใหม่ที่พัฒนาและผลิตขึ้นในทวีปเอเชีย

๑. กล่าวทั่วไป

หลังสงครามโลกครั้งที่สองประเทศมหาอำนาจทางทหารได้พัฒนาขีปนาวุธอย่างรวดเร็ว ส่วนหนึ่งได้มาจากเทคโนโลยีของจรวดวี-๒ (V-2) ความก้าวหน้าทางด้านอวกาศที่ส่งดาวเทียมขึ้นสู่วงโคจรในอวกาศของสองชาติอภิมหาอำนาจทางทหารของโลกได้ช่วยให้การพัฒนาขีปนาวุธเป็นไปอย่างรวดเร็ว อดีตสหภาพโซเวียตอภิมหาอำนาจทางทหารของโลกในขณะนั้นได้พัฒนาขีปนาวุธแบบสกั๊ด (Scud) ชนิดพื้นสู่พื้น นำเข้าประจำการใน พ.ศ. ๒๕๐๑ เรียกว่าสกั๊ด-เอ (Scud-A) มีระยะยิง

ไกล ๑๘๐ กิโลเมตร พ.ศ. ๒๕๐๗ รุ่นสกั๊ด-บี (Scud-B) มีระยะยิงไกล ๓๐๐ กิโลเมตร พ.ศ. ๒๕๐๘ รุ่นสกั๊ด-ซี (Scud-C) มีระยะยิงไกล ๖๐๐ กิโลเมตร และ พ.ศ. ๒๕๓๒ รุ่นสกั๊ด-ดี (Scud-D) มีระยะยิงไกล ๗๐๐ กิโลเมตร เมื่อเกิดความขัดแย้งในภูมิภาคอ่าวเปอร์เซียที่ประเทศคูเวตขัดแย้งมีฐานะทางด้านการเศรษฐกิจดี (จากการส่งออกน้ำมัน) จึงได้นำขีปนาวุธเข้าปฏิบัติการทั้งสองฝ่ายเป็นตระกูลเดียวกันคือสกั๊ด (Scud) สามารถทำการยิงไปยังเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ (ที่ได้รับการป้องกันอย่างดี) อยู่ห่างไกลไปกว่าหลายร้อยกิโลเมตร พร้อมทั้งมี

อำนาจการทำลายสูงเพื่อจะลดขีดความสามารถทางทหารของฝ่ายข้าศึกให้ลดต่ำลงมากที่สุด

๒. ความขัดแย้งในเอเชีย

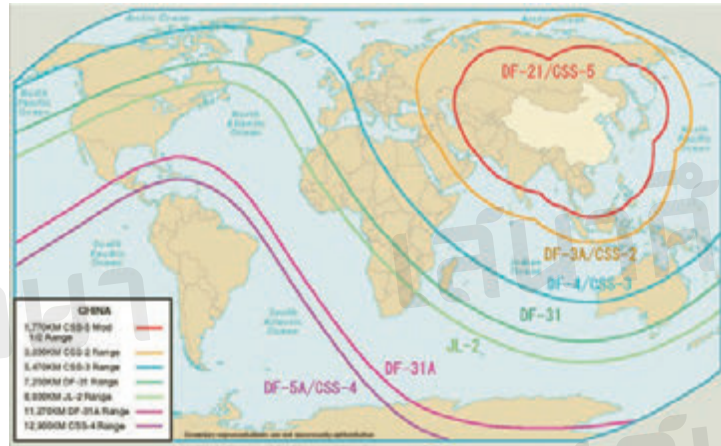
๒.๑ คาบสมุทรเกาหลี

คาบสมุทรเกาหลีมีความขัดแย้งมาสู่สงครามเกาหลี เป็นปฏิบัติการทางทหารที่รุนแรงเป็นเวลานานถึง ๓ ปี เกาหลีเหนือได้รับการสนับสนุนจากอดีตสหภาพโซเวียตและสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ยุติลงใน พ.ศ. ๒๕๓๖ กำลังทหารสหประชาชาติ (สหรัฐอเมริกา และอังกฤษเป็นแกนนำ) สูญเสียกำลังทหาร ๑๗๘,๔๒๖ นาย และสูญหาย ๓๒,๙๒๕ นาย ฝ่ายเกาหลีเหนือ สูญเสียกำลังทหาร ๓๖๗,๒๘๓-๗๕๐,๒๘๒ นาย แต่ความขัดแย้งยังคงมีอยู่ขึ้นกับสภาวะแวดล้อมของภูมิภาค

เมื่อสถานการณ์ของโลกได้เปลี่ยนแปลงไป ภายหลังจากสิ้นสุดของสงครามเย็น แต่เกาหลีเหนือได้เริ่มต้นพัฒนาขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) การทดสอบการยิงมีข้อจำกัดมาก เนื่องจากมีพื้นที่น้อย แต่ต้องทำการยิงให้เต็มขีดความสามารถ จะต้องทำการยิงมาได้เฉพาะทางด้านตะวันออกที่ต้องผ่านทะเลญี่ปุ่นเข้าสู่น่านฟ้าของประเทศญี่ปุ่น (ต้องการให้มีระยะยิงไกลกว่า ๑,๐๐๐ กิโลเมตร ให้ลูกขีปนาวุธตกที่มหาสมุทรแปซิฟิก จะให้มีระยะยิงไกลเทียบได้กับขีปนาวุธพิสัยกลางตามความต้องการของประเทศที่ส่งซื้อ) เป็นการล้ำน่านฟ้าของประเทศญี่ปุ่นจึงนำมาสู่ความขัดแย้งใหม่ซึ่งจะมีความยุ่งยากในการแก้ปัญหาระหว่างประเทศ จากขีดความสามารถของขีปนาวุธพิสัยกลางจะเป็นภัยคุกคามต่อประเทศญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ (ที่มีความขัดแย้งเดิมมาตั้งแต่ยุคของสงครามเกาหลี)

๒.๒ เอเชียใต้

อินเดียและปากีสถานมีความขัดแย้งตอนที่ได้รับเอกราชจากอังกฤษ นำมาสู่การแยกเป็นสองประเทศคือ อินเดียและปากีสถาน (ปากีสถานตะวัน

ภาพกราฟฟิกแสดงระยะยิงของขีปนาวุธพิสัยกลางแบบดีเอฟ-๒๑ (DF-21) ที่มีระยะยิงไกล ๑,๗๗๐ กิโลเมตร

ออกและปากีสถานตะวันตก) ความขัดแย้งนำมาสู่ปฏิบัติการทางทหารขนาดใหญ่รวม ๔ ครั้ง (พ.ศ. ๒๕๓๐, ๒๕๐๘, ๒๕๑๔ และ พ.ศ. ๒๕๔๒) ครั้งที่สำคัญคือใน พ.ศ. ๒๕๑๔ ปฏิบัติการทางทหารขนาดใหญ่ทั้งสามกองทัพ จึงนำมาสู่การพ่ายแพ้ของกองทัพปากีสถานและต้องสูญเสียดินแดนส่วนปากีสถานตะวันออก พร้อมทั้งได้เปลี่ยนชื่อประเทศปากีสถานตะวันออกใหม่เป็นชื่อบังกลาเทศ และประเทศปากีสถานตะวันตกเป็นปากีสถาน ทหารอินเดียเสียชีวิต ๒,๕๐๐-๓,๘๔๓ นาย ทหารปากีสถานเสียชีวิต ๙,๐๐๐ นาย ได้รับบาดเจ็บ ๒๕,๐๐๐ นาย และถูกจับเป็นเชลย ๙๗,๓๖๘ นาย

๒.๓ อ่าวเปอร์เซีย

ภูมิภาคอ่าวเปอร์เซียเป็นแหล่งผลิตพลังงานของโลกประกอบด้วยน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติส่งไปขายทั่วโลกทั้งเอเชียและยุโรปโดยใช้เรือขนส่งน้ำมันขนาดใหญ่รู้จักในชื่อแท็งเกอร์ (Tanker) ซึ่งมีระวางขับน้ำกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ตัน ที่ต้องผ่านช่องแคบฮอร์มุซ (Hormuz) มีความกว้าง ๕๔ กิโลเมตร นำมาสู่ความขัดแย้งในระดับภูมิภาคหลายครั้งที่สำคัญคือ สงครามอิหร่าน - อิรัก พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๓๑ ระยะเวลาจนถึง ๗ ปี อิหร่านสูญเสียทหาร

ขีปนาวุธพิสัยกลางแบบดีเอฟ-๒๑ (DF-21) ติดตั้งบนรถยนต์ชนิด ๕x๕ ล้อ
เข้าร่วมในพิธีสวนสนามประจำปี เมื่อวันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๒๓,๒๒๐-๑๖๐,๐๐๐ นาย อิรักสูญเสียทหาร
๑๐๕,๐๐๐-๓๗๕,๐๐๐ นาย เมื่อคิดความสูญเสีย
ทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมเป็นค่าประมาณ ฝ่าย
อิหร่านสูญเสีย ๖๒๗.๐ พันล้านเหรียญสหรัฐ และ
ฝ่ายอิรักสูญเสีย ๕๖๑.๐ พันล้านเหรียญสหรัฐ ทั้ง
สองฝ่ายยุติสงครามเนื่องจากความสูญเสียที่เพิ่ม
มากขึ้นเป็นลำดับและไม่มีฝ่ายใดที่จะชนะการรบ
ที่แท้จริง แต่ความขัดแย้งดั้งเดิมของทั้งสองประเทศ
ยังคงอยู่

สงครามอ่าวเปอร์เซียครั้งที่ ๑ อิรักได้เข้ายึด
ครองประเทศคูเวตเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ.
๒๕๓๓ ต่อมาถูกผลักดันโดยกองทัพพันธมิตร
(สหรัฐอเมริกาเป็นแกนนำ) เกิดสงครามระหว่าง
พ.ศ. ๒๕๓๓-๒๕๓๕ ระยะเวลาสั้น ๖ เดือน เป็น
ปฏิบัติการทางทหารของสงครามสมัยใหม่ ทหาร
พันธมิตรเสียชีวิต ๒๙๒ นาย ได้รับบาดเจ็บ ๗๗๖
นาย และทหารอิรักเสียชีวิต ๒๐,๐๐๐-๓๕,๐๐๐
นาย ได้รับบาดเจ็บกว่า ๗๕,๐๐๐ นาย

๓. ขีปนาวุธกับปฏิบัติการทางทหารในอดีต

ความขัดแย้งในอดีตในหลายภูมิภาคได้นำ
ขีปนาวุธทางยุทธวิธีประเภทพื้นสู่อากาศแบบสกัด-บี
(Scud-B) มีระยะยิงไกล ๓๐๐ กิโลเมตร หัวรบดิน
ระเบิดแรงสูงขนาด ๙๕๘ กิโลกรัม ที่มีเทคโนโลยี
มาจากอดีตสหภาพโซเวียต ประกอบด้วย สงคราม
อิหร่าน-อิรัก พ.ศ. ๒๕๒๘ กองทัพอิรักได้ยิงขีปนาวุธ
แบบสกัด-บี (Scud-B) กว่า ๑๐๐ ลูก เข้าสู่ประเทศ
อิหร่าน ต่อมาอิหร่านก็ได้ทำการยิงตอบโต้ไป

ขีปนาวุธพิสัยกลางแบบอัคนี-II (Agni-II) ติดตั้งบนรถยนต์
ขณะร่วมพิธีสวนสนามในวันชาติประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗
มีระยะยิงไกล ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ กิโลเมตร

ขีปนาวุธแบบชาฮีน-II (Shaheen-II) ติดตั้งบนรถยนต์ขณะร่วมพิธีสวนสนามในวันชาติ ที่อิสลามาบัด เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ มีระยะยิงไกล ๒,๐๐๐ กิโลเมตร

ขีปนาวุธแบบโรดอง-I (Rodong-I) ขณะเคลื่อนที่ด้วยรถยนต์ของกองทัพเกาหลีเหนือ มีระยะยิงไกล ๑,๐๐๐-๑,๕๐๐ กิโลเมตร

ยังกรุงแบกแดดและเมืองเคอร์คุก และมีการตอบโต้ด้วยขีปนาวุธสกัดอีกครั้งระหว่างวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์-๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๑ ตลอดหัววงของสงครามอิรักได้ยิงขีปนาวุธสกัดเข้าสู่อิหร่านเป็นผลให้มีการเสียชีวิต ๒,๐๐๐ คน และได้รับบาดเจ็บ ๖,๐๐๐ คน

สงครามกลางเมืองอัฟกานิสถานระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๒ กองทัพอัฟกานิสถานได้ยิงสกัดเข้าสู่เป้าหมายกองกำลังติดอาวุธมุจาฮิดีน (Mujahideen) ที่เมืองจาลาลาบัด ประมาณ ๔๓๘ ลูก ระหว่างเดือนตุลาคม - เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๑-๒๕๓๕ ได้ทำการยิงลูกจรวดสกัดไปประมาณ ๑,๗๐๐-๒,๐๐๐ ลูก

สงครามอ่าวเปอร์เซียครั้งที่ ๑ กองทัพอิรักได้ทำการยิงขีปนาวุธแบบสกัดจำนวน ๘๘ ลูก แยกเป็นประเทศซาอุดีอาระเบีย ๔๖ ลูก และประเทศอิสราเอล ๔๒ ลูก

สงครามกลางเมืองลิเบียมีการยิงจรวดแบบสกัด-บี (Scud-B) จากฝ่ายรัฐบาลลิเบียไปยังฝ่ายต่อต้าน เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และทำการยิงในครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

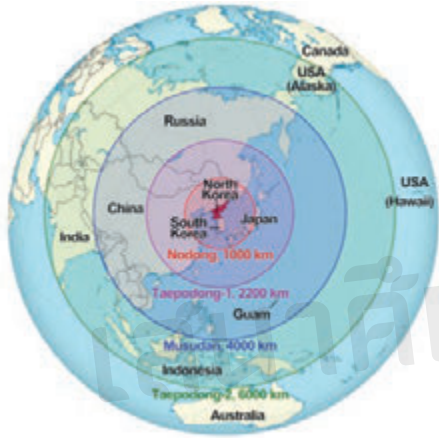
๔. ขีปนาวุธพิสัยกลาง

ขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) มีขีดความสามารถสูงที่จะทำการยิงได้ไกลประมาณ ๑,๐๐๐-

๓,๐๐๐ กิโลเมตรจึงมีหลายประเทศที่มีความขัดแย้งกับประเทศเพื่อนบ้านได้นำเข้าประจำการ จึงเป็นอำนาจทางทหารที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในการประเมินขีดความสามารถทางทหาร ที่สำคัญประกอบด้วย

๔.๑ ดีเอฟ-๒๑ (DF-21/Dong-Feng 21/ CSS-5)

กองทัพสาธารณรัฐประชาชนจีนมหาอำนาจทางทหารลำดับหนึ่งแห่งเอเชีย และมหาอำนาจทางทหารของโลก มีภัยคุกคามทางทหารจากประเทศเพื่อนบ้านทางตอนใต้และมีความขัดแย้งในหลายพื้นที่ จึงได้พัฒนาขีปนาวุธพิสัยกลางเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ ทำการทดสอบเสร็จสมบูรณ์ใน พ.ศ. ๒๕๒๙ มีชื่อเรียกว่าดีเอฟ-๒๑ (DF-21) มีข้อมูลสำคัญ คือน้ำหนัก ๑๔,๗๐๐ กิโลกรัม หัวรบขนาด ๖๐๐ กิโลกรัม ขนาดยาว ๑๐.๗ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๔ เมตร ระยะยิงไกล ๑,๗๗๐ กิโลเมตร ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงแข็ง และมีความเร็ว ๑๐ มัค ติดตั้งบนรถยนต์ สามารถติดตั้งหัวรบนิวเคลียร์ชนิดหัวรบเดี่ยวขนาด ๕๐๐ กิโลตัน ประจำการใน พ.ศ. ๒๕๓๔ ต่อมาพัฒนารุ่นใหม่มีขีดความสามารถเพิ่มมากขึ้นเป็นดีเอฟ-๒๖ (DF-26) น้ำหนัก ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม หัวรบขนาด ๑,๒๐๐-๑,๘๐๐ กิโลกรัม (สามารถติดตั้งหัวรบนิวเคลียร์) ขนาดยาว ๑๔.๐ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๔ เมตร ระยะยิงไกลประมาณ ๓,๐๐๐ กิโลเมตร ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิง

ภาพกราฟิกระยะยิงไกลของขีปนาวุธจากประเทศเกาหลีเหนือ ขีปนาวุธแบบโรดอง (Rodong) ระยะยิงไกล ๑,๕๐๐ กิโลเมตร

.....
 แข็ง และติดตั้งบนรถยนต์ ได้เปิดเผยให้ทราบเมื่อร่วมพิธีสวนสนามฉลอง ๗๐ ปี วันสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง ที่กรุงปักกิ่ง เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ (มีข้อมูลเผยแพร่อย่างจำกัด)

กองทัพสาธารณรัฐประชาชนจีนมีหน่วยกองทัพปกจรวด (People's Liberation Army Rocket Force; PLARF) จัดตั้งขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๕๙ มีชื่อเดิมว่ากองทัพปืนใหญ่ที่สอง (Second Artillery Corps; SAC) จัดตั้งขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๙ เพื่อบังคับบัญชาอาวุธทางยุทธศาสตร์ประเภทขีปนาวุธที่มีระยะยิงไกล ติดตั้งหัวรบระเบิดแรงสูงหรือหัวรบนิวเคลียร์ ปัจจุบันจัดหน่วยเป็น ๖ กองพลน้อย มีกำลังพลประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ นาย ผู้บังคับหน่วยชั้นยศพลเอก

๔.๒ อัคนี-II (Agni-II)

กองทัพอินเดียมหาอำนาจทางทหารลำดับที่สองแห่งเอเชีย มีภัยคุกคามทางทหารจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีประวัติศาสตร์ร่วมกันในอดีต จึงได้พัฒนาขีปนาวุธพิสัยกลางมีชื่อว่าอัคนี-II (Agni-II) มีข้อมูลสำคัญ คือ น้ำหนัก ๑๖,๐๐๐ กิโลกรัม หัวรบหนัก ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ขนาดยาว ๒๑ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๓ เมตร ระยะยิงไกล ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ กิโลเมตร ระยะยิงสูง ๔๐๕ กิโลเมตร และ

ขีปนาวุธแบบซาฮาบ-๓ (Shahab-3) กองทัพอิหร่านกำลังเคลื่อนที่โดยทางรถยนต์ มีระยะยิงไกล ๑,๙๓๐ กิโลเมตร เป็นภัยคุกคามต่อประเทศที่เป็นฝ่ายข้าศึก

.....
 มีความเร็ว ๑๒ มัค ติดตั้งบนรถยนต์ชนิด ๘x๘ ล้อ สามารถติดตั้งหัวรบนิวเคลียร์ขนาด ๑๕-๒๕๐ กิโลตัน กองทัพอินเดียพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้มีขนาดใหญ่ขึ้น น้ำหนัก ๒๒,๐๐๐ กิโลกรัม ขนาดยาว ๑๗ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๒.๐ เมตร เป็นจรวดชนิดสองตอน (ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงแข็ง) หัวรบขนาด ๒,๔๙๐ กิโลกรัม ระยะยิงไกล ๓,๕๐๐-๕,๐๐๐ กิโลเมตร และติดตั้งบนรถยนต์ชนิด ๘x๘ ล้อ ทำการทดสอบการยิงเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ มีชื่อเรียกว่าอัคนี-III (Agni-III)

กองทัพอินเดียมีหน่วยบัญชาการกองกำลังยุทธศาสตร์ (Strategic Forces Command; SFC) จัดตั้งขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อบังคับบัญชาอาวุธทางยุทธศาสตร์ประเภทขีปนาวุธที่มีระยะยิงไกล ติดตั้งหัวรบระเบิดแรงสูงหรือหัวรบนิวเคลียร์

๔.๓ เจอริโค-II (Jericho-II)

อิสราเอลตั้งอยู่ในพื้นที่ความขัดแย้งกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีความขัดแย้งมายาวนาน บางประเทศได้เพิ่มขีดความสามารถทางทหารด้วยการประจำการด้วยขีปนาวุธพิสัยกลาง พร้อมทั้งมีโครงการพัฒนาหัวรบนิวเคลียร์เป็นผลให้อิสราเอลต้องพัฒนาขีปนาวุธเพื่อความมั่นคงของประเทศ จึงได้พัฒนาขีปนาวุธรุ่นใหม่แบบเจอริโค-I (Jsricho-I) ข้อมูลที่สำคัญคือ มีน้ำหนัก ๖,๕๐๐ กิโลกรัม ขนาด

ภาพกราฟิกระยะยิงของขีปนาวุธแบบซาฮับ-๓ (Shahab-3) จากประเทศอิหร่านสามารถที่จะยิงไปได้ทั้งภูมิภาคอ่าวเปอร์เซีย และบริเวณใกล้เคียงในระยะไกลถึง ๒,๐๐๐ กิโลเมตร

ยาว ๑๓.๔ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๘ เมตร ระยะยิงไกล ๕๐๐ กิโลเมตร และหัวรบหนัก ๔๐๐ กิโลกรัม (สามารถติดตั้งหัวรบนิวเคลียร์ได้เปิดเผยครั้งแรกใน พ.ศ. ๒๕๑๔ ต่อมาได้นำเข้าประจำการคาดว่าจะมีประมาณ ๑๐๐ ลูก)

ต่อมาได้พัฒนาเป็นรุ่นใหม่ จาก เจอริโค-I (Jerico-I) เป็น เจอริโค-II (Jericho-II) ทำการทดสอบใน พ.ศ. ๒๕๒๙ ข้อมูลที่สำคัญคือมีน้ำหนัก ๒๖,๐๐๐ กิโลกรัม ขนาดยาว ๑๔ เมตร ระยะยิงไกล ๑,๔๐๐ กิโลเมตร ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงแข็ง และหัวรบหนัก ๑,๐๐๐ กิโลกรัม (หัวรบนิวเคลียร์ขนาด ๑ เมกะตัน) สามารถทำการยิงได้จากการติดตั้งบนรถยนต์หรือฐานยิงใต้ดิน ทำการทดสอบการยิงที่อัฟริกาใต้ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๒ เมื่อมีภัยคุกคามเพิ่มมากขึ้นจากประเทศเพื่อนบ้านจึงได้พัฒนาเป็นขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM) ขีปนาวุธจึงมีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อจะเพิ่มพื้นที่สำหรับเชื้อเพลิงขับเคลื่อนให้มีระยะยิงให้ไกลขึ้น มีน้ำหนัก ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัม ขนาดยาว ๑๕.๕ เมตร ระยะยิงไกล ๖,๕๐๐ กิโลเมตร ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงแข็ง และหัวรบหนัก ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ทำการทดสอบการยิงเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ และทำการยิงทดสอบในวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ประสบความสำเร็จในการยิงทดสอบ

๔.๔ โรดอง-I (Rodong-I/Nodong-I)

เกาหลีเหนือพัฒนาขีปนาวุธแบบโรดอง-I (Rodong-I) ขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๒๓ มีข้อมูลอย่างจำกัด ประกอบด้วย ระยะยิงไกลประมาณ ๑,๐๐๐-๑,๕๐๐ กิโลเมตร ความเร็ว ๗ มัค และเพดานบินสูง ๑๖๐ กิโลเมตร คาดว่ากองทัพเกาหลีเหนือจะมีลูกจรวดประมาณ ๓๐๐ ลูก พร้อมด้วยเครื่องยิงเคลื่อนที่ ๕๐ ฐานยิง ต่อมาพัฒนาขีปนาวุธเป็นรุ่นเตโปกดอง-๑ (Taepodong-1) ทำการยิงทดสอบครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่ประสบความล้มเหลว คาดว่าจะมีระยะยิงไกลประมาณ 2,500 กิโลเมตร

เกาหลีเหนือได้ส่งออกขีปนาวุธให้กับมิตรประเทศที่สนใจที่สำคัญประกอบด้วย อิหร่าน (ซาฮับ-๑, ซาฮับ-๒ และซาฮับ-๓ หรือโรดอง-๑) ซีเรีย (สกัก-ซี) เยเมน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อียิปต์ และปากีสถาน (มีข้อมูลเปิดเผยอย่างจำกัด)

๔.๕ ซาฮับ-๓ (Shahab-3)

กองทัพอิหร่านมีกองทัพที่เข้มแข็งประเทศหนึ่งบริเวณอ่าวเปอร์เซีย ประกอบกับเป็นที่ตั้งของช่องแคบฮอร์มุซ (Hormuz) ที่เป็นปากทางสู่อ่าวเปอร์เซียแหล่งผลิตน้ำมันดิบของโลก ตลอดเวลาผ่านมาสามสิบปีมีความขัดแย้งเกิดขึ้นตลอดเวลา บริเวณภูมิภาคอ่าวเปอร์เซีย ได้ประจำการขีปนาวุธพิสัยกลางมีชื่อว่าซาฮับ-๓ (Shahab-3) มีข้อมูลที่สำคัญคือ หัวรบหนัก ๙๙๐ กิโลกรัม เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๒ เมตร ระยะยิงไกล ๑,๙๓๐ กิโลเมตร ระยะยิงสูง ๔๐๐ กิโลเมตร ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงเหลว และมีความเร็ว ๗ มัค ติดตั้งบนรถยนต์ชนิด ๘x๘ ล้อ นำเข้าประจำการใน พ.ศ. ๒๕๔๖ อิหร่านได้ประจำการขีปนาวุธพิสัยกลางรุ่นใหม่แบบเซจิล (Sejil) น้ำหนัก ๒๑,๕๐๐ กิโลกรัม ขนาดยาว ๑๘.๒ เมตร ชนิดสองตอน ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงแข็ง ระยะยิงไกล ๒,๐๐๐-๒,๕๐๐ กิโลเมตร และมีความเร็ว ๑๓ มัค ติดตั้งบนรถยนต์ นำเข้าประจำการใน พ.ศ. ๒๕๕๗ (มีข้อมูลอย่างจำกัด)

๔.๖ ชาฮีน-II (Shaheen-II)

กองทัพปากีสถานมีภัยคุกคามคือกองทัพประเทศเพื่อนบ้านที่มีประวัติศาสตร์ร่วมกันในอดีต จึงได้พัฒนาขีปนาวุธพิสัยกลางแบบชาฮีน-II (Shaheen-II) มีข้อมูลสำคัญคือ น้ำหนัก ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม หัวรบแบบ ระเบิดแรงสูงหรือนิวเคลียร์ ขนาดยาว ๑๗.๕ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๔ เมตร ระยะยิงไกล ๒,๐๐๐ กิโลเมตร ระยะยิงสูง ๓๐๐ กิโลเมตร และขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงแข็ง ติดตั้งบนรถยนต์ชนิด ๘x๘ ล้อ ประจำการวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

กองทัพปากีสถานได้พัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อตอบโต้ขีดความสามารถของกองทัพประเทศเพื่อนบ้านเป็นรุ่นใหม่ ชาฮีน-III (Shaheen-III) ขับเคลื่อนด้วยเชื้อเพลิงแข็ง มีระยะยิงไกล ๒,๗๕๐ กิโลเมตร เคลื่อนย้ายด้วยรถยนต์ได้ทำการทดสอบการยิงเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ประสบความสำเร็จ

๕. บทสรุป

ภัยคุกคามจากความขัดแย้งในหลายพื้นที่ของทวีปเอเชีย เป็นผลให้หลายประเทศได้พัฒนาขีปนาวุธพิสัยกลาง เพื่อจะเพิ่มขีดความสามารถทางทหารและเป็นหลักประกันด้านความมั่นคง แต่จะต้องใช้งบประมาณทางทหารเป็นจำนวนมากพร้อมทั้งความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในทุกสาขา พร้อมทั้งจะต้องมีสนามทดสอบการยิงขนาดใหญ่เพื่อรองรับขีดความสามารถสูงสุด แต่ความขัดแย้งในปัจจุบันยังคงมีอยู่ยากที่จะลดความขัดแย้งลงได้ ดังนั้นขีปนาวุธพิสัยกลางยังคงเป็นหลักประกันด้านความมั่นคงอีกด้านหนึ่งของประเทศคู่ขัดแย้ง ในอนาคตความขัดแย้งยังคงมีอยู่ คงจะไม่มีปัจจัยแทรกซ้อนจะนำมาสู่ความขัดแย้งใหม่

บรรณานุกรม

๑. THE WORLD DEFENCE ALMANAC 2015, Asia and Far East, p. 306-355.
๒. http://en.wikipedia.org/Medium-range_ballistic_missile
๓. <http://en.wikipedia.org/wiki/DF-21>
๔. <http://en.wikipedia.org/wiki/Agni-II>
๕. http://en.wikipedia.org/wiki/Strategic_Forces_Command
๖. [http://en.wikipedia.org/wiki/Jericho_\(missile\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Jericho_(missile))
๗. <http://en.wikipedia.org/wiki/Rodong-1>
๘. <http://en.wikipedia.org/wiki/Shahab-3>
๙. <http://en.wikipedia.org/wiki/Shahen-II>
๑๐. <http://en.wikipedia.org/wiki/Scud>

เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ

สทป. จัดกิจกรรมค่ายจรวดประดิษฐ์
เพื่อการสื่อสาร ปี ๒๕๕๙

จากผลความสำเร็จของกิจกรรมค่ายวิทยุจรวดประดิษฐ์ที่จัดต่อเนื่องทุกปี มาเป็นเวลา ๔ ปี ได้สร้างเยาวชนให้สนใจใฝ่รู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เชื่อมโยงกับยุทธโศปกรณ์ป้องกันประเทศ สร้างแรงกระตุ้นให้เยาวชนระดับมัธยมปลายให้สนใจเป็นนักวิจัยนักประดิษฐ์ในวงกว้าง

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) ได้ต่อยอดองค์ความรู้และการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่เป็นกิจกรรมค่ายจรวดประดิษฐ์เพื่อการสื่อสาร ซึ่งนอกจากจะเป็นการบูรณาการความรู้ด้านจรวด แล้วยังต้องบูรณาการกับความรู้ด้านสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ และยังท้าทายศักยภาพความสามารถในการใช้ความรู้พัฒนาเป็นจรวดประดิษฐ์ที่สามารถส่งข้อมูลจากบนอากาศสู่ภาคพื้นดินเมื่อจรวดถูกยิงขึ้นฟ้าแล้ว โดยต้องเก็บค่าต่าง ๆ อาทิ อุณหภูมิ ความสูง ความเร่ง และบังคับทิศทางให้ตกมายังเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งเป็นโจทย์ภารกิจจรวดประดิษฐ์เพื่อการสื่อสารปี ๕๙ เป็นความท้าทายใหม่เพื่อการค้นคว้าพัฒนาขีดความสามารถการใช้

งานจรวดประดิษฐ์ในมิติใหม่ โดยกลุ่มเป้าหมายเยาวชนสำหรับกิจกรรมค่ายปีนี้ คือ เยาวชนสายอาชีวศึกษาที่มีทักษะเชิงช่างอยู่แล้วให้น่าองค์ความรู้สู่การพัฒนานวัตกรรม

การคัดเลือกนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม

ค่ายจรวดประดิษฐ์เพื่อการสื่อสารปี ๕๙ สทป. ได้ร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้เป็นผู้คัดเลือกนักศึกษาและอาจารย์จากวิทยาลัยเทคนิคในเขตกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง จำนวน ๑๖ สถาบัน ร่วมกับโรงเรียนนักเรียน

ทหารที่เทียบเคียงอีก ๒ สถาบัน นักศึกษาสถาบัน
ละ ๕ คน รวมเป็น ๑๘ ทีม รวมจำนวนนักศึกษา ๙๐
คน และอาจารย์ที่ปรึกษาจากวิทยาลัยรวม ๓๐ คน
จากวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี ราชนิติหาราม ดอนเมือง
ฉะเชิงเทรา สมุทรสงคราม ชลบุรี ระยอง สมุทรสาคร
สิงห์บุรี ลพบุรี สมุทรปราการ พระนครศรีอยุธยา
สระบุรี ราชบุรี นครปฐม สุพรรณบุรี โรงเรียน
อเล็กทรอนิกส์ทหารเรือ และโรงเรียนจ่าอากาศ

กิจกรรมค่ายจรวดประดิษฐ์ เพื่อการสื่อสาร ปี ๕๙ จัดเป็น ๓ ช่วง

ช่วงที่ ๑ จัดระหว่างวันที่ ๙-๑๒ กุมภาพันธ์
๒๕๕๙ เป็นกิจกรรมให้ความรู้เชิงปฏิบัติการ ทั้ง
ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และกิจกรรมสนับสนุนการ
สร้างสรรค์สร้างทีมเวิร์ค จัดที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา
ปทุมธานี โดยพิธีเปิดค่ายครั้งนี้ ได้รับเกียรติจาก
พลเอก สมพงษ์ มุกดาสกุล ผอ.สทป. และ ดร.
ชาญเวช บุญประเดิม รองเลขาธิการคณะกรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และได้รับ
เกียรติจากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญจากภายในและ
ภายนอก ได้แก่ ดร.สวัสดิ์ ตันติพันธุ์ดี อดีตนักวิจัย
นาซ่า และนักวิจัย สทป. ร่วมเป็นวิทยากรให้ความ
รู้และประสบการณ์ ได้แก่ หลักการทางฟิสิกส์และ
ปัจจัยเกี่ยวกับการเคลื่อนที่จรวด ระบบขับเคลื่อน
กระบวนการผลิตจรวด การออกแบบและสร้างจรวด
ประดิษฐ์ ระบบไมโครคอนโทรลเลอร์ ระบบ GPS
การประกอบระบบสื่อสารและระบบเก็บข้อมูล SD
Card เรียกว่าได้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับจรวดและ

ระบบสื่อสารอย่างเต็มที่ และยังมีกิจกรรมสร้างสรรค์
เพื่อสร้างการทำงานเป็นทีมโดยการให้แก่วิทย
ปัญหาต่าง ๆ อาทิ The Teamwork Tournament
รวมระยะเวลากิจกรรม ๔ วัน ๓ คืน จากนั้นแต่ละ
ทีมได้รับมอบอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสร้างจรวด
ประดิษฐ์ประกอบระบบสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์

ช่วงที่ ๒ นักศึกษาลงมือสร้างจรวด
ประดิษฐ์ประกอบระบบสื่อสาร และพบคณะที่
ปรึกษา หลังจากลงมือปฏิบัติแล้ว ได้พบปัญหา
อุปสรรคต่าง ๆ เพื่อช่วยกันแก้ปัญหาหลังลงมือ
ปฏิบัติจริง ทั้งระบบจรวดและระบบอิเล็กทรอนิกส์
โดยครั้งที่ ๑ ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ จัดที่
วิทยาลัยอาชีวศึกษาปทุมธานี โดยแบ่งเป็นกลุ่มพบ
ที่ปรึกษานักวิจัยที่กำหนดให้เป็นพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม
สามารถสร้างความเข้าใจในความรู้นำไปพัฒนา
จรวดประดิษฐ์ และจัดพบที่ปรึกษาอีกครั้ง ในวันที่
๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ อาคาร สทป. เมืองทองธานี
ให้นักวิจัย สทป. ตรวจสอบเช็คความพร้อมของจรวด
ประดิษฐ์ จากนั้นได้จัดพา นศ. และอาจารย์ที่
ปรึกษา นำจรวดประดิษฐ์ไปทดลองยิง เมื่อวันที่ ๑๙
เมษายน ๒๕๕๙ เพื่อให้ทุกทีมได้เห็นผลงานของ
ตนเองและเอาไปปรับปรุงก่อนที่จะชิงแข่งขันชิงเงิน
รางวัล

ครั้งที่ ๓ จัดในวันที่ ๑๑-๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยจัดการนำเสนอ Detail Design Report ที่อาคาร สทป. และจัดการยิงทดสอบจรวดประดิษฐ์ แข่งขันชิงเงินรางวัล ที่ศูนย์การทหารปืนใหญ่ จังหวัดลพบุรี

ตกผลึกความรู้จากการลงมือปฏิบัติ

จากความรู้สู่การปฏิบัติ ด้วยการลงมือประดิษฐ์จรวดติดระบบสื่อสาร เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ให้ตกผลึกสำหรับการค้นคว้าและการถ่ายทอดต่อ ทั้งในวิทยาลัยและ สทป. จึงกำหนดให้นักศึกษาทุกทีมต้องจัดทำ Detail Design Report และฝึกการนำเสนอ ซึ่งได้จัดไปเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ ห้องสยามปฐุมพีพิทักษ์ โดย นศ. ต้องจัดทำรายงานเป็นรูปเล่มและทำสื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการ ที่ประกอบด้วย นักวิจัย สทป. และอาจารย์พิเศษ จากอาชีวศึกษา รวม ๘ ท่าน ใน Detail Design Report ให้รวบรวมและเรียบเรียงความรู้จากการปฏิบัติและอ้างอิงถึงทฤษฎีหรือหลักคิดที่ใช้

Detail Design Report ประกอบด้วย ๑๕ หัวข้อ

ภาพรวมของระบบ ระบบเซ็นเซอร์, ระบบหน่วยความเร็วและบังคับทิศทางของ Payload ระบบโครงสร้างของ Payload ระบบสื่อสารและจัดการข้อมูล ระบบจัดการพลังงาน ระบบ Software ควบคุมการทำงานของ Payload ระบบควบคุมภาคพื้น

การรวมระบบ การรวมระบบและทดสอบ Payload ระบบจรวด ขั้นตอนการปฏิบัติการ การตรวจสอบคุณลักษณะตามข้อกำหนด การบริหารจัดการโครงการ แม้ว่าเนื้อหาความรู้ที่นักศึกษาต้องจัดทำรายงานครั้งนี้จะไม่ง่ายเลย แต่นักศึกษาทุกทีมต่างก็ทุ่มเทกับการทำรายงานนำเสนออย่างเต็มที่ และนำเสนอขึ้นชมยิ่งที่หลาย ๆ วิทยาลัยใช้ความคิดในมิติใหม่ ๆ ในการพัฒนาจรวดประดิษฐ์ ทำให้คณะกรรมการได้ความรู้ใหม่ ๆ ด้วยเช่นกัน และยังเห็นถึงศักยภาพการเป็นนักประดิษฐ์นวัตกรรมของเหล่านักศึกษาสายอาชีวศึกษา ที่มีจุดเด่นในด้านทักษะเชิงช่าง คະແນນจากรายงานได้นำไปรวมกับคະແນ

ผลการยิงจรวดในวันต่อไปด้วย ซึ่งในวันนี้ นักศึกษาทุกทีมต่างได้นำจรวดที่ประดิษฐ์เสร็จแล้วมาให้พี่ ๆ นักวิจัยตรวจเช็คระบบจรวดให้เรียบร้อยก่อนการยิง

ยิงจรวดแข่งขันชิงเงินรางวัลและพิธีปิดค่าย

ช่วงที่สามของกิจกรรมค่ายจรวดประดิษฐ์เพื่อการสื่อสารในปีนี้เป็นกิจกรรมยิงจรวดแข่งขันชิงเงินรางวัลและพิธีปิดค่ายจรวดประดิษฐ์เพื่อการสื่อสาร โดยจัดขึ้นในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ เขาพุโลน ศูนย์การทหารปืนใหญ่ ลพบุรี

เข้าวันแข่งขัน นักศึกษาทั้ง ๑๘ ทีมพร้อมอาจารย์ ทั้งเดินทางไปเองและไปกับรถบัสที่ สทป. จัดให้ เมื่อถึงสนามแล้วแต่ละทีมได้นำระบบสื่อสารของจรวดไปตรวจสอบการเชื่อมระบบสื่อสารกับคณะกรรมการ และส่งมอบจรวดให้พี่ ๆ สทป. บรรจุดินขับจรวดพร้อมยิงได้ โดยชุดแรกจัดยิงจรวดของ สทป. ก่อน แล้วจึงยิงจรวดของ นศ. ไล่เรียงแต่ละวิทยาลัยตามหมายเลขที่จับฉลากได้ การแข่งขันดำเนินไปอย่างตื่นเต้น ทั้งเจ้าหน้าที่ สทป. ที่จุดยิงจรวด และทีม นศ. ที่เป็นเจ้าของจรวด ด้วยแรงใจที่ลุ้นว่าจรวดของตัวเองจะส่งข้อมูลสื่อสารจากบน

อากาศลงมาได้ไหม จะบังคับระบบสื่อสารที่ลอยอยู่ในอากาศให้ลงมาใกล้เป้าหมายได้แค่ไหน และเสียงเชียร์จากเพื่อน ๆ ต่างสถาบัน และที่ล้นมากกว่าใครคืออาจารย์วิทยาลัยที่รับผิดชอบ ว่าทีมวิทยาลัยของตนจะประสบผลสำเร็จแค่ไหน กับแรงกายแรงใจที่ทุ่มเทอย่างหนักตลอด ๓ เดือนที่ผ่านมา และในที่สุดก็ได้ทีมชนะเลิศ ๓ ทีม และสรุปภาพรวมการยิงจรวดแข่งขัน โดย น.อ.เจษฎา ศิริรัฐนิคม รอง ผอ.สทป. (๓)

เกณฑ์การแข่งขัน

แบ่งคะแนนเป็น ๔ ส่วน ๑๐๐ คะแนน ประกอบด้วย ส่วนที่ ๑ การทำงานของระบบจรวด จำนวน ๓๐ คะแนน ส่วนที่ ๒ การทำงานของระบบสื่อสาร ๓๐ คะแนน และรายงานข้อมูลจากระบบสื่อสารเป็นกราฟ ๒๐ คะแนน ส่วนที่ ๓ การบังคับ Payload ตกในจุดเป้าหมายที่กำหนด ๑๐ คะแนน และส่วนที่ ๔ Detail Design Report จากวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อีก ๑๐ คะแนน โดยคณะกรรมการตัดสินแบ่งเป็นทีมให้คะแนนแต่ละส่วน อาทิ ทีมวัดระยะความสูงและความสมบูรณ์ของจรวดและรวม Payload ทีมประเมินการทำงานของ

ระบบสื่อสาร และทีมประเมินระยะห่างจุดตกของระบบสื่อสารของจรวดกับจุดเป้าหมาย

พิธีปิดค่าย

พิธีปิดค่ายจรวดประดิษฐ์เพื่อการสื่อสาร ปี ๕๙ หลังเสร็จสิ้นการยิงจรวดแข่งขัน โดยคุณนิลวรรณ ศิวภุขพงษ์ ผู้อำนวยการส่วนกิจการพิเศษ สทป. กล่าวรายงานสรุปการจัดกิจกรรม จากนั้นได้รับเกียรติจาก พล.อ. สมพงษ์ มุกดาสกุล ผอ.สทป. มอบเกียรติบัตรแก่นักศึกษา ประธานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง มอบเกียรติบัตรแก่ อาจารย์วิทยาลัยที่ปรึกษาประจำทีม และ พล.อ.อ. พงศธร บัวทรัพย์ ประธานกรรมการบริหาร สทป. ให้เกียรติเป็นประธานพิธี มอบเงินรางวัลทีมผู้ชนะการแข่งขัน ๓ รางวัล กล่าวให้โอวาทและปิดค่ายฯ อย่างเป็นทางการ กิจกรรมค่ายฯ ปีนี้ ยังได้รับเกียรติจาก ผู้บัญชาการศูนย์การทหารปืนใหญ่ ผู้บังคับบัญชาของ ศป. และผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค และสื่อมวลชนให้ความสนใจเข้าร่วมด้วย

ผลการยิงจรวดประดิษฐ์แข่งขันชิงเงินรางวัล ค่ายจรวดประดิษฐ์เพื่อการสื่อสาร ปี ๕๙

รางวัลที่ ๑ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร คะแนนรวมสูงสุด ๙๔.๖๗ ได้เงินรางวัล ๒๐,๐๐๐ บาท

รางวัลที่ ๒ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ คะแนนรวม ๗๘.๙๔ ได้เงินรางวัล ๑๐,๐๐๐ บาท

รางวัลที่ ๓ วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม คะแนนรวม ๗๗.๙๔ ได้เงินรางวัล ๕,๐๐๐ บาท

ผลแห่งความสำเร็จ

กิจกรรมค่ายจรวดประดิษฐ์เพื่อการสื่อสาร ปี ๕๙ เป็นกิจกรรมสร้างเสริมเยาวชนอาชีวศึกษาที่มีความได้เปรียบในด้านทักษะฝีมือให้มีโอกาสได้เสริมความรู้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีทั้งด้านจรวดและระบบสื่อสาร ก่อเกิดนักคิดค้นและประดิษฐ์ผลงานใหม่เพื่อประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งเยาวชนอาชีวศึกษาได้ความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ เกี่ยวกับเทคโนโลยียุทธโศปกรณ์สำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศ ได้เรียนรู้อย่างเชื่อมโยงทุกมิติ กล้าคิด กล้าทำ ในการบูรณาการความรู้ด้านจรวด ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องใหม่สำหรับเยาวชนกลุ่มนี้ กับความรู้ด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและทักษะเชิงช่างซึ่งนักศึกษาอาชีวะมีพื้นฐานดีอยู่แล้ว ไปพัฒนาจรวดประดิษฐ์เพื่อการสื่อสาร ที่ถือว่าเป็นเรื่องใหม่สำหรับสังคมไทย และนำมายิงทดสอบประลองประสิทธิผลและประสิทธิภาพการทำงานของจรวดและประสบความสำเร็จทุกทีม เป็นการจุดประกายการค้นคว้าต่อยอดความรู้สร้างนวัตกรรมให้แก่สังคม กิจกรรมค่ายจรวดประดิษฐ์เพื่อการสื่อสาร ปี ๕๙ จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยพัฒนาศักยภาพนักศึกษาอาชีวะให้เป็นนักประดิษฐ์คิดค้น สร้างศักยภาพและภาพลักษณ์ที่ดี ให้นักศึกษาอาชีวะเป็นบุคลากรที่มีฝีมือและมีค่าของชาติ

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute (Public Organisation) Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

บทที่ ๗

กฤษฎีกาการปฏิเสฐ คำทักท้วง

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ใน สามก๊ก

พล.ต.หลักแก้ว อัมโรสถ

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ราชวงศ์คักดินาในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา มีขุนนางผู้ซื่อสัตย์สุจริตกล้าทักท้วงเจ้านายด้วยความจริงใจ จนเป็นที่เลื่องลือตราบเท่าทุกวันนี้มีมากมาย แต่ที่ประสบการณลงเอยที่ตีหรือ “ตายตี” นั้น มีเพียงไม่กี่คน เพราะฮ่องเต้คักดินาเป็นผู้ปกครองแบบอัตตาริปไตย เมื่อเอื้อนโอรสู้ออกไปหรือมีพระราชโองการออกไปแล้ว ก็จะไม่ยอมให้แก้ไขเป็นอันขาด และในยุคซึ่ง “ถ้าเจ้านายให้ตาย ก็จะต้องตายนั่น” ผู้ใดที่กล้าแตะต้อง “ลบหลู่” พระบรมเดชานุภาพก็ต้องถูกลงโทษไม่มีละเว้น อย่างเบรถถอดออกจากตำแหน่ง ที่หนักก็หัวหลุดจากบ่า

อย่างไรก็ดี ก็มีฮ่องเต้อยู่บางครั้งเหมือนกันที่ยอมรับฟังคำทักท้วง ดังเช่นพระเจ้าถังไท่จงฮ่องเต้ (หลี่ซีบั้น) แห่งราชวงศ์ถัง รับฟังคำทักท้วงของข้าราชการบริวาร จึงได้แก้ไขความเห็นและพฤติการณ์ที่ผิด ๆ ของตนไปไม่น้อย การทำเช่นนั้น นับเป็นคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาการปกครองและเศรษฐกิจของราชวงศ์ถังให้รุ่งเรืองอย่างใหญ่หลวง ตัวของถังไท่จงเอง ก็ได้คำสรุปว่า “ฟังฝ่ายเดียวก็มีดี ฟังทุก

ฝ่ายก็สว่าง”

แต่ก็มีฮ่องเต้บางองค์ที่ถือว่าตัวเจตียวฉลาดเป็นศัพท์ปัญญา รู้ไปเสียทุกอย่าง ไม่ยอมรับฟังความเห็นของคนอื่น แม้จะรับฟังก็มีเซ่ฟังทุกฝ่ายแต่ฟังฝ่ายเดียวและเชื่อฝ่ายเดียว ลงท่ายก็เสียทั้งบ้านเสียทั้งเมือง เสียแม้กระทั่งชีวิตของตนเอง!

อ้วนเสี้ยว เล่าเจียงและเล่าปี่ ต้องประสบความพ่ายแพ้อย่างย่อยยับ ก็เพราะฟังคำทักท้วงด้วยความจริงใจไม่เข้าหู

อ้วนเสี้ยว เป็นคนใจกว้างแต่ภายนอก แต่ภายในนั้นกลับหวาดระแวงมีอคติ อ้วนเสี้ยวรักอ้วนซง ใครจะให้อ้วนซงครองอำนาจแทนตน มักจะเชื่อตามความเห็นของลิมโงยและสองก๊กซึ่งเป็นสมัครพรรคพวกของอ้วนซง ไม่ยอมรับฟังคำทักท้วงอย่างจริงใจมีเหตุผลของเตียนห้องกับจอลิวผู้สัดยชื่อมีสติปัญญา

เมื่ออ้วนเสี้ยวจะยกทัพไปช่วยเล่าปี่ตีโจเจเตียนห้องท้วงว่า “ท่านยกกองทัพไปทำสงครามทุกปีมิได้ขาด ทหารทั้งปวงยังอดโรยอยู่ ประการหนึ่ง

เสียบียงอาหารในฉางเล่าก็เบาบาง ยังมีได้ช่องสู่มไว้ให้บริบูรณ์ ซึ่งท่านจะยกไปครั้งนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าทหารทั้งปวงจะได้ความอดอยากลำบากนัก ขอให้ท่านมีหนังสือขึ้นไปกราบทูลพระเจ้าเหียนเต๋ ให้พระเจ้าเหียนเต๋ตรัสห้ามปราบโจโจ๋อย่ายกกองทัพไปทำอันตรายแก่หัวเมืองทั้งปวงให้อาณาประชาราษฎร์ได้ความเดือดร้อน ถ้าโจโจ๋มีทำตามรับสั่ง เราจึงยกกองทัพไปตั้งรายอยู่ที่หัวเมือง เกลี่ยกล่อมผู้คนกวาดข้าวปลาอาหาร แต่งเครื่องศัตรารุชฉ้อเกวียนเรือรบไว้ให้พร้อม แล้วจึงมีหนังสือเข้าไปประกาศแก่ขุนนางในเมืองหลวงว่า โจโจ๋เป็นศัตรูราชสมบัติ เมื่อขุนนางทั้งปวงเห็นด้วยพร้อมกันแล้วเราก็ได้ทำถนัด ประมาณการสามปี การนี้ก็จะสำเร็จโดยง่าย”

จ้อลิวที่ปรึกษาอีกคนหนึ่งของอ้วนเสี้ยว ก็คัดค้านการออกศึกครั้งนี้เช่นเดียวกับเตียนห้อง เขาว่า “ธรรมดากองทัพจะออกไปสู้รบด้วยทหารมากหามิได้ ย่อมจะชนะเพราะมีสติปัญญาคิดกลอุบายต่าง ๆ อันโจโจ๋นั้น ถึงแม้ว่าจะมีทหารน้อยกว่าเราก็จริง แต่ความคิดใจชำนาญการศึกลึกซึ้งยิ่งนัก ที่ปรึกษาหลักแหลม ซึ่งจะทำให้โดยง่ายเหมือนกองทัพเจ้าหน่าไม่ ขอให้ท่านทำตามเตียนห้องว่าจึงจะสำเร็จ”

แต่อ้วนเสี้ยวไม่ฟัง กลับไปฟังความเห็นของลิมโหย ยกทัพไปตีลิหยังสุดท้ายก็พ่ายแพ้กลับมาต้องเสียเงินเสียง บุนทิวทหารเอกไปถึง 2 คน!

เมื่ออ้วนเสี้ยวยกทัพจะไปรบแตกหักกับโจโจ๋ที่กัวต้อ เตียนห้องซึ่งถูกอ้วนเสี้ยวจับใส่คุก เพราะขัดใจอ้วนเสี้ยวเมื่อครั้งจะยกไปตีเมืองฮูโต่ตามคำยุยงของเล่าปี่ได้ข่าวเข้า จึงแต่งหนังสือไปห้ามอ้วนเสี้ยว มีใจความว่า “ธรรมดายิงหาภัยไม่ก็อย่าให้คิดเอาภัยมาใส่ตัว ซึ่งท่านจะยกไปนั้น ควรให้ตั้งมั่นป้องกันอยู่กับเมืองเสียวก่อน” แต่ฮองก็ยุว่า “ท่าจะเอาฤกษ์ยกกองทัพไป ซึ่งเตียนห้องว่ากล่าวมานี้เป็นการปราศรัย” อ้วนเสี้ยวจึงโกรธเตียนห้องจะให้เอาตัวมาฆ่าเสีย แม้ที่พนายกองทัพทั้งหลายห้ามไว้

เตียนห้องจึงยังรอดชีวิตอยู่

และก่อนหน้าที่โจโจ๋จะปล้นเสียบียงของอ้วนเสี้ยวที่อัวเจ๋า จ้อลิวซึ่งถูกอ้วนเสี้ยวจองจำไว้ในกองทัพเพราะไปเสริมความเห็นของเตียนห้องที่ห้ามอ้วนเสี้ยวอย่าเพิ่งไปตีเมืองฮูโต่ ก็ยังเสนอแก่อ้วนเสี้ยวด้วยความหวังใจว่า “ข้าพเจ้าพิเคราะห์ดูเห็นว่าท่านจะได้รับความสะดวกดี จะมีผู้ลอบไปตีเอาเสียบียงที่ตำบลอัวเจ๋า ขอให้ท่านแต่งทหารไปคอยสกัดต้นทางไว้ อย่าให้ข้าศึกยกไปได้”

อ้วนเสี้ยวกับโกธร ตาจ้อลิวว่า “มึงเป็นคนโง่เหตุใดมาบังอาจเจรจาอวดรู้ดังนี้” ไม่ยอมรับฟังคำแนะนำของจ้อลิว ซึ่งถ้าหากอ้วนเสี้ยวรับข้อเสนอแนะของเตียนห้อง หรือฟังคำแนะนำของจ้อลิว อ้วนเสี้ยวก็จะไม่ตกที่นั่งพ่ายแพ้อย่างหมดประดุจที่กัวต้ออย่างแน่นอน

ความจริงอ้วนเสี้ยวครองแดนโฮป๊ก มีอาณาเขตกว้างขวางถึง 4 จิว กำลังทหารมีมากกว่าจนแม้แต่โจโจ๋ก็ยังตัวสั่นด้วยความระย้อ แต่เขาก็กลับรบแพ้แก่โจโจ๋อย่างยับเยินที่สุด ก็เพราะว่าอ้วนเสี้ยวไม่ใช้ขุนนางตงจิน คำเสนอแนะอันซื่อสัตย์เสนอให้ก็ไม่ฟัง ข้าเตียนห้องยังต้องเสียชีวิตไปเพราะอ้วนเสี้ยวขายหน้าที่แพ้มาตามคำทักท้วงของเตียนห้อง จึงพาลหาเรื่องสั่งฆ่าเตียนห้องเสีย การลงเอยของผู้มีปัญหาครั้งนี้ นับว่าน่าสงสารนัก

ที่อ้วนเสี้ยวปฏิเสธคำทักท้วง ก็เพราะเขาพึ่งฝ่ายเดียวเชื่อฝ่ายเดียว เล่าเจี้ยงปฏิเสธคำทักท้วงเพราะเขาเป็นคนอ่อนแอ แยกผิดแยกถูกไม่ชัดเจนความจริงที่เตียวสงอาสาเป็นทูตไปขอความช่วยเหลือจากภายนอกมาต่อต้านเตียวพ้อ โดยใจจริงแล้วมิใช่เพื่อเสฉวน แต่ต้องการจะหาหนทางขายตัวเพื่อลาภยศ เดิมทีเตียวสงคิดจะชักจูงให้โจโจ๋ช่วยโอกาสยึดเสฉวนเสีย แต่โจโจ๋ทะนงตัวมองเขาไม่ขึ้นเตียวสงจึงหันไปหาเล่าปี่ เมื่อกลับเสฉวนแล้วก็ยังเกลี้ยกล่อมให้เล่าเจี้ยงเชิญเล่าปี่เข้าเสฉวนมาช่วยรบกับเตียวพ้ออีก

แต่อยู่กวนกับของลุยผู้รักดีต่อเล่าเจียงก็ คัดค้านอย่างสุดกำลัง เห็นว่าเท่ากับเป็นการชักนำ เข้าลึกลับเข้าบ้าน อองลุยว่า “เตียวพ่อนี้ถึงจะเป็นศัตรูท่านก็เหมือนหูดสิ่วอันเป็นที่ภายนอก แต่จะเอาเล็บสะกิดเสียก็จะหายไป อันเล่าปี่จะเข้ามา ตั้งอยู่ในเมืองนั้น เหมือนวัณโรคซึ่งเป็นยอดขึ้นในอก ยากที่จะรักษาได้”

ส่วนลุยกวนก็ว่า “ชะรอยเตียวสงนี้จะแวะไป เมืองเกงจิ๋ว พุดจาให้กตिकासัญญา กับเล่าปี่แล้ว จึง กลับมาว่ากล่าวหลอกหลวงท่านให้เสียเมืองแก่ผู้อื่น ขอให้ท่านจงจับตัวเตียวสงฆ่าเสียจึงจะชอบ อัน เมืองเสฉวนนี้เหมือนอังกูซาอยู่ ท่านอย่าวิตกว่าผู้ใดจะมาทำร้ายได้ เราจะช่องสุมทหารให้พร้อม แล้ว จะยกไปกำจัดเล่าปี่เสีย”

แต่เล่าเจียงกลับไปหลงเชื่อในคำหวานล่อม เกลี่ยกล่อมของเตียวสง ไม่ฟังคำทักท้วงของลุยกวน กับของลุย เมื่อเล่าเจียงจะออกไปรับเล่าปี่ที่ไปเสีย ของลุยก็เอาเชือกผูกห้อยตัวอยู่ที่ซุ้มประตูเมือง มีอ หนึ่งถือหนังสือ มีอหนึ่งถือกระบี่ร้องว่า “หนังสือนี้ เราฟ้องเจ้า ถ้าฟังเราก็แล้วไป ถ้าไม่ฟังเราจะเอา กระบี่นี้ตัดเชือกให้ศิระกระแตกให้ตายเสีย”

เล่าเจียงอ่านหนังสือของลุยแล้วก็โกรธว่า “เล่าปี่เป็นคนมีสติปัญญา แล้วกับเราก็รักใคร่เสมอ พี่น้องร่วมอุทรเดียวกัน มิได้มีน้ำใจจริงเกียจกินแห้ง กัน เหตุใดย้ายคนเหล่านี้มันแก่งมาพุดจาขัดขวาง จะให้เรา กับเล่าปี่เป็นศัตรูกันหรือ?”

องลุยได้ฟังดังนั้นก็คิดน้อยใจ ร้องขึ้นด้วย เสียงอันดังแล้วเอากระบี่ตัดเชือกขาด ศิระกระบี่กลง มาคอหักตาย ของลุยคัดค้านพฤติกรรมสัญชาติ ของเล่าเจียงด้วยชีวิตตนเอง แต่เล่าเจียงก็มิได้รู้สึก เสียใจ ยังคงเชิญให้เล่าปี่เข้าเสฉวนจนได้ ในที่สุดก็ ลื่นแผ่นดินสิ้นคิด สิ้นทุกสิ่งทุกอย่าง

ส่วนที่เล่าปี่ปฏิเสธการทักท้วง ก็เพราะถือ คุณธรรมส่วนตัวลิ้มความแค้นส่วนรวม บวกกับ ความเย่อหยิ่งทะนงตน ก่อหน้าที่จะเป็นฮ่องเต้ เล่า ปี่ค่อนข้างถ่อมตัวสุ่มรอบคอบ ยอมรับความเห็นผู้

อื่นได้ง่าย แต่เมื่อเล่าปี่หลงระเหิงในชัยชนะที่ได้มา โคมหน้าที่แท่นแห่งการใช้อดีตชาติปโตยของฮ่องเต้ก็ เผยออกมา เขายกกองทัพเป็นแสนเพียงเพื่อไปแก้ แค้นให้กวนอูและเตียวหุยน้องร่วมสาบานสองคน!

จุล่งเคยทักท้วงไว้ว่า “ความแค้นข้างใจผืนนี้ ให้เจ็บใจทั่วกันทั้งขุนนางผู้ใหญ่ผู้น้อยและราษฎรทั้ง ปวง ฝ่ายความแค้นข้างขุนกวนนี้ ให้เจ็บใจแต่ พระองค์เป็นแต่พี่น้อง ขอให้พระองค์ไปแก้แค้นใจผิ เกิด เห็นว่าจะชอบใจคนทั้งปวง”

เล่าปี่ไม่ฟัง ดันทุรังว่า “ถ้าเราไม่แก้แค้นแทน น้องเราได้ คนทั้งปวงก็จะหาว่าเราเห็นมีความสัจย์ ไม่ เราไม่ฟังคำท่านห้ามแล้ว”

เห็นชัดจากกรณีนี้ว่า แม้เล่าปี่จะมีคุณธรรม ทางยุทธจักรอยู่บ้างแต่ก็ขาดทัศนียุทธศาสตร์ที่ มิได้ถือ “เหตุการณ์บ้านเมืองเป็นสำคัญ” เพราะเมื่ อองก๊กกับจ๊กก๊กรบกัน ที่จะได้ประโยชน์ก็แต่ลุยก็ กเท่านั้น

จินปิตพยายามทักท้วงอีกว่า “ถ้าพระองค์ขึ้น ยกไปให้ได้ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเสียการไป” เล่าปี่กลับโมโหว่าพุดจาให้เป็นอัมมมงคล สั่งทหารให้ เอาตัวไปประหารเสีย ฝ่ายจินปิตมิได้ตกใจกลัว เหลียวหน้ามาดูเล่าปี่แล้วหัวเราะว่า “ถึงเราจะตาย ก็ไม่เสียตายชีวิต เสียตายแต่ราชสมบัติของพระองค์ ที่เพิ่งจะสร้างสำเร็จได้ใหม่ ๆ จะเป็นอันตรายน” ขุนนางทั้งปวงจึงขอร้องโทษต่อเล่าปี่ จินปิตจึงรอด ตาย เพียงแต่ถูกนำตัวไปขังคุกไว้รอเล่าปี่ออกรบ

ชนะแล้วจึงจะกลับมาชำระความจินปิตในภายหลัง ขงเบ้งรู้เรื่องเข้า จึงแต่งเรื่องราวเข้าไปถวาย ว่า “ซึ่งคำจินปิตพูดดังนั้นจะเป็นความชั่วหาไม่ได้ ควรจารึกไว้ในแผ่นทอง ขอให้พระองค์ตรึกตรองจง หนัก” เล่าปี่เห็นหนังสือของขงเบ้งแล้ว ก็ยิ่งโกรธ หนักขึ้น ตะโกนร้องว่า “เราไม่ฟังคำขุนนางทั้งปวง แล้ว อย่าห้ามเราเลย”

เจ้านายผู้ชาญฉลาด เป็นแบบอย่างในทาง เคารพนักปราชญ์ยกย่องบัณฑิตอย่างไรเล่าปี่ เมื่อ คราวที่เขาได้ขงเบ้งมาช่วย เคยกล่าวไว้ว่า “ตั้งหนึ่ง

ปลาได้น้ำ” แต่ในตอนนั้นขงเบ้งซึ่งเป็นน้ำมาก่อนก็ไม่ยอมฟัง เมื่อ “ปลา” เล่าปี ชาต “น้ำ” ไปเสียแล้ว เพราะหกรกรรมที่เขาได้รับจะเป็นอันใด ก็พอจะเดากันได้ถูก

ก็เพราะการขยายตัวแห่งความคิดเย่อหยิ่งทะนงตนของเล่าปี่ หัวดีถือดีไม่ฟังคำทักท้วงอย่างจริงจัง ก็ยอมนำมาซึ่งการกำหนดนโยบายที่ผิดพลาด “ราชสมบัติที่สร้างขึ้นมาสำเร็จได้ใหม่ ๆ จะเป็นอันตราย” ก็ยอมจะหลีกเลี้ยงไม่พ้น

เมื่อเล่าปี่แตกกระเจิดกระเจิงที่ฮอเต็งกลับมาอย่างผู้ปราชัยยับเยินแล้วก็รู้สึกเสียใจ กล่าวแก่

ขงเบ้งว่า “ครั้งนี้ท่านห้ามเรามีเหยือกไปตีเมืองกังตั้ง เราไม่มีฟังตั้งดันไป จึงเสียทัพได้ความอับยศอดสู่มากนัก เราผิดเอง” แต่แม้เล่าปี่จะรู้สึกสำนึก ก็สายเกินแก้เสียแล้ว

ความพ่ายแพ้ของอ้วนเสี้ยว เล่าเจี๋ยกับเล่าปี่ อธิบายให้เห็นว่าการทำหุทวนลมต่อคำทักท้วงอันจริงจัง เป็นอันตรายแก่ทั้งตัวเองและแก่บ้านเมืองอย่างสุดที่จะประเมินได้

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

“สำนวน” ในภาษาอังกฤษ

อาจารย์ไก่

ในช่วงเดือนพฤษภาคม กองวิชาอักษรศาสตร์ ส่วนการศึกษา รร.จปร. ได้ต้อนรับนักศึกษา ROTC จากสหรัฐอเมริกาอีกครั้งหนึ่งตามวงรอบการเยี่ยมเยียน ซึ่งภารกิจนี้ได้เกิดขึ้นมาสามสี่ปีแล้ว (Reserved Officer Training Corps; ROTC) เป็นกลุ่มนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่สหรัฐอเมริกา ซึ่งได้รับทุนจากกองทัพสหรัฐฯ ให้ศึกษาวิชาการแขนงต่าง ๆ ในระดับมหาวิทยาลัย และเมื่อจบการศึกษา ก็สามารถขอใช้ทุนโดยการเข้ารับราชการเป็นทหารสังกัดกองทัพต่าง ๆ ได้ทั้งเป็น active duty, National Guards และอื่น ๆ)

แต่ละปี นักศึกษา ROTC ก็มีภารกิจในการเปิดโลกทัศน์ตนเองเพื่อเรียนรู้ชีวิต สังคม และวัฒนธรรม ของเพื่อนร่วมอาชีพในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกประมาณ ๔๐ ประเทศ ซึ่งแต่ละคนจะไปประเทศใดเป็นการสมัครใจของนักศึกษาที่จะเดินทางไป ในส่วนของกองวิชาอักษรศาสตร์ก็ได้ใช้โอกาสในการที่มีเจ้าของภาษาอังกฤษตัวจริงมาเยี่ยมเยียนโดยการให้นักศึกษา ROTC เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของนักเรียนนายร้อยทุกชั้นปี สำหรับ นนร.ชั้นปีที่ ๕ กำลังเรียนเรื่อง “สำนวน” (Idioms) ในภาษาอังกฤษอยู่พอดี จึงเป็นโอกาสอันเหมาะสมที่จะให้เจ้าของภาษา

(native speakers) เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้เรื่อง “สำนวน” เหตุที่เจ้าของภาษาสามารถถ่ายทอดเรื่องนี้ได้ดีเพราะ “สำนวน” เป็นองค์ประกอบในภาษาที่จะต้องเรียนรู้และเข้าใจการใช้ที่ถูกต้องซึ่งพอสมควร เนื่องจากสำนวนมีพื้นฐานมาจากชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคม เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ความเชื่อ ศาสนาและมิตีอื่น ๆ ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ ๕ ใช้บทเรียนที่มาจาก VOA (Voice Of America) นักศึกษา ROTC ได้มีโอกาสเข้ากลุ่มกับ นนร.ไทย

เพื่อถกแถลงและให้ความรู้ นนร. ได้รับความรู้และความเพลิดเพลินในเวลาเดียวกัน ทำยชั่วโมง นนร. แต่ละคนจะต้องลองใช้สำนวนที่ได้เรียนรู้มาจากเจ้าของภาษา และหัดพูดประโยคที่ใช้สำนวนนั้น ๆ อย่างถูกต้องและเหมาะสม

VOA Learning English ตอนนี้ใช้หัวเรื่องว่า “How Do You Talk About Everything?” : English Idioms นักศึกษา ROTC ผู้หนึ่งที่ดูท่าทางจะเป็นครูสอนภาษาที่ดีได้ ได้สรุปความหมายของ Idioms ได้เป็นอย่างดีและรวดเร็วว่า

Idioms : words or phrases that can have a different meaning. You must use context clues from the conversation or reading to determine the meaning

สำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่างในหล้าโลก (everything under the sun) มีมากมายและน่าสนใจจดจำ เช่น

“from cradle to grave”

1) from birth to death... describing something that happens over the course of a person's life

Ex. “I know a man who lived in the same county village his entire life – from cradle to grave.”

2) the entire life cycle of a product or process

Ex. “Marcia is responsible for the life of this product from beginning to end.”

“In other words , she's in charge from cradle to grave.”

“Correct . Check with her before changing anything!”

นอกจากจะใช้ “from cradle to grave” แล้ว ยังสามารถใช้ “womb to tomb” ได้ด้วย “womb” คือ “มดลูก” “tomb” คือ “หลุมฝังศพ” ก็คือแปลว่า “จากเกิดจนตาย” นั่นเอง ถ้าชอบสำนวนที่เกี่ยวข้องกับ

อาหาร (food expressions) ก็อาจใช้คำว่า “soup to nuts” ซึ่งแปลว่า

“from beginning to end”

Ex. “He explained the process to us from soup to nuts.... from beginning to end.”

“Everything from A to Z” คือสำนวนที่ใช้ตัวอักษร : “alphabets” เพื่อหมายถึง a range of everything meaning that nothing important was left out.

Ex. “The rescue training covered everything from A to Z. The instructors taught everything you need to know for a successful rescue.

“Everything but the kitchen sink” สำนวนนี้หมายความว่า a person included a lot of stuff – maybe too much stuff

Ex. “Let's say my friend is going camping for the weekend. And he packs too many things – things he won't possibly need, like an iron, a toaster and a television. I could say, “He prepared for a weekend of camping and packed everything but the kitchen sink!”

เจ้าของภาษายังใช้คำว่า “whole” ในประโยคที่ฟังดูสนุกให้หมายถึง “ทุกสิ่งทุกอย่าง” : “everything” ได้ด้วยเช่น “the whole ball of wax” สำนวนนี้มีที่มาที่ไปด้วยว่าอาจจะเกิดในช่วง

คริสต์ศักราช ๑๖๐๐ เมื่อมีการแบ่งปันที่ดินให้พลเมืองครอบครองโดยการให้ lottery ขนาดของที่ดินจะถูกซ่อนอยู่ในก้อนขี้ผึ้งกลม ๆ และจับหมายเลขรางวัลออกมาจากหมวก แต่ก็ไม่มีใครมั่นใจแน่นอนว่า เรื่องที่เล่าเป็นต้นกำเนิดของสำนวนนี้จริง ๆ หรือไม่

สำนวน “the whole nine yards” ซึ่งหมายความว่า “everything, the whole lot , all the way” ยิ่งเป็นสำนวนที่ดูจะลึกซึ้งกว่าสำนวนอื่น เพราะอาจจะมามีที่มาจากทางทหาร การกีฬา และ

กระโปรงสก๊อตของผู้ชาย (military, sports, Scottish dress for men)

Ex. “The Army came out and gave us the whole nine yards on how they use space systems.”

จากการแอบฟังนักศึกษา ROTC ถกแถลงกับ นนร.ไทย นักศึกษา ROTC คนหนึ่งกล่าวว่า ในอเมริกันฟุตบอล นักกีฬาต้องวิ่งนำลูกบอลไปให้ได้ ๑๐ หลา ภายใน ๔ ครั้ง แต่ถ้าวิ่งไปครั้งเดียวได้ถึง ๙ หลา นั่นหมายความว่าต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวด “put great effort in doing something”

สำนวน “the whole enchilada” เป็นสำนวนที่มีต้นเค้ามาจากอาหารเม็กซิกันจริง ๆ (Mexican dish : vegetables or meat fill a tortilla, and is topped with a sauce)

“the whole enchilada” หมายความว่า “the entirety of something, especially something impressive or outstanding”

Ex. “He has a job with money, respect, and personal satisfaction – the whole enchilada!”

ยังมีคำว่า “shebang” ที่นำมาใช้ในสำนวน “the whole shebang” นักนิรุกติศาสตร์ (Etymolo-

gist) หรือ “word historians” ก็ยังไม่มีใครชี้ชัดว่า คำนี้มาจากที่ไหน หรืออย่างไร มีเพียงการบันทึกว่าการใช้คำ “shebang” เพื่อหมายถึง “everything” มีใช้อยู่ในยุคคริสต์ศักราช ๑๘๐๐ สำนวนสนุก ๆ สุดท้าย คือ “the whole kit and caboodle” ซึ่งหมายถึง “everything” เช่นกัน

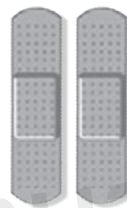
Ex. “Let us know what you think of the show – the whole show – the whole kit and caboodle in the comments section.”

ผู้เขียนขอสรุปทั้งทำว่าการใช้ “สำนวน” ในแต่ละภาษานั้นเป็นเรื่องเฉพาะภาษาไม่สามารถเข้าใจได้โดยการแปลตรงตามตัวอักษร (literal translation) จากสาเหตุที่ได้กล่าวไว้ในเบื้องต้น ถ้าจะย้อนดูรากศัพท์ (root) ของคำว่า idiom ก็จะสามารถความสงสัยไปได้เพราะคำว่า “idiom” มาจากรากศัพท์ภาษากรีก (Greek root) idio ที่มีความหมายว่า “a unique signature” หรือ “ลายเซ็นอันเป็นเอกลักษณ์” ---**สำนวนใครสำนวนมัน**

Reference : VOA Learning English “How Do You Talk About Everything : English Idioms

วิธีปฐมพยาบาล เมื่อมีบาดแผล

พ.อ. นพ.ยรรยงค์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองวิทยาการแพทย์

สำนักงานแพทย์ทหาร กรมยุทธบริการทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย

การปฐมพยาบาลเมื่อเกิดบาดแผลอย่าง ถูกต้องจะช่วยป้องกันอันตราย และลดอาการแทรกซ้อนที่จะเกิดขึ้นตามมาได้ ควรปฐมพยาบาลแผลตามชนิดของบาดแผล ดังต่อไปนี้

บาดแผลปิด หมายถึง บาดแผลที่มีการกระทบกตบของเนื้อเยื่อภายใต้ผิวหนัง เช่น แผลมีรอยฟกช้ำ ห้อเลือด ข้อเท้าพลิก ข้อแพลง การดูแลแผลปิด ควรปฐมพยาบาลแผลดังนี้

• ใน ๒๔ ชั่วโมงแรก ใช้น้ำแข็งหรือถุงน้ำเย็นประคบ เพื่อไม่ให้เลือดออก และช่วยระงับอาการปวด

• หลัง ๒๔ ชั่วโมง ควรประคบด้วยน้ำอุ่น เพื่อช่วยละลายลิ่มเลือด

บาดแผลเปิด หมายถึง บาดแผลที่มีการฉีกขาด และมีเลือดไหลออกมานอกผิวหนัง เช่น แผลถลอก แผลถูกของมีคมตัดบาดเกิดแผลฉีกขาด แผลถูกยิง แผลถูกแทง การดูแลแผลเปิด ควรปฐมพยาบาลแผลดังนี้

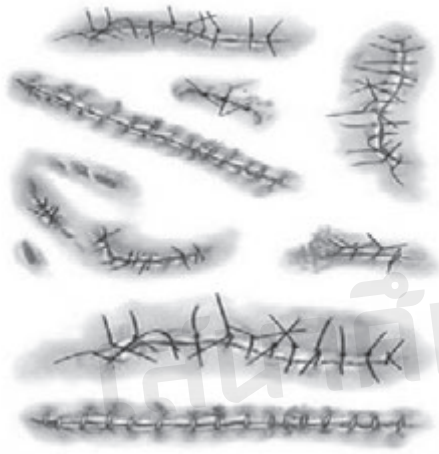

• ชะล้างแผลและทำความสะอาดรอบ ๆ แผล ถ้าแผลสกปรกมาก ควรล้างด้วยน้ำสะอาด และสบู่

• ใช้ผ้าสะอาด หรือผ้าก๊อชสะอาด ชีบบริเวณแผลให้แห้ง

• ใส่ยาฆ่าเชื้อ เช่น เบตาดีน (Betadine) ไม่จำเป็นต้องปิดแผล ถ้าเป็นแผลถลอก หากมีเลือดซึม ควรใช้ผ้าก๊อชสะอาดปิดแผลไว้ก่อน

• ถ้าบาดแผลมีขนาดใหญ่ กว้าง และลึก มีเลือดออกมากให้ห้ามเลือด และรีบนำส่งโรงพยาบาล

บาดแผลเย็บ หมายถึง บาดแผลเปิดที่ได้ รับการทำความสะอาดและเย็บแผลปิดเรียบร้อยรอบ ตัดใหม่หรือรอเปิดดูเมื่อแผลเย็บปิดสนิท การดูแล แผลเย็บ ควรปฐมพยาบาลแผลดังนี้

- ดูแลแผลไม่ให้สกปรก ไม่ควรให้ถูกน้ำ เพราะจะทำให้แผลที่เย็บไม่ติด และเกิดการติดเชื้อ ได้ง่าย

- การเปลี่ยนผ้าปิดแผล ควรทำให้น้อยที่สุด หรือทำเมื่อมีความจำเป็นเท่านั้น ถ้าแผลสะอาดไม่ ต้องเปลี่ยนผ้าปิดแผลจนถึงกำหนดตัดใหม่ ยกเว้น แผลสกปรก อาจต้องล้างแผลบ่อยขึ้น

- ตามปกติ จะตัดใหม่เมื่อครบ ๗-๑๐ วัน แต่ ถ้าแผลยังอักเสบ หรือยังไม่แน่ใจว่าแผลติดแล้ว อาจต้องรอต่อไปอีก ๒-๓ วัน ให้แผลติดกันดีจึงค่อย ตัดใหม่ ยกเว้น รายที่มีการติดเชื้อ แผลเป็นหนอง จำเป็นจะต้องตัดใหม่ออกก่อนกำหนด

บาดแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก หมายถึง การที่ผิวหนังถูกทำลายด้วยความร้อน ที่อุณหภูมิสูง กว่า ๕๐ องศาเซลเซียส ได้แก่ เปลวไฟ ไอน้ำร้อน น้ำเดือด กระแสไฟฟ้า และรังสีต่าง ๆ สามารถแบ่ง ลักษณะบาดแผลชนิดนี้ตามความลึกของแผลฯ ได้ดังนี้ คือ

บาดแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวกแบบตื้น เฉพาะชั้นผิวหนัง ผู้ป่วยจะมีอาการปวดแสบปวด ร้อน ลักษณะแผลแห้ง แดง และถ้าลึกถึงหนังแท้จะ

พองเป็นตุ่มน้ำใส และบวม ควรปฐมพยาบาลแผล ดังนี้

- ระบายความร้อนออกจากแผล โดยใช้ผ้า ชุบน้ำเย็น หมั่นประคบบริเวณบาดแผล หรือเปิด ให้น้ำไหลผ่านบริเวณบาดแผลตลอดเวลา นาน ประมาณ ๑๐ นาที ซึ่งจะช่วยบรรเทาความเจ็บ ปวดด้วย

- ทาด้วยยาทารักษาแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก
- ห้ามเจาะถุงน้ำ หรือตัดหนังส่วนที่พอง บริเวณแผลออก

- ปิดด้วยผ้าสะอาด เพื่อป้องกันการติดเชื้อ และพันผ้าไว้

- ถ้าแผลไหม้เป็นบริเวณกว้าง หรือเป็น อวัยวะที่สำคัญต้องรีบนำส่งโรงพยาบาล

บาดแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวกแบบแผลลึก ถึงเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง แผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวกลึก ถึงชั้นไขมัน กล้ามเนื้อ เส้นประสาท เส้นเลือด ข้อ เอ็นกระดูก หรืออวัยวะสำคัญ ลักษณะบาดแผล แบบนี้มีสีน้ำตาลเทาหรือดำ ผิวหนังรอบ ๆ จะซีด มี กลิ่นไหม้ อาจทำให้เกิดผลแทรกซ้อนถึงเสียชีวิตได้ ควรปฐมพยาบาลแผลดังนี้

- ไม่ต้องระบายน้ำร้อนออกจากบาดแผล เพราะจะยิ่งทำให้แผลติดเชื้อมากขึ้น

- ห้ามใส่ยาใด ๆ ทั้งสิ้นลงในบาดแผลแบบนี้

- ใช้ผ้าสะอาดปิดบริเวณแผล เพื่อป้องกันสิ่งสกปรก ให้ความอบอุ่น และรีบนำส่งโรงพยาบาล

- ห้ามใช้ ยาสีฟัน ยาหม่อง น้ำปลา ยาทาแผล เพราะอาจเกิดการติดเชื้อทำให้แผลอักเสบตามมาได้

บาดแผลอันตรายจากสารเคมี หมายถึง บาดแผลที่เกิดจากการถูกสารเคมีหกกรดผิวหนังหรือล้ดั่ว ครอบปฐมพยาบาลแผลดังนี้

- ใช้น้ำล้าง โดยใช้วิธีตักรด หรือเปิดน้ำให้ไหลผ่านนานประมาณ ๑๐ นาที หรือนานจนแน่ใจว่าล้างสารเคมีออกหมด

- ถอดเสื้อผ้าเครื่องประดับที่เป็นสารเคมีออกให้หมด

- นำส่งโรงพยาบาล สำหรับผู้ที่มีอาการปวดแสบหรือบาดแผลลึก

- ถ้าสารเคมีเป็นผง ให้ถอดเสื้อผ้า และเครื่องประดับที่เปื้อนออกให้หมด แล้วล้างด้วยน้ำ เพราะถ้าใช้น้ำล้างทันที สารเคมีจะละลายน้ำ ทำให้ออกฤทธิ์เพิ่มขึ้น

- ถ้าสารเคมีเข้าตา ต้องรีบให้การช่วยเหลือ เพราะอาจทำให้ตาบอดได้ ดังนั้นให้รีบล้างตาด้วยน้ำสะอาด นานประมาณ ๒๐ นาที โดยเปิดน้ำจาก

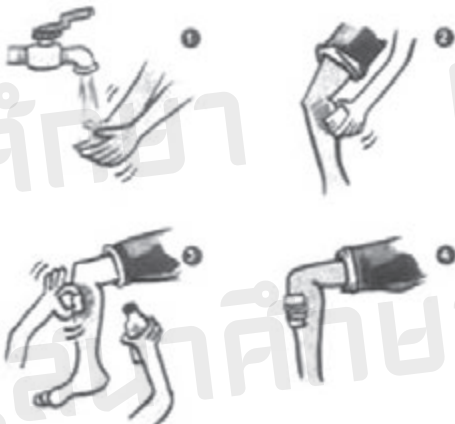
ก๊อกเบา ๆ ล้างหรือเทน้ำจากแก้วล้างตาไหลตลอดเวลา ระวังอย่าให้น้ำเข้าตาอีกข้างหนึ่ง แล้วปิดตาด้วยผ้าสะอาด ห้าม! ขยี้ตาแล้วรีบนำส่งโรงพยาบาลทันที

บาดแผลถูกแทง ต้องปฐมพยาบาลแผลด้วยการห้ามเลือด และรีบนำส่งโรงพยาบาลทันที ถ้ามีวัตถุปักคาอยู่ห้าม!! ดึงออก ให้ใช้ผ้าสะอาดกดรอบแผลและใช้ผ้าพันไว้ก่อนแล้วรีบนำตัวส่งโรงพยาบาลทันที

บาดแผลอวัยวะถูกตัดขาด ต้องปฐมพยาบาลแผลด้วยการห้ามเลือดที่บาดแผล และรีบนำส่งโรงพยาบาลทันที ส่วนอวัยวะที่ถูกตัดขาดให้ใส่ถุงพลาสติกที่สะอาดปิดปากถุงให้แน่นไม่ให้น้ำเข้า แล้วแช่ถุงในถังน้ำแข็งเพื่อนำส่งโรงพยาบาลพร้อมผู้ป่วย

บาดแผลถูกยิง ต้องปฐมพยาบาลแผลด้วยการห้ามเลือดที่บาดแผลแล้วรีบนำส่งโรงพยาบาลโดยทันที เนื่องจากมีการเสียเลือดค่อนข้างมาก

การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลใน

ศตวรรษที่ ๒๑

การบริหาร (ความรู้สึก) คน

ณัฐ เจียมสมบูรณ์

เจ้าหน้าที่อาวุโสชำนาญการ แผนกทรัพยากรบุคคล
สายการบินไทยสมายล์

เมื่อคนได้รับการดูแลเอาใจใส่ และบริหารแบบเป็นคน ไม่ใช่เครื่องจักร คนจะกลายเป็นทรัพยากรที่สำคัญขึ้นชื่อว่า “คน” ย่อมมี รัก โลก โกรธ และหลง

แต่จะอย่างไรให้ความรู้สึกเหล่านี้ เป็นไปในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ “รัก” ที่จะทำในสิ่งดีงาม และถอยห่างจากการกระทำที่ไม่ถูกต้อง “โลก” ในสิ่งที่ควรได้ ด้วยน้ำพักน้ำแรง และความตั้งใจจากวิธีการปกติ มากกว่าที่จะมัวเมา คาดหวัง หรืออยากได้ใคร่มีในสิ่งที่ไม่อาจเป็นไปได้ หรือได้มันมาด้วยวิธีการที่ไม่ชอบธรรม “โกรธ” ในความสะเพร่า ประมาท และความไม่เอาใจใส่ของตัวเอง จนทำให้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของเราต้องเสียหาย ไม่เกิดผลตามที่ควรจะเป็น หรือส่งผลไปถึงคนอื่น ๆ รอบข้าง เพื่อจะได้ไม่ทำเช่นนั้นซ้ำอีก “หลง” ในสิ่งที่เป็นความชื่นชอบส่วนตัว และไม่ผิดศีลธรรม แต่ความหลงใหลใคร่รู้ ศึกษาอย่างถ่องแท้ หรือให้เวลากับสิ่งนั้น อาจนำไปสู่ผลที่ยิ่งใหญ่ในอนาคตให้สิ่งที่เราหลงใหลเป็นแรงบันดาลใจ หรือเป็นพลังขับเคลื่อนที่จะทำให้เราก้าวหน้าไปในอนาคต

ความรู้สึกที่ดี และเป็นไปในด้านบวกนี้ ถ้าใครก็ตามสามารถสะกดจิต ปลุกสำนึก และ

สร้างสรรค์มันได้ด้วยตัวเอง ย่อมเป็นสิ่งที่ดีที่สุด แต่บ่อยครั้งเราจะพบว่าปัญหาอุปสรรคสำคัญ ก็คือตัวเรานั้นเอง เรามักจะบ่ายเบี่ยง ปฏิเสธ หรือยอมแพ้ต่อความตั้งใจ และโทษสิ่งรอบข้างว่าเป็นต้นเหตุ ทำให้เราไปไม่ถึงฝั่งฝัน ซึ่งมีส่วนจริงอยู่บ้าง

คำถามคือ “เราจะทำอย่างไรที่จะสร้างความรู้สึกที่เป็นบวกให้กับตัวเอง และไม่สร้างบรรยากาศที่เป็นลบให้กับผู้อื่น” เพราะถ้าทุกคนทำได้ สังคมที่แต่ละคนอยู่นั้นก็จะเต็มไปด้วยสิ่งสวยงาม ทุกคนก็จะร่วมด้วยช่วยกันสร้างสรรค์สิ่งที่ดี มีคุณค่าให้แก่กันและกัน

สำหรับคนทำงาน บรรยากาศภายในของบริษัท องค์กร หรือหน่วยงานที่สังกัดนั้น คือสิ่งที่ทุกคนต้องช่วยกันดูแล คงจะไปคาดหวังว่าจะมีใครหรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมาดูแลรับผิดชอบแต่เพียงลำพังคงไม่ได้ แม้ว่าบ่อยครั้งทุกคนจะขึ้นไปที่ผู้บริหารขององค์กรว่าไม่ได้จัดการดูแลให้ดีก็ตาม แต่ในความเป็นจริงแต่ละคนต้องทำหน้าที่ในส่วนของตนเองให้เต็มที่มากกว่า นอกจากนั้นบรรยากาศยังไม่ได้ดีเพียงแค่อำนวยความสะดวกที่จับต้องได้เท่านั้น หากยังหมายถึงความรู้สึกดี ๆ ที่มีต่อกันของคนในองค์กรอีกด้วย เพราะความรู้สึกที่ไม่ดี

มักกลายเป็นมลพิษให้กับองค์กร ทั้งแบบสะสม (ค่อยเป็นค่อยไป) จนอาจส่งผลกระทบได้ในที่สุด

แน่นอนสำหรับพนักงานใหม่ การเข้ามาทำงานในองค์กรแห่งหนึ่งย่อมมีความคาดหวังและความต้องการที่แตกต่างกัน หากแต่เมื่อเหตุผลเงื่อนไข และคุณสมบัติ เป็นที่ยอมรับกันได้ทั้งฝั่งนายจ้างและลูกจ้าง จึงนำไปสู่ข้อตกลงการจ้างงานในที่สุด การได้รับคัดเลือกเข้าทำงานคงจะเป็นแค่ความรู้สึกแรก แต่คงไม่เพียงพอที่จะทำให้พนักงานมีความรู้สึกพึงพอใจในการอยู่ร่วมกับองค์กรในระยะยาวได้ เพราะเมื่อคนหลายคนมาอยู่ร่วมกัน ความสัมพันธ์ก็เกิดขึ้น ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่ติดตัวมาของแต่ละคน เหมือนเป็นทุนตั้งต้น

สิ่งที่องค์กรต้องทำต่อคือการสะสมทุนให้พอกพูนขึ้นในตัวพนักงานแต่ละคน ผ่านการฝึกอบรมและพัฒนาด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยหวังว่าจะเกิดผลตอบแทนจากการลงทุน ทั้งที่เป็นตัวเงิน (รายได้) และที่ไม่อยู่ในรูปของตัวเงิน (ความผูกพัน)

ความรับผิดชอบหนึ่งของผู้บังคับบัญชาในระดับชั้นต่าง ๆ ตั้งแต่หัวหน้างานจนถึงผู้บริหารระดับสูง นอกจากการบริหารงานให้เสร็จและสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้แล้ว ยังต้องบริหารคนที่ไม่เหมือนใครเหมือนกันเลย ตั้งแต่ความรู้ ความคิด และจิตใจ ให้อยู่ร่วมกันและสร้างสรรค์พลังร่วม (Synergy) ให้เกิดขึ้นให้ได้ โดยอาจวัดจากความสามารถในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่เรียกว่า ความพึงพอใจของพนักงาน แบ่งได้เป็นสองส่วนคือ ความปลอดภัย และขวัญกำลังใจ ก่อนจะพัฒนาไปในขั้นสูงจนทำให้เกิดความรักและความผูกพันต่อองค์กร อาทิ ความภูมิใจ ความเชื่อมั่น ความมั่นคง ความก้าวหน้า และความท้าทาย เป็นต้น ฉะนั้นแผนงานและนโยบายใด ๆ ที่มีผลกระทบไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมแก่พนักงาน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนึกถึงความรู้สึกของพนักงานทุกครั้ง

การบริหารคน (ทรัพยากรบุคคลขององค์กร) ให้ประสบความสำเร็จนั้น จะต้องบริหารความรู้สึกของคนให้ได้ ซึ่งต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ (Soft Side Management) เมื่อไรก็ตามที่สามารถบริหารคนในองค์กรโดยมีกฎ ระเบียบ ข้อห้าม น้อยเท่าใด ยิ่งสะท้อนความสำเร็จได้ดีเท่านั้น

จากการศึกษาขององค์กรที่ละเลย เพิกเฉย หรือมองข้าม “ความรู้สึก” ของคน พบว่ามักจะแก้ปัญหาการบริหารคน ด้วยการออกกฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ออกมามากมาย จนบางครั้งก็ขัดแย้งกันเอง เป็นการบริหารในแบบอำนาจนิยม และใช้ตำแหน่งเข้าควบคุมสั่งการ ในขณะที่องค์กรแบบเปิดกว้าง จะใช้วิธีการสื่อสารแบบเปิดเผย เพื่อทำความเข้าใจ หาทางออกที่ลงตัว และสร้างความรู้สึกร่วม ซึ่งจะมีพลังและแก้ปัญหาที่สาเหตุ มากกว่าการแก้ที่อาการหรือแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เป็นปลายเหตุ

ความรู้สึกที่พนักงานมีต่อองค์กร อาจเกิดขึ้นได้กับสิ่งที่มีตัวตนจับต้องได้ จนถึงสิ่งที่ไม่มิตัวตน

อาทิ สภาพแวดล้อมการทำงาน ค่าจ้างค่าตอบแทน บรรยากาศการทำงานร่วมกัน การพัฒนาพนักงาน ลักษณะงาน การประเมินผลการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างคนทำงานด้วยกัน ช่องทางและวิธีการสื่อสาร ตลอดจนความรู้สึกเป็นห่วงเป็นใยต่อกัน ซึ่งความรู้สึกนี้ต้องใช้การสังเกต การฟัง และการสัมผัส มากกว่าแค่การพูด

เมื่อคนได้รับการดูแลเอาใจใส่ และบริหารแบบเป็นคน (ไม่ใช่เครื่องจักร) คนก็จะกลายเป็นทรัพยากรที่สำคัญ และเป็นสินทรัพย์ที่มีคุณค่าเพิ่มขึ้น ต่างจากเครื่องจักรที่แม้จะเป็นทรัพย์สินเหมือนกัน แต่ก็เสื่อมค่าไปในที่สุด และก็ต้องลงทุนไปจัดหาใหม่เสมอ มาเริ่มต้นง่าย ๆ ด้วยการบริหารความรู้สึกตัวเราก่อนเป็นใจ

“เรื่องของการยุทธ์”

โดย ชมัน นอกกอก

เมื่อก่อนสมัยคอมมิวนิสต์เยอะ ตอนเด็ก ๆ ผู้เขียนเคยได้อ่านหนังสือประเภทโฆษณาชวนเชื่อ ซึ่งเป็นค่ายของโซเวียต ส่งมาทุกเดือนซึ่งไม่รู้ว่ามาจากไหน ตอนนั้นอายุประมาณ ๑๑ ปีน่าจะได้ (ฝ่ายเราเรียกอย่างนั้น แต่ฝ่ายตรงข้ามเรียกประชาสัมพันธ) ส่วนไทยเราก็มีหนังสือโฆษณาเหมือนกันแต่เราไม่เรียกว่าโฆษณาชวนเชื่อ เรียกว่า ประชาสัมพันธ ซึ่งชวนให้มองว่าคอมมิวนิสต์น่ากลัวมาก มีแต่ความเลวร้าย กดขี่ข่มเหง รวบอำนาจ ยึดทรัพยากรทั้งหลายทั้งปวงเป็นของรัฐ แล้วก็กระจายแบ่งปัน... ทำให้เราเชื่อสนิทว่า คอมมิวนิสต์น่ากลัวจริงเพราะเหตุผลง่าย ๆ คือ เราเป็นคนไทย เราอยู่ฝ่ายรัฐ เรารักประเทศไทย...แล้วเราก็นึกไปต่าง ๆ นานาว่า คอมมิวนิสต์หน้าตาต้องดูร้าย มีหนวดเครา มีอาวุธ เช่น ปืน มีด ใจคออำมหิต มีโรงเรียนในป่าคอยสั่งสอนอบรมคนให้มีความอดทนเกลียดประชาธิปไตยที่สำคัญผู้เขียนก็อยู่ในพื้นที่สีแดง (ฝ่ายรัฐว่าอย่างนั้น) คือพื้นที่ที่มีการเคลื่อนไหวของ ผกค. อย่างหนักนั่นเอง แถวที่เอกเขนกวน ขนาดนั่งเรียนในห้องเรียนยังได้ยินเสียงปืนกลอากาศยิงลงมา และแล้วพวกมันวิ่งออกมาดู วันแล้ววันเล่าที่นักเรียนพากันวิ่งออกมาดูเฮลิคอปเตอร์บินผ่านโรงเรียน เพราะเพื่อน ๆ บอกว่า มันลอยอยู่ในอากาศดูมันเล็ก แต่ถ้าวิ่งมาจอด

เมื่อไร มันจะใหญ่เท่ารถบีคอปคันหนึ่ง ยิ่งทำให้อยากเห็นจึงพากันวิ่งไปโบกให้มาจอดที่โรงเรียน... แต่ไม่ลงจอด

นั่นเมื่อ ๔๐ กว่าปีแล้ว เวลาล่วงเลยมามากแล้ว แต่มีคำหนึ่งที่ยังใช้อยู่ทางทหารคือคำว่า “ยุทธ์” คำนี้เมื่อก่อนใช้กับวงการทหารเป็นหลัก เมื่อมีคำนี้เกิดขึ้น มักจะมีการรบ มีการสูญเสีย มีการส่งกำลัง มีการตื่นตระหนกของประชาชน คอยฟังแต่สถานีวิทยุว่า ฝ่ายเราสูญเสียชีวิตเท่าไร บาดเจ็บเท่าไร ฝ่ายตรงข้ามเสียชีวิตเท่าไร บาดเจ็บเท่าไร เสมือนหนึ่งว่ามีญาติของเราอยู่ในสนามรบด้วย แสบทานข้าวไม่ลงเมื่อทราบข่าวทางสถานีวิทยุว่า ฝ่ายเรามีการสูญเสีย...แต่ถ้าฝ่ายตรงข้ามบาดเจ็บล้มตาย..เราจะตบมือและส่งเสียงเชียร์แบบสะใจ.....

บัดนี้ผู้เขียนผ่านร้อน ผ่านหนาวมามากแล้ว ได้คิด ได้อ่าน ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสังคมโลก แล้วย้อนไปในอดีตแล้วโยงมาปัจจุบัน เห็นอยู่เรื่องเดียวที่เกี่ยวข้องกับคนเราคือเรื่อง “การยุทธ์”

การยุทธ์ ปัจจุบันคำนี้ใช้หลากหลายมาก ถ้าทางทหารคือ ยุทธการ ตามพจนานานุกรมว่า [N]; battle, Syn. การรบ การทำสงคราม เช่น ยุทธการไปไม้ร่วงนั้นเป็นยุทธการที่เกิดขึ้นจริงในยุค

ที่ยังมีการเคลื่อนไหวของผู้ก่อการร้ายที่เขตพื้นที่ใกล้ชายแดน

อีกคำหนึ่งที่ใช้กันคือ **ยุทธศาสตร์** [ADJ]; strategic, Syn. ที่มีความสำคัญในการรบ เช่น กองทัพสหรัฐบินโจมตีและทิ้งระเบิดที่มั่นยุทธศาสตร์ทางทหารในอิรัก **ยุทธศาสตร์** [N]; strategy, Syn. วิชาการรบ เช่น การทำยุทธศาสตร์ของสหรัฐคือการใช้แสนยานุภาพทางอากาศสร้างแรงกดดันต่ออิรักทางด้านกำลัง **และคำสุดท้ายที่ผ่านตาคือ ยุทธวิธี** [N]; artifice, Syn. ชั้นเชิงอุบาย เช่น พงศาวดารฉบับคองบองของพม่ากล่าวไว้ที่จริงพระเจ้าเอกทัศตอนนั้นไม่ได้อ่อนแอทหารกรุงศรีฯ ทำการรบอย่างเข้มแข็ง แต่สู้ยุทธวิธีของพม่าไม่ได้ (Def.) วิธีและอุบายในการรบ

มาถึงยุคที่ประเทศไทยที่กำลังจะก้าวกระโดดมาเป็นนิค ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIC) อยากมาเป็นเสือ เพราะรับไม่ได้กับคำว่าประเทศกำลังพัฒนา ก็จะได้ยินว่า เราจะรบกับความยากจน และต้องเอาชนะกับความยากจนให้ได้ จึงมีโครงการสารพัดเพื่อหนีให้ได้จากความจน เช่น โครงการอีสานเขียว โครงการโขง ชี มูล ผ่านแล้วหลายฤดูกาลสำเร็จหรือไม่ก็ประชาชนได้คำตอบ

ทั้งหลายทั้งปวงที่ผู้เขียนพรรณนาโวหารมาเพื่อชี้ให้เห็นว่า การรบนั้น ไม่ว่าจะเป็คำนาม หรือเป็นคำกริยา หรือคำวิเศษณ์ ล้วนเป็นผลพวงของจิตที่มีอุดมการณ์ที่ได้รับการปลุกฝังให้เกิดขึ้นจาก ผู้นำ

(leader) หากผู้นำที่มีคุณธรรม ก็ปลุกฝังอุดมการณ์ที่ดิงามให้เกิดขึ้นในใจของผู้ตาม จะไม่เกิดการคิดต่าง เมื่อคิดต่างก็กลายเป็นฝ่ายตรงข้าม เมื่อเป็นฝ่ายตรงข้ามก็เกิดการแข่งขัน เมื่อแข่งขันย่อมต้องการเอาชนะ เมื่อต้องการเอาชนะ ย่อมต้องมีเล่ห์เหลี่ยมชั้นเชิง...สารพัดวิธี สุดท้ายคือใช้วิธีการรบ (ยุทธวิธี)

อนุสรณ์สถานผู้เสียสละเขาค้อ เคยได้ชื่อว่าเป็นดินแดนแห่งคอมมิวนิสต์ เป็นพื้นที่สีแดงที่คุกรุ่นไปด้วยควันไฟของการสู้รบจากผู้ที่มีแนวคิดทางการเมืองที่แตกต่างกัน (ช่วง พ.ศ. ๒๕๑๑-๒๕๒๕)

ยุทธวิธีทางทหาร ใช้เพื่อการทำลายล้างคุกคาม ปรายปราย ไม่อาจเอาชนะเข้าศึกได้ทางจิตใจ...แต่ยุทธศาสตร์ทางการพัฒนาต่างหาก ที่ทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดี...มีสุข จะทำให้คนรักและหวงแหนแผ่นดิน เห็นได้จากยุทธภูมิเขาค้อ รบกันมา ๑๕ ปี **แต่จบลงด้วยการพัฒนาด้านยุทธศาสตร์ แทนยุทธวิธี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว...** ใครอยากรู้ว่าพระองค์มียุทธศาสตร์ในการพัฒนาอย่างไรก็ลองไปค้นคว้าดูเมื่อต่อยอดองค์ความรู้ของเราที่มีอยู่เดิมเพิ่มมากขึ้น...แต่ผู้เขียนสังเกตวิธีการของพระองค์ในการพัฒนาเราจะเรียกว่ายุทธศาสตร์ก็ได้คือ การลงเก็บข้อมูลจากพื้นที่โดยตรง ที่เราเรียกว่า public hearing คือ ประชาพิจารณ์นั่นเอง และรูปแบบการทำของพระองค์ทำแบบธรรมชาติ ไม่ยึดติดรูปแบบ อย่างที่หน่วยงานภาครัฐทำคือ นัดหมายประชาชนมารอกแบบสอบถาม เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์มวผล ตีค่าเป็นตัวเลข มีค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อะไรอย่างนั้น พระองค์ท่านมีอุปกรณ์ ๓ อย่างเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลคือ กล้องถ่ายรูป, แผนที่, และดินสอ จากนั้นก็สำรวจด้วยการรับฟังจากปากของประชาชนจริง ๆ (public hearing) ใช้ภาษาบ้าน ๆ คือ ได้ยินกับหูจริง ๆ แล้วก็ประเมินค่าความสุขที่ประชาชนของพระองค์จะได้รับ, ประเมินความต้องการของประชาชนมากหรือน้อย... พระองค์จะไม่ประเมินราคา เพราะถ้าประเมินราคา

อาจขาดทุน...แต่เป้าหมาย (aim) สำคัญกว่า เราจึง
ได้ยินพระราชดำรัสว่า **ขาดทุนคือกำไร**

ท่านผู้อ่านน่าจะเคยลงทุนโดยไม่ประเมิน
ราคาอยู่บ้าง...เช่น การลงทุนเสียสละอะไรบางอย่าง
หรือหลายอย่างให้กับครอบครัว ลูกหลาน โดยมี
เป้าหมายคือความสุขของครอบครัว ถ้าครอบครัว
มีความสุขแล้วเราก็มีความสุข จึงถือเป็นกำไร...
แต่ถ้าเมื่อใดเราคิดประเมินราคาว่า ลงทุนครั้งนี้
ครอบครัวจะได้เท่าไร ลูกจะเป็นอย่างไร เราอาจต้อง
หันหลังวิ่งกลับ...เพราะเราจะต้องลงทุนตลอดชีวิต
โดยไม่รู้ว่าจะได้กำไรหรือขาดทุน...เพราะสิ่งที่มีค่า
มากที่สุดที่มนุษย์โหยหา...แต่ไม่มีราคาเลยคือ...
ความสุข กับ ความสงบ พุทธศาสนสุภาษิตที่รับรอง
เรื่องนี้ได้คือ นัตถิ สันติ ประัง สุขัง แปลว่า ความสุข
อื่น ยิ่งกว่าความสงบ ไม่มี

ดังนั้นท่านผู้อ่านก็เลือกเอาตามถนัดว่า เรา
หน่วยงานเรา จะใช้แบบไหนเพื่อจัดการองค์กร
องค์กร หรือตัวเราเองจะบริหารจัดการชีวิตอย่างไร
ระหว่างยุทธการ ยุทธวิธี หรือยุทธศาสตร์ ที่เหมาะ
สมกับตนเองและสถานการณ์ หรือจะใช้แบบผสม
ผสาน เพื่อความสอดคล้องก็ว่ากันตามอัตลักษณ์
เฉพาะตัว โดยหวังให้ตัวเรา สังคม และประเทศชาติ
มีความสุขร่วมกัน เพื่อให้สอดคล้องกับพระปฐมบรม
ราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า...
**“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุข
แห่งมหาชนชาวสยาม”** คำถามทิ้งท้าย...ถ้าเรา
ต้องการให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีความสุข...
เราจะพูดว่าอย่างไร?

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๑ : ความพยายาม

บทที่ ๔

ปริศนาแห่งกาลเวลา

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ที่บ้าน

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๗๖

แม่สุภาเพื่อนรัก

อยากจะต่อว่าเธอว่าใจดำแต่ก็ทำไม่ลง เพราะตลอดระยะเวลาที่เราคบหากันในจุฬาย ทำให้อันรู้ว่าเธอจะไม่มีวันเป็นเช่นนั้น แต่จะคิดว่าเธออาจเจ็บป่วยเสียจนไม่สามารถตอบจดหมายฉันได้ก็ไม่กล้าเหมือนกัน เดี่ยวจะเป็นการแข่งกัน สรุปลแล้วฉันจะรอจดหมายตอบจากเธอต่อไปแล้วกัน

เมื่อวานนี้ คุณพ่อและคุณแม่คุยกันฉันเรื่องสำคัญ ouse...เรื่องการทำงานกับธรรมรัตน์นั่นเอง...

ศศิประภา รู้สึกได้ถึงบรรยากาศหนัก ๆ ที่ครอบครัวโต๊ะอาหารเย็นมือนั้น ประมุขของครอบครัวนั่งอยู่ที่เก้าอี้ประจำตรงหัวโต๊ะ นาน ๆ ครั้งก็ยกกล้องยาสูบในมือขึ้นสูบลี้อย่างหนึ่ง สายตาจับจ้องลูกสาวคนกลาง มารดานั่งอยู่ถัดมาทางขวา ส่วนลูกชายคนโตและลูกสาวคนสุดท้ายต้องขอตัวออกไปก่อนด้วยรู้ว่าทั้งสามต้องการความเป็นส่วนตัวกับเรื่องสำคัญบางอย่าง ผู้เป็นแม่รวบรวมข้อมูล ยกแก้ว

น้ำขึ้นจิบ แล้วหันไปสบตาชายผู้เป็นสามี “อืมแล้วหรือลูก ไม่ทานของหวานหรือ วันนี้แม่เขาทำลูกตาลลอยแก้วของโปรดให้ไม่ใช้หรือ” บิดาพูดขึ้นด้วยน้ำเสียงอ่อนโยน ศศิประภาล่าวปฏิเสธ รวบข้อนิ้วแล้วเงยหน้าขึ้นสบตามารดา และรู้สึกได้ถึงแววแห่งความห่วงใยในนั้น

“เมื่อเช้าธรรมรัตน์มาคุยกับพ่อและแม่ปรึกษาเรื่องวันแต่งงาน” หันไปทางมารดาซึ่งพยักหน้ายืนยัน “เขาไปดูฤกษ์ยามมาแล้ว หลวงพ่อท่านให้ฤกษ์มาเป็นเดือนตุลาคม วันที่ ๒๓ ปลายปีนี้” บิดาหยุดพูดชั่วคราว สายตาจับจ้องปฏิกิริยาบุตรสาว

“ลูกจะว่าอย่างไร”

บรรยากาศในห้องกินข้าวหนักหน่วงราวมีพลังบางอย่างกดทับอยู่ ศศิประภาก็มหันหน้ามองจวนข้าวอย่างใช้ความคิด

“ลูกมีอะไรจะบอกพ่อกับแม่หรือ...เรื่องระหว่างลูกกับผู้หมวดตรงเจิมใช้ไหม” ผู้เป็นพ่อยิงคำถามตรงเป้า

หยาดน้ำเสาค่อย ๆ เอลันขอบตา ศศิประภาเงยหน้าขึ้นช้า ๆ ภาพบิดามารดาตรงหน้าพร่าเลือนเธอค่อย ๆ ลูกจากเก้าอี้ เดินไปคุกเข่าตรงหน้าบิดาแล้วก้มลงกราบที่ตัก

“คุณป้าขา...คุณแม่ขา...” เปล่งวาจาจะคน

เสียงสะท้อนให้ได้เพียงแค่นั้นก็สะดุดด้วยความรู้สึก
อัดอั้นกับเรื่องราวที่เก็บกดมาช้านาน ครั้นเมื่อ
รวบรวมสมาธิได้ เรื่องราวนับตั้งแต่แรกพบกับธงเจิม
กระทั่งก่อตัวเป็นความผูกพันแล้วตกผลึกกลายเป็น
ความรักที่หลังไหลออกจากปากหญิงสาวซึ่งยังคงนั่ง
พับเพียบอยู่แทบเท้าชายผู้เป็นบิดา บิดารับฟังเรื่อง
ราวด้วยท่าทางเคร่งเครียด ส่วนมารดานั้นนาน ๆ
ครั้งก็ยกผ้าเช็ดหน้าในมือขึ้นซับน้ำตาเสียครั้งหนึ่ง
ด้วยความเห็นใจชะตากรรมบุตรสาว...

“แล้วลูกจะตัดสินใจอย่างไร...” บิดาถาม
เสียงราบเรียบ ไม่เปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงซึ่ง
พยายามซ่อนไว้ “ลูกจะทำอย่างไรกับกรรมวิบากนี้ซึ่ง
เขาไม่ได้ทำอะไรผิดเลยซึ่งลูกก็ยอมรับความจริงข้อ
นี้ แล้วกับพ่อแม่ของเขาที่คบหากันมาหลายสิบปีละ
เราจะให้คำตอบ จะมองหน้าเขาต่อไปได้ยังไง ยัง
สังคมคนโคราชอีก เราจะตอบว่ายังไง...ที่สำคัญอีก
เรื่องหนึ่งก็คือ นายทหารจน ๆ อย่างหมวดธงเจิมจะ
ดูแลให้มีความสุขแก่ลูกได้อย่างไร”

ศศิประภา นั่งนิ่งก้มหน้าไม่มีคำตอบ ชายผู้
เป็นพ่อลุกขึ้นพร้อมกล่าวสั้น ๆ ว่า เอาไว้วันหลังค่อย
คุยกันใหม่ แล้วเดินออกไปจากห้อง มารดาเอื้อมมือ
ไปแตะศีรษะบุตรสาวผู้เป็นแก้วตาดวงใจ ถ่ายทอด
ความรักความห่วงใยไปให้จนรู้สึกได้ ศศิประภา ขบ
ไบหน้าลงบนตักมารดาเหมือนกับที่เคยทำครั้งยังเป็น
เด็กน้อยยามต้องการที่พักพิงให้ความอบอุ่นใจ

วันเวลาผ่านไป...

นับจากได้รับจดหมายลึกลับกลางดึกคืนนั้น
ผ่านภพใจจดใจจ่อรอจดหมายฉบับต่อไปแต่ก็ไร้
วี่แวว ดังนั้นระยะหลัง ๆ ความสนใจต่อเรื่องราวของ
จดหมายที่ขาดตอนไปแล้วจึงเริ่มลดน้อยลง เขา
ตัดใจบอกกับตัวเองว่า ไม่มีประโยชน์ที่จะมาจมอยู่
กับเรื่องราวที่หาคำตอบไม่ได้ จึงหันมาให้ความสนใจ
สนใจกับวิชาเรียนและความเป็นไปรอบตัวของบ้าน
เมืองที่กำลังสืบสน การเผชิญหน้าระหว่างฝ่ายขวา
และฝ่ายซ้ายทวีความตึงเครียดขึ้นทุกขณะ บทเพลง

“หนักแผ่นดิน” ได้ยินกรอกรหูผู้คนอยู่ตลอดเวลาตาม
สถานีวิทยุแทบทุกคลื่นความถี่ การประท้วงกลายเป็น
เรื่องปกติของสังคมเมือง ส่วนการต่อสู้ในพื้นที่
ป่าเขาก็รุนแรงและขยายตัวไปทั่วแผ่นดิน

แต่ก็มีบ่อยครั้งที่เรื่องราวระหว่างศศิประภา
กับธงเจิมผ่านเข้ามาในห้วงของความคิดคำนึงคล้าย
เสียงเพรียกหาจากใครบางคนที่อยู่แสนไกล

แม้จะพยายามลืมเรื่องราวทั้งหมดนี้ให้สิ้น
แต่ทุกคำคืนก่อนนอนก็อดไม่ได้ที่จะเหลือบมองไป
ยังได้เตียงอย่างมีความหวัง และสิ่งแรกที่จะต้อง
กระทำทันทีที่รู้สึกตัวตื่นขึ้นมาก็คือชะโงกมองไปยัง
ที่เดิมโดยมีความหวังซึ่งไม่อาจอธิบายได้ว่า ลึกวัน
หนึ่งจะได้เห็นหรือมีจดหมายวางอยู่บนหีบไม้ใบนั้นอีก

ตลอดชีวิตที่ผ่านมาเขาจะเชื่อถือเฉพาะ
เรื่องราวซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ด้วยเหตุผลที่เป็น
วิทยาศาสตร์เท่านั้น ตลอดชีวิตที่ผ่านมาไม่เคยแม้
สักครั้งที่จะยึดถือในเรื่องมงายไร้เหตุผล แต่ครั้งนี้
ผ่านภพกลับมีความหวังลึก ๆ ที่ไร้คำอธิบายว่า ลึก
วันหนึ่งเขาจะต้องได้รับจดหมายจากศศิประภาอีก

ผ่านภพถามตัวเองว่า...หรือนี่คือสิ่งที่เรียก
กันว่า “ลางสังหรณ์”

แล้วคืนนั้น ผ่านภพก็ได้ฝันอีกครั้ง...

ในฝัน เขาเห็นสตรีนางหนึ่งกำลังร้องไห้
คร่ำครวญราวจะขาดใจ เสื้อผ้าเนื้อตัวปรอะเปื้อน
ไปด้วยเลือดสด ๆ สีแดงฉาน ในอ้อมกอดเธอ เขา
เห็นชายคนหนึ่งในเครื่องแบบสนามสีเขียวยิ้ม
กว้างกายเต็มไปด้วยบาดแผลยับเยิน แน่นิ่งอยู่ในวง
แขน...

ผ่านภพสะดุ้งตื่นขึ้นมากลางดึกด้วยหัวใจ
เต้นแรง เหงื่อท่วมกาย เมื่อรู้สึกตัวจึงเหลือบมอง
นาฬิกาปลุกที่หัวเตียงก็พบว่ายังอยู่อีกหลายชั่วโมง
กว่าจะสว่าง เขาก็มอมไปใต้เตียงด้วยความเคยชิน
ก็เห็นซองจดหมายสีขาววางอยู่บนหีบไม้อีกเป็นครั้ง
ที่สาม

ผ่านภพตัวแข็งทื่อ ครั้นเมื่อกุมสติได้จึงค่อย ๆ
เอื้อมมือไปเปิดโคมไฟที่หัวเตียง แสงไฟขนาด ๔๐

แรงเทียนขจัดความมืดให้หมดสิ้นไปในทันทีทันใด
กลิ่นหอมลึกกลับของฉันทมิชโยมาจากที่ไหน
สักแห่งเหมือนเมื่อครั้งก่อน

ที่บ้าน

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๗๖

สุภาพบุรุษ

เห็นจะต้องต่อกันแล้วละนะว่า ใจดำจริง ๆ
ที่ไม่ยอมตอบจดหมายเลย ติดขัดอย่างไรก็น่าจะ
บอกกันบ้าง

หลังจากวันที่ธงเจิมบอกเรื่องสำคัญกับฉัน
แล้ว เราก็ไม่ได้พบกันอีกเลย แต่ข่าวคราวที่ได้รับ
ทราบก็มีเพียงเสียงพูดซุบซิบกันหนาหูว่า ทหารใน
ค่ายมีการเคลื่อนไหวกันอย่างผิดปกติ ซึ่งฉันยอม
มั่นใจได้เลยว่าธงเจิมจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของการ
เคลื่อนไหวเหล่านั้นด้วย โคราชเป็นหัวเมืองใหญ่ซึ่ง
เป็นที่ตั้งของหน่วยทหารหลายหน่วย อยู่ห่างจาก
กรุงเทพฯ ไม่มากนัก แถมยังเป็นเสมือนปากประตู
เชื่อมต่อระหว่างภาคกลางกับภาคอีสานที่อยู่ลึกเข้าไป
อีกด้วย ที่นี้จึงนับได้ว่าเป็นจุดสำคัญทางยุทธศาสตร์
อย่างที่ธงเจิมเคยอธิบายให้ฟังไว้ ข่าวจากธงเจิมที่
ได้รับมีเพียงครั้งเดียว เมื่อเขาฝากบอกมากับพี่
สมานซึ่งบังเอิญไปพบกันว่า ช่วงนี้งานฝึกทหารมี
มาก จึงไม่มีโอกาสมาเยี่ยมครอบครัวของเราที่บ้าน
ซึ่งฉันเข้าใจดีว่ามีความหมายอะไรแฝงอยู่ในนั้น

ใจหนึ่งก็เป็นห่วง แต่อีกใจหนึ่งก็ยินดีที่เขา
กำลังจะทำหน้าที่สำคัญเพื่อชาติและในหลวงอัน
เป็นที่เคารพสักการะของพวกเขา

อย่างไรก็ตาม บางครั้งการได้อยู่ห่างกันเสีย
บ้างก็ทำให้ฉันเฝ้ามองหาทางออกใหม่ ๆ ให้กับตัว
เองได้มากขึ้น อย่างเช่นในกรณีของฉันท มิชโยหลัง ๆ
ที่อยู่ห่างจากธงเจิม ฉันก็มีโอกาสได้หันมาครุ่นคิด
ถึงเรื่องราวของตัวเองอย่างละเอียดมากขึ้น แต่ก็นั้น
แหละ ถึงที่สุดแล้วฉันก็ยังคงตกอยู่ในสภาพเดิมคือ
ละล้าละลัง ไม่สามารถเลือกเส้นทางเดินเสียทางใด
ทางหนึ่งให้เด็ดขาดลงไปได้

กับธรรมรัตน์ ยกเว้นเรื่องของการรักเพียง
อย่างเดียวแล้ว ไม่ว่าจะเรื่องความมั่นคงของชีวิต ไม่
ว่าจะเรื่องสถานะทางสังคมของฉันทและครอบครัว
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของประเพณี หากฉันเลือก
เขาซึ่งเป็นหนทางที่ง่ายที่สุด เรื่องราวทุกอย่างก็จะ
ดำเนินไปตามครรลองของมัน ไม่มีปัญหาให้ต้องแก้
ไม่มีเรื่องราวต้องกังวล เพียงแค่ตกลงเรื่องกำหนด
วันแต่งงานกับเขาเสียเท่านั้น

แต่กับธงเจิม ฉันไม่มีหลักประกันอะไรเลยใน
ชีวิตโดยเฉพาะกับ 'งานใหญ่' เฉพาะหน้าที่เขาต้อง
เข้าไปเสี่ยง รวมทั้งเรื่องอื่น ๆ อีก ไม่ว่าจะมีความ
มั่นคงในอนาคต สถานะทางสังคม เรื่องประเพณี
แล้วยังปัญหาอีกร้อยแปดที่จะต้องเกิดขึ้นหากฉัน
ตัดสินใจเลือกเขาแทนที่จะเป็นธรรมรัตน์ แต่เพียง
แค่นี้ถึงเรื่องของหัวใจ เรื่องของความรักเท่านั้น มัน
ก็คล้ายจะกลบเหตุผลในการเลือกแต่งงานกับธรรม
รัตน์เสียจนหมดสิ้น

ความรักเป็นเรื่องของ 'เหตุผล' หรือ 'ความรู้สึก'
กันแน่?

ระหว่าง 'ประเพณี' กับ 'ความรัก' ฉันควรจะ
เลือกเส้นทางไหนดีจะ...ช่วยตอบที่แม่เพื่อนรัก

จะรอจะ

ศศิประภา

ผ่านภพนั่งมองจดหมายในมือ ครุ่นคิดเรื่อง
ราวทั้งหมดอยู่ครู่หนึ่งแล้วตัดสินใจกระทำการบาง
อย่างซึ่งจะทำให้ต้องเข้าไปพัวพันกับเรื่องราวอันไม่
อาจอธิบายได้นับแต่ขึ้นไป เขาค่อย ๆ ดึงลิ้นชักโต๊ะ
เขียนหนังสือแล้วหยิบสมุดเขียนจดหมายสีฟ้าอ่อน
ขึ้นมาช้า ๆ สะงักไปครู่หนึ่งพร้อมทบทวนการตัดสินใจ
อีกครั้ง สุดท้ายก็คิดตก วางสมุดเขียนจดหมาย
บนโต๊ะ ขยับมูมให้เข้ากับแสงไฟ หยิบปากกาหมึก
ซึมคู่มือขึ้นมาแล้วเริ่มเขียนจดหมาย

บ้านอภิบาลกุวอดล ถนนพรหมเทพ
ตำบลสามเสนใน อำเภอดุสิต
กรุงเทพฯ มหานคร

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๑๙

เรียน คุณศศิประภา

ก่อนอื่นผมต้องขออนุญาตแนะนำตัวเสียก่อน ผมชื่อพันตรีผ่านภพ พิชิตรณรงค์ เป็นนายทหารสังกัดกองทัพบก ปัจจุบันกำลังเข้ารับการศึกษาอยู่ที่โรงเรียนเสนาธิการทหารบก กรุงเทพมหานคร และระหว่างที่ผมเข้ามารับการศึกษานี้ก็ได้รับการอนุเคราะห์จากเพื่อนนายทหารรุ่นเดียวกันคือ พันตรีชายชาญ อภิบาลกุวอดล ให้เข้ามาพักอาศัยในเรือนไม้ริมน้ำซึ่งไม่มีผู้อยู่อาศัย

เมื่อหลายเดือนมาแล้ว ผมบังเอิญได้พบหีบไม้ใบหนึ่งวางอยู่ใต้เตียงและเมื่อยอมเสียมารยาทเปิดออกก็พบว่ามียอดหมายเก่า ๆ หลายฉบับเก็บอยู่ในนั้นจึงยอมเสียมารยาทอีกเป็นครั้งที่สอง จนกระทั่งได้ทราบเรื่องราวระหว่างคุณกับนายร้อยตรี ธงเจิม รวมทั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ ในช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔๗๕ ผมได้อ่านจดหมายฉบับสุดท้ายของคุณที่เก็บอยู่ในหีบคือฉบับลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๔๗๖

จดหมายช่วงสุดท้ายของคุณโดยเฉพาะตั้งแต่ฉบับลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๔๗๖ ปรากฏในเนื้อความว่าไม่ได้รับตอบจากผู้ปรากฏชื่อบนซองจดหมายคือ คุณสุภา อภิบาลกุวอดล รวมทั้งจดหมายฉบับหลัง ๆ ก็มีเนื้อความทวงถามจดหมายตอบมาโดยตลอด

ต่อมาเมื่อไม่นานนี้ ผมได้รับจดหมายจากคุณอีก ๓ ฉบับ คือฉบับลงวันที่ ๑๗, ๒๑ และ ๒๖ กรกฎาคม ๒๔๗๖ ซึ่งแปลกไปจากทุกครั้งคือจดหมายจะมาวางอยู่บนหีบไม้ใต้เตียงใบนั้น ทั้งจากลักษณะความเก่าแก่ของจดหมาย ลายมือที่ไม่แตกต่างกัน และเนื้อหาที่ต่อเนื่อง ทำให้ผมรู้สึกแปลกใจเป็นอย่างยิ่ง พยายามค้นหาเหตุผลของ

เรื่องราวที่ปรากฏขึ้นแต่ก็ไม่อาจหาคำตอบได้จดหมายตั้งแต่ปี ๒๔๗๖ จะเพิ่งมีผู้นำมาส่งถึง (และผมบังเอิญได้รับ) ในปี ๒๕๑๙ ได้อย่างไร

อย่างไรก็ตาม กับเรื่องราวทั้งหมดที่ผมได้รับทราบเพราะเสียมารยาทไปเปิดจดหมายผู้อื่นอ่านโดยไม่ได้รับอนุญาต ทำให้ผมรู้สึกผิดและเหมือนมีความรับผิดชอบโดยเฉพาะต่อคำตอบที่คุณรอคอยอยู่ กระทั่งเมื่อผมได้รับทราบความจริงบางอย่างจึงไม่สามารถนิ่งเฉยโดยไม่แสดงความรับผิดชอบได้อย่างน้อยมันก็อาจทำให้ผมสบายใจขึ้นบ้างกับมารยาทที่เสียไป จึงทดลองเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้นเพื่อแจ้งข่าวสำคัญให้คุณทราบ

คุณสุภา เพื่อนรักของคุณและเป็นญาติผู้ใหญ่ของเพื่อนผมนั้นได้เสียชีวิตไปแล้วด้วยโรคหัวใจวายเฉียบพลันตั้งแต่วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๔๗๖ อันเป็นอาการของโรคซึ่งเธอเป็นเรื้อรังมาแต่เด็ก ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้คุณไม่ได้รับจดหมายตอบจากเธอหลังจากนั้น ซึ่งผมขอแสดงความเสียใจมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ผมไม่แน่ใจอย่างที่พูดว่า จดหมายฉบับนี้จะถึงมือคุณหรือไม่ และแม้คุณจะได้รับจดหมายผมก็ไม่มั่นใจว่าคุณจะเข้าใจอย่างไร จึงขอจบข้อความไว้เพียงแค่นี้ ใคร่ขอส่งกำลังใจและความปรารถนาดีมายังคุณให้คิดหาคำตอบแก่ชีวิตได้อย่างเหมาะสมเกิด

ด้วยความปรารถนาดี
พันตรีผ่านภพ พิชิตรณรงค์

ผ่านภพอ่านทบทวนข้อความในจดหมายอีกครั้ง จากนั้นก็หยิบซองจดหมายออกมาจำหน่ายหน้าไปตามชื่อและที่อยู่ซึ่งปรากฏในจดหมายทุกฉบับจนเขาจำได้ขึ้นใจ ผนึกซองแล้วลูกลูขึ้นยี่น ท้องฟ้าภายนอกยังคงมืดมิด เหลือบมองนาฬิกาหิวเตี้ย ยังอีกหลายชั่วโมงจะสว่าง

ก้มตัวลงหยิบหีบไม้ขึ้นมาจากใต้เตียง เปิด

ฝ่าออกแล้วบรรจงวางจดหมายที่เพิ่งเขียนเสร็จไว้บนตั้งจดหมายลึกลับ กลับจิตอธิษฐานขอให้ไปถึงผู้รับ ปิดฝาหีบ แล้วค่อย ๆ วางไว้ใต้เตียงดังเดิม

อีกไม่กี่นาทีต่อมา นายทหารหนุ่มก็หลับไหลลงอีกครั้ง หลับสนิทคล้ายหมดห่วงใยกับเรื่องราวที่ค้างคาและรบกวนจิตใจตลอดช่วงเวลาหลายเดือนที่ผ่านมา

“ไม่มีจดหมายถึงคุณครูค่ะ” เด็กรับใช้ร้องบอกศศิประภาทันทีที่เธอก้าวพ้นประตูห้องรับแขกในบ้านพักเข้ามา เพราะที่ผ่านมามีจดหมายที่มักจะได้รับจากนายสาวเมื่อกลับจากโรงเรียนมาถึงบ้านก็คือมีจดหมายมาถึงบ้างหรือไม่ ครูสาวทำท่าผิดหวังแล้วหันไปทางเสียงเรียกจากห้องรับประทานอาหารที่อยู่ถัดไป

“มาถึงแล้วหรือลูก รีบไปอาบน้ำอาบทำเปลี่ยนเสื้อผ้าไป กลับซะเย็นเชียว เดี่ยวคุณธรรมรัตน์จะมาทานข้าวด้วยไม่ใช่หรือ” คุณแม่ร้องเตือนทำให้ศศิประภาต้องรีบสาวเท้าขึ้นห้องนอนโดยเร็ว ถอดนาฬิกาข้อมือออกแล้วเปิดลิ้นชักโต๊ะเครื่องแป้งเพื่อวางเก็บก็เห็นซองจดหมายสีขาววางอยู่ “ไหนว่าไม่มีจดหมาย” เธอพึมพำกับตัวเองอย่างแปลกใจแต่ก็ดีใจที่มีจดหมายมาถึงซึ่งจะเป็นของใครไปไม่ได้ นอกจากสุภาเพื่อนรัก แต่เมื่อเหลือบมองดูนาฬิกาแขวนบนข้างฝาเหนือโต๊ะก็ต้องละความสนใจแล้วรีบเตรียมตัวรอรับการมาถึงของคู่หมั้น จึงได้แต่ตั้งใจว่าค่อยกลับมาอ่านและหาคำตอบว่าทำไมถึงเอาจดหมายมาใส่ไว้ในลิ้นชักแทนที่จะส่งให้เธอโดยตรงเหมือนเช่นทุกครั้ง

อาหารเย็นมือนั้นผ่านไปอย่างเชื่องช้าในความรู้สึกของศศิประภาซึ่งใจคอจืดจ๋ออยู่กับจดหมายที่ย่อมจะเป็นของใครไปไม่ได้ นอกจากสุภาเพื่อนรักซึ่งคงจะมาพร้อมความคิดเห็นที่เธอรอคอยอยู่ตลอดเวลาที่ห่างหายไปโดยไม่ทราบสาเหตุ และแทบจะทันทีทันใดที่ธรรมรัตน์ก้าวขึ้นรถเก๋งคันงาม ศศิประภาที่แทบจะวิ่งขึ้นบันไดไปยังห้องนอน

ชั้นบนโดยมีสายตาของมารดาเฝ้ามองอย่างแปลกใจ เพราะนาน ๆ ครั้งจึงจะได้เห็นบุตรสาวมีอารมณ์รอนรนเช่นนั้น

คว่ำจดหมายขึ้นมาถือ หยิบกรรไกรตัดกระดาษอันจืดจางที่ทำงานติดมือมาด้วย เอื้อมมือเปิดคอมพิวเตอร์อ่านหนังสือที่หัวเตียงแล้วทุ่มตัวลงบนพุกหนานนุ่มอย่างผ่อนคลาย เส้นผมดำขลับราวเส้นไหมกำมะหยี่สยายตัดกับสีขาวยสะอาดของปลอกหมอน ศศิประภายกซองจดหมายขึ้นอ่านอยากสัมผัสทุกตัวอักษรให้สมกับที่รอคอย นึกสรรหาถ้อยคำบางอย่างเตรียมไว้ต่อว่าทันทีที่เปิดซอง ทำไม่ถึงหายไปนานนัก แม่เพื่อนรัก

แต่แล้วครูสาวผู้ตกอยู่บนทางสองแพร่งระหว่างความรักกับประเพณีก็ต้องเลิกคิดขึ้นสูงกับลายมือที่แม้จะเป็นระเบียบแต่ก็ไม่เคยพบเห็นมาก่อน รวบรวมสมาธิความทรงจำก็ยังคงได้คำตอบเดิมว่า ไม่เคยเห็นมาก่อนแม้แต่ครั้งเดียว ถึงตอนนี้ศศิประภาที่เปลี่ยนอริยาบถลุกขึ้นมานั่งที่ขอบเตียงห้อยขาลง ทุ่มเทศมतिทั้งหมดให้กับจดหมายในมือไล่สายตาไต่ลงไปยังขอบล่างสุดของซองจดหมาย...

‘พันตรีผ่านภพ พิษิตรณรงค์’ บ้านอภิบาล ภูวดล ๑๕๖ ถนนพรหมเทพ สามเสนใน ดุสิต กรุงเทพมหานคร’

ที่คุ้นเคยก็มีเพียงสถานที่ซึ่งเป็นที่อยู่ของเพื่อนรัก สุภา อภิบาลภูวดล เท่านั้น ส่วนนาม พันตรีผ่านภพ พิษิตรณรงค์ ศศิประภาไม่เคยรู้จัก และเพื่อให้ได้รับทราบความจริงโดยเร็ว เธอจึงใช้กรรไกรในมือขลิบซองทันที

ค่อย ๆ คลี่กระดาษจดหมายสีฟ้าสะอาดตาขึ้น ไล่เรียงสายตาไปตามลายมือเป็นระเบียบเหมือนกับที่อ่านพบบนหน้าซองซึ่งไม่เคยเห็นมาก่อนเมื่อครู

บ้านอภิบาลกุศล ถนนพรหมเทพ
ตำบลสามเสนใน อำเภอดุสิต
กรุงเทพมหานคร

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๑๙

เรียน คุณศศิประภา

ก่อนอื่นผมต้องขออนุญาตแนะนำตัวเสีย
ก่อน ผมชื่อพันตรีผ่านภพ พิชิตรณรงค์ เป็นนาย
ทหารสังกัดกองทัพบก...

คืนนั้นศศิประภาแทบจะหลับตาไม่ลง เรื่อง
ราวซึ่งไม่รู้ที่มาที่ไปของจดหมายและเจ้าของชื่อ

พันตรีผ่านภพ พิชิตรณรงค์ กับวันเดือนปีบนหัว
จดหมายวนเวียนกันเข้ามาเป็นปริศนาอยู่ในความ
คิด และที่น่าตกใจอย่างที่สุดก็คือเรื่องราวการจาก
ไปของเพื่อนรัก

กระทั่งก่อนหลับไปเมื่อใกล้สว่าง เธอก็
ยังไม่สามารถหาคำตอบใด ๆ ได้เลย...

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

มือของดี มาฝาก

นายนก เต็มขั้น

ฉบับนี้ขอนำบทความที่ปู่ของ “นาย นก” คือ ขุนสุพรรณนามัย เขียนไว้ในหนังสือที่ระลึกชุมนุมแพทย์สยามคม พ.ศ. ๒๕๐๖ (ซึ่งบทความเดิมใช้ การแพทย์เมื่อสมัย ๔๕ ปีล่วงแล้ว ในจังหวัดร้อยเอ็ด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

[ปีนี้ ๒๕๕๙ - ๒๕๐๖ = ๕๓] + ๔๕ = ๙๘) เห็นว่าเนื้อหา น่าจะเป็นประโยชน์แก่สมาชิก จึงขอนำมาฝาก

การแพทย์แผนปัจจุบันเมื่อสมัย ๔๕ ปีล่วงแล้ว จะขอเริ่มต้นตั้งแต่การเข้าเป็นนักเรียนแพทย์ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๐ น้ำท่วมพระนครอยู่นาน ผู้เขียน จบ ม.๖ รร.มัธยมวัดเทพศิรินทร์ สมัยคร่ำเรียนไม่ต้องสอบคัดเลือกทางการรับและไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน ส่วนผู้ที่สอบคัดเลือกได้ต้องเสียค่าเล่าเรียนและค่าอาหารด้วย เสียแต่ค่าอาหารอยู่ ๓ ปี ถ้าจบ ม. ๘ ไม่ต้องเสียอะไรเลย พอข้ามฟากครั้งแรก ๑๑ คน จึงมีประเพณีข้ามฟากกันมาก่อนรุ่นของข้าพเจ้า ๒ รุ่น รุ่นของข้าพเจ้าเป็นรุ่นที่ ๓ สมัยนั้นข้ามไปเอง โดยไม่มีใครมาคอยรับที่เรียกว่า “รับน้องใหม่” เลย เพราะเราไม่บอกใครให้รู้ว่าเราจะข้ามฟากเมื่อใดและไม่มีพิธีอะไรด้วย และผู้เขียนก็ไม่ใช่ถิ่นใหม่ เพราะ

เคยอยู่มาแล้วครึ่งปี ตอนที่อยู่ปีที่ ๑ พอรวมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็มาอยู่หอวัง ซึ่งเป็นสนามกีฬาแห่งชาติทุกวันนี้ (ผู้เขียนได้คนที่ ๑๑) ที่ข้ามฟากไม่พร้อมกันเพราะไม่อยากข้าม หรือข้ามไม่ได้ ไม่ใช่เพราะไม่มีค่าเรือจ้าง ค่าเรือจ้างมี แต่ทางวังใหม่อาจารย์ยังไม่ยอมให้ข้าม พอข้ามมาแล้วเรียกว่าชั้นฝึกหัด คือ ชั้น ๔ ถึง ชั้น ๖ เมื่อสอบไล่ได้เป็นแพทย์ประกาศนียบัตร ขณะนั้นได้เงินเดือนทางราชการเดือนละ ๑ ชั่ง (๘๐ บาท) นับว่ามากโขอยู่ ถ้าเทียบกับค่าของเงินสมัยนั้นก็ไม่ใช่่น้อย เพราะผ้าม่วงเนื้อดีๆ ผืนละ ๑๐ บาท เงิน ๑๐ บาท สมัยนั้น (พ.ศ.๒๔๖๕) ชื่อเครื่องแต่งตัวได้ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า คือ หมวก เสื้อนอก (ลูกตุ้ม ๕ เม็ด) กางเกง ขายาว เสื้อใน ถุงเท้า รองเท้าเสร็จ สมัยนี้พันบาทจะได้ไม่ครบเอาด้วยซ้ำ

ต่อไปจะพูดถึงการแพทย์ตามหัวเมือง ตอนเข้างานครั้งแรกกรมสาธารณสุขสังกัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งขณะนั้นตั้งอยู่ที่ศาลาลูกขุน ในสำนักงาน ก.พ. ขณะนี้ ไปทำงานต้องใส่เสื้อกระดุม ๕ เม็ด (ราชปะแตน) นุ่งผ้าม่วง ใส่ถุงน่องรองเท้าสวมหมวกด้วย เข้าในพระบรมมหาราชวังทุกวัน เว้น

วันพระ สมัยนั้นหยุดทำงานวันพระ เข้าทำงาน
ตำแหน่งครั้งแรกเรียกว่าแพทย์สำรอง คือสำรองไว้
เฉย ๆ และฝึกงานไปด้วย แต่อยู่ไม่นานก็ต้องส่ง
ออกหัวเมืองไปเป็นแพทย์ประจำจังหวัด เรียกว่า
แพทย์หลวงประจำท้องที่ เงินเดือนก็ ๘๐ บาท เท่ากัน
ผู้เขียนถูกส่งไปจังหวัดร้อยเอ็ด พอรู้ว่าทางราชการ
จะให้ไปร้อยเอ็ดก็ใจหาย ร้อยเอ็ดเจ็ดพระนครอยู่
ที่ไหนก็ไม่รู้ ดูในแผนที่อยู่ในภาคอีสาน ตะวันออก
เฉียงเหนือเรื่องนี้เอง แต่ยังไม่กล้าว่าหนองคายและ
นครพนม ผู้ใหญ่ทางกรมปลอบโยนว่าให้ไปเพียง ๔
เดือนเท่านั้น แล้วจะเรียกกลับโดยทันที ให้ไปแทน
คนเก่าเขาจะเข้ามาอบรม ผู้เขียนก็เป็นคนหัวอ่อน
เชื่อผู้ใหญ่ ท่านว่า ๔ เดือนจะเรียกกลับก็เลยยอมรับ
โดยดี เพิ่งเป็นแพทย์สำรองเบิกเงินได้เดือนเดียวยังไม่
เต็ม เพราะเข้าทำงานวันที่ ๘ มีนาคม ๒๔๖๕
การเดินทางไปร้อยเอ็ดสมัยนั้นไปโดยพาหนะโค
เกวียน เดินทางจากนครราชสีมาอรอนแรมไปตามทุ่ง
นาป่าดง ๑๑ วัน จึงถึงจังหวัดร้อยเอ็ด ขณะนั้น
จังหวัดร้อยเอ็ดเป็นจังหวัดที่ตั้งมณฑลร้อยเอ็ดมี
สมุหเทศาภิบาล และมีผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย
ปัจจุบันนี้จากกรุงเทพฯ ไปร้อยเอ็ดโดยรถยนต์จาก
สถานีขนส่งตลาดหมอชิต ๑ วันเท่านั้น หนังสือและ
จดหมายจากกรุงเทพฯ ผ่านนครราชสีมา อุบลราชธานี
โดยคนหาบหามสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ทูเรียนได้พบปี
ละ ๑ ครั้ง โดยท่านเจ้าคุณสมุหเทศา ท่านมาประชุม
ที่กรุงเทพฯ ตอนกลับท่านมีทูเรียนไปทำน้ำกะทิ
ทูเรียนเลี้ยงข้าราชการปีละ ๑ ครั้ง เราเป็นข้าราชการ
ผู้น้อยก็ได้รับประทานน้ำกะทิทูเรียนไม่มีเนื้อทูเรียน
เลย คือได้แต่กลิ่นก็ดีถมไปแล้ว ส่วนของทะเล เช่น
ปลาหูสด ปลาหูหนึ่งนั้นนาน ๆ จะได้รับประทานโดย
ญาติฝากไปให้เป็นครั้งคราว แม้แต่ปลาหูเค็ม ปลา
กุลเลาเค็ม บางทีก็ขาดตลาด โรงภาพยนตร์ไม่มี มีแต่
โรงลิเกก็นาน ๆ จะไปแสดงสักครั้ง ฝ่ายทหารเป็นที่
ตั้งของกองพลที่ ๑๐ มีนายทหารชั้นนายพันเอก
เป็นผู้บัญชาการกองพล จึงใหญ่กว่าจังหวัดอื่นใน

มณฑลเดียวกัน เพราะท่านายแพทย์คนที่ข้าพเจ้าไป
แทนนั้นมีบรรดาศักดิ์เป็นขุน อยู่ร้อยเอ็ดมา ๑๖ ปี
แล้ว อายุ ๔๐ ปีเศษ ตำแหน่งเรียกกันทั่วไปว่า
แพทย์ประจำเมือง คือจังหวัดละ ๑ คน ทางราชการ
เรียกว่าแพทย์หลวงประจำท้องที่ อัตราเงินเดือน ๘๐
- ๑๒๐ บาท ก็เต็มขั้นหมดอันดับ ไม่มีทางเลื่อนต่อ
ไปอีก ขณะนั้นตำแหน่งสาธารณสุขจังหวัดยังไม่มี
แต่จังหวัดร้อยเอ็ดเป็นจังหวัดที่ตั้งมณฑล แพทย์
ประจำเมืองก็ใหญ่ขึ้นตามจังหวัดที่ตั้งมณฑล
มณฑลร้อยเอ็ด มี ๓ จังหวัด คือ ๑. จังหวัดร้อยเอ็ด
๒. จังหวัดมหาสารคาม ๓. จังหวัดกาฬสินธุ์ ตลาด
ชุมชนในเมืองร้อยเอ็ด ของพื้นเมืองถูก เช่น ข้าว,
ผัก, ปลา, ไข่, ไก่, หมู ของบริโภคเหล่านี้ถูกมาก แต่
ของไปจากกรุงเทพฯ เช่น กะปิ, น้ำปลา, ปลาเค็ม
แพงมาก น้ำแข็งไม่ต้องนึกถึงเลยนาน ๆ ก็จะได้กิน
สักครั้ง บางทีญาติทางอุบลฯ ฝากไปให้จากจังหวัด
อุบลฯ โดยทางเครื่องบิน ซึ่งสมัยนั้นมีเครื่องบินเบรเก้
ปีก ๒ ชั้น นับว่าทันสมัยที่สุดเดินบินเมล์ระหว่าง
โคราช-อุบลฯ และร้อยเอ็ดสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ค่า
โดยสารจากโคราชถึงร้อยเอ็ดคนละ ๑๐๒ บาท ถ้า
خال่องลดเหลือคนละ ๖๙ บาท โดยสารได้เที่ยวละ
๒ คนเท่านั้น ๓ คนทั้งคนขับเครื่องบิน เดินทางจาก
โคราชไปร้อยเอ็ดมีการขี่ม้าอีกอย่างหนึ่งซึ่งย่นเวลา
จากเกวียนได้เท่าตัว ถ้าเป็นการเดินทางด้วยเท้าก็
ประมาณราว ๆ ๕ - ๗ วัน อุบลฯที่หาบหามไปก็ราว
๕ - ๖ วัน พอถึงวันไหนที่เป็นวันเปิดอุบลฯ พวก
ข้าราชการที่กระหายข่าวหนังสือพิมพ์หรือ จ.ม. จาก

ญาติมิตรก็ต้องไปรอกันอยู่ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ พออ่านหนังสือพิมพ์หมดแล้วก็ไม่มีอะไรจะอ่าน เมื่อผู้เขียนจะเข้าทำงานที่จังหวัดร้อยเอ็ดเป็นครั้งแรกนั้น พอโคเคียวไปถึงก็เข้าพักที่บ้านพักนายแพทย์ ชื่อท่านขุนเวชศาสตร์ศุนิทธิ (เข่ง ชัยสงค์) อายุ ๔๐ เศษ ท่านขุนจบจากศิริราชรุ่น ๑๔ พ.ศ. ๒๔๕๐ เข้าพำนักที่ ๒๗ พ.ศ. ๒๔๖๕ ขณะนั้นอายุ ๒๔ ปี พอมองเห็นสภาพของเรือนที่พักเป็นไม้ ๒ ชั้น ได้ดูสูง ฝาไม้ไผ่ขัดแตะ หลังคามุงด้วยแฝก ท่านมีคอกม้า คอกวัว มีครกกระเดื่องตำข้าว ดูเหมือนจะมีเกวียนและโคด้วย เอาไว้สำหรับตรวจราชการ ท่านขุนพอรู้ว่าจะได้ย้ายและมีคนไปแทน ท่านขุนก็ขายของเหล่านี้หมด เช่น ม้าและโคเกวียน แม้แต่ครกกระเดื่องสำหรับตำข้าวก็ขุดให้ใครไปหมด ข้าพเจ้าจึงถามถึงท่านขุนว่า พี่ขุนไปแค่ ๔ เดือนไซ้ใหม่ เพราะผู้ใหญ่ทางกรมสาธารณสุขบอกว่าอย่างนี้ ท่านก็ยอมและบอกตามตรงว่าเป็นลูกไม้ ถ้าไม่บอกอย่างนั้นผู้ใหญ่ก็ไม่ให้เข้ากรุงเทพฯ และคนแทนใครเขาจะมา ผู้เขียนจึงได้รู้ว่าเสียกลเขาเสียแล้ว คิดว่าครบ ๔ เดือนจะขอรับรองผู้ใหญ่ทางกรมต่อไป พอท่านขุนว่างก็พาข้าพเจ้าเข้าไปเที่ยวในเมือง ในคืนที่ไปถึง ห่างจากที่พักประมาณ ๑ กม. ถนนเป็นดินทรายไม่แดงนัก ท่านขุนได้แนะนำให้ข้าพเจ้ารู้จักกับชาวตลาดมีพ่อค้าจีนบ้าง ไทยบ้าง ส่วนมากเป็นจีนและได้ภรรยาคนพื้นเมือง เขาก็ดีใจ ท่านขุนแนะนำว่าชื่อหอมสุทรรสน์ หอมใหม่ (และยังหนุ่มด้วย) จะมาแทน พวกพ่อค้าแม่ค้าก็ใจดี และพากันเรียกค่าแทนชื่อของผู้เขียนว่า “ท่านขุน” ตั้งแต่บัดนั้นเลย ท่านขุนเวชฯ ท่านก็ไม่บอกเขาว่าข้าพเจ้ายังไม่ได้เป็นขุนอะไรเลย และเมื่อถูกเรียกท่านขุน ผู้เขียนก็ไม่ว่าเช่นกัน คิดว่าอย่างไรเสียคงจะได้เป็นขุนกะเขาบ้างไม่ช้าก็เร็ว ปล่อยให้เรื่องมันเลยตามเลยไปดีกว่า มีอย่างหรือออกเป็นนายแพทย์ได้ไม่พอ ๒ เดือน เป็นท่านขุนเข้าไปแล้ว ดูก็ไต่ ต่อวันรุ่งขึ้นเตรียมตัวนั่งผ้าม่วงใส่เสื้อราชปะแตน สวมหมวกกะโล่สีไพลอ่อน สวมถุงเท้ารองเท้าหนังสีดำ ท่านขุนพาไป

รายงานเจ้าเมือง คือผู้ว่าราชการจังหวัด อำมาตย์ตรี พระยาแก้วไครพ โดยวางตราพระราชสีห์น้อยของกระทรวงมหาดไทย (เขาเรียกกันว่าชื่อราชสีห์ไป) และรายงานต่อท่านเจ้าคุณสมุหเทศา มหาอำมาตย์ตรี พระยารณชัยชาญยุทธ และข้าราชการอื่นในศาลาัฐบาลมณฑลร้อยเอ็ด ซึ่งรวมทั้งศาลากลางร้อยเอ็ดรวมอยู่แห่งเดียวกัน เมื่อเสร็จพิธีรายงานตัวแล้วก็ตรวจรับเวชภัณฑ์ที่สุขศาลาประจำจังหวัดซึ่งอยู่ ณ หน้าเรือนพักนั่นเอง เป็นเรือนไม้ยกพื้นสูง ๑ เมตร ด้านยาว ๓ ห้อง มีมุขและบันไดหน้าติดกับถนน ด้านหลังมีบันไดลงไปสนามหน้าเรือนที่พักข้างในกันเป็น ๓ ห้อง ฝาไม้ไผ่ขัดแตะสนามมองทะเลโปร่งปร่งดี แต่ดีหน่อยขโมยไม่มี เจ้าหน้าที่ก็มีคนเดียว ลูกน้องคนอื่นไม่มีอีก คือผู้เขียนคนเดียวเท่านั้น เครื่องมือผ่าตัดมีไม่มากทำเล็ก ๆ น้อย ๆ ได้ ยาดองพืงพวกยาตำราหลวง สมัยนั้นยาตลับเรียกว่ายาไอศถของรัฐบาลมีราว ๑๐ กว่าอย่าง ยังเป็นเม็ดกลม ๆ อยู่ มีชลากปิดอยู่ที่ฝาตลับ มียาแก้ไข้ แก้ลมท้อง แก้บิด ฯลฯ ก็มีพอสมควร โดยมากเอาไว้บำบัดข้าราชการมากกว่าประชาชน เวชภัณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้กรมสาธารณสุขยอมให้ทางหัวเมืองซื้อซื้อได้ภายในวงเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ถ้ามีกำไรก็ให้เป็นรายได้ของสุขศาลาแห่งนั้น โดยเรียกว่าเป็นทุนหมุนเวียน เพราะราษฎรเวลานั้นยังไม่นิยมการแพทย์แผนปัจจุบันกัน ที่นิยมก็มีอยู่อย่างเดียวคือ การปลูกฝีป้องกันไข้ทรพิษเท่านั้น คือไม่ต้องบังคับเพราะรู้คุณประโยชน์กันดีว่าเมื่อปลูกฝีแล้วจะไม่เป็นฝีดาษ เมื่อเป็นจะตายถ้าไม่ตายก็หน้าไม่สวยงามคือ เป็นหน้า “ข้าวตัง” ไป ส่วนข้าราชการที่ออกไปจากกรุงเทพฯ นั้น นิยมการแพทย์แผนปัจจุบันมาก และหมดทั้งเมืองก็มีแพทย์คนเดียว คือ ผู้เขียนและกำลังหนุ่มและสำเร็จไปสด ๆ ร้อน ๆ ก็ยิ่งนิยมมาก และยิ่งตามง่ายก็เลยใช้ง่ายจนเกือบจะไม่ใคร่ว่าง ยิ่งผดุงครรภ์ด้วยแล้วนางผดุงครรภ์ก็ยังมี บางคืนถูกตามมาทำคลอด ๓ รายก็มี ส่วนการรักษาพยาบาลข้าราชการนั้นก็ถูก

ตามไม่หยุดหย่อน หวังว่าพอเล่นตัวได้เพราะไม่มีใคร จนต้องพูดเปรยบ่อย ๆ ว่าถ้าใครจะมีลูกเขยไม่บอกหมอ พอเจ็บท้องมาตามหมอจะไม่น่าไปนะ เล่นเอาบรรดาผู้ที่จะแต่งงานต้องรีบบอกให้หมอไปรดน้ำเกือบทุกราย นอกจากผู้เขียน มีนายแพทย์ตำรวจ ๑ คน เป็นนายแพทย์ประจำกองบังคับการตำรวจ มณฑลร้อยเอ็ด มียศเป็นนายร้อยตำรวจตรี พอรู้จักกันข้าพเจ้าก็ถามว่าพี่หมอรุ่นไหนหนอครับ พี่หมอตอบด้วยความกระตักและเสียงไม่ใคร่ดังว่า พี่ไม่มีรุ่นกับเขาดอกคือพี่เลื่อนชั้นจากชั้นประทวนแต่หนุ่มจนเกือบ ๔๐ ปีเข้าไปแล้ว ก็เป็นอันรู้เรื่องกันว่าไม่ใช่ลูกศิรราชแต่เรามีอาชีพเดียวกันกันนับถือเหมือนพี่เหมือนน้อง พอรับงานจากท่านขุนได้ ๑ วัน ท่านกำลังเตรียมตัวจะเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ค่ะ ค่ะ มีราษฎร ชี้นำมา ๒ คน จากตำบลอะไรก็ลืมชื่อเสียแล้ว บอกว่าราษฎรป่วยเป็นโรค "ลงราก" อาการหนักหมดฝีมือของหมอที่บ้านแล้ว จึงมาเชิญหมอหลวงออกไปรักษาโดยด่วน มีอาการอาเจียนและถ่ายอุจจาระเป็นน้ำ ท่านขุนเช่าม้าให้ ๑ ตัว ก็รีบออกเดินทางไปกับผู้ที่มาตามในคืนนั้น ถามระยะทางว่า ๑๐๐ เส้น (ประมาณ ๑๒ ก.ม.) ผู้เขียนเคยชี้นำเป็นอยู่แล้ว ก็ไม่ต้องวิตกในเรื่องม้า ระหว่างการ

ชี้นำไปตามทางผู้เขียนสังหรณ์ว่าคนป่วยคงไม่รอด ยิ่งใกล้ ๆ หมู่บ้านเข้าไปยิ่งรู้สึกแปลก คือรู้สึกขนลุก ๆ ไปเรื่อย ๆ ถามคนที่ชี้นำทางก็บอกว่ามาได้กว่าครึ่งทางแล้ว ชี้นำไปราว ๒ ชั่วโมงก็ถึงคืนนั้น เดือนหงายแต่ไม่สว่างนักพอมีแว้งได้ ระยะพอยิ่งใกล้หมู่บ้านและ ใกล้เรือนคนไข้นกก็ยิ่งลุกถี่ขึ้น พอยิ่งใกล้เข้าไปอีกก็ได้ยินเสียงคนร้องไห้หลายคน ก็เป็นอันทนายได้ว่าคงเสียแล้ว พอถึงเรือนลงจากม้าขึ้นไปตรวจดูตัวยังอุ่น ๆ อยู่ แต่ชีพจรหยุดเต้นแล้ว คงจะตายในราว ๑ ชั่วโมง มาแล้ว เจ้าของคนไข้ก็บอกว่าตายมาได้ราวสัก ๑ ชั่วโมง สอบถามได้ความว่าไม่ใช่ฮิวตาคโรค เป็นท้องร่วงอย่างแรง และในหมู่บ้านนี้ ก็มีเป็นคนเดียวไม่มีรายอื่น พกญาติและเจ้าของไข้ก็มัวยุ่งกับครัวเรือนคนตาย เขาจัดให้มี "เงินเฮือนดี" คืองานเผาศพ มีหนุ่ม ๆ สาว ๆ มาเล่นกีฬาในร่มพื้นเมืองกันหลายคน เพราะบ้านนี้เป็นหมู่บ้านใหญ่ จะกลับในคืนนั้นเขาก็ไม่ยอมให้กลับ ไม่มีใครสนใจจะมาส่งด้วย ไม่เหมือนตอนมาตาม

ขณะนั้นก็ ๔ ทุ่มแล้ว จำเป็นต้องอยู่งาน “เงินเขื่อนดี” กับเขาจนตลอดคืน เล่นจับไม้สั้นไม้ยาว เล่นกำหมัดนับเม็ดมะขามเขกหัวเขากันกับสาว ๆ จนสว่างไม่รู้ตัว ดีที่สาว ๆ เขาไม่ถือตัว กิริยาสุภาพอ่อนโยนสนิทสนมกันง่าย พูดกันง่าย พูดกันรู้เรื่องบ้าง ไม่รู้เรื่องบ้างก็สนุกดี พอสว่างก็บอกเขา เขาให้จัดม้ากินน้ำกินหญ้าผูกอานก็ลาเจ้าของบ้านจะกลับด้วยความเสียใจที่มาช่วยไม่ทัน อ้าวมันไปไหนเสียเล่า พ่อคุณ ม้ามันหลุดหนีไปเมื่อคืนนี้ ยังจับไม่ได้เลยสักตัว แล้วกันจะให้ทำอย่างไร เขาบอกแนะทางให้ว่าไปตามหลักป้ายระยะทางไม่ผิดดอก กลับคนเดียวก็ได้เพราะเป็นเวลากลางวัน ทั้งนี้เนื่องจากที่ตั้งจังหวัดถึงอำเภอต่าง ๆ เขามีหลักไม้หลักละ ๑๐ เส้น ไม่ใช่หลักละ ๑ กม. ของกรมทางสมัยนี้ เป็นหลักไม้จริงสูงและขนาดใหญ่ หน้ากว้าง ๑๐ นิ้ว หนา ๘ นิ้ว สูงประมาณ ๓ เมตร หลักหนึ่งห่างกันระยะ ๑๐ เส้นตลอดไป เป็นทางหลวงจังหวัดระหว่างอำเภอและจังหวัดด้วย ตอนกลับก็ขี่ม้าออกจากหมู่บ้านมาตามถนน (ทางเกวียน) ซึ่งมีหลักป้าย เข้ามาในเมืองคนเดียว เห็นจะเป็นเพราะม้ามันอยากกลับบ้าน เขาว่ามันรู้ทางตอนกลับมันอยากถึงบ้านเร็ว ๆ ข้อนี้จริงมันวิ่งโดยไม่ต้องตีเตือนและกลับถึงบ้านพักโดยเรียบร้อย

การปฏิบัติงานในหน้าที่ คือ ประจำอยู่ในจังหวัด และออกท่องเที่ยว

งานอยู่ในจังหวัด พอเข้าขึ้นเวลาประมาณ ๗.๐๐ น. ผู้เขียนและหมอบประเสริฐ (ขอโทษลืมนามสกุลเสียแล้ว) นายแพทย์ตำรวจก็เข้าไปในจวน ท่านเจ้าคุณเทศาฯ โดยเข้าไปทางหลังจวน เพื่อเยี่ยมถามข่าวว่า เด็กเล็กหรือคนในจวนเป็นอย่างไรบ้าง บางทีก็พบท่านคุณหญิงบ้าง ท่านเจ้าคุณบ้าง ก็เคารพท่าน คุยกับท่านเล็กน้อยก็ลากลับ เป็นอันว่าให้คนในจวนเทศาฯ เห็นหน้าทุก ๆ เข้าก็เป็นอันใช้ได้ ออกจากจวนเทศาฯ ก็เข้าตรวจเรือนจำ ดูแลการเจ็บป่วยของนักโทษเพราะมีหน้าที่เป็นแพทย์ประจำ

เรือนจำด้วย ส่วนจวนเจ้าเมืองก็ไปบ้างแต่ไม่ต้องไปทุกวัน ถ้าท่านเรียกก็รีบไปทันที และข้าราชการผู้ใหญ่ฝ่ายมณฑลมีมากมายหลายตำแหน่ง มีแต่คุณพระคุณหลวงทั้งนั้น นอกจากนั้นก็มีย่านอธิบดีผู้พิพากษาประจำมณฑล และผู้พิพากษาอีก ๓-๔ ท่าน ฝ่ายจังหวัดก็มีหัวหน้าแผนกต่าง ๆ ไม่น้อย รู้สึกว่าหน่วยแพทย์เราน้อยหน้าเขาที่สุด คือ คนเดียวแท้ ๆ (ตามภาษาสมัยใหม่เข่าว่ามีตัวเดียวอันเดียว) ไม่มีลูกน้องเลยสักคนตัวเองก็ขึ้นอยู่กับแผนกมหาดไทย มีปลัดจังหวัดเป็นหัวหน้า จวนเวลา ๙.๐๐ น. ก็ไปลงนามทำงานที่ห้องมหาดไทย เพราะกรมสาธารณสุขสมัยนั้นขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวแล้ว ข้างต้น งานหนังสือมีไม่มาก หรือเกือบจะไม่มี ถ้ามีก็แผนกมหาดไทยเขาช่วยเหลือให้เสร็จ การแต่งตัวไปทำงานสมัยนั้นไม่บังคับงวดขนนั้ก คือนุ่งผ้าม่วงใส่กระดุม ๕ เม็ด ไม่ต้องใส่ถุงเท้าจะใส่แต่รองเท้าคัดชูก็ได้ ห้ามแต่รองเท้าแตะรองเท้าไม้เท่านั้น หมวกจะสวมอะไรก็ได้ที่สุภาพโดยมากใช้หมวกกะโหล่และหมวกสักหลาด การเปิดปิดสุขศาลานั้นต้องเปิดเองปิดเอง คนเดียวในตัวเสร็จ คนใช้ภายนอกไม่มี ถ้ามีเขาไปเข้าโรงพยาบาลมณฑล กองพลที่ ๑๐ เพราะโรงพยาบาลของเรายังไม่มี และมีแพทย์คนเดียวจะทำอะไรได้ แต่จะต้องทำได้ทุกอย่างแต่จะดีหรือไม่เป็นอีกปัญหาหนึ่ง คำว่าจับจ่าย

เป็นภาษาจีนแปลว่า ผักหลายอย่างมาต้มรวมกันก็
อย่างก็ได้ยิ่งมากยิ่งดี ส่วนซีเซ็กจ่าย ที่ทำเป็นอาหาร
กระป๋องนั้นมีผัก ๔ อย่างเท่านั้น ซึ่งเป็นของแท้
ดั้งเดิมเวลานี้ดูเหมือนจะมีมากกว่า ๔ อย่างก็เป็น
ได้ เป็นหมอสสมัยโน้นไม่มีทางได้เงิน (นอกเวลา
ราชการ) เป็นหมออย่างที่เราเรียกว่า “ยาขอ” “หมอ
วาน” เช่น คุณหมอศรีบัว วานช่วยตรวจโรคให้หน่อย
พอตรวจเสร็จแล้ว ขอยาหน่อย

อยู่จังหวัดร้อยเอ็ดจนจะครบ ๔ เดือน ได้
เขียนจดหมายถึงผู้ใหญ่ที่กรมฯ ขอลดบกรุงเทพ
ตามที่ท่านพูดไว้ แต่ท่านก็ไม่ลืมหาค่าพูด ท่านเห็นใจ
และตอบไปว่ายังหาคนไปแทนไม่ได้ ขอให้รอไป
ก่อนรอไปรอมาต้องอยู่ถึง ๑๘ เดือน จึงได้ย้ายมา
อยู่ที่จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อรออยู่ที่ร้อยเอ็ดนั้น กรมฯ ตั้ง
เป็นรังดำแห่งแพทย์หลวงประจำท้องที่จังหวัด
ร้อยเอ็ด คำสั่งลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๔๖๗ ได้เลื่อน
ตำแหน่งเป็นแพทย์หลวงประจำท้องที่จังหวัด
ร้อยเอ็ด เงินเดือนขึ้นอีก ๑๐ บาท เป็น ๙๐ บาท

งานออกตามท้องที่ ขณะนั้นไม่มีอะไร
นอกจากปลูกผีป้องกันไข้ทรพิษเป็นเรื่องสำคัญ โรค
ติดต่ออื่น ๆ ไม่มีใครจะมีทางราชการกรมสาธารณสุข
มีระเบียบว่าต้องปลูกผีทุกๆ เดือนถ้าไม่ได้ปลูก
รายงานไปให้ทราบด้วย ว่าไม่ได้ทำการปลูกผีเพราะ
เหตุใดโดยละเอียดด้วย การออกไปท้องที่ เบิกค่า
ยานพาหนะโดยเกวียนได้ ๒ เล่ม เล่มหนึ่งสำหรับนั่ง
ไปเป็นเกวียนนอนด้วย อีกเล่มบรรทุกเครื่อง
เวชภัณฑ์และเครื่องครัว ค่าเช่าวันเดินทางเต็มวันวัน
ละ ๑.๕๐ บาท เดินทางครึ่งวัน ๗๕ สตางค์ วันหยุด
ไม่ได้เดินทางเบิกไม่ได้ หรือจะเช่าม้าขี่ก็ได้ ๒ ตัว
เกวียน ๑ เล่มก็ได้ หรือจะเช่าม้า ๑ ตัว คนหาบหาม
๒ คนก็ได้ ค่าจ้างคนหาบหามคนหนึ่งวันละ ๑ บาท
เท่านั้น ถูกว่าม้าและเกวียนเสียอีกต้องมีเงินเดือน
ตั้งแต่ ๑๐๐ บาทขึ้นไปจึงจะเบิกได้วันละ ๑.๕๐
บาท ได้วันละ ๑ บาท สมัยก่อนก็พอใช้และเหลือนิด
หน่อย เพราะอะไรทางโน้นถูก ไก่ตัวละ ๑๐ สตางค์

ไข่เปิดไข่ไก่ฟองละ ๑ สตางค์ หมูกิโลกรัมละ ๑ บาท
ข้าวสารปีบละ ๕๐ สตางค์ สุราโรง ๒๘ ดีกรีขวด
ใหญ่ขวดละ ๑ บาท ปลาจืดพื้นเมือง เช่น ปลาดุก
ปลาช่อนถูกมาก ไปปลูกผีตามบ้านนอก ถ้ารับ
ประทานข้าวเหนียวก็ไม่ต้องซื้อต้องหา กำนัน ผู้ใหญ่
บ้าน ราษฎรเอาข้าวเหนียวหนึ่งมาให้ (ถวายเป็น) สัก ๑๐
คน ก็รับประทานไม่หมด บางคนก็มีปลาร้ามาให้
ด้วยตามมีตามเกิด พอเข้ามาถึงหมู่บ้านก็ให้คนไป
บอกกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล โดย
มากเข้าไปพักในศาลาวัดเพราะสะอาดและกว้าง
ขวางดี พบกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านแล้ว ก็บอกแพทย์
ประจำจังหวัดมาปลูกผีให้แก่ราษฎรในหมู่บ้านนี้
และบ้านใกล้เคียงกันระยะทางห่างกันไม่เกิน ๔
กม. มารับการปลูกผีในวันรุ่งขึ้น แต่คืนนี้ขอให้นัด
ราษฎรมาประชุม ฟังคำแนะนำเรื่องการปลูกผี
ป้องกันไข้ทรพิษ เรื่องการป้องกันโรคติดต่ออื่น ๆ
เรื่องล้มและเครื่องรักษาความสะอาดบริเวณบ้าน
การผดุงครรภ์ ฯลฯ เรียกสมัยนี้ว่าทำการสุขศึกษา
แก่ประชาชน ผู้ที่มาประชุมนี้ให้มาทั้งชายและ
หญิงให้มาพร้อมกันที่ศาลาวัด ส่วนนักเรียนนั้น
ประชุมที่โรงเรียน ส่วนมากยังอาศัยศาลาวัดอยู่
แนะนำเรื่องการปลูกผีป้องกันไข้ทรพิษ การรักษา
ความสะอาดสำหรับตัว เมื่อทำสุขศึกษาเสร็จแล้ว
ทำการปลูกผีให้ทุกคน พอปลูกผีเสร็จจากตำบลนั้นก็
เดินทางไปตำบลอื่นต่อไปออกไปเดือนหนึ่งราว ๆ
๑๕ หรือ ๒๐ วันก็กลับ เดือนหน้าไปอำเภออื่นต่อไป

ทางสาธารณสุขได้ส่ง รองอำมาตย์โท ขุน
พรหมวรท (สด เรื่องหมวก) รุ่น ๒๓ พ.ศ.๒๔๖๐
เงินเดือน ๑๒๐ บาท เต็มขั้นแล้วไปแทน ขณะนี้
ถึงแก่กรรมแล้ว เมื่อมอบงานในหน้าที่เสร็จเรียบร้อย
แล้ว ก็ลาจังหวัดร้อยเอ็ดเดินทางมาจังหวัดบุรีรัมย์
โดยพาหนะโคเกวียนเช่นเคย เงินเดือน ๘๐ บาท
ตามเดิม ที่บุรีรัมย์รถไฟยังเดินทางไม่ถึง มีรถงาน
กองก่อสร้าง ขุนทรงนรสุข แพทย์แผนโบราณเป็น
แพทย์หลวงประจำท้องที่ ป่วยเป็นโรคตาแดงต้อง

นายทหารย้ายเข้า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.ต.สมภาร เสาวโร	นปชส.พล.ร.๒ รอ.	อจ.สวท.รร.จปร.

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.ปฏิพัทธ์ พากฎิพัทธ์	หก.กทท.รร.จปร.	อจ.สกศ.รร.จปร.
๒	พ.ท.หญิง ศราวดี พันธุ์พฤกษ์	รอง หก.กทท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	หก.กทท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๓	พ.ท.หญิง จิตามา ธรรมวิหาร	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๔	พ.อ.ชัยวิทย์ อ่อนเจริญ	รอง ผอ.กกร.รร.จปร.	ประจำ รร.จปร.
๕	พ.อ.อำนาจ ไกรสงคราม	อจ.หก.สวท.รร.จปร.	รอง ผอ.กกร.รร.จปร.
๖	พ.อ.สมบัติ พิมพ์	อจ.हन.สวท.รร.จปร.	อจ.หก.สวท.รร.จปร.
๗	พ.ท.นิมิตร ผ่องจิตร	อจ.สกศ.รร.จปร.	อจ.हन.สวท.รร.จปร.
๘	พ.ต.บุญโฮม ทาสีขาว	ประจำกอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ประจำกอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๙	ร.อ.วัชระ ขุนชิต	ประจำแผนก กรม นนร.รอ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.กรม นนร.รอ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๐	ร.อ.สมพร จิตรตรง	รอง ผบ.ร้อย.พัน.ร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.พัน.ร.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๑	ร.อ.ธนสร มีอาษา	ผบ.มว.กรม นนร.รอ.รร.จปร.	ประจำกอง สวท.รร.จปร.
๑๒	ร.อ.ไชยวัฒน์ คล้ายชนะ	ผบ.มว.กรม นนร.รอ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	รกร.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๓	ร.อ.ภูษณะ อัสติตฤกษ์	ผบ.มว.กรม นนร.รอ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	รกร.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)

นายทหารบรรจุใหม่

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่งบรรจุ
๑	น.ส.วรัณญา สังข์อ่อง	คุณวุฒิปริญญาเศรษฐศาสตรบัณฑิต แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ประจำแผนก สบร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

นายทหารเปลี่ยนเหล่า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/เหล่าเดิม	ตำแหน่ง/เหล่าใหม่
๑	ร.ท.นนทนันท์ สุขตน	ผบ.มว.กรม นนร.รอ.รร.จปร./เหล่า ส.	ผบ.มว.กรม นนร.รอ.รร.จปร./เหล่า ร.
๒	ร.ท.หญิง กมลรัตน์ กลิ่นสุคนธ์	ประจำแผนก สบร.รร.จปร./เหล่า พล.	ประจำแผนก สบร.รร.จปร./เหล่า สบ.

ไม่อาจที่จะหลุดพ้นไปจากทุกข์
ภิกขุทั้งหลาย!

ผู้ใด เพลิดเพลินอยู่ใน รูป

ผู้นั้น เท่ากับเพลิดเพลินอยู่ใน สิ่งที่เป็นทุกข์...

ผู้ใด เพลิดเพลินอยู่ใน เวทนา

ผู้นั้น เท่ากับเพลิดเพลินอยู่ใน สิ่งที่เป็นทุกข์...

ผู้ใด เพลิดเพลินอยู่ใน สัญญา

ผู้นั้น เท่ากับเพลิดเพลินอยู่ใน สิ่งที่เป็นทุกข์...

ผู้ใด เพลิดเพลินอยู่ใน สังขารทั้งหลาย

ผู้นั้น เท่ากับเพลิดเพลินอยู่ใน สิ่งที่เป็นทุกข์...

ผู้ใด เพลิดเพลินอยู่ใน วิญญาณ

ผู้นั้น เท่ากับเพลิดเพลินอยู่ใน สิ่งที่เป็นทุกข์

เรากล่าวว่า

“ผู้ใด เพลิดเพลินอยู่ใน สิ่งที่เป็นทุกข์

ผู้นั้น ย่อมไม่หลุดพ้นไปได้จากทุกข์” ดังนี้.

-บาลี ขนฺธ. สํ. ๑๗/๓๙/๖๔.

.....
คำถามที่พบบ่อย ตอบโดย พระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตฺถิพล วัฒนาป่าพง

๓๓๑. การกระจายผัสสะ คืออย่างไร

พระพุทธเจ้าให้ทำอย่างนี้ บอกว่า ขณะที่ตาเห็นรูป โยมต้องพิจารณาว่ารูปที่เราเห็นเที่ยงไหม เพราะว่าองค์ประกอบของผัสสะ เช่น ตาเห็นรูปมันจะต้องมีองค์ประกอบอะไรบ้าง หนึ่งในมันต้องมีรูปสอง มีลูกตา สาม มีวิญญาณทางตา อย่างเราเห็นรูป เห็นภยนต์คันหนึ่งอย่างนี้แล้วลูกตามันบอกได้ไหมว่าภยนต์สวย ดีเหลือเกิน ลูกตาบอกไม่ได้ ใจมันต้องบอก เพราะฉะนั้นมันต้องมีองค์ประกอบ คือ ใจ เข้าไปในอายตนะนั้น ๆ ด้วย เราก็จะแยกองค์ประกอบ องค์ประกอบของผัสสะทุกผัสสะมันจะมี ๓ องค์ประกอบเสมอ หูมี เสียงมี วิญญาณทางหู รู้ว่าเพลงนี้เสียงกระซิบแล้วเพราะ ไม่เพราะ ท่านก็ให้กระจายด้วยการพิจารณาองค์ประกอบของ

ผัสสะ แยกออกมาทุกครั้งที่มีการเห็น พอตากระทบรูป เห็นรูปภยนต์ พิจารณาเลยภยนต์ก็ไม่เที่ยง ภยนต์ฟัง ถอดประกอบภยนต์ใหม่ออกมา เราก็เอามาพิจารณาลูกตาที่ไปเห็นภยนต์ ลูกตาเราก็ฝ้า ฟางไป เสื่อมไป สลายไป สั่นบ้าง ยาวบ้าง ในที่สุดก็แตกสลายไปพร้อมกับร่างกาย แล้วเราก็พิจารณาต่อไปว่า ให้วิญญาณทางตาที่เข้าไปรู้ทางช่องทางตา มันก็ไม่แน่นอน เดี่ยวมันรู้ทางตา เดี่ยวมันได้ยิน เสียงอีกแล้วไปรู้ทางช่องทางหูอีกแล้ว เดี่ยวไปได้ กลิ่นอีกแล้ว วนไปในช่องทางทั้ง ๖ ตลอดเวลา ความไม่เที่ยง การแปรเปลี่ยนของมัน โยมพิจารณาอย่างนี้ตลอดเวลาเลย ทุกผัสสะ แต่ดูผัสสะมันเร็วไหมหละ เราเห็นรูปปั๊บ เดี่ยวไปฟังเสียง มันเร็วมาก อาตมาบอกวิธีนี้ก็ไม่เหมือนเหมือนกัน เพราะความเร็ว

มันสูง แต่เราจะทำเท่าที่ทันก็ได้ มันก็จะเริ่มทันถึงขั้น
ถึขึ้น ถึขึ้น ถึขึ้นเรื่อย ๆ อย่างนี้ ทันเมื่อไหร่กระจาย
เมื่อนั้น ทันเมื่อไหร่กระจายเมื่อนั้น น่าลองนะ มรรค
วิธีนี้น่าลอง เพราะพระพุทธเจ้าบอกเองเลยเป็น
ปฏิบัติที่สะดวกต่อการข้ามมรรคผลนิพพาน น่า
สนใจมาก นี่ก็ไปตรงกับปฏิบัติทาของพระเสขะที่
พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า เธอต้องกระจาย ไม่ทำให้
เป็นกอง ต้องทำให้หมด ไม่ทำลูกโผลง ต้องยุบ ต้อง
ไม่ก่อ ต้องขวางทิ้ง ไม่ถือเอา เพราะฉะนั้น เวลาเรา
อ่านพระพุทธวจน มันก็จะนึกไปถึง พระพุทธเจ้าเคย
พูดอย่างนี้ ต้องทำให้กระจาย ไม่ทำให้เป็นกอง
แมทซ์กันอีกแล้ว พระพุทธวจนจะแมทซ์กันหมด เรา
ถึงว่าอ่านแต่คำพระพุทธเจ้า อ่านแต่คำพระพุทธเจ้า
แล้วเราจะเริ่มรู้เลย จิตมันจะโยงเอง พออาตมา
อธิบาย จิตรับผัสสะทางหู สติญญาเกิดเลย เคยอ่าน
คำพระพุทธเจ้าตรงนี้จิตมันทำงานเอง แต่ถ้าเราไป
ฟังคำของคนที่แต่งใหม่มันโยงไป ไม่ใช่ โยงผิดอีก
แล้ว ซึ่งจิตจะทำงานเอง เลือกระบายผัสสะเท่าที่รู้
เท่าที่ทัน เพราะก็กระจายทุกผัสสะ ก็คือ ได้หมด เรา
รู้สึกชอบตรงไหน ทันตรงไหน ก็เอาตรงนั้นนั่นแหละ
ส่วนใหญ่เราจะเริ่มจากผัสสะในส่วนหยาบก่อน ก็
คือ ในส่วนของกาย เราไม่กระจาย เราละความ
เพลินก็ได้เหมือนกัน ก็เป็นอีกมุมหนึ่งว่า ฉันไม่อยาก
ไปรู้องค์ประกอบของผัสสะฉันโยงทิ้งเลย แล้วก็มา
สร้างผัสสะใหม่ ก็คือ กาย ลมหายใจ สร้างผัสสะที่
เป็นวิหารธรรม หรืออยู่อุเบกขาเฉย ๆ ดึงกลับมาสู่
ความเฉย ๆ หรือดึงกลับมาลมหายใจ ทั้งอารมณ์
นั้นไปเลย เอาที่ละขั้นก็ได้การละปัจจุบันค่อนข้าง
ยาก คือมันต้องสร้างปัจจุบันให้ได้เสียก่อน จับตัว
ปัจจุบันให้ได้เสียก่อน แล้วเราถึงจะพิจารณาตัวนี้
ถ้าเรายังจับหนังสือไม่ได้ มือมันไม่จับชกที่ มันไป
จับพัดลม จับโน่นจับนี่อยู่ เราจะเห็นตัวนี้ชัดได้ยังไง
เราจะใคร่ครวญหนังสือเล่มนี้ชัดได้ยังไง ไซ้มีย เรา
จะเห็นโทษมันได้ยังไง เพราะฉะนั้น การจะพิจารณา
การเกิดดับของอุเบกขาต้องได้อุเบกขาบ่อย ๆ ก่อน

แต่เราทราบขั้นตอนทั้งหมดไม่ได้ พอได้อุเบกขาเป็น
ปกติ ละราคานุสัย ปฏิฆานุสัย ได้คล่องแคล่วดูจกระ
พริบตาแล้ว มาเล่นอุเบกขาต่อไป ให้เห็นอุเบกขา
เกิดดับ

พระสูตรที่เกี่ยวข้อง พิจารณาเห็นความไม่เที่ยง

[๗๙๗] พอนั่งเรียบร้อยแล้ว พระผู้มีพระภาคได้ตรัส
ดังนี้ว่า

ดูกรราหุล เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็นไฉน
จักขุเที่ยงหรือไม่เที่ยงฯ

ร. ไม่เที่ยง พระพุทธเจ้าข้าฯ

พ. ก็สิ่งใดไม่เที่ยง สิ่งนั้นเป็นทุกข์หรือเป็นสุขฯ

ร. เป็นทุกข์ พระพุทธเจ้าข้าฯ

พ. ก็สิ่งใดไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มีความแปรปรวน
เป็นธรรมดา ควรหรือที่จะตามเห็น

สิ่งนั้นว่า นั่นของเรา นั่นเรา นั่นอัตตาของเราฯ

ร. ไม่ควรเลย พระพุทธเจ้าข้าฯ

[๗๙๘] พ. ดูกรราหุล เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็น
ไฉน รูปเที่ยงหรือไม่เที่ยงฯ

ร. ไม่เที่ยง พระพุทธเจ้าข้าฯ

พ. ก็สิ่งใดไม่เที่ยง สิ่งนั้นเป็นทุกข์หรือเป็นสุขฯ

ร. เป็นทุกข์ พระพุทธเจ้าข้าฯ

พ. ก็สิ่งใดไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มีความแปรปรวน
เป็นธรรมดา ควรหรือที่จะตามเห็น

สิ่งนั้นว่า นั่นของเรา นั่นเรา นั่นอัตตาของเราฯ

ร. ไม่ควรเลย พระพุทธเจ้าข้าฯ

[๗๙๙] พ. ดูกรราหุล เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็น
ไฉน จักขุวิญญาณเที่ยงหรือไม่เที่ยงฯ

ร. ไม่เที่ยง พระพุทธเจ้าข้าฯ

พ. สิ่งใดไม่เที่ยง สิ่งนั้นเป็นทุกข์หรือเป็นสุขฯ

ร. เป็นทุกข์ พระพุทธเจ้าข้าฯ

พ. ก็สิ่งใดไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มีความแปรปรวน
เป็นธรรมดา ควรหรือที่จะตามเห็นสิ่งนั้นว่า นั่นของ
เรา นั่นเรา นั่นอัตตาของเราฯ

ร. ไม่ควรเลย พระพุทธเจ้าข้าฯ

[๘๐๐] พ. ดูกรราहुล เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็น
ไฉน จักขุสัมผัสตั้งหรือไม่ตั้งง

ร. ไม่ตั้ง พระพุทธเจ้าข้า

พ. ก็สิ่งใดไม่ตั้ง สิ่งนั้นเป็นทุกข์หรือเป็นสุข

ร. เป็นทุกข์ พระพุทธเจ้าข้า

พ. ก็สิ่งใดไม่ตั้ง เป็นทุกข์ มีความแปรปรวน
เป็นธรรมดา ควรหรือที่จะตามเห็นสิ่งนั้นว่า นั่นของ
เรา นั่นเรา นั่นอัตตาของเรา

ร. ไม่ควรเลย พระพุทธเจ้าข้า

[๘๐๑] พ. ดูกรราहुล เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็น
ไฉน เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ที่เกิดขึ้น
เพราะจักขุสัมผัสเป็นปัจจัยแม่นั้น ตั้งหรือไม่ตั้งง

ร. ไม่ตั้ง พระพุทธเจ้าข้า

พ. ก็สิ่งใดไม่ตั้ง สิ่งนั้นเป็นทุกข์หรือเป็นสุข

ร. เป็นทุกข์ พระพุทธเจ้าข้า

พ. ก็สิ่งใดไม่ตั้ง เป็นทุกข์ มีความแปรปรวน
เป็นธรรมดา ควรหรือที่จะตามเห็นสิ่งนั้นว่า นั่นของ
เรา นั่นเรา นั่นอัตตาของเรา

ร. ไม่ควรเลย พระพุทธเจ้าข้า

[๘๐๒] พ. ดูกรราहुล เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็น
ไฉน โสตะตั้งหรือไม่ตั้งง

ร. ไม่ตั้ง พระพุทธเจ้าข้า ฯลฯ

พ. ดูกรราहुล เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็น
ไฉน ฆานะตั้งหรือไม่ตั้งง

ร. ไม่ตั้ง พระพุทธเจ้าข้า ฯลฯ

พ. ดูกรราहुล เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็น
ไฉน ชิวหาตั้งหรือไม่ตั้งง

ร. ไม่ตั้ง พระพุทธเจ้าข้า ฯลฯ

พ. ดูกรราहुล เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็น
ไฉน กายตั้งหรือไม่ตั้งง

ร. ไม่ตั้ง พระพุทธเจ้าข้า ฯลฯ

[๘๐๓] พ. ดูกรราहुล เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็น
ไฉน มโนตั้งหรือไม่ตั้งง

ร. ไม่ตั้ง พระพุทธเจ้าข้า

พ. ก็สิ่งใดไม่ตั้ง สิ่งนั้นเป็นทุกข์หรือเป็นสุข

ร. เป็นทุกข์ พระพุทธเจ้าข้า

พ. ก็สิ่งใดไม่ตั้ง เป็นทุกข์ มีความแปรปรวน
เป็นธรรมดาควรหรือที่จะตามเห็น

สิ่งนั้นว่า นั่นของเรา นั่นเรา นั่นอัตตาของเรา

ร. ไม่ควรเลย พระพุทธเจ้าข้า

[๘๐๔] พ. ดูกรราहुล เธอจะสำคัญความข้อนั้นเป็น
ไฉน ธรรมารมณฺเฑียงหรือไม่ตั้งง

ร. ไม่ตั้ง พระพุทธเจ้าข้า

พ. ก็สิ่งใดไม่ตั้ง สิ่งนั้นเป็นทุกข์หรือเป็นสุข

ร. เป็นทุกข์ พระพุทธเจ้าข้า

พ. ก็สิ่งใดไม่ตั้ง เป็นทุกข์ มีความแปรปรวน
เป็นธรรมดา ควรหรือที่จะตามเห็น

สิ่งนั้นว่า นั่นของเรา นั่นเรา นั่นอัตตาของเรา

ร. ไม่ควรเลย พระพุทธเจ้าข้า

(ภาษาไทย) อุปริ, ม. ๑๔/๓๘๑/๗๙๗-๘๐๔

อริยสาวกย่อมไม่ยุบไม่ก่อ

อริยสาวก ย่อมทำอะไรให้พินาศ ย่อมไม่ก่อ
อะไร?

ย่อมทำรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ
ให้พินาศ

ย่อมไม่ก่อรูป เวทนา สัญญา สังขาร
วิญญาณ.

ย่อมละทิ้งอะไร ย่อมไม่ถือมั่นอะไร?

ย่อมละทิ้งรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ
ย่อมไม่ถือมั่นรูป เวทนา สัญญา สังขาร
วิญญาณ.

ย่อมเรียกรายอะไร ย่อมไม่รวบรวมอะไรไว้?

ย่อมเรียกรายรูป เวทนา สัญญา สังขาร
วิญญาณ

ย่อมไม่รวบรวมรูป เวทนา สัญญา สังขาร
วิญญาณ.

ย่อมทำอะไรให้มอด ย่อมไม่ก่ออะไรให้ลุก
โพล่งขึ้น?

ย่อมทำรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ
ให้มอด

ย่อมไม่ก่อรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ

ให้ลูกโผลงขึ้น.

ดูกรภิกษุทั้งหลาย อริยสาวกผู้ได้สดับแล้ว
เห็นอยู่อย่างนี้

ย่อมเบือนายทั้งในรูป ทั้งในเวทนา ทั้งใน
สัญญา ทั้งในสังขาร ทั้งในวิญญาน

เมื่อเบือนาย ย่อมคลายกำหนด เพราะคลาย
กำหนด ย่อมหลุดพ้น.

เมื่อหลุดพ้นแล้ว ย่อมมีญาณหยั่งรู้ว่า หลุดพ้น
แล้ว. รู้ชัดว่าชาติสิ้นแล้ว

พรหมจรรย์อยู่จบแล้ว กิจที่ควรทำ ทำเสร็จ
แล้ว กิจอื่นเพื่อความเป็นอย่างนี้มิได้มี

ดูกรภิกษุทั้งหลาย อริยสาวกนี้เราเรียกว่า
ย่อมไม่ก่อ ย่อมไม่ทำให้พินาศ

แต่เป็นผู้ทำให้พินาศได้แล้วตั้งอยู่ ย่อมไม่ละ
ย่อมไม่ถือมั่น

แต่เป็นผู้ละได้แล้วตั้งอยู่ ย่อมไม่เรียราย ย่อม
ไม่รวบรวมไว้

แต่เป็นผู้เรียรายได้แล้วตั้งอยู่ ย่อมไม่ทำให้
มอด ย่อมไม่ก่อให้เกิดลูกโผลงขึ้น

แต่เป็นผู้ทำให้มอดได้แล้วตั้งอยู่.

(ภาษาไทย) ขนฺธ. สํ. ๑๗/๘๘/๑๖๓

ติดตามการแผ่พระธรรมคำสอนตามหลักพุทธวจน

โดยพระอาจารย์ศีกฤตย์ ใสตุณฺโณ ได้ที่

www.buddhakos.org | media.watpahpong.org | www.watnapp.com

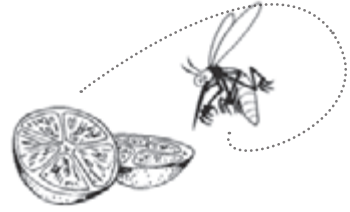
คลื่น ส.ว.พ. FM ๙๑.๐ MHz ทุกวันพระ เวลา ๑๗.๔๐ น.

ทีวีดาวเทียมระบบ C-Band ช่อง A | Biz Net Tong Hua เวลา ๐๖.๐๐ - ๐๗.๐๐ น.

www.etipitaka.com

โปรแกรมตรวจหาพระธรรมคำสอน
พุทธวจนจากพระไตรปิฎก

👍 วิธีไล่นำเชื้อไข้เลือดออก

โดยการผ่าลูกมะนาวออกเป็น ๒ ซีก แล้วใส่
งานพลูประมาณ ๑๐-๑๕ เม็ด ในแต่ละซีก และเก็บ
ไว้ในห้อง ก็จะช่วยไล่นำเชื้อไข้เลือดออกในห้อง
ของเราได้ค่ะ

👍 เราจะป้องกันการถูกขโมย E-mail ได้อย่างไร

ในปัจจุบันนี้ หลาย ๆ ท่าน อาจจะได้ทราบข่าว
ต่าง ๆ ที่ผ่านมามีโดนขโมยข้อมูลผ่านทาง E-mail
บ้าง และในบางคนที่นำ E-mail ของตัวเอง ไปเผยแพร่
ตามเว็บบอร์ดต่าง ๆ นั้น ซึ่งอาจจะใช้เพื่อการโปรโมท
สินค้า หรือการบริการต่าง ๆ ของตัวเอง นั้นอาจจะไม่
ทราบว่าการทำแบบนี้จะส่งผลเสียโดยตรง เพราะ
ในเครื่องข่ายอินเทอร์เน็ตที่เราใช้งานกันอยู่ทุกวันนี้
จะมีหุ่นยนต์บนอินเทอร์เน็ต หรืออีกชื่อหนึ่งก็คือ
Bot นั้นเอง ซึ่ง Bot นี้จะทำการดักจับข้อมูล ลิงค์ หรือ
ข้อความต่าง ๆ ที่เราได้ทำการเผยแพร่ออกไปนั่นเอง
โดยในบทความนี้ เราจะพาเพื่อน ๆ ไปทำความรู้จัก
กับวิธีการป้องกันไม่ให้ E-mail ของเราถูกขโมยข้อมูล
ได้นั่นเองครับ

การเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ลงบนอินเทอร์เน็ต

โดยประเด็นสำคัญที่เราโพสต์ Email ของเรา
ลงไปบนอินเทอร์เน็ตนั้น ก็เพื่อทำการโปรโมทการ
บริการของเรา หรือเพิ่มช่องทางในการติดต่อสื่อสาร
กับเรานั้นเอง โดยลักษณะของการโพสต์นั้นจะเป็นใน
รูปแบบนี้ MyEmail@MyWeb.com แต่ในการ โพสต์
ในรูปแบบนี้นั้น Bot บนอินเทอร์เน็ตจะสามารถทำการ
ดักจับลิงค์ที่เราได้ครับ โดยเราสามารถป้องกันได้ไม่

ให้ Bot สามารถดักจับลิงค์ E-mail ของเราได้ นั่นก็คือ
ให้เราโพสต์ในรูปแบบดังต่อไปนี้ครับ

- จากเดิมที่โพสต์เป็น MyEmail@MyWeb.
com

- เปลี่ยนเป็น MyEmail_AT_MyWeb_Dot-
Com หรือ MyEmail(@)MyWebDotCom ได้ครับ

เพราะในรูปแบบ Email แบบนี้นั้นจะไม่มี
ลักษณะเป็นลิงค์ครับ ส่งผลทำให้ Bot ไม่สามารถ
ทำการดักจับลิงค์ E-mail ของเราได้ครับ

เปลี่ยนแปลงรหัสเป็นประจำ

โดยสิ่งสำคัญอีกหนึ่งสิ่งที่เราถูกขโมยข้อมูล
ผ่านทาง E-mail นั้น ก็คือ การที่เราทำการตั้งรหัสเข้า
ใช้งานของตัว E-mail นั้นง่ายเกินไป อย่าง @Pass-
word หรือ 12345 เป็นต้น ซึ่งรหัสในรูปแบบนี้นั้น
โปรแกรม หรือ Hacker นั้นจะสามารถเดาได้นั่นเอง
ครับ เพราะฉะนั้น ในการตั้งรหัส Password นั้นเรา
ควรเลือกรหัสที่ยาก โดยภายในรหัสนั้น ควรมีรูปแบบ
ดังต่อไปนี้

- ความยาวของ Password ไม่ต่ำกว่า 8 ตัว
- อักษรตัวใหญ่
- อักษรตัวเล็ก
- ตัวเลข
- ตัวอักษร

เครื่องหมายต่าง ๆ รวมอยู่ด้วยครับ

ที่มาภาพ : <http://www.naewna.com/politic/columnist/21948>

เสนาศึกษา

อุทยานราชภักดิ์

“ราชานุสาวรีย์ ที่ล่องงามท่ามกลางขุนเขาที่ลู่ตรงระหง่าน”

พล.ต.หญิงธิดารัตน์ วิริยะวัฒน์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างอุทยานราชภักดิ์ อุทยานประวัติศาสตร์ที่สำคัญของชาติ เพื่อให้ประชาชนชาวไทยได้มีโอกาสน้อมรำลึกถึงพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของชาติและตระหนักไว้เสมอว่า

“พระเจ้าแผ่นดินไทยทุกพระองค์นั้น ทรงรักษาผืนแผ่นดินไทยไว้ ให้เรามีแผ่นดินอยู่อาศัย ตราบจนทุกวันนี้”

“ใครมาเป็นเจ้าเข้ครอง
เดี่ยวเทัญเย็นคำกราไป

คงจะต้องบังคับขบไซ้
ตามวิสัยเชิงเช่นคู่เป็นนาย...”

เป็นเวลา ๗๐๐ กว่าปีที่แผ่นดินทองของไทย มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข นับตั้งแต่ยุคสุโขทัยเป็นราชธานี เรื่อยลงมาถึงอยุธยา ธนบุรีจวบจนรัตนโกสินทร์ **เรามีแผ่นดินอยู่เพราะพระบารมีพระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์** ด้วยเหตุฉะนี้ เราควรจารึกคุณงามความดีของบูรพกษัตริย์ไทยไว้ในหัวใจ ไทยทั้งชาติให้ยั่งยืนยาวนาน ตราบชั่ว

นิรันดร **สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันอันสูงส่ง** เป็นศูนย์รวมจิตใจคนไทยทั้งชาติ **ประเทศไทยรุ่งเรืองเป็นปึกแผ่นมั่นคงดำรงความเป็นเอกราชมาช้านาน ก็เพราะพระปรีชาสามารถและพระวิเทโศบายอันชาญฉลาดของบูรพกษัตริย์** ธิราชเจ้าทุกพระองค์ **พระมหากษัตริย์ไทยทรงปกครองบ้านเมืองด้วยทศพิธราชธรรม**

ที่มาภาพ : <http://suvarnabhumiairport.com>

นำความร่วมมือเป็นสุขมาสู่ประชาชนชาวไทย ทรงทะนุบำรุงบ้านเมืองให้รุ่งเรืองทั้งทางด้านทหาร การเมืองการปกครอง การเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนศิลปวัฒนธรรม นับเป็นแบบอย่างที่ดีงามตราบนานทุกวันนี้

ณ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อันเป็นสถานที่ตั้งปูชนียสถานสำคัญอุทยานประวัติศาสตร์ในพระมหาบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้าแห่งสยาม สถานที่แห่งนี้ที่โอ้อ่าออลังการยิ่งนัก มีพระบรมราชานุสาวรีย์ที่สง่างามท่ามกลางภูมิทัศน์อันแวดล้อมไปด้วยธรรมชาติ ด้านหลังเป็นขุนเขาสูงตระหง่าน อาณาบริเวณนั้นกว้างใหญ่ไพศาล ถึงสองร้อยยี่สิบสองไร่ พระบรมราชานุสาวรีย์ในอิริยาบถทรงยืนนั้นงามสง่าทุกพระองค์ พระรูปทั้งเจ็ดพระองค์เป็นพระรูปหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ ประดิษฐานบนแท่นสูงถึงแปดเมตร ถัดลงมาด้านล่างเป็นลานอเนกประสงค์เก้าสิบกว่าไร่ สำหรับประกอบพิธีอันยิ่งใหญ่ของกองทัพและรองรับอากาศยานตุ๊กตาเหิน ด้านล่างเป็นอาคารพิพิธภัณฑ์ซึ่งรวบรวมพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจสำคัญ ๆ ของพระมหากษัตริย์ไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงรัตนโกสินทร์

อุทยานแห่งนี้อยู่ภายใต้การจัดการดำเนินงานของกองทัพบก ทั้งนี้กองทัพบกได้ประสานความร่วมมือจากผู้อำนวยการสำนักช่าง

สิบหมู่ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม เป็นผู้รับผิดชอบในการออกแบบพระบรมราชานุสาวรีย์พระบูรพมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งเจ็ดพระองค์ รวมถึงการช่วยเหลือในการออกแบบภูมิสถาปัตยกรรม ตลอดจนการให้คำแนะนำต่าง ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม

สำหรับงบประมาณที่ใช้ในการก่อสร้างได้รับพลังศรัทธาสมาศคึกจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ท้าวราชอาณาจักรบริจาคเงินสมทบทุนสนับสนุน ทำให้การก่อสร้างอุทยานราชภัฏเป็นไปด้วยดี มีความสมบูรณ์แบบและถูกต้องงดงาม สมพระเกียรติทุกประการ

พระบูรพมหากษัตริย์แห่งสยามทั้งเจ็ดพระองค์ เป็นองค์แทนพระมหากษัตริย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ทั้งนี้เพื่อปลุกใจให้รักชาติรักแผ่นดิน สร้างจิตสำนึกที่ดีงามที่มีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ผู้ทรงพระคุณต่อชาติบ้านเมืองมาตั้งแต่อดีตกาล อีกทั้งยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจ ตลอดจนเป็นแหล่งให้ความรู้และศึกษาประวัติศาสตร์ชาติไทยสำหรับอนุชนรุ่นหลัง

พระบรมรูปพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่มีดังนี้ : พ่อขุนรามคำแหงมหาราช สมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระนารายณ์มหาราช สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทุกพระองค์ทรงพระมหากรุณาธิคุณอย่างเหลือล้นพันพรรณนาเกินกว่าจะสรรหาคำใด ๆ มากล่าวสรรเสริญสุดดี

พระองค์ที่หนึ่ง มหาราชผู้ยิ่งใหญ่แห่งกรุงสุโขทัย พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ผู้เก่งกล้าสามารถทรงประดิษฐ์คิดลายสือไทย ทำให้เรามีตัวหนังสือไทยไว้ใช้เองสืบทอดมาตั้งแต่ครั้งบรรพกาลจนถึงปัจจุบัน

ที่มาภาพ : travel.mthai.com

พระรูปปั้นของพระองค์ทรงถือพระแสงของ้าว แสดงถึงพระปรีชาสามารถในการรบ ทรงแผ่อาณาจักรสุโขทัยไปไกลโพ้น ทรงปกครองบ้านเมืองแบบ **พ่อปกครองลูก** ประชาชนมีความสุขทุกทิวาราตรีกาล กรุงสุโขทัยสมัยนั้นฟูเฟื่องเลื่องลือเป็นที่แซ่ซ้องว่า เป็นแผ่นดินทองที่อุดมสมบูรณ์ ดังความที่ปรากฏในศิลาจารึกว่า “เจ้าเมืองป้อเอาจกอบในไพร่ ใครใคร่ค้าช้างค้า ใครใคร่ค้าม้าค้า ไพร่ฟ้าหน้าใส เมืองสุโขทัยนี้ดินนัก ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว...”

พระองค์ที่สอง สมเด็จพระนเรศวรมหาราช วีรกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่เกรียงไกรในสงครามยุทธหัตถี พระองค์ทรงองอาจกล้าหาญกู้ชาติกู้แผ่นดินให้พ้นภัยจากอริราชศัตรู ตลอดพระชนม์ชีพ **พระองค์ทรงกราตี้อยู่บนหลังพระคชาธาร** ท่ามกลางกลิ่นเหม็นและควาเลือดของข้าศึกศัตรู พระรูปหล่อบนทรงพระแสงทวนและพระแสงดาบในชุดนักรบพร้อมพิชิตศึกทุกเมื่อ ศัตรูทั่วสารทิศไม่คิดสู้ ไม่มีศัตรูหน้าไหนกล้ามาย่ำยีปีศา นับแต่

นั้นมากรุงศรีอยุธยารุ่งเรืองร่มเย็นเป็นสุขมาเป็นเวลาเกือบสองร้อยปี

พระองค์ที่สาม **สมเด็จพระนารายณ์มหาราช** พระมหากษัตริย์ประเสริฐผู้ทรงพระบารมียิ่งใหญ่ประเทศไทยสามารถเจริญสัมพันธ์ไมตรีกับนานาอารยประเทศ สามารถผูกมิตรไมตรีกับราชสำนักฝรั่งเศสสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ เป็นอย่างดี จนสยามกลายเป็น **ศูนย์กลางการค้านานาชาติที่สำคัญในซีกโลกตะวันออก** บ้านเมืองในยุคนั้นเจริญถึงขีดสุด ด้วยพระอัจฉริยภาพและพระปรีชาสามารถของพระองค์ พระบรมราชานุสาวรีย์ในชุดฉลองพระองค์เต็มยศทรงสวมมงกุฎสุดสง่า อโยธยายิ่งใหญ่ชื่อเสียงเลื่องลือระบือไกล เป็นยุคทองของแผ่นดิน

พระองค์ที่สี่ **สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช** วีรกษัตริย์อัศวินบนหลังอาชา ผู้สามารถกู้ชาติกู้แผ่นดินให้กลับคืนมาภายใน ๖ เดือนคือ ในปีเดียวกันนั่นเอง พระองค์ทรงม้าไล่ล่าฆ่าฟันทหารพม่าล้มตายระเนระนาดด้วยความองอาจ

ที่มาภาพ : <http://www.matichon.co.th>

กล้าหาญจนเป็นที่ครั่นคร้ามไปทั่วสารทิศ และทรงใช้หลักจิตวิทยาในการครองใจคนสร้างกำลังใจให้ไพร่พลอีกเหิม ได้เสมอ ทำให้การรบทุกครั้งประสบความสำเร็จชนะ อาทิ คราวเข้าตีเมืองจันทบุรีทรงกล่าวถ้อยคำอันเด็ดขาดว่า “คืนนี้ เมื่อกองทัพพุ่งเข้าเยื้องและกินเสร็จสรรพ สำหรับที่เหลือ ให้เททิ้งให้หมดและให้ต่อยม้าให้เสียให้สิ้นซาก จากนั้นไปหากินในเช้าวันรุ่งพรุ่งนี้ที่ในเมือง หากตีเอาเมืองไม่ได้ในคืนนี้ ก็จะได้ไปตายเสียด้วยกันทั้งหมด” ถ้อยคำที่เด็ดขาดของอาจกล้าหาญ สร้างความฮึกเหิม ให้แก่ข้าทหาร ทุกชีวิต ฮึดสู้ สู้ สู้ สู้ สู้ตาย สถานเดียว สู้อย่างไม่คิดชีวิต สู้ชนิดเอาเลือดทาแผ่นดิน

การกู้ชาติกู้แผ่นดินในครั้งกระนั้นอุปสรรคมากมายเหลือคณ ต้องอาศัยความอดทนเป็นอย่างมาก หากแต่พระองค์ทรงเป็นยอดนักรบผู้แกร่งและเก่งฉกาจ มีจิตใจที่องอาจหาญหาญ จึงสามารถปราบเสี้ยนหนามแผ่นดินได้สำเร็จ จากนั้นพระองค์ทรงแผ่อาณาเขตประเทศไทยให้ยิ่งใหญ่ไพศาลเป็นปึกแผ่นแน่นหนา และทรงเป็นพระมหากษัตริย์ปกครองกรุงธนบุรีแต่เพียงพระองค์เดียวรวมเวลา ๑๕ ปี จวบจนสิ้นรัชกาล

พระองค์ที่ห้า พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ปฐมบรมราชจักรีวงศ์ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ผู้ทรงสถาปนากรุงเทพมหานครเป็นราชธานีแห่งใหม่ของสยาม พระองค์ทรงพระปรีชาสามารถในการรบทัพจับศึกอย่างยากที่จะหาแม่ทัพใดเสมอเหมือน ดังจะเห็นได้จากสงครามเก้าทัพที่พระเจ้าปดุงกรีธาทัพนับแสน ดุจคลื่นในมหาสมุทร แต่พระองค์ก็ทรงใช้กุศโลบายตีค่ายพม่าแตกพ่ายได้ทุกครั้ง จนอะแซหุ่นกี้แม่ทัพพม่าผู้เกรียงไกรขอตัวแม่ทัพไทยผู้เก่งกล้าสามารถ

เมื่อเสด็จขึ้นครองราชย์พระองค์ทรงฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามสืบทอดอารยธรรมจากอาณาจักรอยุธยา ให้ดำรงเอกลักษณ์ของชาติเพื่อเป็นศรีสง่าแก่ผืนแผ่นดินทองของไทย ตลอดจนสร้างบ้านสร้างเมืองให้เจริญรุ่งเรือง เทียบเท่ากรุงศรีอยุธยา พระราชกรณียกิจทางด้านการศาสนา คือ ชำระพระไตรปิฎก สมดังพระราชปณิธานที่ว่า

“ตั้งใจจะอุปถัมภ์กษัตริย์ ยอยกพระพุทธศาสนา

ป้องกันขอบขัณฑสีมา รักษาประชาชนและมนตรี”

พระบรมราชานุสาวรีย์ของพระองค์ทรงถือพระแสงดาบอยู่ในฝัก ซึ่งหมายถึง **เสาหลัก “คมในฝัก” แห่งกรุงรัตนโกสินทร์**

พระองค์ที่หก **พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว** พระมหากษัตริย์จอมปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ **พระองค์ทรงนำงานด้านวิทยาศาสตร์ดาราศาสตร์มาผนวกกับอารยธรรมสยาม ทำให้ประเทศรุ่งเรืองทัดเทียมนานาอารยประเทศ** นอกจากการที่พระองค์ทรงเป็น **“พระบิดาในวงการวิทยาศาสตร์ไทย”** แล้ว **ทั่วโลกต่างแซ่ซ้องสรรเสริญถึงพระเจ้ากรุงสยามที่ทรงพระนาม “คิงมงกุฎ”** ว่าทรงพระปรีชาสามารถและพระสติปัญญาล้ำเลิศในศาสตร์ทุกแขนง ผลงานอันน่าทึ่งซึ่งพิสูจน์ถึงพระอัจฉริยภาพของพระองค์นั้น เป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาชาวโลก พระบรมราชานุสาวรีย์ของพระองค์ทรงถือกล้องส่องดูดาวในพระหัตถ์ขวา พระหัตถ์ซ้ายนั้นทรงถือพระแสงดาบ แสดงถึงความมั่นคงของราชอาณาจักร

พระองค์ที่เจ็ด **พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว** **มหาราช** พระมหากษัตริย์ประเสริฐ ผู้ทรงเป็นที่รักและเทิดทูนยิ่งของปวงอาณาประชาราษฎร์ทั่วทั้งชาติ ทรงเลิกทาสเพื่อสร้างความร่มเย็นเป็นสุขมาสู่มวลชน เพราะทาสนั้นเกิดจากความยากจน เมื่อไม่มีเงินก็ต้องขายชีวิต ทาสถูกฆ่า ถูกข่มขืน นายเงินไม่มีความผิด หากไม่มีการเลิกทาส ต่างชาติก็จะว่าเราเป็นบ้านป่าเมืองเถื่อน ไร้อารยธรรมและก็จะมายึดบ้านยึดเมืองให้ตกเป็นเมืองขึ้นในที่สุด การปฏิรูปการปกครองให้ประชาชนมีสิทธิเท่าเทียมกันทุกคนมีสิทธิทำความเจริญให้แก่ชาติบ้านเมือง บ้านเมืองก็รุ่งเรือง ในเรื่องการเสด็จประพาสต้นของพระองค์ในแต่ละครั้งก็ทำให้ทรงทราบถึงความเป็นอยู่ที่แท้จริงของอาณาประชาราษฎร์ ทุกครั้งที่เสด็จต่างประเทศพระองค์ทรงนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและวิทยาการสมัยใหม่มาพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าทัดเทียมนานา

อารยประเทศ ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจน้อยใหญ่เพื่อประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองสร้างความรุ่งเรืองอย่างมากมาย และด้วยกุศโลบายและวิเทศบาบอันแยบยลทำให้ประเทศชาติรอดพ้นจากวิกฤติการณ์อันเลวร้ายในการถูกล่าอาณานิคมจากชาติมหาอำนาจในสมัยนั้น

พระมหากษัตริย์และพระบารมีนั้นมากพันรำพัน พระรูปหล่อของพระองค์ทรงประทับยืนในอิริยาบถที่สง่างามด้วยฉลองพระองค์แบบฝรั่ง พระหัตถ์ซ้ายทรงถือกระบี่แสดงถึงพระปรีชาสามารถในการธำรงรักษาเอกราชของชาติ

ความอลังการของอุทยานราชภักดิ์ ความสง่างามของพระบรมราชานุสาวรีย์พระมหากษัตริย์ราชาเจ้าทั้งเจ็ดพระองค์ที่ทรงเป็นองค์แทนบูรพกษัตริย์ทั้งปวง ทำให้ประชาชนคนไทยทั้งชาติได้มีโอกาสสักการะและสำนึกในพระมหากษัตริย์อันยิ่งใหญ่ของทุก ๆ พระองค์ที่ทรงธำรงรักษาผืนแผ่นดินไทยไว้

“แม้ไม่มีราชาผู้สามารถ จะเป็นชาติมีชื่อฤาฉนั้น

ที่วันนี้ยังมีประเทศไทย ใครหนอใครฝ่าฟันสร้างกันมา”

เมื่อรู้ซึ่งถึงเพียงนี้แล้วจึงควรปลุกฝังความรักภักดีให้แนบแน่นในหัวใจคนไทยทั้งชาติ และให้ตระหนักเสมอว่า “ชาติอยู่เหนือสิ่งอื่นใด” ปลุกฝังความรักและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ปลุกใจให้คนไทยทุกคนสมัครสมานสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันไว้ให้ดี เพื่อสร้างชาติไทยให้เข้มแข็งตลอดไปและตลอดกาล

“นิ้วเดียวไหนเลยจะมีแรง มดแดงข้างกล้วยเพราะมันรวมตัวกันเป็นพลัง จอมปลวกใหญ่โต ด้วยมันพร้อมใจร่วมกันสร้างรัง ชาติไทยของเราจะยืนอยู่ยั้งก็ด้วยพลังสามัคคีของเรา” ขอส่งท้ายบทความด้วยบทเพลง

รักกันไว้เถิด

นคร ถนอมทรัพย์ (ประพันธ์)

รักกันไว้เถิด เราเกิดร่วมแดนไทย

จะเกิดภาคไหนก็ไทยด้วยกัน

เชื้อสายประเพณีไม่มีกีดกัน

เกิดได้ธงไทยนั้น ปวงชนทุกคนคือไทย

ท้องถิ่นแหลมทอง เหมือนท้องของแม่

เกิดถิ่นเดียวกันแท้ เหมือนแม่เดียวกันไซ้ใหม่

ยามฉันมองตาคุณ อบอุ่นดวงใจเห็นสายเลือดไทย

ในสายตาบอกสายสัมพันธ์

ทะเลแสนงาม ในน้ำมีปลา

พืชพันธุ์เกลิอนตา ตามไร่นารวงทองไสว

สินทรัพย์มีเกลิอนกล่น

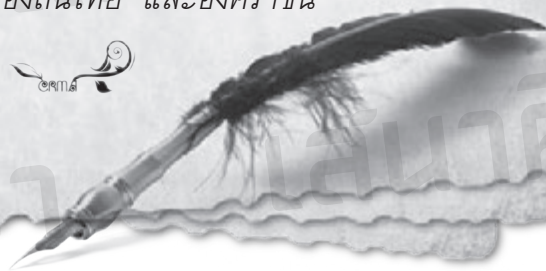
บรรพชนให้ไว้ เราลูกหลานไทย จงร่วมใจรักษาให้มั่น

แหลมทองโสภะ ด้วยบารมี

ปกเกล้าเราไทยนี้ ร่วมเย็นเป็นศรีฝั่งใส

ใครคิดบังอาจหมิ่น ถิ่นทององค์ให้

เราพร้อมพลีใจ บัองถิ่นไทย และองค์ราชัน

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในพิธีไหว้ครูและพระราชทานรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ โดยมี พลโท สิทธิพล ชินสำราญ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า คณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ คณาจารย์ อติตอจารย์ ข้าราชการ และนักเรียนนายร้อย เฝ้าทูลละอองพระบาทรับเสด็จ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

มูลนิธิสายใจไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

The Sai Jai Thai Foundation Under the Royal Patronage

ผลิตภัณฑ์ของหน่วยฝึกอาชีพ

Products of the Vocational Training Center

สินค้าของมูลนิธิสายใจไทย

งานเครื่องหนัง ประกอบด้วย เครื่องหนังแท้ เครื่องหนังเทียม เครื่องหนังประกอบผ้าทอมือ ชิด เครื่องสาน เย็บด้วยฝีมือประณีต สวยงาม น่าใช้ ไม่แพ้แหล่งผลิตอาชีพอื่นๆ เช่น กระเป๋าเอกสาร เครื่องเขียน กรอบรูป และของเบ็ดเตล็ดต่างๆ

งานทำลวดลายบนแก้ว มีแก้วรูปทรงต่างๆ ที่สลักลวดลายอย่างสวยงาม แพรวพราว วิจิตร ตามลักษณะรูปทรง เช่น แจกัน โถ เขยือก จาน ขวด กระดิ่ง ของที่ระลึกต่างๆ และสามารถจารึกถ้อยคำ เป็นการเฉพาะได้

งานพู่กันระบายสี คืองานระบายสีบนกระเบื้องเคลือบที่ต้องใช้เทคนิคและระบายสีบนวัสดุอื่นๆ เช่น ไม้ หนัง แก้ว โลหะ ดินเผา เป็นงานที่มีลวดลายสีสันสวยงาม มีภาพบุคคลหรือถ้อยคำประกอบได้ เช่น กล้องที่ใส่ร่ม ถาด ถ้วย จาน ของที่ระลึกเบ็ดเตล็ดต่างๆ

งานตัดเย็บ เป็นระยะเริ่มงาน มีการประดิษฐ์ผ้าห่มรับทำงานตัดเย็บต่างๆ

สินค้าพิเศษที่มูลนิธิฯ จัดทำเพื่อสนับสนุนการค้าดำเนินงานฝึกอาชีพ เช่น บัตร ส.ค.ส. บัตรอเนกประสงค์ หมอนอิงภาพทอพิเศษ จานรองแก้ว

มูลนิธิสายใจไทย

ในพระบรมราชูปถัมภ์ ก่อตั้งขึ้นในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๑๘ วันคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประธานกรรมการเพื่อสนองพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่ควรให้ความช่วยเหลือพี่น้องร่วมชาติ ที่ยอมเสียสละชีวิตและเลือดเนื้อปฏิบัติหน้าที่เพื่อความมั่นคงของชาติ และเพื่อความร่วมมือเป็นสุขของประชาชน โดยมอบเงินช่วยเหลือแก่ครอบครัวผู้เสียชีวิต สำหรับผู้บาดเจ็บทุพพลภาพให้รับเป็นรายเดือนตลอดชีพ

ด้วยความห่วงใยในชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ทุพพลภาพ ประธานฯ ทรงมีพระราชดำริให้มีการฝึกอาชีพขึ้นในปี ๒๕๒๓ เพื่อให้สมาชิกสามารถช่วยตนเอง และมีรายได้เลี้ยงครอบครัว

สถานที่จำหน่าย

- อาคารมูลนิธิสายใจไทยฯ ๒๖๕ ถนนสรรพาวุธ-บางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐ โทร. ๐ ๒๓๕๘ ๗๕๓๕ โทรสาร. ๐ ๒๓๕๘ ๗๓๖๒
- อาคารมูลนิธิสายใจไทยฯ ๓๐๖/๑ ถนนศรีอยุธยา เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ โทร. ๐ ๒๒๔๗ ๗๕๗๓, ๐ ๒๒๔๕ ๕๔๐๖ โทรสาร. ๐ ๒๒๔๖ ๕๕๖๕
- โอลด์สยาม พลาซ่า ๒/๘๘ ถนนศรีเพชร บูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐ โทร. ๐ ๒๒๒๖ ๐๔๔๒
- ร้านจิตรลดา ทุกสาขา